

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 64 / II Legislatura / Cinquè període

Dijous, 29 de maig de 1986

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 54

Tercera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts d'onze del matí i onze minuts.

Dictamen de la Comissió d'Economia i Finances sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1986 i les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple (Continuació.)

Esmenes a l'estat de despeses

Departament de la Presidència

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 106, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 2850).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2851).

Votació : rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2852).

Esmena del G. p. Popular (núm. 107, de modificació)

L'H. Sr. Folchi (P) intervé per retirar aquesta esmena i les esmenes núms. 164, 176, 182, 235, 270, 322, 366, 399, 414, 419 i 430 (p. 2852).

Secretaria General i Consell Executiu

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 108, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2852).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2852).

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2852).*

Esmena del G. Socialista (núm. 109, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Lorente (S), juntament amb l'esmena núm. 113 (p. 2852).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2854).*

Votació de les esmenes núms. 109 i 113 : *rebutjades per 35 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 2854).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 110, 111 i 112, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lorda (S) (p. 2854).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2855).*

Votació de les esmenes núms. 110 i 111 : *rebutjades per 34 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2855).*

Votació de l'esmena núm. 112 : *rebutjada per 37 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2855).*

Esmena del G. Socialista (núm. 113, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 109).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 114, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC). Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 115 (p. 2856).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2856).*

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions (p. 2856).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 115, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 114).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 116, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 2856).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2857).*

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 2857).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 117 i 118, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER), juntament amb l'esmena núm. 121 (p. 2857).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2858).*

Votació de l'esmena núm. 117 : *aprovada per unanimitat (p. 2859).*

Votació de l'esmena núm. 118 : *rebutjada per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2859).*

Votació de l'esmena núm. 121 : *rebutjada per 40 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2859).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 119, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 2859).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2859).*

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2860).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 120, de modificació)

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per retirar aquesta esmena i les esmenes núms. 124 i 149 (p. 2860).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 121, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 117).

Esmena del G. p. Popular (núm. 122, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P) (p. 2860).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2860).*

Votació : *rebutjada per 7 vots a favor, 49 en contra i 34 abstencions (p. 2860).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 123, de modificació)

L'I. Sr. Garriga (P) n'anuncia la retirada (p. 2860).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 124, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 120).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 125, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 128 (p. 2860).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2861).*

Votació de les esmenes núms. 125 i 128 : *rebutjades per 28 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2861).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 126, de modificació)

Torn a favor : *H. Sr. Folchi (P), juntament amb l'esmena núm. 144 (p. 2861).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2862).*

Votació de les esmenes núms. 126 i 144 : *rebutjades per 37 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2862).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 127, de modificació)

L'I. Sr. Vila i Comaposada (ER) n'anuncia la retirada (p. 2862).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 128, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 125).

Direcció General de la Joventut

Esmena del G. p. Popular (núm. 129, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P), juntament amb la núm. 131 (p. 2863).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2863).*

Votació de l'esmena núm. 129 : *rebutjada per 4 vots a favor, 83 en contra i 4 abstencions (p. 2863).*

Votació de l'esmena núm. 131 : *rebutjada per 37 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2863).*

Esmena del G. Socialista (núm. 130, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 2863).*

Votació : *aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2864).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 131, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 129).

Esmena del G. Socialista (núm. 132, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S), juntament amb les esmenes núms. 134 i 136 (p. 2864).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2865).*

Votació de les esmenes núms. 132, 134 i 136 : *rebutjades per 36 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 2865).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 133, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER), juntament amb les esmenes núms. 137, 138, 140 i 141 (p. 2865).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2865).*

Votació de l'esmena núm. 133 : *rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 2866).*

Votació de l'esmena núm. 137 : *rebutjada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 2866).*

Votació de l'esmena núm. 138 : *rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 2866).*

Votació de l'esmena núm. 140 : *rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 2866).*

Votació de l'esmena núm. 141 : *rebutjada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 2866).*

Esmena del G. Socialista (núm. 134, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 132).

Esmena del G. Socialista (núm. 135, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 2866).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2866).*

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2867).*

Esmena del G. Socialista (núm. 136, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 132).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 137, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 133).

Direcció General de l'Esport

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 138, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 133).

Esmena del G. p. Popular (núm. 139, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 2867).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 2867).*

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions (p. 2867).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 140 i 141, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 133).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 142 i 143, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 2867).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 2868).*

Votació : *rebutjades per 27 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions (p. 2868).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 144, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 126).

Esmenes del G. Socialista (núms. 145, 146 i 147, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Terradellas (S) (p. 2868).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 2869).*

Votació de les esmenes núms. 145 i 147 : *rebutjades per 28 vots a favor, 62 en contra i 6 abstencions (p. 2870).*

Votació de l'esmena núm. 146 : *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i 10 abstencions (p. 2870).*

Direcció General d'Afers Interdepartamentals

Esmena del G. p. Popular (núm. 148, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 2870).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2870).*

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 2871).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 149, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 120).

CIRIT

Vots particulars del G. p. del PSUC (núms. 150 i 151, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb el vot particular núm. 153 (p. 2871).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2871).*

Votació dels vots particulars núms. 150, 151 i 153 : *rebutjats per 27 vots a favor, 56 en contra i 8 abstencions (p. 2872).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 152, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2872).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2873).*

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 2873).*

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 153, de modificació)

Debatut i votat abans (esmena núm. 150).

Institut Català de Serveis a la Joventut

Esmenes del G. Socialista (núms. 154, de retorn, 155, de modificació, i 156, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 2873).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2874).*

Votació de l'esmena núm. 154 : *rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2875).*

Votació de les esmenes núms. 155 i 156 : *rebutjades per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 2875).*

Esmenes del G. p. Popular (núms. 157 i 158, de modificació)

L'H. Sr. Folchi (P) n'anuncia la retirada (p. 2875).

Esmena del G. Socialista (núm. 159, d'addició i de modificació)

L'I. Sr. Soto (S) n'anuncia la retirada (p. 2875).

Esmena del G. Socialista (núm. 160, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 2875).*

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 2875).*

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 2876).*

Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Esmena del G. Socialista (núm. 161, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburio (S), juntament amb l'esmena núm. 162 (p. 2876).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2876).*

Votació : *rebutjades per 23 vots a favor, 68 en contra i 4 abstencions (p. 2876).*

Televisió de Catalunya, SA

Esmena del G. Socialista (núm. 162, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 161).

Se suspèn la sessió a un quart de tres de la tarda i quatre minuts i es reprèn a dos quarts de sis de la tarda i cinc minuts.

Departament de Governació

Esmena del G. p. Popular (núm. 163, de retorn)

Torn a favor : *H. Sr. Folchi (P), que tot seguit n'anuncia la retirada (p. 2876).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 164, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 107).

Gabinet del Conseller

Esmena del G. Socialista (núm. 165, d'addició i de modificació)

L'I. Sr. Santiburio (S) n'anuncia la retirada (p. 2877).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 166, de modificació)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 2877).

Secretaria General

Esmena del G. p. Popular (núm. 167, de modificació)

Torn a favor : *H. Sr. Folchi (P) (p. 2877).*

Torn en contra : *I. Sr. Aligué (CiU) (p. 2877).*

Votació : *rebutjada per 35 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2877).*

Direcció General de la Funció Pública

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 168, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 2877).*

Torn en contra : *I. Sr. Aligué (CiU) (p. 2878).*

Votació : *rebutjada per 36 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2879).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 169, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 175. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 2879).*

Direcció General del Joc i d'Espectacles

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 170, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 2879).*

Torn en contra : *I. Sr. Muntal (CiU) (p. 2880).*

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2881).*

Esmena del G. Socialista (núm. 171, de modificació i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Santiburio (S) (p. 2881).

Torn en contra : I. Sr. Muntal (CiU) (p. 2881).

Votació : rebutjada per 35 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2882).

Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis

Esmena del G. p. del PSUC (núms. 172 i 173, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), que tot seguit n'anuncia la retirada (p. 2882).

Direcció General de Seguretat Ciutadana

Esmena del G. Socialista (núm. 174, d'addició i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Abelló (S) (p. 2882).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 2882).

Votació : rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions (p. 2883).

Escola d'Administració Pública de Catalunya

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 175, de retorn)

Retirada abans (esmena núm. 169).

Departament d'Economia i Finances

Esmena del G. p. Popular (núm. 176, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 107).

Gabinet del Conseller, Secretaria General i Serveis Territorials

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 177, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2883).

Torn en contra : I. Sr. Mur (CiU) (p. 2883).

Votació : rebutjada per 20 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2883).

Direcció General de Política Financera

Esmena del G. Socialista (núm. 178, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Riera (S), juntament amb les esmenes núms. 403, 405 i 408. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 179 (p. 2883).

Torn en contra de l'esmena núm. 178 : I. Sr. Mur (CiU) (p. 2885).

Votació de l'esmena núm. 178 : rebutjada per 18 vots a favor, 51 en contra i 7 abstencions (p. 2885).

Direcció General del Patrimoni

Esmena del G. Socialista (núm. 179, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 178).

Departament d'Ensenyament

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 180, de retorn)

Torn a favor : I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 2885).

Esmena del G. Socialista (núm. 181, de retorn)

Torn a favor : I. Sra. Mata (S) (p. 2888).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2889).

Votació de les esmenes núms. 180 i 181 : rebutjades per 22 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2891).

Esmena del G. p. Popular (núm. 182, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 107).

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 183, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Vintró (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 185, 186, 187, 194, 199, 219, 220, 224, 225, 231, 232 i 233. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 193 i 200 (p. 2891).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU), que presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 219 i 224, signada per tots els grups, la qual és llegida per l'I. Sr. Secretari Primer (p. 2893).

Votació de l'esmena transaccional : aprovada per unanimitat (p. 2895).

Votació de les esmenes núms. 183, 185, 186, 187, 194, 199, 220, 225, 231, 232 i 233 : rebutjades per 19 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2895).

Esmena del G. p. Popular (núm. 184, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 2895).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2895).

Votació : rebutjada per 4 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 2895).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 185, 186 i 187, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 183).

Esmenes del G. Socialista (núms. 188, d'addició i de modificació, 189 i 190, de modificació, i 191 i 192, d'addició i de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Mata (S), juntament amb les esmenes núms. 196, 197, 198, 203, 204, 205, 206, 207, 212 i 216 (p. 2895).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2897).

Votació de les esmenes núms. 188, 189, 190, 191, 192, 196, 197 i 198 : *rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció* (p. 2897).

Votació de les esmenes núms. 203, 204, 205 i 212 : *rebutjades per 18 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció* (p. 2897).

Votació de les esmenes núms. 206, 207 i 216 : *rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció* (p. 2897).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 193, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 183)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 194, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. Socialista (núm. 195, de modificació i de supressió)

La I. Sra. Mata (S) n'anuncia la retirada (p. 2897).

Esmenes del G. Socialista (núms. 196 i 197, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 188).

Direcció General de Programació i Serveis Generals

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 199, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 200, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. Socialista (núm. 201, de modificació i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Cadevall (S), juntament amb les esmenes núms. 227 i 228 (p. 2898).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2899).

Votació de l'esmena núm. 201 : rebutjada per 22 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions (p. 2899).

Votació de les esmenes núms. 227 i 228 : rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions (p. 2899).

Esmena del G. Socialista (núm. 202, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Lorente (S), juntament amb les esmenes núms. 208, 214, 217, 218, 221, 222 i 223 (p. 2900).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2900).

Votació de les esmenes núms. 202, 208, 214, 221 i 222 : rebutjades per 24 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 2900).

Votació de les esmenes núms. 217, 218 i 223 : rebutjades per 24 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 2900).

Esmenes del G. Socialista (núms. 203, 204 i 205, d'addició i de modificació, 206, de modificació i de supressió, i 207, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 188).

Esmena del G. Socialista (núm. 208, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 202).

Esmenes del G. Socialista (núms. 209 i 210, de modificació, i 211, de modificació i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 213, 226 i 230. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 2901).

Esmena del G. Socialista (núm. 212, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 188).

Esmena del G. Socialista (núm. 213, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 209).

Esmena del G. Socialista (núm. 214, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 202).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 215, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 2901).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 2901).

Votació : rebutjat per 21 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2901).

Direcció General d'Ensenyament Primari

Esmena del G. Socialista (núm. 216, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 188).

Esmenes del G. Socialista (núms. 217 i 218, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 202).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 219, de modificació)

Degaiguda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 220, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 183).

Esmenes del G. Socialista (núms. 221 i 222, de modificació, i 223, d'addició)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 202).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 224, de modificació)

Degaiguda abans (esmena núm. 183).

Direcció General de Batxillerat

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 225, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. Socialista (núm. 226, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 209).

Direcció General d'Ensenyament Universitari

Esmenes del G. Socialista (núms. 227 i 228, d'addició i de supressió)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 201).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 229, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2902).

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 2903).

Direcció General d'Ensenyaments Professionals i Artístics

Esmena del G. Socialista (núm. 230, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 209).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 231, 232 i 233, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 183).

Departament de Cultura

Esmena del G. Socialista (núm. 234, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S), que tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 2903).

Esmena del G. p. Popular (núm. 235, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 107).

Gabinet del Conseller

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 236, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 251 i 252. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 257* (p. 2906).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2907).

Votació de les esmenes núms. 236, 251 i 252 : *rebutjades per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 2907).

Esmena del G. Socialista (núm. 237, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. González Navas (S), juntament amb les esmenes núms. 256 i 265* (p. 2907).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2908).

La sessió se suspèn a tres quarts de deu del vespre i dotze minuts i es reprèn a tres quarts de deu i catorze minuts.

Votació de les esmenes núms. 237, 256 i 265 : *rebutjades per 19 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 2908).

Esmena del G. Socialista (núm. 238, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S)* (p. 2908).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2908).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 2909).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 239 i 240, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Garriga (P), juntament amb les esmenes núms. 243 i 244* (p. 2909).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2909).

Votació de les esmenes núms. 239, 243 i 244 : *rebutjades per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 2909).

Votació de l'esmena núm. 240 : *rebutjada per 8 vots a favor, 54 en contra i 17 abstencions* (p. 2909).

Secretaria General

Esmena del G. p. Popular (núm. 241, de modificació)

Torn a favor : *H. Sr. Folchi (P)* (p. 2910).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2910).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 2910).

Esmena del G. Socialista (núm. 242, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S), juntament amb les esmenes núms. 245, 247, 249, 253, 254, 258 i 259* (p. 2910).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2910).

Votació de les esmenes núms. 242, 245, 247, 249, 253, 254, 258 i 259 : *rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 2911).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 243 i 244, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 239).

Esmena del G. Socialista (núm. 245, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 242).

Esmena del G. Socialista (núm. 246, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Cadevall (S)* (p. 2911).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2911).

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 2911).

Direcció General de Difusió Cultural

Esmena del G. Socialista (núm. 247, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 242).

Esmena del G. p. Popular (núm. 248, de modificació)

Torn a favor : *H. Sr. Folchi (P)*, juntament amb l'esmena núm. 250. *Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 255 i 256 (p. 2911).*

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2912).

Votació de l'esmena núm. 248 : *rebutjada per 6 vots a favor, 59 en contra i 19 abstencions (p. 2912).*

Votació de l'esmena núm. 250 : *rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions (p. 2912).*

Esmena del G. Socialista (núm. 249, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 242).

Direcció General de Política Lingüística

Esmena del G. p. Popular (núm. 250, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 248).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 251 i 252, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 236).

Direcció General del Patrimoni Artístic

Esmenes del G. Socialista (núms. 253, de modificació, i 254, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 242).

Direcció General de Música, Teatre i Cinematografia

Esmena del G. p. Popular (núm. 255, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 248).

Esmena del G. Socialista (núm. 256, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 237).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 257, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 236).

Esmena del G. Socialista (núm. 258, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 242).

Direcció General del Patrimoni Escrit i Documental

Esmena del G. Socialista (núm. 259, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 242).

Esmenes del G. Socialista (núms. 260, d'addició i de supressió, 261, de modificació, i 262, d'addició i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S)*, juntament amb l'esmena núm. 264 (p. 2912).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2913).

Votació de les esmenes núms. 260, 262 i 264 : *rebutjades per 24 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions (p. 2914).*

Votació de l'esmena núm. 261 : *rebutjada per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2914).*

Esmena del G. Socialista (núm. 263, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lorda (S)* (p. 2914).

Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU)* (p. 2914).

Votació : *rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2914).*

Esmena del G. Socialista (núm. 264, d'addició i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 260).

Organització d'Espectacles i Festes

Esmena del G. Socialista (núm. 265, de modificació i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 237).

Esmena del G. p. Popular (núm. 266, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 248).

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2914).

Departament de Sanitat i Seguretat Social

Les esmenes núms. 267 a 321 són debatudes després (esmena núm. 365).

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Esmena del G. p. Popular (núm. 322, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 107).

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 323, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 327, 340, 342, 348 i 353 (p. 2915).

Torn en contra : *I. Sr. Ramirez (CiU)* (p. 2915).

Votació de les esmenes núms. 323, 327, 340, 342, 348 i 353 : *rebutjades per 18 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 2915).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 324, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P), juntament amb l'esmena núm. 344 (p. 2915).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2916).

Votació de les esmenes núms. 324 i 344 : rebutjades per 22 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 2916).

Esmena del G. p. Popular (núm. 325, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P), juntament amb les esmenes núms. 343 i 349 (p. 2916).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2916).

Votació de les esmenes núms. 325, 343 i 349 : rebutjades per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 2916).

Direcció General d'Urbanisme

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 327, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. Socialista (núm. 328, de modificació)

L'I. Sr. Rísquez (S) n'anuncia la retirada. Tot seguit, defensa les esmenes núms. 331 i 333 (p. 2916).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2917).

Votació de les esmenes núms. 331 i 333 : rebutjades per 24 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 2917).

Direcció General de Transports

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 329, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 339 (p. 2917).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2918).

Votació de les esmenes núms. 329 i 339 : rebutjades per 23 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 2918).

Esmena del G. p. Popular (núm. 330, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P). Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 346 i 356 (p. 2918).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2918).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 2918).

Esmena del G. Socialista (núm. 331, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 328).

Esmena del G. Socialista (núm. 332, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Rísquez (S) (p. 2918).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2919).

Votació : rebutjada per 21 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2919).

Esmena del G. Socialista (núm. 333, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 328).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 334, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2919).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2919).

L'I. Sr. Vives intervé per retirar aquesta esmena (p. 2920).

Esmenes del G. Socialista (núms. 335, 336 i 337, de modificació)

L'I. Sr. Rísquez (S) n'anuncia la retirada (p. 2920).

Esmena del G. Socialista (núm. 338, d'addició i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Rísquez (S) (p. 2920).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2920).

Votació : rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2920).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 339, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 329).

Direcció General de Política Territorial

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 340, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Direcció General de Carreteres

Esmena del G. Socialista (núm. 341, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Aleu (S) (p. 2920).

Torn en contra : I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 2922).

Votació : rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2922).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 342, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. p. Popular (núm. 343, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 325).

Esmena del G. p. Popular (núm. 344, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 324).

Direcció General de Ports i Costes

Esmena del G. Socialista (núm. 345, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. *Tomàs (S)*, juntament amb l'esmena núm. 363 (p. 2923).

Torn en contra : I. Sr. *Masó (CiU)* (p. 2924).

Votació de les esmenes núms. 345 i 363 : *rebutjades per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 2925).

Esmena del G. p. Popular (núm. 346, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 330).

L'I. Sr. Clotas (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2925).

Esmena del G. p. Popular (núm. 347, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. *Veray (P)* (p. 2925).

Torn en contra : I. Sr. *Ramírez (CiU)* (p. 2925).

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 57 en contra i 20 abstencions* (p. 2925).

La sessió se suspèn a un quart d'una de la matinada i dos minuts.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts d'onze del matí i onze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes i els Lletrats Srs. Ferret i De Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Entrem ara a les esmenes a l'estat de despeses, i comencem pel Departament de la Presidència, que té una esmena a la totalitat, la número 106, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta és una secció del Pressupost en la qual no figura conseller davant d'aquesta com a responsable, com no sigui que se'm respongui formalment que el conseller és el President de la Generalitat, que, com diu l'Estatut, és Conseller i President del Consell Executiu, ensems, o com no sigui que se'm respongui que el Secretari General de Presidència exerceix les funcions de conseller, que jo crec que exerceix funcions molt més que de conseller.

És un calaix de sastre amb un descontrol sobre les despeses que aquí anem a aprovar i que pot fer pensar que Presidència és una de les repartidores que té el Consell Executiu en aquests moments. D'una banda, ens trobem amb figures com la del Benestar Social i la de l'Acció Cívica, que encara és hora que el Govern compleixi els mandats que el Parlament ha fet respecte a això, ja sigui sobre el control del personal dels qui treballen a benestar social, ja sigui sobre la promesa d'aportar un projecte de llei que definís els criteris d'acció cívica en aquest Parlament —promesa que, si la memòria no em falla, porta quatre anys d'incompliment—, ja sigui, doncs, per la inexistència de cap mena de control per part de les diputades i els diputats sobre el que es fa a partir d'aquests centres concrets, i són els que més s'adrecen a una activitat que, sense embuts, s'ha de dir que és manifestament electoralista.

Si llegíssim les memòries o els programes que, com jo els deia en un debat sobre el Pressupost fa un any i mig —quasi dos, en l'anterior debat pressupostari, on vam acumular en qüestió de setmanes dos pressupostos, són la millor font per fer esmenes—, no tant per la xifra detallada o pel control de la

xifra, que no hi és, sinó per l'absurd de molts arguments que vostès mateixos donen per justificar despeses; si mirem, en el cas de Presidència, les memòries dels programes, excepte pel que fa a esports, són ben minses i són mancades dels mínims elements per poder tenir un judici sobre aquestes despeses.

Per exemple, a Presidència, que hi ha, d'una banda, 4.111 milions de transferències corrents i, d'altra banda, hi ha 1.000 milions i escaig del capítol VII, d'aquests 1.000 milions i escaig, enlloc de la memòria se'ns diu on van a parar. Enlloc del programa se'ls cita. Senyors de la majoria, diguin-nos si no seria una reacció lògica per part de l'oposició que, si en un pressupost que hi ha 1.000 milions i escaig que no apareixen per enlloc justificats on seran invertits, si més no, demanar-los, tranquil·lament, amb tota modèstia, si us plau, què en pensen fer, d'aquests diners? O és que és el segell que rubrica allò que podríem pensar sobre el Departament de Presidència?

Si vostès agafen el volum primer del Pressupost per programes —continua essent un eufemisme que vostès diguin d'això «Pressupost per programes»; jo en diria «despesa inútil de fotocòpies»—, doncs, si agafen el primer volum, a la pàgina 6 diu —fixin-se el que diu, parla de Presidència— : «també ens trobem en aquest article amb tants milions per a atencions de Presidència i tants per subvencions a diversos centres que, d'algun manera, estan relacionats amb Presidència». «També ens trobem»! Resulta que el Govern va caminant : «Oí, mira, ens trobem que hi ha tants milions que van a aquesta destinació!» Això és una memòria d'un programa? No es poden explicar, en comptes de dir «també ens trobem», que «nosaltres», vostès, Govern, «posem aquí tants milions per a això, per a això i per a allò altre, i tants per a això altre»? O sigui, quina forma, perdonin que ho digui, de prendre el pèl al lector, que un govern digui : «també ens trobem», com qui està fent una anàlisi freda, llunyana, distant, sense cap connexió de responsabilitat amb aquestes despeses!

Nosaltres considerem que això no és «de rebut», i no ho és si afegim altres qüestions que estan relacionades amb Presidència, però aquesta me la reservo per a una altra esmena, fent una tècnica a la inversa a la que ahir va utilitzar el senyor Subirà, que, per primera vegada en aquesta Cambra, va fer explicacions d'esmenes amb efectes retroactius, nosaltres, com que tenim esmenes sobre el tema del joc, ja parlarem de com és possible que ara aparegui a Presidència l'ens del joc, mentre la Direcció General del Joc està encara a la Conselleria de Governació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, ahir, en el curs del debat que va començar la discussió d'aquest Projecte de Llei de Pressupost, recordaran vostès que l'Illustre Diputat, també del Grup Socialista Unificat, el senyor Maties Vives, es va permetre qualificar una operació pressupostària prevista en el Projecte de, precisament, «bunyol ple de vent». Jo crec que és de justa equitat tornar aquest qualificatiu, o potser, bé... (*L'I. Sr. Vives adreça uns mots a l'I. Sr. Escudé.*) Bé, doncs un altre Illustre Diputat. (*Rialles.*) Però, bé, jo crec que aquí caldria, justament, aprofitar aquesta expressió pintoresca per dir que aquí no es tracta, aquesta esmena de la totalitat, d'un bunyol sols ple de vent, sinó que no hi ha ni bunyol, perquè, com vostès hauran vist, hi ha una esmena a la totalitat, que avui s'ha defensat per part del senyor Ribó, esmena que, quan es va presentar, no hi havia cap argumentació. Suposo que no n'hi havia, que no en tenien cap. Quan es va fer el debat en Comissió, se'ns va explicar que es donava per defensada. Aleshores, jo comprenc que es puguin donar per defensats uns arguments que ja s'han vist prèviament o que amb el seu mer enunciat són tan obvis que no cal explicar-los. Ara, evidentment, donar per defensats uns arguments inexistents, jo crec que no és apropiat.

Ara, el senyor Ribó ens ha donat una sèrie d'arguments, molt breument; arguments que ens sorprenen perquè —ara sí que suposo que no seré esmenat— el senyor Maties Vives sí que, ahir, en unes llargues intervencions que jo vaig seguir amb molta atenció, perquè jo crec que en general, però molt en particular el senyor Vives, cal seguir amb atenció les seves explicacions, perquè sempre són interessants i, sovint, profitoses. Aleshores, el senyor Vives ens va explicar un llarg reguitzell de motius pels quals el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya s'oposava al Pressupost, i van sortir arguments de tot ordre : arguments d'ordre polític, arguments relacionats amb l'articulat, arguments relacionats amb l'estat de despeses, amb aquell famós concepte 4111 e), i tota una pila d'arguments relacionats amb les diverses Conselleries. I anava dient : «La Conselleria tal, falla per aquí», al seu entendre, «la Conselleria tal fa això altre», i, jo, mentre ell ho anava desgranant, anava pensant : «Bé, això deu voler dir que devia ser un error l'esmena a la totalitat de Presidència, perquè, entre tots els motius que té el Grup del Partit Socialista Unificat per impugnar el Pressupost de la Generalitat, no hi ha absolutament res relacionat amb el Departament de Presidència».

Bé, ara, el senyor Ribó, molt ràpidament i molt per sobre, ens ha donat uns quatre o cinc arguments que intentaré rebatre. Ens diu : «És que aquest Departament és un calaix de sastre». És que, evidentment, a tot arreu, a tots els organismes públics, el Departament de Presidència es pot qualificar de «calaix de sastre» perquè, evidentment, ultra el que és el suport administratiu a les tasques del Departament que, pel seu mateix nom ja se sap quines són, doncs hi ha tota una sèrie —normalment una llarga sèrie— d'activitats i organismes que, pel seu caràcter, perquè afecten diversos departaments o tenen una naturalesa que no s'adiu massa amb cap departament concret, s'assignen a Presidència, i aquí, si vostès, senyores i senyors diputats, repassen el Projecte de Pressupost, veuran que, des del Patronat de la Muntanya de Montserrat, la part catalana de la Comissió de Valoracions i Traspassos, passant pel Centre Divulgador de la Informàtica, pel Patronat Pro Europa, pel

Consorti... Bé, una pila, una enorme pila d'organismes estan adscrits a aquests efectes al Departament de Presidència, i això explica, doncs, aquesta situació.

Diu : «Descontrol sobre despesa». De cap manera. Nosaltres entenem que no existeix cap descontrol. Si el senyor Ribó o algú de vostès té la curiositat de repassar la memòria que acompanya el Projecte de pressupostos, veuran que l'any 86, enguany, el Departament de la Presidència despèn el 4,8% de la totalitat del Pressupost en el capítol de despeses, quan l'any 85 era el 5,1. Per tant, aquest Departament pesa menys que abans, és encara molt més auster que els altres, que ja ho són prou.

Per altra banda, al Departament de Presidència la darrera reorganització administrativa —jurídico-administrativa— que es va fer va ser a finals de l'any 84, amb un decret, el 279, del 6 de setembre, publicat en el DOGC del 26 de setembre, i allà es fa un esquema de com funciona el Departament, esquema que, pràcticament, no ha variat més que per crear durant l'any 85 alguns organismes nous, com el Consorci d'Instituts Universitaris d'Estudis Europeus, la fusió dels serveis d'informació i documentació en un servei central, la creació d'un centre d'estudis autonòmics, etcètera. Coses que jo diria molt secundàries dintre d'això.

Bé, aleshores, jo m'he permès repassar les esmenes que vostès, senyors del Partit Socialista Unificat de Catalunya, van presentar a aquests Pressupostos a què el senyor Ribó feia referència, l'any 84 i l'any 85, i no hi ha cap esmena a la totalitat. Aleshores, si no s'ha variat res, si la part del Departament de Presidència en el Pressupost és fins i tot menor que en aquests anys, a sant de què, ara, una esmena a la totalitat?

Ens diu : «És que això és una repartidora». Aquí tinc el pressupost del Departament; potser és que el senyor Ribó s'ha limitat a mirar el resum final del pressupost del Departament, on es veuen les xifres globals del capítol IV i del capítol VII, que m'ha semblat entendre que eren els que criticava, el que deia que era una política de repartidora. Però, és que si vostès, senyores i senyors diputats, repassen, no aquest resum final del Departament, sinó capítol per capítol, article per article, veuran que aquests conceptes, el IV i el VII estan totalment explicitats, fins al punt que en el capítol IV, i de molt bon tros, el pes més important el té un article que conté gairebé 4.000 milions de pessetes, aportació a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Si això és repartidora, ja m'explicaran què és no repartidora?

I en el capítol VII passa exactament igual. Aquest capítol VII, que ha «frapat» la imaginació del senyor Ribó, veuran que pràcticament tot ell, pràcticament tot ell, dels 1.060 milions que crec que té, 1.000 són les noves inversions de TV3, i la resta són les inversions del Centre de Divulgació de la Informàtica. Per tant, res de res, de repartidores.

Quant a centres electoralistes, podríem dir el mateix, i, finalment, quant al tema del joc, el senyor Ribó s'ha sorprès que la dotació pressupostària aparegués aquí. Apareix aquí per una raó òbvia, almenys al nostre criteri. Per què? Perquè en el Departament de Presidència —aquest «calaix de sastre»— hi havia una partida lògica de dotació de nous serveis, de serveis de nova creació, amb 149 milions de pessetes. El senyor Ribó i tots vostès, senyores i senyors diputats, saben que no fa gaires mesos —o no gaires setmanes— vam aprovar una llei que

creava un organisme autònom que regulés l'activitat del joc, el qual necessitava una dotació pressupostària i, aleshores, en Comissió, en Comissió, el senyor Maties Vives ho recordarà, que hi era present, a través d'una esmena nostra vam detreure la quantitat necessària per a la dotació inicial que deia la llei aprovada, pràcticament o totalment per unanimitat, per dotar-lo inicialment, i, per tant, per això apareix aquí aquesta quantitat.

Per tots aquests motius, i a reserva que en les nou esmenes que després —que també podíem haver-ho comentat, perquè el que ha explicat el senyor Ribó, no té massa a veure amb el contingut de les esmenes específiques que després, suposo que, de no reeixir aquesta esmena a la totalitat, tindrem ocasió de veure. Doncs, després tornarem a insistir en alguns d'aquests aspectes. Em sembla que no, em sembla que, bàsicament, amb això és suficient perquè compreguin vostès, senyores i senyors diputats, senyor President, que el nostre Grup votarà en contra de l'adopció d'aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Debatuda aquesta esmena, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'articulat. Hi ha l'esmena 107, del Grup parlamentari Popular, i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI : Senyor President, senyores i senyors diputats, voldria començar per dir que el nostre Grup té interès per agrupar un conjunt d'esmenes, tota vegada que formen el que en podríem denominar un conjunt orgànic. Es tracta de la primera esmena presentada a tots els departaments, és a dir, en total dotze; enumerades d'acord amb el Dictamen de la Comissió : 107, 164, 176, 182, 235, 270, 322, 366, 399, 414, 419 i 430.

El Sr. PRESIDENT : Perdó. L'Honorable Diputat ens podrà donar una nota?

El Sr. FOLCHI : Ho faré, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. FOLCHI : De tota manera, és clar que són, en tot cas, la primera esmena de cada departament.

La raó de l'agrupació, almenys a efectes de defensa, és que es fa impossible entendre el sentit polític de les nostres esmenes si no es contemplen com un tot, perquè, de fet, és una qüestió que ja ha estat plantejada, en el debat d'ahir, tant en el debat a la totalitat com en el debat de l'articulat, i que posa en qüestió la distinció fonamental en matèria de política econòmica i, per tant, també, en matèria de política pressupostària, entre objectius i mitjans tècnics que es posen al servei del acompliment d'aquests objectius.

I ens preguntem quin és en aquest cas l'objectiu real del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat. L'objectiu és el manteniment del nivell d'inversió —almenys quantitativament— sobre el nivell de l'any 1985, és a dir, 52.000 milions de pessetes o l'objectiu del Departament és el manteniment de l'endeutament de 27.000 milions de pessetes

previst en la Llei de Pressupost?

Si l'objectiu és el manteniment del nivell d'inversió, hauríem de preveure, hauríem d'estudiar altres possibilitats alternatives per tal d'aportar els recursos necessaris per finançar aquestes inversions. Si l'objectiu és el manteniment del nivell d'endeutament, evidentment, no hi ha qüestió. El nostre Grup pensa que mantenir el nivell d'inversió és un objectiu positiu per a Catalunya. Creu, al contrari, que mantenir la tendència al creixement de l'endeutament de la Generalitat no és positiu, i precisament per això fa una proposta alternativa, consistent en la reducció de la despesa corrent, per tal d'aportar els recursos necessaris per finançar la inversió.

Des del punt de vista global del Pressupost de la Generalitat, el quadre no millora gaire amb l'esmena que nosaltres hem presentat. Si el Projecte del Govern preveu un 77% de despesa corrent i un 21% de despesa d'inversió, si s'aprovés l'esmena que presenta el Grup parlamentari Popular passaria a guanyar un punt la inversió en perjudici de la despesa corrent; un punt, un únic punt. Però, per a nosaltres guanyar un punt, 0,83 —per ser exactes—, és ja políticament prou important.

Tanmateix, penso que aquí hi ha subjacent també una altra qüestió, a la qual el senyor Culler va fer referència també en la seva intervenció. Es tracta de decidir a què destinem el marge de llibertat que té la Generalitat de Catalunya. El senyor Conseller ens deia ahir que aquest marge de llibertat arriba únicament a 45.000 milions de pessetes, 10,5% del pressupost de la Generalitat, i ens excusava que les prioritats del Consell Executiu són : construccions escolars, inversions entre esports i obres públiques, sectors productius, etcètera.

Nosaltresensem que una de les primeres prioritats del Consell Executiu hauria d'ésser el control, la contenció del deute públic, del nivell d'endeutament de la Generalitat. I és, precisament, amb aquest esperit de col·laborar amb el que nosaltresensem que és un objectiu important per a Catalunya, important també per al Consell Executiu, que proposem aquesta esmena.

De tota manera, no ignorem que aquest debat perd una bona part del seu sentit, almenys del seu sentit polític, després que en la sessió d'ahir aprovéssim l'article 12.1 de la Llei de Pressupostos amb un text que fa inviable, no tècnicament, el debat d'aquesta esmena, però sí políticament. Aquesta esmena políticament és inviable, i és precisament per això que retirem aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor...

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De molt bon grat faria un torn en contra, però com que ha retirat el conjunt d'esmenes crec que no val la pena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, fora, doncs; perdó. Seguim ara i pertoca la discussió de l'esmena 108, que és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta es tracta d'una esmena que el que pretén és reduir en un 37% el concepte de gratificacions per serveis extraordinaris al Departament de Presidència per crear una nova partida de transferències corrents cap a l'Associació per a les Nacions Unides a

Espanya, per un import de 4 milions de pessetes, partida no contemplada en l'actual pressupost i que ha estat àmpliament sol·licitada per aquest organisme amb cartes adreçades al Molt Honorable President de la Generalitat, i de les quals jo en tinc còpia, a fi i efecte de poder ajudar a la realització d'un simposi internacional a celebrar a la ciutat de Barcelona, sota la lògica del «debat per a l'educació, per a la comprensió internacional i la pau» el proper mes de juliol.

En qualsevol cas, aquesta petició feta a l'Honorable senyor Jordi Pujol i Soley, en data 8 de gener del 86, no ha estat recollida en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i és per això que el nostre Grup pretén la seva incorporació com un títol específic en el capítol IV.

Se'ns va contestar en Comissió que aquesta dotació pressupostària -no aquesta dels 4 milions, sinó alguna dotació pressupostària-, alguna dotació pressupostària, ja se li concediria a l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya a partir de l'aplicació del concepte 481.02. El que succeeix és que nosaltres no entenem quina relació té amb la Presidència de la Generalitat aquest centre, perquè, és clar, el 481.02 és dels centres relacionats amb la Presidència. El que ens preguntem és quina relació té amb la Presidència de la Generalitat, més enllà de l'estrictament amical, i segurament respectuosa, l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya.

Però, per altra banda, és clar, quan veiem partides com l'Institut Universitari d'Estudis Europeus —absolutament respectuós—, 2 milions de pessetes; al Patronat Monestir de Poblet —que aquest sí que té relació amb Presidència—, 2 milions de pessetes; al Consell Català del Moviment Europeu, 3 milions... És a dir, partides que són numèricament inferiors a la que sol·licitem i a organismes que tenen, si més no, les mateixes característiques i connotacions que l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya, ens preguntem per què no es vol que en el pressupost figuri explícitament, com aquesta resta d'organismes, l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya. I, és clar, malpensem; malpensem i malfiem, i això deu voler dir que o bé no se'ls donarà, o bé se'ls donarà una ínfima quantitat, o bé se'ls donarà aquesta repartidora, no de pedregada, ni pedregada, és a dir, de plugeta fina, de mig hivern, i que, en definitiva, el que no es vol és que figuri explícitament en el Pressupost de la Generalitat de Catalunya que aquest Parlament, i més enllà el seu Consell Executiu, està evidentment compromès a una necessària subvenció a l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya.

Per tant, com que malfiem, i com que entenem que no hi ha voluntat política que això figuri en el Pressupost, i la nostra sí que és que hi figuri, mantenim aquesta esmena demanant a les senyores i als senyors diputats que sigui votada, a fi i efecte que en el Pressupost, al costat del Patronat del Monestir de Poble, de l'Institut Universitari d'Estudis Europeus, dels casals catalans, de l'ajuda al Tercer Món, de l'ajut per al desenvolupament de l'alta tecnologia, de l'Assemblea Catalana de la Creu Roja —fixin-s'hi bé—, al costat de tots aquests hi figuri també, per què no?, l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Quant a aquesta esmena, la número 108, jo no parlaré de la impossibilitat de la baixa, perquè el senyor Maties Vives no s'hi ha referit,

i quant a l'alta seré molt breu, perquè ell mateix ha explicat el que jo li vaig dir en Comissió, perquè respon a la realitat dels fets.

Diu : «no hi té res a veure!» Bé. Pel que ell ens ha explicat, almenys, l'Associació Amics de les Nacions Unides sí que creu que hi té res a veure amb Presidència, perquè ell mateix ens ha explicat que s'hi ha adreçat, a la Presidència, i s'hi ha adreçat per una raó molt senzilla, perquè, com també vaig explicar, ja en anys anteriors, aquesta Associació ha rebut diners, perquè, com vam explicar, aquesta partida, la 02.01, 481.02 atén peticions per coses concretes, no per a activitats genèriques, com aquestes que ha citat vostè del Patronat de Poblet o el Consorci Universitari —Consorci que, per altra banda, depèn totalment de Presidència, que ha estat creat per la Presidència—, sinó que, com vaig explicar, es tracta per a activitats concretes, i l'Associació d'Amics de les Nacions Unides l'any passat va organitzar uns actes determinats i va rebre un ajut, i aquest any, probablement —no depèn de mi, evidentment, decidir-ho—, amb aquesta petició, com vostè ens ha explicat, per un simposi concret i determinat sobre un tema específic, probablement rebrà la necessària ajuda perquè es pugui tirar endavant això, tasca que entenem que és important.

Per aquests motius, ens oposarem que s'adopti aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara, doncs, a sotmetre a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Prosseguim, entrem ara a l'esmena número 109, que és del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Àfrica Lorente.

La Sra. LORENTE : Moltes gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament l'esmena 109, que fa referència a un programa de promoció de la dona, i la 113, que fa referència a subvencions a corporacions locals per a promoció de la dona.

Quan es va començar a parlar del tema de la dona, des del punt de vista parlamentari, nosaltres havíem presentat una proposta que era constituir un consell assessor que d'alguna manera serviria per desbloquejar aquest tema de la dona, que semblava que no sortia endavant, i llavors aquest consell assessor no estava dotat de pressupost ni tenia una estructura; vull dir que era una manera, una via d'anar endavant pel camí aquest de solucionar els temes de la dona.

Finalment, es va arribar a un acord de tots els grups d'aquesta Cambra i es va presentar una Proposició de Llei, que encara està per discutir, però es va presentar una Proposició signada per tots, que parla de la constitució d'una comissió interdepartamental i que té una sèrie d'arguments que poden anar solucionant aquest tema.

Llavors, nosaltres considerem que si realment el que volem és que això funcioni s'ha de dotar convenientment el pressupost, i dotar convenientment el pressupost significa fer possible que aquesta via realment sigui una via per solucionar aquests temes si està dotada convenientment. Llavors, hi ha la segona part o la segona esmena, que fa referència a subvenci-

ons a corporacions locals, que precisament el que pretén és també fer possible que bona part d'aquesta Proposició que està presentada sigui viable, donat que aquesta Proposició parla d'establir formes de relació amb els programes que desenvolupin als ens locals, i parla també de fomentar la prestació de serveis públics i de la iniciativa social.

Llavors, aquesta segona esmena va també per aquesta via de possibilitar els ens locals..., que facin sobre el tema de la dona.

Vostès, pel que fa a aquesta segona esmena, segurament, em diran que no hi ha diners. És clar, però és que no hi ha diners perquè vostès, quan s'estava discutint el projecte del Govern, la van deixar buida, aquesta partida; llavors no és culpa nostra, perquè nosaltres el que defensem és que hi hagi diners per subvencionar les corporacions locals.

Però, és que vostès van decidir que aquests diners passarien al joc. I jo el que pregunto o el que dic és que potser no dóna tant la dona com el que dóna el joc.

(Remor de veus.)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo crec que l'inhabilitat de la senyora Lorente és una demostració vivent que no cal potser tant donar diners per a promoció a la dona, perquè està prou promocionada. *(Xiulets i remor de veus.)*

Bé, jo el que voldria dir, molt breument, sobre...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que guardi silenci.

El Sr. ESCUDÉ : ...sobre aquestes dues esmenes, l'esmena 109 i l'esmena 113, és el següent : l'esmena 109 pretén dotar amb 100 milions aquest programa de promoció a la dona, oblidant —la senyora Lorente no ens ho ha dit— que nosaltres, el nostre Grup parlamentari, també tenia una esmena, en aquest sentit, l'esmena 121 del Projecte original o de l'Informe de la Ponència, esmena que va ser adoptada en Comissió. Per tant, doncs, ara, aquesta Comissió té una dotació; el senyor Soto em fa gestos que és molt modesta, evidentment és modesta dintre de les possibilitats pressupostàries, més tenint present que estem pràcticament al mes de juny i que, per tant, en posar-se en funcionament aquest organisme, doncs, fins més enllà no necessitarà dotacions més importants. Per tant, ens oposarem a aquesta esmena.

En l'esmena 113, de fet el torn en contra ja me l'ha explicat la mateixa senyora Lorente, perquè el que diu és cert. Com hem explicat en el debat de totalitat amb el senyor Ribó, en Comissió, a aquesta partida pressupostària, que és la que es vol treure, els diners de 100 milions per donar a les corporacions locals per fer aquesta activitat, en benefici de la promoció femenina, es van destinar 135 milions de pessetes a la dotació de l'organisme del joc. I aquí jo crec que si jo no he estat ben interpretat amb el petit joc de paraules que m'he permès, aquí el joc de paraules que ha fet la senyora Diputada, quant a aquesta esmena, jo crec que tampoc és acceptable; perquè, vostè sap, senyora Diputada, que aquest concepte era : «dotació de serveis nous» i, evidentment, la creació d'aquest organisme del joc era un servei nou i, per tant, s'ha tret d'aquí sense cap ànim antifeminista, evidentment. *(Remor de veus.)* I, com vostè diu, d'aquests 149 milions de pessetes de dotació d'aquesta partida, si en restem els 135, més els 7 que també en aquesta partida hem tret nosaltres —i que ja consta en el Dictamen de la

Comissió— per a la promoció femenina, realment els 7 milions que resten no hi ha possibilitat física ni metafísica de poder-ne treure 100. Per aquests motius també ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre a votació, doncs, aquesta esmena... Dues esmenes? Conjuntament? Es pot fer conjuntament? Sí? Bé, doncs, conjuntament les dues esmenes que acaben de defensar i de combatre els senyors diputats. Els qui siguin favorables a aquestes esmenes que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Donem pas, ara, a la defensa de l'esmena 110, també del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores diputades i senyors diputats, senyor President, si no té inconvenient defensaré les tres esmenes consecutives, 110, 111 i 112, que, a més a més, tenen una temàtica relacionada entre si.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. LORDA : En primer lloc, l'esmena número 110, en la qual nosaltres demanem 12 milions per al Fons de Cooperació al Desenvolupament, deduint-lo de «publicitat i propaganda».

El Fons Català de Cooperació al Desenvolupament és una entitat que s'insereix en aquest diàleg del qual tant es parla, però que tan escassament es porta a la pràctica : el diàleg nord-sud. L'hipotètic diàleg entre rics i pobres a nivell terraqüi; entre l'egoisme irreductible dels posseïdors i la impotència dels desposseïts. La qual cosa se sol resoldre mitjançant un expedient al qual recorre el ric per tal de tranquil·litzar la seva consciència, que és l'obra de caritat; o bé deixant-ho als efectes de l'espectacle d'una carrera pedestre popular de sintonia internacional presidida per un atleta africà.

Però mai —almenys fins ara— no s'ha aplicat a idear, de bona fe, un sistema de redistribució de les riqueses d'aquest món, practicable i eficaç que de veritat elimini o disminueixi les escandaloses desigualtats existents entre el nord i el sud.

Cal, però, continuar parlant del diàleg nord-sud, potenciar-lo, esforçar-se per traduir-lo en fets. L'aportació catalana a aquest propòsit és el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per al qual el nostre grup —mitjançant aquesta esmena sotmesa a la consideració de les senyores diputades i els senyors diputats— demana 12 milions de pessetes a costa d'una partida que es denomina ben suspectament : «publicitat i propaganda».

Respecte a l'esmena següent, la 111, és clar, ja s'ha pronunciat sentència. Però, amb una esperança contra tota esperança, jo voldria intentar encara de persuadir el grup majoritari de la Cambra. Proposem reduir, de la mateixa partida de «publicitat i propaganda», 4 milions per proporcionar ajut a l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya, amb seu a Barcelona; amb la finalitat d'aquesta Associació —també nominada «Amics de les Nacions Unides»— que consisteix en la promoció i difusió

dels principis i propòsits continguts a la Carta de les Nacions Unides i que malda pel manteniment de la pau al món —l'Assemblea General de l'organització proclamarà aquest any, 1986, com a Any Internacional de la Pau—, amb aquestes finalitats, dic, hi hauríem de combregar tots, tots hauríem de ser amics de les Nacions Unides.

D'una manera, diguem-ne oficial, ja ho som. Ben recentment ens va visitar el Secretari General de l'organització, el senyor Javier Pérez de Cuéllar. Vaig tenir el privilegi —entre altres presents en aquest hemicle— d'assistir al dinar que se li va oferir al Palau de la Generalitat i d'escoltar l'intercanvi de discursos entre el senyor Pérez de Cuéllar i el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol. Van ser —permetin-me de dir-ho amb un cert grafisme—, aquests discursos, declaracions d'amor recíproques. I jo demano que no quedi en meres declaracions; que l'idilli es porti a la pràctica, concedint aquest petit obsequi de prometatge de 4 milions a l'Associació per a les Nacions Unides, que és honorar, de retruc, la Carta de les Nacions Unides, la qual encarna i regula l'estat de dret internacional, encara que no sempre —per raons que tots vostès coneixen— pugui realitzar els seus propòsits. Ja l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives ha adduït un parell d'arguments que recolzen aquesta petició nostra i que ara no repetiré.

Respecte a la darrera esmena, la 112, es tracta de concretar les diverses denominacions del concepte del qual s'extreu la quantitat de 5 milions; concretar en un ajut de la mateixa quantia al Consell Català del Moviment Europeu. Aquest Consell és, a casa nostra, l'exponent d'una aspiració cada vegada més compartida pels pobles d'occident: la unitat i, en conseqüència, l'autonomia d'Europa. Unitat i autonomia que, atesa la situació del món actual, caracteritzada per la fatídica dialèctica dels grans blocs ideològic-militars, no només és desitjable, sinó imperiosament necessària. Empresa difícil, ja ho sabem; complexa; en qualsevol cas, potser de realització parsimoniosa, però —em penso que tots hi som d'acord— de caràcter irrenunciable.

Dels valors que informen aquesta empresa —amb prou feines iniciada, i que ha estat un pas endavant en l'ingrés d'Espanya i Portugal a la Comunitat Econòmica Europea—, d'aquests valors, n'és custodi i propulsor el Consell Català del Moviment Europeu, a la tasca del qual, portada a terme amb dedicació i entusiasme —tots vostès, com jo mateix, reben les seves publicacions periòdiques—, ens cal donar suport. L'acceptació d'aquesta esmena en seria manifestació ben clara de la voluntat de fer-ho.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies senyor President, de l'escó estant, si m'ho permet. Per començar haig de dir que el nostre Grup comparteix plenament totes les consideracions d'ordre doctrinal, d'ordre ideològic, d'ordre polític que ha fet l'Il·lustre Diputat senyor Lorda. Ara, això no vol dir, evidentment, que donem conformitat a una dotació econòmica concreta de la manera que ell ens explicava. Per quins motius? Quant a la primera esmena, l'esmena 110, el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, nosaltres entenem que ja hi

ha, en el Pressupost, una partida idèntica o molt similar, que és la partida 02.01.480.14, de l'ordre de 7 milions i escaig de pessetes, destinada a ajut al Tercer Món. Per tant, ens sembla que no és procedent fer una altra partida amb la mateixa finalitat.

Quant a l'esmena 111 —com bé ha dit vostè, senyor Lorda—, ja n'hem parlat abans amb el senyor Maties Vives, i he donat quina és la sortida possible, i no és una possibilitat, sinó una realitat o almenys l'any passat ha estat una realitat, i l'associació aquesta tan benemèrita va poder desplegar les seves finalitats concretes a Barcelona, amb l'ajut, entre d'altres, del Departament de la Presidència. Per tant, doncs, també, entenem que no cal fer una dotació específica.

I, finalment, quant al Consell Català del Moviment Europeu, jo voldria recordar que aquesta organització —de la qual també compartim totes les idees que se'ns han explicat pel senyor Lorda— tenia, l'any 84, una dotació d'1 milió de pessetes, un sol milió de pessetes. I, aleshores, l'any 85, que els pressupostos, com saben, vam debatre de forma simultània o successiva immediata, com a fruit d'un compromís de diverses esmenes que existien a la Cambra, de comú acord tots els grups, vam incrementar d'1 a 3 milions de pessetes la dotació. Per tant, ens sembla ara a nosaltres que només dotze mesos després es torni a ampliar amb 2 milions més és, realment, un increment molt considerable, sobretot si tenim presents els moviments d'estabilitat o de petita alça que tenen altres, o pràcticament totes les altres dotacions, i per aquest motiu entenem que, dintre de la migradesa de recursos, és just, suficient i adequat, dintre —hi insisteixo— de les possibilitats del Pressupost, la dotació ja prevista —igualment com l'any anterior— de 3 milions de pessetes amb la partida corresponent reflectida en els pressupostos. També, doncs, per aquests motius, ens oposarem a aquesta tercera esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la votació, que suposo que la podrem fer conjuntament de les tres esmenes.

(*L'l. Sr. Torres demana per parlar.*) Digui el senyor...

El Sr. TORRES: Votació separada per a l'esmena 112, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: Per a la 112? Molt bé, gràcies, doncs anem a sotmetre a votació les esmenes 110 i 111.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 34 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Ara sotmetem a votació l'esmena número 112.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 37 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Com que la 113 ha estat ja debatuda i votada, passem a la 114, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Bé aquesta és una esmena que el que pretén és reduir l'aportació que fa el Consell Executiu de la Generalitat a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per un import de 513 milions i escaig de pessetes.

Per què fem aquesta esmena, per què plantejem aquesta modificació? Bé, jo diria que en l'acta d'aprovació del Pressupost de la mateixa Corporació Catalana en el seu Consell d'Administració, algun conseller reflectia la idea bàsica que nosaltres ens porta a fer aquesta esmena, quan diu, parlant d'aquest Pressupost que : «Això fa pensar que TV3 ja no tindrà l'agilitat que ha estat element essencial dels seus èxits fins ara, sinó que es convertirà en una maquinària pesada, on una gran part dels seus recursos es destinaran, exclusivament, a l'automanteniment.» I aquesta és la raó fonamental d'aquesta esmena que presenta el nostre Grup parlamentari, perquè què pretenem amb aquesta reducció? Pretenem, d'una banda, reduir en un 50% les dotacions previstes per treballs realitzats per altres empreses i professionals, és a dir, disminuir la producció forània a la mateixa Corporació, en aquest cas, a TV3, per incrementar la producció pròpia en la mesura del possible.

Segon : reduir en 500 milions de pessetes les despeses de personal de TV3. Per quin motiu? Perquè entenem que és injustificat i contradiu una mica les afirmacions que es feien ahir en presentar el Projecte de Pressupost, l'increment del 30% sobre l'any 1985 en els recursos de capítol I de plantilla i perquè entenem que la plantilla de TV3 està arribant a un nivell, es col·locarà en un nivell de 930 persones que, entén el nostre Grup parlamentari, no respon *stricto sensu* la programació que es fa des de la mateixa televisió autonòmica, que és exagerat.

I, finalment, el que plantejem, a part de reduir aquestes dues partides, és incrementar la partida de compres de mercaderies que afectaria tant la producció interna com les coproduccions, com els drets d'antena, etcètera. I entenem que això cal fer-ho si realment es vol ajudar la producció catalana d'àudiovisuals, amb el que té d'incentiu, tant per a la indústria en si com per al mateix fet de la normalització lingüística. Entenem que és absolutament ridícul que el Pressupost redueixi enguany l'ajut al cinema català en relació amb l'any passat, de 54 a 40 milions de pessetes, i entenem, per tant, que fóra bo que a partir de la mateixa Corporació Catalana de Ràdio i Televisió s'ajudés indirectament aquesta producció de cinema català per la via de l'increment de compres de mercaderies en el Pressupost de TV3. En conseqüència, i a tenor d'aquestes crítiques i per impedir també aquest excés de burocratització segurament de l'ens públic i, en definitiva per agilitar la mateixa estructura interna i, al mateix temps, per ajustar el personal al que és la programació que realment fa en benefici de la producció pròpia i en detriment de la producció comprada fora, el nostre Grup parlamentari sotmet a la consideració de la Cambra aquesta esmena, al temps que anuncia la retirada de l'esmena 115, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc, agrair la retirada de l'esmena 115, perquè realment restar 1.000 pessetes a la Corporació Catalana de Ràdio Televisió després d'intentar treure'n 613 milions, realment és superflu.

Anem, per tant, doncs, a l'esmena 114. Bé, senyores i seny-

ors diputats, el senyor Vives ja m'ha explicat el contingut. Ara, el que em sembla que, al meu entendre, no és massa coherent és l'explicació del joc d'altres i baixes, perquè diu que cal potenciar la producció pròpia i reduir l'externa i, per això, l'esmena intenta reduir a 165 milions el concepte 645, que són els treballs realitzats per altres empreses i professionals. Però, en canvi, el que vol potenciar, ens explica, és el servei 600, la compra de mercaderies, i dins de la compra de mercaderies, si vostès han repassat l'avantprojecte i memòria acompanyatòria del Projecte de Pressupost de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el concepte 600, «compra de mercaderies», diu, entre altres coses : «S'inclou en aquest capítol els costos d'adquisició de les produccions realitzades en català per equips externs»; per tant, tornen a ser equips externs. I també, per acabar aquesta explicació quant a altres i baixes, també ens sorprèn que, si el que es vol potenciar és l'activitat interna que, aleshores, el gruix de la rebaixa que es pretén en aquesta esmena, 548 milions de pessetes, sigui, precisament, en el capítol de personal, que és el que ha de fer la producció interna. Per tant, doncs, nosaltres no veiem massa lògica, per dir-ho d'una manera suau, aquesta esmena. Per altra banda, com també ha començat a explicar, em sembla, el senyor Vives, tot aquest tema ha estat debatut, abundantment debatut en el si del Consell d'Administració de la Corporació Catalana i, d'una forma molt majoritària, es va aprovar aquest Pressupost. Vostès, per no estendre'm més, senyores i senyors diputats, tenen a la seva disposició, si més no en el seu Grup parlamentari o a la Biblioteca del Parlament, el detall d'aquesta memòria, que explica exactament, per exemple, aquest tema del personal, la projecció, etcètera. I, fins i tot, pels atzars de l'activitat parlamentària, crec que fa molt pocs dies, precisament a una pregunta de l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio, el senyor gerent de la societat ja va donar una explicació, precisament, sobre aquests moviments de personal. I, per tant, ens sembla totalment justificat el projecte tal com ha estat presentat i, per això, ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena número 114.

El Sr. PRESIDENT : Substanciada aquesta esmena, anem a sotmetre-la a votació. L'esmena 114.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'esmena 116, que també és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Gràcies, senyor President; des de l'escó. Hi ha tres temes que es creuen en aquesta esmena : un és el d'Europa i Catalunya, que no cal dir que el nostre Grup, com el qui més, és partidari que a Catalunya hi hagi el màxim d'esforços per adaptar-se a la realitat europea. L'altre tema és la institució en si, el Patronat Català Pro Europa, i aquí podríem fer una anàlisi de la seva activitat i dels seus resultats i, per exemple, fins i tot, d'alguna despesa desmesurada i desproporcionada, al nostre entendre, que ha fet amb una extensió escolar que es contradiu, si més no, amb un mínim sentit de coordinació amb el Consell Executiu o amb altres conselleries, o amb els minsos programes que hi ha per a determinats aspectes esco-

lars, amb la Conselleria d'Ensenyament. Per tant, alguna vegada aquest Patronat —i subratllo, senyor Escudé, «alguna vegada»— ha fet despesa quasi faraònica, en els termes relatius, per poder presentar-se d'una forma, diguem-ne, ben vestida, luxosament vestida davant la societat. Però hi ha un altre tema, i és l'apropiació partidista de la qüestió europea per part de l'actual Govern; encara és hora que un tema que suposem admetran totes les diputades i diputats, desborda una majoria concreta i que afecta tota la població de Catalunya, hauria de ser objecte de responsabilitat i representació de tots els Grups parlamentaris de Catalunya. I aleshores ens trobem amb la paradoxa que aquest Parlament, que tenia una comissió per als temes europeus, que vostès varen deixar a la pura paràlisi i inanició, que després, amb una certa desvergonya, van voler substituir per una altra comissió, que de moment està en la pura paràlisi i inanició, que han girat l'esquena a totes les qüestions que han plantejat els Grups parlamentaris, i en aquest sentit tots els Grups parlamentaris menys el seu, perquè el tema europeu fos objecte de responsabilitat per part unitària de les forces polítiques de Catalunya, per tant, nosaltres creiem que amb una dimensió, no només pressupostària, sinó política, hem de cridar l'atenció sobre aquesta triple temàtica. Per això presentem aquesta esmena, que té com a alta els terrenys per a esports i que suposo que no hauria de ser objecte de debat en aquest punt concret.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor Escudé. L'esmena 116, com bé diu el senyor Ribó, consisteix a deixar el Patronat Pro Europa —aquest engendre faraònic que es deia..., «algunes vegades» ens diu que actua, el senyor Ribó— amb 1.000 pessetes. Realment, aquesta és una vella tàctica. Ahir es parlava d'esmenes tradicionals, i és una esmena tradicional del PSUC deixar partides a 1.000 pessetes com a símbol de rebuig d'organismes concrets, i això ho ha fet molt. Bé, i ara en aquesta esmena concreta ho fa amb el Patronat Pro Europa. Jo crec que tots vostès, senyores i senyors Diputats, perquè constantment, si més no, personalment estan rebent documentació molt valuosa emanada del Patronat Pro Europa, són conscients de la transcendència d'aquesta tasca que, fora de Catalunya, jo m'atreiria a dir que no es fa enlloc de l'Estat espanyol, i és un tema —i en això coincidim totalment, senyor Ribó— de la màxima importància i transcendència. Si per aquesta activitat faraònica entén uns treballs i unes fitxes d'avaluació, d'actuació escolar, jo puc dir que, almenys a la meua zona, els exemplars que ens han arribat no tenen res de luxosos ni faraònics i ha estat molt ben aprofitat a les escoles i als centres de formació professional per mentalitzar els futurs ciutadans de Catalunya de ple dret, que seran els nostres fills, de cara a aquesta necessària integració.

Finalment, jo no voldria entrar en tota la resta de consideracions que ha fet el senyor Ribó, no perquè no hi vulgui entrar, sinó perquè crec que no és aquest el moment processal oportú. Que el senyor Ribó se senti ferit perquè una comissió existent i que va treballar —entenc jo, amb les crítiques que hi va haver, però que va treballar adequadament— hagi estat substituïda per una altra comissió i que no s'hagin encara acabat de complir, de complimentar tots els tràmits per a la seva creació, és

un tema que podrà ésser objecte, no ho sé, de converses en el si de la Junta de Portaveus o allà on calgui, o d'un altre tipus d'actuació parlamentària, però no presentant una esmena deixant 1.000 pessetes al Patronat Pro Europa, que jo sí que estic convençut que no té res a veure amb aquest retard en la constitució d'aquesta Comissió.

Per aquest motiu, nosaltres votarem en contra, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació, doncs, aquesta esmena número 116.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposin?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 117, que és del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, estava temptat de no defensar aquesta esmena perquè el Diputat Felip Lorda ha fet la defensa d'un plantejament similar al nostre, i coneixem ja per anticipat la resposta que ens serà donada. Però, malgrat tot, i tenint en compte que es tracta d'una esmena tradicional, podríem dir, la d'Esquerra Republicana, no podem resistir la temptació de dir uns vots en defensa d'aquesta esmena i en ratificació del que ha exposat ja el Diputat Lorda.

Llegint aquesta esmena, algú podria deduir que es tracta d'una confrontació, o de contraposar dos organismes que, en definitiva, persegueixen el mateix objectiu. I, naturalment, no es tracta d'això.

Ningú no discuteix..., és a dir, algú sí que ho discuteix, la utilitat del Patronat Català Pro Europa, i tots estem d'acord —almenys nosaltres estem d'acord— a reconèixer els serveis que estan prestant les persones que assumeixen la direcció d'aquest organisme.

Però aquest reconeixement, creiem nosaltres, no ens ha d'impedir de reconèixer també altres organismes, com el Consell Català del Moviment Europeu, que fa molts anys que està a la brega en aquesta tasca, i precisament en uns moments en què no era tan ben vist com ara la defensa d'aquests ideals, i la seva tasca continua, i continua molt activament. Jo voldria recordar a les senyores i els senyors diputats que fa uns mesos, a la ciutat de Girona es va celebrar el Dia d'Europa, i hi va haver una intervenció del nou Conseller de la Generalitat, Joaquim Molins, en la qual va llegir el text de la declaració europeïsta, preparada per al 1985, i aprovada pel Consell Català del Moviment Europeu i per les vint-i-dues corporacions locals incorporades enguany a aquest moviment. I aquesta declaració comporta, entre moltes d'altres, coses tan importants com la petició d'eleccions directes per escollir els nostres representants al Parlament Europeu i que en aquestes eleccions Catalunya pugui sentir-se plenament representada.

Avui es comencen a collir els fruits d'una acció perllongada i voluntària, exercida en temps més difícils que els presents, en aquest concepte concret. No seria, doncs, just, ens sembla a nosaltres, que no ho reconeguéssim, i la millor manera de reconèixer-ho és donant-li els mitjans per continuar la seva

tasca. És per aquestes raons que ens permetem demanar, per mitjà d'aquesta esmena, que els 124 milions destinats al Patronat Català Pro Europa sofreixi, es resigni a una petita reducció de 2 milions, en benefici del Consell Català del Moviment Europeu.

Quant a l'esmena 118, que amb la vènia de la Presidència defensarem conjuntament amb la 121, es tracta també d'un tema, en certa manera, tradicional del nostre Grup parlamentari. Nosaltres pensem que la dotació inicial a favor dels consells comarcals de muntanya és notòriament insuficient i purament simbòlica, car no permet ni tan sols assegurar les tasques, podríem dir-ne, de supervivència. I és per aquesta raó que ens permetem proposar un increment de 33 milions, que serien retirats de la partida 480.09 del capítol IV, Centre Divulgador de la Informàtica. Afegim, tot seguit, que la reducció que proposem tindria encara una dotació de 15 milions. No és la nostra intenció menysvalorar la cabdal importància de la informàtica en el món en què vivim, però creiem que aquesta labor informadora, o, millor, divulgadora, poden i deuen fer-la, sobretot, les mateixes empreses privades. Per altra part, tenim la convicció que la veritable divulgació de la informàtica ha de fer-se, sobretot, a les escoles i a la universitat, que és on es formen els capacitats per a l'esdevenidor. Proposem, doncs, una disminució de la partida 480.09 de 33 milions, i un augment correlatiu per a la partida 480.02 del capítol IV, amb la seguretat que aquest transvasament de possibilitats i de mitjans econòmics siguin altament benvinguts per unes comarques catalanes que el menys que podem dir és que estan sofrint uns moments d'una real angouxa.

Finalment, l'esmena 121 és una esmena d'un tipus completament diferent. No és un secret per a ningú que el nostre partit es mira amb una certa reserva el procés històric del descobriment de les Amèriques i la consegüent conquesta i colonització; no hi entrarem ara, no s'alarmin les senyores i els senyors diputats. No entrarem ara en unes valoracions que es podrien fer en relació amb les esmentades conquestes i colonitzacions. Fa temps que aquest debat està obert, i el menys que es pot dir és que no existeixen criteris unànims respecte a això, i que les valoracions poden anar des de les adhesions més entusiastes fins a les crítiques més amargues.

No oblidem, per altra part, l'existència d'un decret de la Generalitat de l'any passat, creador d'una comissió catalana del cinquè aniversari del descobriment d'Amèrica, però imaginem que les activitats d'aquesta Comissió deuen ser modestes i que, en qualsevol cas, les seves actuacions no deuen pas revestir un caràcter d'extrema urgència perquè encara manquen sis anys abans de commemorar aquell esdeveniment.

El nostre Grup pensa que seria més útil i de més rendiment per a Catalunya augmentar la dotació pressupostària destinada al manteniment i a la promoció dels casals catalans, que porten a terme des de fa molts anys una tasca digna de tot elogi de cara al manteniment de la identitat catalana a països com Mèxic, Argentina, Brasil, Xile, Estats Units, Veneçuela, etcètera. El Diputat que els parla sap per experiència, quan era Secretari General de la Presidència a París, als anys 50, el rol important, importantíssim, d'ajut, d'informació i de divulgació de la realitat catalana i de lluita contra el franquisme dels casals catalans d'Amèrica. I això era en uns moments extraordinàriament difícils per a la supervivència de les institucions catalanes; per

tant, distreure 14 milions a unes activitats que poden deixar almenys indiferents a molts catalans, i entregar-los a unes comunitats que mantenen viu en terres llunyanes el caliu de la catalanitat, no em sembla que sigui una proposta mal intencionada.

En tot cas, el nostre Grup demana el vot favorable a l'esmena 121, com a les esmenes 118 i 117.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De fet, serà un torn en contra de les dues esmenes posteriors defensades pel senyor Víctor Torres, l'esmena 118 i l'esmena 121, perquè, de fet, l'esmena 117, com bé ha dit el senyor Torres, és una esmena que en l'esperit coincideix amb l'esmena que prèviament havia defensat l'Il·lustre Diputat senyor Lorda.

Aleshores, jo ja havia dit al senyor Lorda que el nostre Grup està plenament d'acord amb el concepte, amb la idea. El que passava —li dèiem— és que fer un increment de 5 milions de pessetes ens semblava extraordinàriament excessiu en relació amb la migradesa dels pressupostos actuals per motius que tots vostès saben i que ahir vam debatre abundantíssimament.

Aquesta esmena 117, que és exactament la mateixa, té dues variants en relació amb l'esmena socialista —la número 112, si no ho recordo malament—, que són les següents : d'una banda, demana 2 milions de pessetes —per tant, una aportació més petita i entenem, per tant, més enraonada—, i, per altra banda, detreu aquesta quantitat d'un altre concepte —com ha explicat el senyor Víctor Torres—, del 480.04, el Patronat Pro Europa, que si bé realment és una cosa diferent, s'hi assembla força. És un treball en la mateixa línia en la mateixa direcció de mentalització, de participació dels nostres ciutadans a Europa.

Per aquests motius, doncs, no ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena 117.

En canvi, sí que ho farem a les altres dues esmenes, la 118 i la 121, perquè, en definitiva, quant a l'esmena 118, entenem que la baixa que se'ns demana del Centre Divulgador de la Informàtica, no la podem acceptar. Crec que tots vostès comprendran, senyores i senyors diputats, que el tema de la informàtica és importantíssim, ara que arrenca, que comença a amarrar la ment de les noves generacions, i, per tant, aquest Centre és d'una importància extraordinària, i, aleshores, restar-li 33 milions de pessetes —com es pretén aquí— dels 48 de què disposa, ens sembla totalment inviable, quan, per altra banda, els consells comarcals de muntanya, com és lògic, tenen ja la seva dotació pressupostària a través de la partida 480.02.

Igualment podem dir quant a l'esmena 121, perquè aquesta Comissió del Cinquè Centenari del Descobriment d'Amèrica està creada per un decret, el Decret 27 de l'any 85, del 31 de gener, que després va ser modificat, i que, en definitiva, entenem que va destinada a promocionar a casa nostra unes celebracions, i no sols unes celebracions, sinó unes conseqüències, uns fruits que poden ser molt positius d'aquí a molt pocs anys, el 1992, i lligant amb altres fets i cerimònies, que confiem tots que també es facin a casa nostra, creiem que cal donar-li suport d'una forma apropiada i, per tant, restar pràcticament tota la dotació d'aquesta partida —en definitiva, se li deixarien, de fer cas a l'esmena 121, 500.000 pessetes—, entenem que no és correcte. I la mateixa argumentació que hem fet amb l'esmena

118 quant a l'alça, la podem fer ara amb aquesta esmena, perquè, totalment d'acord, senyor Torres, en l'extraordinari paper, insubstituïble que han fet i fan els casals catalans, però, en definitiva, també ja tenen una dotació de 15 milions de pessetes, si no ho recordo malament, a través de la partida 480.13.

Per tant, per aquests motius, donarem el suport a l'esmena 117 i ens oposarem, pels motius exposats, a les esmenes 118 i 121.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, pel que sembla hem de fer votació separada de la primera d'aquestes tres esmenes, i després de les altres dues.

Els qui siguin favorables a l'esmena 117 del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 117 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Sotmetem ara a votació les altres dues. Pot ser conjunta-ment? Doncs, les altres dues esmenes conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se... *(Pausa.)* Ah, separada? Perfecte.

Bé, sotmetem a votació l'esmena número 118.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Sotmetem ara a votació l'esmena número 121.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 40 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Prosseguint amb la discussió de les esmenes, pertoca ara l'esmena número 122, del Grup Popular.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Curto. *(Pausa.)*

Perdó, aquesta presidència s'excusa. Ha comès una equivocació, perquè es tracta de l'esmena 119.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, esta esmena, a més de complir amb una finalitat concreta, aporta una prova més de com l'Administració —i parlo en termes generals—, a l'hora d'elaborar anticipadament el còmput d'ingressos i de despeses, cau en el fàcil error de consignar quantitats a partides corresponents, tenint com a únic control la memòria i el Pressupost de l'exercici anterior.

Servir-se d'est mitjà, d'alguna manera, suposa vulnerar l'abecé dels sistemes pressupostaris, que indiquen, precisament, tot lo contrari, per evitar un posterior traspàs de partides i per evitar el que seria més lamentable : assignacions mortes per falta d'un programa d'actuació ben determinat.

Dos milions de pessetes destinats al Patronat del Monestir de Poblet és la mateixa quantitat que apareix en el Pressupost de 1985, i l'esmena que presenta el Grup Popular proposa 10

milions de pessetes per dues raons fonamentals : perquè les subvencions al Patronat que procedien de les Diputacions d'Aragó, Mallorca i València les han deixat de percebre —això en primer lloc— i, en segon terme, perquè de les dues fases d'obres que tenia previstes lo Patronat del Monestir de Poblet, primera fase de restauració i segona fase de conservació, només ha pogut complir la primera, que s'ha acabat fa poc temps, amb la restauració interior de les torres reials. Però és que, a més, lo Monestir de Poblet té en projecte la construcció d'una hostatgeria com a lloc d'acolliment, amb un pressupost aproximat de 150 milions de pessetes, que resulta impossible d'afrontar, ni tan sols a llarg termini, diria jo, sense unes aportacions més substancials, sobretot per part de la Generalitat.

Per consegüent, la partida que es proposa disminuir correspon al Centre Divulgador de la Informàtica, concepte 480.09. La finalitat d'est Centre, dels 48 milions de pessetes que té consignats, és poc explícita, per no dir poc seriosa, si, com a base, ens pot servir l'única motivació : portar a terme la tasca encomanada.

I al *Diari de Sessions* corresponent al debat de Pressupostos de 1985 apareixen raons sobreres per justificar no només la disminució que es proposa, sinó també per documentar, si convingués, una oposició frontal als 48 milions de pessetes referits. Jo no ho faré, i és evident que si utilitzés est mitjà seria contradictori amb la meua crítica general d'utilitzar una memòria anterior per confeccionar un pressupost actual. I, per una altra part, entre destinar 10 milions de pessetes al Patronat del Monestir de Poblet o destinar-los al Centre Divulgador de la Informàtica per portar a terme la tasca encomanada, no és elecció dubtosa i, consegüentment, me sembla que no val la pena descuidar el rigor d'un estil de manera tan gratuïta, i més tenint en compte que les esmenes, o l'esmena que es proposa, és relativa a la política de subvencions que el Govern de la Generalitat consigna a altres patronats.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ *(de l'escó estant)* : Gràcies, senyor President. Serà un torn en contra breu perquè, en definitiva, seria repetir amb una altra destinació el que ja hem explicat abans quant a l'esmena 118, que, en definitiva, també pretenia retirar 33 milions en aquell cas —20 en aquest— del Centre Divulgador de la Informàtica.

Jo comprenc les necessitats del Patronat del Monestir de Poblet, com de totes les altres entitats que a través d'esmenes que estem debatent en aquests moments pretenen incrementar la seva participació, però ja hem explicat les dificultats que això comporta.

Quant al Centre Divulgador de la Informàtica, el que voldria afegir ara és que té una transparència total, senyor Curto. Està creat per un decret, el Decret 375/84, del dia 17 de desembre, i en aquest Decret s'explica amb tot detall quina és la seva funció, que en essència consisteix a fer unes tasques a l'àrea de la informàtica, evidentment el seu nom ho diu, tant en la vessant d'informació com en la de difusió, que aquest és el més important —entenem nosaltres—, de programes informatius, cursos, pràctiques i assessoraments als interessats, cada dia més abundosos, en aquest tema tan important.

Per tant, doncs, per les mateixes raons que hem dit abans, creiem que no és procedent retirar-li 10 milions de pessetes, gairebé o més d'un 20% de la seva dotació, i per això ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a votar aquesta esmena, la número 119.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 39 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Pertoca ara l'esmena 120, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Agruparem la 120, la 124 i la 149.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. RIBÓ : En la 120, insistim sobre un tema sobre el qual ja han parlat abans els Diputats representants d'Esquerra Republicana.

Nosaltres també creiem que hi ha tasques més profitoses que la Comissió del Quinto Centenario per invertir els diners de la Generalitat, però hem rebut la informació que dona el mateix Director o President de la Comissió, que es dediquen a fer un diccionari de personalitats catalanes que van ser per Amèrica, que es dediquen a fer exposicions o preparen exposicions en els casals catalans a Amèrica i jornades d'estudi biennals, i un conveni amb la Universitat de Berkeley, que segurament això últim té poc a veure amb el Quinto Centenario, és a dir, vaja, ja és molt estirar el Quinto Centenario, i tot això que ens sembla molt saludable, potser l'única cosa errònia en aquest cas és la denominació de la Comissió que es dedica a aquestes activitats, o la distribució d'aquestes activitats per altres seccions de la Generalitat.

Pel que fa a l'esmena 124, nosaltres brevíssimament, no vam trobar ni en la memòria ni en els programes —senyor Escudé, vostè és un home molt més metòdic i segurament sabrà dir en quina pàgina es troba— cap explicació sobre a què es refereix l'alta tecnologia. Si de debò es refereix a l'alta tecnologia, considerem que és una quantitat super minsa. Ara, potser és una cosa que sota aquesta denominació amaga altres finalitats.

I, per últim, a l'esmena 149 nosaltres vam cometre un error mecanogràfic, que en comptes de parlar de la secció 480.01, la nostra voluntat en l'esborrany de l'esmena era 480.02, error mecanogràfic d'un 1 a un 2, que per raons de normes reglamentàries aplicades amb el rigor corresponent per la Mesa va ser impossible solucionar, però era una esmena que anava en la direcció d'una argumentació que ha fet el senyor Torres, i aquí sí que, senyor Escudé, deixo el meu to tranquil. Em sorprèn que vostès diguin que els consells d'alta muntanya ja tenen prou diners. Jo crec que en tenen massa; pel que els deixen fer, en tenen massa; pel que haurien de fer, els donen les escorrialles.

De totes formes, senyor Escudé, sense cap afany de negar-li la paraula perquè m'agradaria molt que pogués complementar aquestes qüestions, i el convido a fer-ho, nosaltres retirem les

tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Totes tres retirades. Passem ara a l'esmena número 122 del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Des de l'escó, senyor President, si m'ho permet, aquesta esmena, que em temo que ja ha estat sentenciada abans, ja que hem estat defensant diverses forces d'aquest Parlament un ajut suplementari als casals catalans, i no vull tornar a repetir —per abreujar aquesta sessió— els arguments que s'han donat a favor de la tasca que des de fa molts anys han dut els casals catalans, que jo crec que mereixen aquest augment; que nosaltres no apliquem la baixa a un concepte que s'ha explicitat abans per Esquerra Republicana; que l'augment nostre és inferior al que s'ha demanat, i pensem que es pot aplicar perfectament aquesta baixa al Centre de la UNESCO de Catalunya, que és una partida de nova creació.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. De fet, ja el meu Il·lustre contradictor ja ho ha explicat, perquè realment és el mateix tema que hem debatut abans i que, per tant, doncs, ja donem el torn en contra per fet. Els casals catalans —ja hem explicat la nostra dedicació i la nostra simpatia per ells— tenen ja una dotació de 15 milions de pessetes, i, aleshores, no ens sembla correcte de reduir en 5 milions els centres de la UNESCO a Catalunya, i més quan després, per esmenes posteriors, el mateix Grup Popular també, aquestes centres de la UNESCO, els és víctima propícia per retirar altres quantitats amb altres finalitats.

Per tant, doncs, també ens oposarem a aquesta esmena, com ens hem oposat a l'altra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena número 122, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 49 en contra i 34 abstencions.

Passem ara a l'esmena 123, també del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, des de l'escó mateix, aquesta esmena, la número 123, la donem per votada i aprovada amb l'esmena 117, perquè el concepte de l'alta és exactament el mateix, la xifra és exactament la mateixa. Per tant, veiem amb satisfacció que el Consell Català del Moviment Europeu hagi vist incrementada la seva dotació en la forma que nosaltres demanàvem.

Per tant, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. Passem, doncs, a l'esmena 125, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, agruparé la 125 amb la 128.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. RIBÓ : Totes dues esmenes, senyor Escudé, es refereixen a Presidència. I es refereixen a aquelles partides que en part expliquen l'esmena a la totalitat, que el senyor Maties Vives —perdoni que el rectifiqui— en Comissió va defensar, i va utilitzar amt tots els arguments que Presidència semblava un conjunt d'escenaris amb les cortines tancades. I vostès no volen que les cortines s'aixequin, i no volen que veiem que hi ha darrere les cortines. Aquest és el problema.

Vostè abans ha utilitzat un altre símil : el del bunyol. Sí, sí; Presidència és un bunyol, però no ple de vent, ple de milions. I de milions que se'ls enduu el vent, el vent que bufa de Convergència —i d'Unió, perdó—, cap a on vostès volen. I aquest és el sentit de l'esmena a la totalitat i d'aquestes esmenes.

Digui'ns, si us plau, cap a on bufa el vent en aquests 49.799.000 pessetes, per exemple, o en aquesta imprecisió que hi ha a l'esmena 128 —el que volem esmenar—, quan diu : «a empreses públiques i a d'altres ens públics.» Per què s'amaguen sempre darrere la imprecisió? Vostè pot tenir un llistat, però jo no el tinc. Nosaltres no tenim on van aquests milions.

És clar, vostè diu : «està tot controlat»; és clar que està controlat, evidentment. Però no per l'ordre en què ho ha de controlar abans d'aprovar-ho, que és el Parlament de Catalunya. Aquesta informació no hi és al Parlament de Catalunya.

I permeti'm que li faci una reflexió final per si encara puc bellugar un mínim l'ànim de la majoria : igual que altres anys, vostès saben que en aquesta Cambra s'asseuen els representants del 100% de l'electorat que va votar les darreres eleccions.

En aquesta banda, i per allà, hi ha el 50% dels electors, i per aquí al mig hi ha el 46% dels electors, 46,6. I queda altre escaig de gent que no va aconseguir representació.

Al ritme que van, acceptaran, com a màxim, un 3% de les esmenes del 50% del poble de Catalunya —dels representants del 50% del poble de Catalunya—, al ritme amb què anem discutint el Pressupost; felicitats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (de l'escó estant) : Gràcies, senyor President. El senyor Ribó té raó en la primera reflexió que m'ha fet, la de les cortines. Realment sí que el senyor Vives va fer unes elucubracions sobre les cortines opaques i no opaques, ara, la veritat, jo no ho relacionava amb una esmena a la totalitat de Presidència; però té raó, li ho reconec.

Anant a les esmenes concretes, de fet, té raó també el senyor Ribó quan diu que això formava part del debat de totalitat, que n'hem parlat abans. Ara, aquí li torno a dir el mateix : no es tracta de cents de milions que em deia vostè abans i que ara em torna a repetir, sinó concretament aquesta partida objecte de l'esmena 125, la qual deixen en 1.000 pessetes —les simbòliques i tradicionals 1.000 pessetes—, tenia una dotació de 49.800.000 pessetes, per tant, és molt menys del que vostè ens explica.

Per altra banda, aquest concepte, com he explicat abans a vostè, i després a un altre il·lustre diputat, recordo, el senyor Felip Lorda, és una partida que va destinada a ajuts a organismes que tenen relació amb el Departament de la Presidència, i

he explicat el perquè, perquè eren activitats que no encaixen exactament amb un desplegament normal d'activitats d'altres departaments més específics. Concretament, vostè té una llista, i jo no la tinc; bé, jo tinc una referència que he aconseguit de destinacions de l'any anterior d'aquesta partida, 481.02, i jo..., em sembla que ja en parlava a alguns d'ells; ara li puc dir així, per sobre, una colla més, a part d'aquesta Associació d'Amics de les Nacions Unides, doncs, hi ha la Federació de Entidades Taurinas, hi ha la Universitat d'Estiu Trias de Bes-Giró, hi ha l'Ajuntament de Santa Coloma, hi ha l'Amical de Mauthausen, hi ha l'Associació d'Homenatge al General Moragues, etcètera, tota una pila d'activitats..., l'Associació d'Amics de Gaspar de Portolà, tota una sèrie d'activitats que realment, doncs, l'encaix no el tenen clar en cap altre departament i que, doncs, es relacionen en aquesta partida. Per tant, doncs, nosaltres entenem que és totalment inviable aquesta realitat.

I quant a l'altra esmena que vostè diu que ha defensat, l'esmena 128, i de la qual —em sembla— no ha dit res en aquest moment, sí que n'ha parlat en el debat de la totalitat, és una esmena —de la qual jo també he parlat—, l'esmena del capítol VII, de Presidència, que, com dèiem, tenia una dotació de 1.060 milions de pessetes, i vostès, una vegada més, deixen la xifra simbòlica de les 1.000 pessetes; ja he explicat que anava destinada, aquesta partida, amb 1.000 milions de pessetes per a les inversions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i 60 milions per a les inversions del Centre Informàtic de la Generalitat. Per tant, doncs, una vegada més li haig de dir que, doncs, no hi ha possibilitat d'atendre la seva petició i, per tant, doncs, el nostre Grup votarà en contra d'aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Aleshores, les sotmetrem a votació, si no s'indica el contrari.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 28 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena 126, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Honorable senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI : Sí, senyor President, i ho faré des de la tribuna per tal de poder ensenyar algunes coses, que penso que poden ser d'interès per raó dels arguments que exposaré.

Voldria defensar conjuntament la 126 i la 144, ja que les altes corresponen a un mateix concepte, a «corporacions locals».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies.

El Sr. FOLCHI : Bé, de fet no sabem com el senyor Escudé argumentarà la seva presumible oposició de les esmenes, però, en tot cas, voldríem fer una breu reflexió respecte a les altes i respecte a les baixes. És a dir, nosaltres pensem que les altes poden respondre a una doble motivació : en primer lloc, transferir despesa corrent a despesa d'inversió, d'acord amb l'objectiu confessat pel Conseller d'Economia i Finances, el qual inspira tot el Pressupost. En segon lloc, perquè creiem que hi ha moltes coses que es fan des de la Generalitat i que es poden fer també, i fer bé, des dels ajuntaments —seria el cas de l'esmena

144—, i altres que es fan des de la Generalitat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat. Prego silenci, per favor.

El Sr. FOLCHI : Moltes gràcies, senyor President. Que probablement també es fan des d'alguns ajuntaments, però que, si es fan, es fan també malament —i això és el cas de l'esmena 126.

M'explicaré. Nosaltres volem reduir les consignacions que el Departament de Presidència destina a estudis i dictàmens, a centres relacionats amb la Presidència, a despeses diverses i a publicitat i propaganda, de manera molt significativa.

Bé, vostès acostumen a dir que tots aquests diners que es consignen són necessaris; és possible. Jo penso que hi ha superdotació, i els posaré un exemple : aquest Diputat, certament relacionat amb el dret civil i interessat pel tema del dret civil, va rebre una primera invitació al Simposi de Dret Civil de Catalunya; va rebre una segona invitació al mateix Simposi de Dret Civil de Catalunya; en va rebre una tercera, i quan va rebre la quarta va considerar que l'excés d'invitació desmotivava; al final va decidir no anar-hi, al Simposi de Dret Civil de Catalunya (*rialles*). És clar, quatre invitacions fetes pel sistema que pertanyo a una determinada comissió del Parlament, a una altra, sóc Diputat del Ple i, a més a més, com a Diputat també, em conviden els mateixos promotors, sembla que és superdotació de la partida.

Bé. Es podria dir : «Bé, això és un cas excepcional i aïllat». Vaig rebre una altra invitació, que agraeixo evidentment, per anar a la inauguració del nou centre de Televisió de Catalunya i, és clar, penso que no sé si és faraònica —com deia abans el Diputat senyor Ribó—, però sí luxosa, perquè una invitació que val per un dia, un acte, feta amb aquest material i presentada amb aquest luxe de detalls, penso també que respon a un principi d'excés de dotació. Jo no dic que no faci falta una certa dotació a publicitat i propaganda; penso sincerament que ha de ser la justa, i que en aquest cas, sincerament, crec que si reduíssim aquesta partida no sortiríem perdent quant a informació, quant a conèixer el que fa la Generalitat de Catalunya, però potser els recursos públics, els recursos de tots podrien quedar més ben emprats.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Les dues esmenes, el que pretenen és fer transferències de capital a les corporacions locals. Quant a això, el que podem dir és que en el Departament de Presidència, en principi, no és una finalitat bàsica de la Secretaria General de la Presidència ni de la Direcció General d'Esports fer aquestes dotacions de transferències de capitals a aquestes corporacions locals.

Per altra banda, ja hi ha una partida oberta en el concepte corresponent dintre de Presidència, per si es prestés aquest cas de fer aquesta aportació que —insisteixo— no és una finalitat bàsica d'aquest Departament, sinó de molts altres de més específics.

Quant a les baixes, un dels conceptes de baixa és el que fa referència a aquest 481.02, al qual ens hem referit manta vegada al llarg del debat, de centres relacionats amb la Presidència, i ja he explicat quina era la seva finalitat.

Quant als altres conceptes, del 228 i del 229, jo crec que tots ells són necessaris i convenients.

D'acord, accepto que el senyor Folchi hagi rebut moltes invitacions; jo crec que això no és més que reconèixer la seva vàlua i els molts càrrecs que ha tingut i que té (*rialles*), però no crec que aquesta anècdota s'elevi a la categoria de dir que com que el senyor Folchi rep quatre invitacions per al mateix acte, doncs, a partir d'ara ningú podrà rebre cap invitació per a cap acte, perquè suprimirem la partida.

Per tant, doncs, ens hem d'oposar a aquesta esmena 126, igual que a l'altra esmena, perquè el que pretén pràcticament anorrear són els centres esportius d'alt rendiment, i aquí, doncs, aquest centre d'activitat esportiva, de preparació, de promoció esportiva, nosaltres entenem que és de la màxima importància de cara a les noves generacions per difondre més l'esport autèntic, i no l'esport-espectacle, de cara a una participació immediata en uns jocs olímpics, i més de cara a mig termini, que és quan podran donar més rendiment les tasques d'aquest centre d'alt rendiment esportiu, quan —com tots esperem— a casa nostra es puguin desplegar l'any 92 els jocs esportius.

Per tots aquests motius, entenem, el nostre Grup, que ens hem d'oposar a l'adopció d'aquestes dues esmenes, tant pel que fa referència a l'alça com a la baixa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Si no s'indica el contrari votariem les esmenes 126 i 144.

Vots a favor de les dues esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 37 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara a l'esmena 127, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula el senyor Marc Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Gràcies, President. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, els ambients humans que hem convingut a denominar Tercer Món s'han de veure, al nostre entendre, com la conseqüència directa dels processos colonials que representaren el desproveïment —aquest terme és un eufemisme— dels recursos naturals transportables des dels països colonitzats als països colonitzadors. Així també, els convertiren, els països colonitzats, en mercats obligats...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat. Si us plau, per favor, silenci.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Gràcies, President. Obligats dels articles manufacturats en les metròpolis. Tot això va estar acompanyat amb la progressiva desaparició d'aquella part de la població que per la seva edat era la més apta per al procés desenvolupament cultural i econòmic d'aquells pobles. Això s'efectuà amb l'extracció de la mà d'obra esclavitzada i l'esclavització *in situ* de bona part de la població autòctona, i s'anà formant el Tercer Món, en tant que la seva riquesa i mà d'obra afavorien els països que avui denominem superdesenvolupats. El resultat d'aquest lamentable procés fou, per una part, no haver-se creat mercats adquisitius normalitzats en les

antigues colònies i, en contrapartida, convertir-se aquestes en adquiridores a alts preus, d'acord amb llurs migrades finances, d'armament obsolet, provinent dels països que el fabriquen. Aquest armament sol servir a unes oligarquies, els magnats de les quals es converteixen en grans dipositadors de diners en la banca dels països desenvolupats.

Els estats amb sobirania plena han estat invitats a lliurar un mínim percentatge del seu producte nacional brut a favor del Tercer Món. Catalunya, la Generalitat de Catalunya no està dissortadament, per manca de sobirania plena, en aquesta possibilitat, però sí que pot formar en les files dels qui volen aportar el seu ajut al Tercer Món.

Bé és veritat que diverses de les nostres institucions públiques i entitats de caràcter social treballen per tal que no manqui el nom de Catalunya en aquesta justa causa, i el capdavanter ha d'ésser la Generalitat. Ara bé, la partida que figura en el Pressupost en discussió és prou reduïda per creure que amb la seva quantia, poc, molt poc, massa poc es pot fer per al Tercer Món; quasi diríem que és una quantia de fantasia.

És per això que hem considerat millor que figurés una partida pro ajut al Tercer Món amb una quantitat, indiscutiblement simbòlica, purament testimonial, amb l'objectiu que es treballi per assolir que la seva quantitat pugui ampliar-se d'una manera notòria, d'una manera que realment representi quelcom de positiu per al Tercer Món.

Catalunya, la Generalitat de Catalunya, cada vegada és més coneguda en els països superdesenvolupats. Però també desitgem que es conegui en el Tercer Món; com s'ha fet conèixer Xile, aquests dies, a través dels distingits parlamentaris d'aquesta Cambra que, en un ambient de caràcter cívica i amb el seu punt de dramatisme, hi varen fer presència.

Com que sabem que aquesta esmena no té camí de prosperar, la retirem.

Gràcies.

(Remor de veus.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Retirada l'esmena, passem ja a l'esmena número 129, corresponent al Grup Popular. El Diputat senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President; si m'ho permet, defensaré conjuntament les esmenes 129 i 131.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CURTO : Senyores i senyors diputats, les pàgines 40, 41, 42 i 43 del Pressupost per programes, volum primer, estan dedicades a distingir la importància de la joventut com un fet social, i assenyalen en un dels seus primers apartats que és una etapa vital on es conformen i es consoliden pautes de conducta i on s'accepten codis morals que incideixen en un futur.

En primer lloc, manifestar que coincidim i que subscriuim l'interès i la cobdícia que desperta la riquesa natural que suposa la joventut i, a partir d'ests principis —me sembla que tots coincidirem— entenem coherent, si no eliminar, sí rebaixar partides d'«atencions protocol·làries», 7 milions de pessetes, i rebaixar també 6 milions de pessetes al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, per ser partida nova i excessiva per mantenir un consell on no tota la joventut està representada.

Ests 13 milions de pessetes —el total d'ests 13 milions de pessetes de les dues partides— se refereixen a la primera

esmena, a la 129, que pretén igualar, almenys, la quantitat consignada l'any 1985 en ajudes a entitats juvenils per a inversions sense finalitat de lucre. I com que som partidaris també de reduir la despesa corrent per afavorir la inversió, proposem que els 30 milions de pessetes en publicitat i propaganda, siguin destinats a ajudes per a activitats juvenils, tal com apareix a l'esmena 131 del nostre Grup. I manifestar també que, des de la nostra opinió, 30 milions de pessetes en publicitat i propaganda no és manera de promoure i d'estimular la joventut, i, per consegüent és política que no compartim i és partida també sospitosa de transferència posterior.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Pere Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President. És evident que sempre és desitjable poder augmentar els ajuts a les entitats juvenils; ara, per a aquests conceptes, en el pressupost que estem parlant hi ha pressupostats 51 milions per una banda, i 106 per l'altra banda, respectivament, pel que fa referència a inversions i activitats de les diferents entitats.

Al nostre entendre, el concepte 226.01 no es pot rebaixar, per a atencions protocol·làries, per estar molt ajustat.

Pel que fa referència al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, indicar al Grup Popular que precisament és aquest Consell el que, precisament, aplega totes les entitats de la nostra nació —potser al Secretariat no estan totes representades, però sí a l'Assemblea. Aquest Consell ha fet una tasca sorda, però alhora molt eficaç, amb molts anys d'esforços, per a la promoció de l'associacionisme.

Pel que fa al concepte 229.04, referent a la rebaixa de la partida de la publicitat, esmentar també al Grup Popular que, amb aquest concepte, no és ben bé publicitat —encara que estan dins d'aquest grup els 30 milions—, sinó que aquests milions corresponen també a la dinamització del món juvenil on hi ha totes les organitzacions, per exemple, del Saló de la Infància, Setmanes de la Infància, etcètera. És per això, senyor President, que votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Si no s'indica el contrari, les votarem conjuntament..., separades. Per tant posem a votació en primer lloc l'esmena 129.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 129, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 83 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena 131.

Diputats que hi estiguin a favor que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 130 del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, l'objectiu de la nostra esmena és ben senzill :

es tractaria d'augmentar en 5 milions de pessetes la dotació per al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, traient aquests 5 milions de pessetes de la partida d'«atencions protocol·làries i representatives».

Fa un any, aproximadament, el farà exactament el 12 de juny, aquest Parlament aprovava per pràctica unanimitat el Projecte de Llei del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. En aquells moments, tots els Grups parlamentaris, també, evidentment, el Grup parlamentari de la majoria, per boca del seu portaveu, senyor Ticó, es desfeien en elogis cap al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, i deia, entre altres coses, el senyor Ticó : «També vull expressar la meva satisfacció perquè aquest Parlament hagi dotat el Consell Nacional d'un pressupost que ha anat en augment des de l'any 81, que va ser de 2.600.000 pessetes, fins a l'actualitat, l'últim pressupost que es va aprovar el 85, que sobrepassa els 12 milions de pessetes».

No fa un any que un representant de la majoria governamental expressava la seva satisfacció per aquest augment dels recursos del pressupost del Consell Nacional de la Joventut.

Un any després es presenta a aquesta Cambra un Projecte de Pressupost que redueix en un 34% l'assignació pressupostària del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. *Nunca la dicha duró tan poco*, també podríem dir això de «fets i no paraules, menys alabances, menys cants de sirenes des de la tribuna del parlament i més fets». En definitiva, hem passat d'11 milions l'any 85 a 7 milions i mig l'any 86.

Jo els vull assenyalar —i voldria dir-ho d'una manera ben clara i rotunda, sobretot als diputats de la majoria governamental, perquè ningú pugui al·legar després ignorància respecte al que voten— : vostès saben la importància del treball internacional que ha desenvolupat el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Gràcies a un protocol de relacions internacionals signats amb el Consell de la Joventut d'Espanya, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya té, en aquests moments, una activitat internacional que no té cap altre sector de la societat catalana. Fruit d'aquesta activitat internacional és la presència del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, com a consell de Catalunya en el JUDBORUM, en el CENEC i en la Fundació Europea de la Joventut. Jo els vull dir, ben sincerament, que si vostès aproven avui retallar el pressupost del Consell Nacional de la Joventut, aquesta activitat internacional del Consell estarà en greu perill, perquè la dotació que aquest any es destina en el pressupost del Parlament no hi ha ni tan sols per afrontar les despeses ordinàries de funcionament del Consell Nacional : es redueix en 5 milions, es retira també el personal de la Direcció General de Joventut que treballava en el Consell Nacional de la Joventut quan era un organisme de l'Administració i, per tant, el lògic hauria estat que aquest pressupost augmentés i no que disminuïxi, com disminueix.

El Grup parlamentari de la majoria és tan conscient d'això que ell mateix ha hagut de presentar una esmena que ha hagut d'aprovar de forma vergonyant en la Comissió, per augmentar en 2 milions l'assignació original. Per cert, esmena que no ha comptat precisament amb la satisfacció de la Direcció General de Joventut i que sols les habilitats del Secretari General de la Presidència van permetre que pogués ser finalment presentada.

Senyors diputats, el Consell General de la Joventut de Cata-

lunya, del qual vostès feien grans elogis fa un any en aquest Parlament, per la presència internacional de Catalunya, per la presència internacional del nostre Consell, en definitiva per a la promoció de Catalunya, perquè Catalunya tingui un lloc també en les institucions europees, vostès tenen la obligació moral de votar favorablement la nostra esmena.

Res més i gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra? (*Pausa.*) No havent-hi torn en contra, se sotmet a votació aquesta esmena número 130.

Vots a favor de l'esmena 130 que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ja a l'esmena 132 del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, defensarem conjuntament les esmenes 132, 134 i 136.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. SOTO : Aquestes tres esmenes coincideixen en un fet, i és que la baixa es fa d'una mateixa partida. D'una partida de publicitat i propaganda; partida que no apareixia en el pressupost del 1985, que sí que apareix el 1986 i que està dotada amb 75 milions de pessetes. Augment d'un 500% respecte a l'any anterior i perquè tan sols es facin una idea, la Direcció General de Joventut es gastarà, a «publicitat i propaganda», un 7,5% del seu pressupost —no conec cap departament d'una administració pública que es pugui permetre aquest luxe. Una altra comparació : la inversió real de la Direcció General de Joventut són 17 milions. Quatre vegades més es gasta el Govern en publicitat que la inversió real. Podríem fer moltes comparacions.

En tot cas es tracta, des del nostre punt de vista, d'una dada escandalosa que un Grup parlamentari que forma part també d'aquest Govern, ha tingut la responsabilitat política de presentar una esmena demanant la reducció d'aquesta partida absolutament escandalosa.

Nosaltres proposem tres coses : una primera, que és augmentar la dotació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut en 35 milions de pessetes. Creiem que això és bo, és positiu, hi ha una disminució del pressupost de l'Institut Català dels Serveis a la Joventut —del qual, en qualsevol cas, ja en parlarem quan arribi el moment, fonamentalment a l'esmena a la totalitat. I, en segon lloc, que s'ajudi a les activitats juvenils i a les organitzacions juvenils sense finalitat de lucre per inversió. Em sembla que totes les forces polítiques d'aquesta Cambra hi haurien d'estar d'acord. Jo he escoltat, de tota manera, moltes vegades, el Grup parlamentari de la majoria dir que som els socialistes els que volem segrestar la societat civil, i que en canvi són ells els que la volen potenciar. Avui el que nosaltres proposem, senyors diputats de la majoria, és ben senzill : gastin menys en propaganda i donin més mitjans a la societat civil. Doncs, per tant, esperem el seu vot a favor i, si no, almenys esperem que no tornin a dir coses que ja, evidentment, no tenen credibilitat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies,

senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President. Volia fer el torn en contra d'aquestes tres esmenes, principalment pel que fa referència a la partida 229.04, «publicitat i propaganda». Una partida que potser la finalitat d'aquests milions, potser el nom de «publicitat i propaganda» no és ben bé el que li escau. Les previsions per a aquesta partida de cara a l'any que ve són, principalment, les següents, per donar uns exemples ja concrets : organització del Saló de la Infància, organització també, per exemple, del Saló de la Infància que es va fer a Girona, a Olot, organització de l'esport general, dinamització del món juvenil —o sigui, en el món juvenil, avui dia a Catalunya, cal, evidentment, gastar unes pessetes en publicitat—, totes les fires, exposicions i, evidentment, amb tota la tasca de publicitat del món juvenil no es deixa de fer una promoció de l'associacionisme avui a Catalunya.

Pel que fa a l'altre, a l'Institut Català de Serveis a la Joventut, aquest pressupost, el de l'Institut Català —que ja en parlarem més tard en l'esmena a la totalitat—, és un pressupost totalment consolidat i és per això que no creiem adient augmentar la partida d'inversions.

És per això, resumint, senyores i senyors diputats, com que aquesta partida de publicitat i propaganda, al cap i a la fi, és una partida de dinamització de món juvenil, que votarem en contra d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Si no s'indica el contrari votariem, per tant, aquestes tres esmenes.

Vots a favor d'aquestes tres esmenes, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes tres esmenes, 132, 134 i 136, han estat rebutjades per 36 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Anem ja a l'esmena 133, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors Diputats, defensarem conjuntament, amb la vènia de la Presidència, les esmenes 133, 137, 140, 141 i també la 138.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : I també la 138?

El Sr. TORRES : 138.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. TORRES : Bé. Es tracta d'un conjunt d'esmenes que tenen un contingut similar i que persegueixen un dels objectius clàssics del nostre partit, és a dir, reduir el deute. Nosaltres pensem que, mentre la situació de les finances catalanes ens obliguin a adoptar criteris molt selectius en les assignacions de despeses, és la nostra obligació assenyalar aquelles partides puntualment, per al nostre judici, que podrien ser perfectament disminuïdes, sinó anul·lades.

És per aquest motiu que quatre de les esmenes de disminució que presentem conjuntament no proposen cap augment correlatiu i amb la finalitat que es procedeixi d'acord amb la norma supletòria de l'article 111 del Reglament del Parlament de Catalunya, és a dir, pràcticament reducció del deute.

On situem nosaltres aquestes demandes de reducció?

Esmena 140 : a la secció 02, del capítol II, partida 229.0, trobem una partida de despeses diverses de la Direcció General de l'Esport dotada amb 150 milions de pessetes. És sorprenent que una quantitat important com aquesta es justifiqui solament amb un criteri de diversitat. És per aquest motiu que demanem una reducció de les dues terceres parts, quedant encara 50 milions, amb els quals, evidentment, es poden fer moltes coses.

En la mateixa secció, capítol IV, partida 451.0, hi ha una subvenció de promoció dels jocs olímpics per un valor de 130 milions. Lluny de nosaltres la voluntat d'obstaculitzar la promoció d'aquest esdeveniment, que tenim l'esperança, ja que no la seguretat, que seria beneficiós per a Catalunya; però em sembla, honestament, que és prematur invertir tants diners quan encara no hi ha tan sols la seguretat que aquests jocs es podran realitzar a Barcelona. Aquesta és la nostra esmena 148.

Ens sembla, i aquest és l'objecte de l'esmena 138, que la partida 780.01, del capítol VII, de la secció segona, podria acceptar-se sense reserva si els nostres pressupostos no haguessin d'estar presidits per uns principis d'austeritat obligats per les circumstàncies. Però, avui dia em sembla que destinar 51 milions de pessetes per a ajuts a entitats juvenils privades és desplaçat, i valdria més destinar aquests diners a les corporacions locals, tal com proposa aquesta esmena.

L'esmena 133 es proposa reduir a 50 milions els 75 assignats per la partida 229.09, del capítol II, de la secció segona a publicitat i propaganda de la Direcció General de la Joventut. S'han donat ja alguns arguments en contra d'aquesta partida; a nosaltres ens sembla que són molts diners per aquest concepte; en la situació actual, quan existeixen tantes prioritats desateses per manca de recursos, no creiem encertat esmerçar tants fons públics per a activitats que tenen, al nostre judici, coeficients de productivitat més aviat discutibles.

Ens queda, en fi, l'esmena 138 que, contràriament a les altres quatre, proposa un augment correlatiu de la disminució. Es tracta de reduir la meitat de la partida 220.01, del capítol II, de la secció segona, material d'oficina, i de subvencionar amb 20.000 milions suplementaris les instal·lacions esportives de les corporacions locals.

Es tracta, en resum, de cinc esmenes que obeeixen a una determinada filosofia política i pressupostària, per a les quals demanem el vot favorable.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President, per fer el torn en contra d'aquestes esmenes del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Indicar a l'esmentat Grup parlamentari que, per exemple, amb l'esmena 137, pel que fa referència a la baixa dels 50.999.000 pessetes dels ajuts a entitats juvenils cal esmentar principalment que aquest ajuts..., d'acord!, les entitats són privades, són grups de joves de qualsevol poble, de qualsevol lloc de Catalunya que fan la seva feina, però no deixen de ser uns diners destinats a la dinamització del món juvenil; exactament igual que la partida 229.04, de publicitat i propaganda, que ja abans s'esmentava que amb l'organització de tota mena d'actes serveix per a la dinamització del món juvenil.

Referent a les altres esmenes, especialment la que fa referèn-

cia a la baixa dels jocs olímpics, el nostre Grup parlamentari creu que no és convenient aquesta baixa, precisament degut a la importància que aquests jocs poden tenir per a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, si no hi hagués indicació contrària... (L'l. Sr. Carnicer demana per parlar.) Digui?

El Sr. CARNICER (de l'escó estant) : Senyor President, separades la 133, 140 i 138 de la 137 i la 141.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord. Per tant, votarem (Pausa.) Perfecte. A indicació del Grup esmenant es votaran separatament totes.

Comencem per l'esmena 133.

Vots a favor de l'esmena 133?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena 137.

Vots a favor, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Esmena 138, ara.

Vots a favor, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 138 ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

Esmena 140.

Vots a favor, si us plau, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

I, finalment, l'esmena 141.

Vots a favor, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 141 ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena 135, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, l'objectiu d'aquesta esmena també és clar i senzill : es tractaria d'augmentar de 15 milions de pessetes les ajudes als ajuntaments perquè facin inversió amb finalitat juvenil, i reduiríem aquests 15 milions, evidentment, de la partida de publicitat i propaganda.

Hi ha coses que no resisteixen el pas del temps i una d'elles és el *Diari de Sessions* de la Cambra; i en el *Diari de Sessions* de la Cambra, quan fèiem el debat de pressupostos d'aquest mateix tema l'any passat, el senyor Casals i Lezcano, en aquella ocasió portaveu de la majoria governamental, responent a una esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya que demanava més diners per als ajuntaments, deia, textualment : «coincidim amb el Grup Socialista que cal dotar més la partida d'ajuts als ajuntaments per a inversions amb finalitats juvenils

», després explicava que aquest any no era possible, perquè la baixa que nosaltres proposàvem no els anava bé.

Bé, aquest any eren vostès els que feien el Pressupost, podien treure els diners d'on volguessin, d'on vostès estimes-sin convenient, per exemple, de publicitat i propaganda. Però no, passa exactament el contrari del que en aquells moments deia el senyor Casals i Lezcano, el contrari del que diu el seu programa electoral de joventut —facin el favor de llegir-se el seu programa, això que diuen vostès ara que és un contracte, que cal complir—, i fan exactament el contrari; no tan sols no augmenten els diners dedicats als ajuntaments per a inversió amb finalitat juvenil, sinó que el que fan és disminuir-los, i els disminueixen vostès d'un 20%, en termes reals; contradicció absolutament flagrant amb el seu programa, amb les declaracions del Director General de Joventut, amb la intervenció des d'aquesta tribuna del senyor Casals i Lezcano. No hi insistiré, per tant. Però no es pot dir, en tot cas, per preveure la intervenció de rèplica, que és que no hi ha diners, perquè de diners n'hi ha.

Vostès han fet en el pressupost de la Direcció General de la Joventut una cosa ben curiosa : han retallat el pressupost d'inversió, han retallat les ajudes a les organitzacions juvenils per a activitats, han retallat les ajudes a les organitzacions juvenils per a activitats juvenils i, en canvi, vostès han augmentat la partida d'atencions protocol·làries, han augmentat d'un 500% —i és una xifra prudent— la partida de publicitat i propaganda, han augmentat, evidentment, el capítol I de personal i, en canvi, temes importants, que coincideixen teòricament amb la seva filosofia política exposada en el programa, són retallats d'una manera inexplicable, absolutament inexplicable.

En tot cas, jo crec que això sols respon a una voluntat de centralisme governamental, és la continuïtat, en tot cas, d'una política portada a terme des de la Direcció General de la Joventut, que ha estat una política de malfiança dels ajuntaments, sense cap tipus de coordinació, sense cap voluntat d'unir esforços, sense cap voluntat que la Generalitat fos capaç d'encapçalar aquest important moviment municipalista en matèria de joventut.

En tot cas, nosaltres presentem aquesta esmena, esperem el seu vot favorable, però, si no la voten a favor, vostès han de saber que necessitaran molt més de 75 milions en publicitat i propaganda per vendre als joves d'aquest país el seu pressupost de joventut.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President, per fer el torn en contra de l'esmena del senyor Soto Cortés.

La baixa que ens proposa, ens sembla que ja ho hem explicat en diferents esmenes, el que és publicitat i propaganda..., ara bé, en el tema de destinar més diners als ajuntaments per a inversions juvenils, és clar, aquesta partida, i, com que aquesta no és la primera vegada que es fa aquest pressupost, jo voldria esmentar-li, no sé, al Grup Socialista, que aquesta partida es fa sobre la base de les peticions del mateixos ajuntaments, no és un concepte nou; això ve d'altres anys i fins s'ha pogut arribar a fer una petita previsió, any rere any, sobre les necessitats dels ajuntaments.

Evidentment, la conjuntura econòmica actual per la qual s'està passant condiciona molt aquests diners. És per això que

es fan inversions..., es donen diners als ajuntaments per a inversions en matèria juvenil dins d'una previsió i d'uns programes que any rere any es van complint.

Per altra banda, jo voldria també esmentar al senyor Soto que potser una de les problemàtiques per la qual la Direcció General de Joventut no pot donar més diners als ajuntaments és l'espessa situació actual amb la clarificació de les competències del món juvenil, on qualsevol administració es creu en el deure de poder donar subvencions juvenils.

Jo volia posar per exemple que si, per exemple, les diputacions, totes, fessin com fan algunes, que és destinar el seu pressupost de joventut, en comptes d'ells actuar pròpiament en matèria de joventut —al contrari del que diu l'Estatut—, destinessin els diners a la Direcció General de Joventut per a inversions en ajuntaments, com ja fa una diputació de Catalunya, potser podríem augmentar aquesta partida i hi hauria més diners per als ajuntaments, per a inversions juvenils.

És per això, senyor President, que hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a votació aquesta esmena 135.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 139, del Grup Popular. El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, apunte, senyor Casals que, quan el senyor Escudé s'ha referit abans —el senyor Escudé— a l'esport, amb molt de gust recollim i lloem les seves manifestacions, i anem a veure si és veritat, perquè l'esmena 139, que presentem el nostre Grup, té com a segon objectiu fonamental recordar als responsables de l'esport a Catalunya que al carrer o a les places s'estimula i es fomenta l'esport anàrquic, mentre que a les instal·lacions esportives es fomenta i estimula l'esport organitzat.

L'any 85 se van destinar 200 milions de pessetes per a la construcció i l'adequació d'instal·lacions esportives, mentre que, incomprensiblement, al Pressupost de 1986, esta xifra es veu reduïda de 95 milions de pessetes o, el que és igual, un «menys 91%», aproximadament.

Pretén esta esmena desviar 25 milions de pessetes amb càrrec als 78 milions que se destinen per a material d'oficina, locomoció i dietes, i estudis i treballs tècnics. I, a títol de comentari, que una direcció general passe de 7 milions a 42 milions de pessetes en materials d'oficines, que passe de 9 milions a 15 milions de pessetes en locomoció i dietes, i que passe de 4 milions a 21 milions de pessetes en estudis i treballs tècnics, és tan estrany que qualsevol empresa mitjanament organitzada promouria una auditoria amb totes les conseqüències per esbrinar i, en qualsevol cas, per posar un *tope* o un llistó a est augment tan desmesurat de les partides assenyalades.

Deixo constància també, per acabar, del contrasentit que suposa menys diners per a construcció i més pessetes per a estudis i treballs tècnics, tota vegada que, des de qualsevol opinió, seria lògic que estes dues partides se corresponguessin entre elles.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per al torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'esmena a què fa referència el Grup Popular, en què es deia que no saben en què es gasten aquests diners, els haig de dir que són unes baixes que es proposen, que perjudiquen una sèrie d'elements bàsics per a la promoció de l'esport o per realitzar l'esport. No es tracta solament d'anar fent grans equipaments si, de vegades, al contingut de dintre de l'esportista li falten aquelles coses necessàries per poder fer l'esport.

Així, li puc dir que les despeses d'aquestes partides que vostès proposen donar de baixa corresponen prioritàriament a uns conceptes de centres mèdics, museus i Centre d'Estudis de l'Esport Doctor Melcior Colet.

Per una altra banda, l'altra partida correspon a l'Escola Catalana de l'Esport i a la informàtica. Com vostè sap, en aquests moments la informàtica té una gran incidència per a la correcta aplicació de la planificació esportiva.

Per tot això, nosaltres refusarem aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per tant, sotmetem a votació aquesta esmena 139.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena 139 ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 2 abstencions.

Passem ja a l'esmena 142, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula el senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, defensaré conjuntament les esmenes 142 i 143.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CURTO : Senyores i senyors diputats, quan lo dia 24 d'abril de l'any passat, de 1985, vaig sortir en esta mateixa tribuna en defensa, d'alguna manera, de la Direcció General de l'Esport, en virtut d'unes acusacions de què va ser objecte, ho vaig fer des del convenciment que una política esportiva comença fonamentalment per l'atenció als centres escolars com a punt de partida per arribar amb certes garanties a la fase de competició com a resultat final d'una planificació establerta.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

A partir d'esta consideració es podrà comprendre que no és crítica sistemàtica el que comporta la presentació d'estes esmenes, sinó que més prompte s'ha d'entendre com al compliment d'un compromís formal que, d'alguna manera, vam adquirir tots los grups representats en esta Cambra.

Concretament, va ser el dia 19 de setembre de 1985 quan la Comissió de Política Cultural va aprovar, me sembla recordar, per unanimitat, una proposició no de llei que deia : «Amb l'objecte que el Govern de la Generalitat informe abans del 31 de desembre de 1985 sobre quins recursos personals i materials són necessaris perquè tots los centres d'EGB de Catalunya disposen d'un professor qualificat d'educació física i també que informi dels projectes que té per assegurar que estos centres

siguen progressivament coberts en relació amb esta naturalesa.
» Això és el que figura en la proposició no de llei que es va aprovar.

La Direcció General de l'Esport —i això ho hem manifestat moltes vegades, fins i tot públicament— ha complert una primera etapa en la creació dels consells comarcals de l'esport i en l'organització dels Jocs Escolars de Catalunya, però és evident que esta voluntat no és una simple exhibició de joves més o menys nombrosa, amb la vistositat que això comporta, sinó que la voluntat política passa forçosament —i així ho vull creure— per l'ensenyament i el control als centres d'EGB per mitjà de vertaders professionals en tasques esportives.

Sembla que estos dies passats s'han fet manifestacions en relació amb lo fet que alguns centres escolars de Catalunya ja disposen de professors d'educació física. Aquí i on convingui, senyores i senyors diputats, estic en disposició d'afirmar que això no és cert i, en qualsevol cas, la Direcció General de l'Esport pot constatar esta afirmació fàcilment comprovable. Una altra cosa molt diferent són aquells col·legis que contracten un monitor o uns monitors amb càrrec a les associacions de pares d'alumnes o amb càrrec als pares dels mateixos alumnes.

Això és, precisament, lo que el Grup Popular tracta d'evitar perquè moltes vegades lo desenvolupament dels jocs escolars de Catalunya depèn molt de la situació econòmica de cada centre. Disminuint, doncs, 43 milions de pessetes dels 256 que té consignats lo subprograma d'ensenyament esportiu i disminuint de 30 los 413 milions de pessetes que se destinen a clubs i federacions, se pot enfrontar esta sol·licitud que presenta el Grup Popular, expressada en les esmenes 142 i 143 que acabo de defensar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, quant a l'esmena 142, la baixa que es planteja lesionaria greument tota la tasca iniciada en els últims anys sobre l'ensenyament esportiu, cosa a què, precisament, feia referència el Diputat predecessor meu. Específicament, en el camps de les escoles d'iniciació i promoció esportiva, que estan implantades arreu de Catalunya com a veritables eines d'ensenyament dels diferents esports en els seus primers nivells. També això és una tasca bastant important per ensenyar els seus primers nivells, no solament a tot arreu on hi ha instituts i escoles de formació professional, sinó que també hi ha altres escoles més petites en altres comarques, on no hi ha aquests instituts i aquestes escoles i, possiblement, necessitem en aquests primers nivells uns tècnics o unes persones qualificades.

Quant a l'altra esmena, la 143, en aquest cas, nosaltres, en principi, la baixa no seria gens recomanable en tractar-se d'una disminució de l'activitat de l'esport federat i de creació de noves entitats —veritables eines bàsiques per al desenvolupament de l'esport català a tots els nivells—, que hipotecaria, creiem, el normal i correcte desenvolupament de les activitats de les seleccions catalanes, impuls que fou aprovat en una proposició no de llei, que tots recordaran, segons la Resolució 32/II del Parlament de Catalunya.

Per tot això, ens hi oposarem.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Cal procedir, doncs, ara, a la votació d'aquestes esmenes. La fem conjuntament. Bé.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes que acaben de ser substanciades, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

Pertoca ara entrar en la discussió de l'esmena número 145, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, a qualsevol de vostès i a qualsevol dels ciutadans de Catalunya, si els pregunten enguany quines són les prioritats que el Govern de Catalunya ha de fer en el camp de l'esport, segurament no anirà massa lluny d'afirmar que són tres : una, fomentar la pràctica esportiva del conjunt de ciutadans; l'altra, aconseguir que hi hagi més instal·lacions esportives per intentar reduir el dèficit que actualment hi ha i els desequilibris territorials i, per un altre costat, evidentment, en aquest any, enguany, de fer els possibles per aconseguir aquest anhel —com a mínim en el nostre Grup és ben clar—, que sigui nominada Barcelona com a seu dels Jocs Olímpics de 1992.

A continuació, la pregunta que em cal fer com a diputat és a veure, analitzar si encaixen aquestes idees, aquest criteri prioritari que, al meu entendre, seria el de la majoria de ciutadans, amb el dels pressupostos d'enguany. Jo crec que no seria així. En els pressupostos d'enguany, amb una lectura dels pressupostos d'enguany veurem que hi ha més burocràcia, en teoria la mateixa activitat —o una activitat continuïsta—, amb tots els dèficits que ja explicava abans el senyor Curto, i que en el transcurs d'aquesta legislatura i de l'anterior hem anat criticant i hem anat puntualitzant el Grup Socialista i, per un altre costat, ens trobarem, evidentment, amb menys instal·lacions esportives.

Ho repeteixo : més burocràcia, la mateixa activitat, menys inversió, menys instal·lacions esportives. Amb una lectura del Pressupost d'enguany, o sigui, si el Govern de la Generalitat tira endavant allò que els recursos econòmics presentats per aquest Projecte li fa possible, tindrem en l'esport català més burocràcia. En el capítol II, per exemple, de 360 milions passem a 520 —que no és poca cosa; tindrem, per tant, més material d'oficina, tindrem el doble de viatges d'alts càrrecs i, per tant, els càrrecs, com que també seran el doble, dinaran i dormiran el doble de millor, els alts càrrecs de la Generalitat, perquè les partides, ho repeteixo, es doblen.

Continuaran subvencionant l'esport a nivell de Catalunya d'esquena als ajuntaments; tindrem, continuarem tenint problemes de dispersió en els ajuts i dels problemes de relació, i de la funció dels consells comarcals i dels jocs escolars ja n'ha parlat el senyor Curto; no cal que hi faci referència.

Això sí, també tindrem menys diners per a les instal·lacions esportives. Senyores i senyors diputats, tindrem la meitat de diners per a inversió de la que teníem tres o quatre anys enrere : exactament, gairebé la meitat —i estic parlant de 1.000 milions— menys de la que teníem l'any 83, o l'any 82 —lògicament, en aquella època era època preelectoral. Se-

guirem, segons les memòries d'aquest Pressupost, sense planificar les instal·lacions, sense coordinació institucional, sense que es convoquin, encara, les noves sol·licituds, per intentar admetre noves sol·licituds d'ajut per a la subvenció per a la construcció de nous equipaments esportius, incomplint el mandat i el compromís del fins fa poc Conseller de Governació en aquesta mateixa tribuna. Seguirem dient que volem els jocs olímpics per a Barcelona, però hi destinarem tan pocs diners que les senyores i els senyors diputats que coneixen el tema saben que amb els diners que hi destina la Generalitat no només no podríem pensar a tenir una manifestació esportiva de primer ordre, sinó, evidentment, ni de tercer ordre es pot intentar aconseguir, amb els recursos econòmics que hi destina la Direcció General de l'Esport, si no fos que les altres institucions catalanes intenten compensar aquest dèficit.

Creiem nosaltres que correspon en aquest any, correspondria en aquest any fomentar la col·laboració institucional, intentant aportar als diners pressupostats per la Generalitat els de les diputacions i els dels ajuntaments i, lògicament, intentant coordinar-ho amb els de les altres entitats esportives. Hem defensat sempre aquesta coordinació i aquesta col·laboració institucional per intentar sumar esforços, cosa que, lamentablement, hem vist que s'ha tirat per terra l'any passat, com ja hem denunciat des d'aquesta mateixa tribuna.

Senyores i senyors diputats, trontolla el que aquí estem dient, mentre fora d'aquesta Cambra, amb una irresponsabilitat jo crec que greu, se segueix fent, doncs, comproment els pressupostos, més amb caràcter electoralista que no pas amb la racionalitat que s'imposa; no s'admeten, des de fa tres anys, noves sol·licituds per a construcció d'equipaments esportius,... I no em diguin les senyores i senyors diputats que no és que no faci falta a Catalunya. El problema quin és? Que l'any 83 es varen comprometre electoralment tota una sèrie d'equipaments que ara s'ha d'intentar d'arribar-hi, i per això no s'admeten noves sol·licituds.

I cal afegir-hi una altra qüestió important que a un li fa posar en dubte si és lògic o no és lògic que discutim aquests pressupostos. La Direcció General de l'Esport va signar, temps enrera, uns convenis amb les diputacions, tres Diputacions —Girona, Tarragona i Lleida—, de tal manera que es comprometia a fer-hi una aportació important : la Direcció General de l'Esport ha deixat de complir aquests compromisos, amb un valor superior als 400 milions de pessetes, de tal manera que ha deixat penjades les diputacions, ajuntaments i entitats esportives, aconseguint que les diputacions hagin de posar-hi aquests recursos que ha deixat de complir la Direcció General de l'Esport i aconseguint que s'hagi hagut d'hipotecar més d'un exercici. Cal, crec que fa falta, recuperar aquest prestigi institucional com a prioritat inexcusable.

Les tres esmenes que el nostre Grup proposa no volen modificar globalment la totalitat del pressupost d'esports, ni volen entrar en els detalls de les partides. Proposem tres esmenes amb tres objectius. El primer objectiu, intentar d'aconseguir més instal·lacions bàsiques per a Catalunya. L'esmena 145 és una esmena que, en principi, tothom diu que és bona, que el mateix Director General de l'Esport diu que és correcta, però que a l'hora de la veritat no es vota, no es tira endavant. Es tracta d'intentar aprofitar que les instal·lacions esportives escolars que hi ha arreu de Catalunya puguin ser adequades per a

l'ús públic, per a l'ús del conjunt dels ciutadans, després de les hores de classe; que els ciutadans, en lloc d'intentar aconseguir que hi hagi una nova instal·lació, molt cara de poder construir, puguin adequar les que hi ha existents. I d'això s'han fet experiències, com les de la Diputació de Barcelona, que han donat molt bon resultat. I així també ho veuen els alts càrrecs de la Generalitat, però es neguen a posar-ho en una partida pressupostària. Per tant, és lògic que nosaltres defensem i demanem el seu vot favorable a aquesta esmena.

La següent tracta de posar una partida de 100 milions de pessetes per a projectes d'inversió dels jocs olímpics. Les senyores i els senyors diputats convindran amb mi que es poden tenir, actualment, seriosos dubtes de la voluntat de Convergència i Unió en el recolzament a la candidatura de Barcelona per als jocs olímpics. Jo crec que l'actitud de Convergència i Unió i del Govern de la Generalitat és més de no gosar dir que no, que no pas d'un recolzament actiu. Si tenim en compte les aportacions econòmiques que fan les altres institucions de Catalunya i la iniciativa privada de Catalunya, trobarem ridícula l'actuació, l'aportació del Govern de la Generalitat. L'Estat, pel que fa a construcció d'equipaments, està disposat a fer l'estadi; la Diputació, el Palau d'Esports; l'Ajuntament, les obres del conjunt de l'anell; la Generalitat, s'havia dit sempre que faria l'INEFC —Institut d'Educació Física de Catalunya— : això, el més calent, a l'aiguera. Cinquanta milions de pessetes donava la Generalitat de Catalunya, en els exercicis anteriors, per intentar promocionar els jocs olímpics —sàpiguen les senyores i els senyors diputats que només de la iniciativa privada són 700 milions de pessetes els que s'estan destinant a aquesta promoció—; ho repeteixo : amb 50 milions de pessetes, no tenen vostès ni uns tercers campionats d'Europa. I estem parlant de l'any on el Comitè Olímpic Internacional ha de decidir si fem o no fem que Barcelona pugui ser seu dels jocs olímpics. Per tant, o aquest any o mai. O, si ho volem, diguem-ho; i no només diguem-ho, posem-hi els recursos econòmics suficients. Per això obrim una partida de 100 milions de pessetes, que creiem, sincerament, que aquest any són prioritàries.

Amb la tercera i darrera esmena es tracta d'intentar recuperar el prestigi institucional, el prestigi de coordinació entre les institucions, trencat a través de l'incompliment del conveni entre la Direcció General de l'Esport, algunes diputacions, alguns ajuntaments i algunes entitats esportives, en incomplir-se els compromisos de l'any 85. Nosaltres hi posem una partida de 100 milions de pessetes, per intentar aconseguir d'afermar aquesta situació.

Senyores i senyors diputats, tres esmenes que intenten, dintre de la greu situació en què es troben els diners públics a l'esport català, intentar reconduir-los. Les paraules —com ja han dit altres diputats— se les emporta el vent; els diners són els que faran possible les voluntats.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Sí, senyor President, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, aquí s'ha parlat que les esmenes que jo tinc tenen una sèrie de baixes per donar d'altres uns conceptes que no són precisament els que l'Illustre Diputat que m'ha precedit els voldria donar. Perquè ha parlat de la subvenció a la

promoció dels jocs olímpics, i això ho ha parlat dintre del projecte d'inversió dels jocs olímpics. Una cosa és una partida —que és la 451.01— que és «subvenció a la promoció dels jocs olímpics», que vostès podien haver fet l'esmena aquesta corresponent : no hi és.

Bé, seguim amb la temàtica que vostès han dit. Vostè mateix, abans de començar una mica a tractar les tres esmenes, en la temàtica aquesta, ens diu que nosaltres fem molt poc pels jocs olímpics de Barcelona. Jo crec que no ha de tenir cap dubte que ho fem. I li he de dir que arreu, a tot el món, cada vegada que es fan unes olimpíades es designen les seues sis anys abans : aquests sis anys abans són precisament perquè el país tingui temps de fer-se equipaments. Nosaltres, a l'octubre, tindrem el 87, i endavant, per invertir el que faci falta. I ara entraré també una mica a parlar-li de cadascuna de les esmenes, perquè se n'han dit moltes, de coses, però no vull entrar més en detalls d'aquest tipus.

En el capítol VII, de subvencions a ens públics, que nosaltres tenim, ho inclou —i això ho ha dit vostè— l'adequació d'instal·lacions esportives en centres escolars pensant en el seu aprofitament per a l'ús públic. Llavors, l'únic que vostè fa aquí és una transferència i, pràcticament, recordant en aquestes línies —vostè mateix ho ha dit— on fan les pràctiques esportives en certes poblacions, on es pot aprofitar una altra instal·lació que està a prop del col·legi, per comptes de tornar a fer una altra gran instal·lació que podria sortir molt cara —vostè mateix ho ha dit.

A l'esmena 146 les previsions d'inversió de la Generalitat —i ara de seguida li vaig a dir—, doncs, la competició dels jocs olímpics del 1992, segons la planificació feta, són inversions no possibles en aquest any, perquè encara no hi ha la previsió d'iniciar les obres en el present exercici... o bé ja estan contemplades en la programació global del capítol VII.

A l'esmena 147 —abans, 158— el nou concepte pressupostari 730.02 que es proposa no és adient, donat que el seu objectiu ja està contemplat en els conceptes 760.01 i 780.01, que precisament es proposa de reduir per dotar aquest nou concepte —el que havíem dit : vostès han fet aquí una transferència.

Per una altra banda —i fent una mica d'incidència en altes—, vostès proposen unes baixes —a què han fet referència els anteriors grups parlamentaris, que molt bé defensaven això— que, amb unes altres esmenes, ells donaven d'alta. O sigui que volien altes : o sigui, les baixes del capítol 760.01, de l'esmena 146 i l'esmena 147 de vostès, resulta que el Grup Popular el volia d'alta, en 66.700.000 pessetes i, a més a més, l'Esquerra Republicana també la volia d'alta, en una altra partida, amb 20 milions més. O sigui que nosaltres creiem que mantenint les esmenes, rebutjant aquestes esmenes i mantenint tal com estan en els pressupostos, estem en la línia correcta quant a les transferències aquestes de diners que vostès han fet.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara hem de passar a la votació. Pregunta si es pot fer conjuntament o no?

El Sr. SUBIRÀ : La 146 per separat, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Quina?

El Sr. SUBIRÀ : La 146.

El Sr. PRESIDENT : 146. Estem d'acord a fer la 146 per un cantó i la 145 i la 147 per l'altre? Estem d'acord? (Pausa.) Bé, doncs, posarem a votació ara la 145 i la 147, i després la 146.

Els qui siguin favorables a les dues esmenes esmentades, 145 i 147, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 28 vots a favor, 62 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena 146. Els qui siguin favorables a l'esmena 146 que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i 10 abstencions.

Amb això hem acabat aquest capítol i entrem a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals. La primera esmena que hi ha a aquest capítol és la 148, del Grup Popular. Per defensar-la tinc, el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, esta esmena té com a objectiu recolzar el programa d'ajuts a la recerca i innovació tecnològica, d'acord amb els principis que inspiren les set àrees del Programa d'Investigació i Desenvolupament Tecnològic, pàgines 155, 156, 157, 158, 159 i 160 del volum primer del Pressupost. Aparentment, senyores i senyors diputats, sembla que esta partida sigui nova i que la consignació de 110 milions de pessetes sigui generosa tant pel que fa referència al camp de la investigació bàsica com pel que fa referència al camp de la investigació aplicada. I la realitat és ben diferent, perquè el programa d'investigació queda rebaixat d'un 35% en relació amb l'any 1985, si tenim en compte que en el pressupost anterior apareixen dues partides, concepte 611.01 i concepte 611.02, per un total de 149 milions de pessetes; la diferència, doncs, és de 49 milions de pessetes. Amb càrrec, doncs, al capítol II...

El Sr. PRESIDENT : Permeti'm, senyor Diputat, que reclami l'atenció i el silenci de la Cambra. Pot continuar.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Amb càrrec al capítol II, material d'oficina, estudis tècnics i despeses diverses, lo Grup Popular proposa un traspàs de 42 milions de pessetes, i deixa constància, novament, de la mala impressió que suposa un augment de 100 milions de pessetes en materials d'oficina, en estudis tècnics i en despeses diverses, un total de 289 milions de pessetes que, després de dos dies de debat, encara no té una explicació adequada.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El senyor Curto ens diu que la partida de programa d'ajuts a la recerca i la innovació tecnològica és insuficient, amb els 110 milions que té, que, de fet, com sap el senyor Curto, hi ha 30 milions i escaig que han passat a capítol VII, bàsicament de cara a les empreses privades però, bé, en definitiva, per aquesta tensió entre capítols VI i VII, continua havent-hi els 110 milions. Això és cert, però si hi afegim els 42 que demana ell també és insuficient, perquè és un tema que és de molt difícil, per no dir impossible, esgotament. Aleshores, una vegada més, el nostre Grup ha de dir el que ha anat explicant i anirà explicant al llarg

d'aquest debat, que davant d'uns recursos escassos hi ha d'haver una assignació a cada un dels conceptes, una opció política, econòmica i matemàtica, i que, per tant, nosaltres hem fet aquesta, de 110 milions de pessetes. I més encara perquè les baixes que pretén el Grup Popular quant al concepte 220, que és retirar el 50% pràcticament de la partida, a la 228 els dos terços, i a la 229 la quarta part. Magnituds d'aquest ordre ja es veu que, tractant-se de partides comptades acuradament, és impossible d'acceptar aquesta reducció per poder dotar més aquesta altra partida que ja deia que ja té 110 milions de pessetes. I per aquests motius ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passarem, doncs, ara a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena número 148, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Havent estat ja substanciada l'esmena 149, hem de passar ara a la 150, que és un vot particular del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-lo, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Per substanciar conjuntament els vots particulars que corresponen a la numeració 150, 151 i 153...

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. VIVES : ...que en realitat responen al mateix origen. És clar, un vot particular ja indica quin pot ser el to de la nostra intervenció : es tracta d'una esmena de Convergència i Unió al pressupost del seu Govern aprovada en Comissió. Una esmena que, en certa manera, és una bufada d'aire a aquest castell de cartes que sovint es munta des del Grup majoritari, dient : «és que no hi han diners, el pressupost està molt ajustat; escoltin, no podem tocar una pesseta, fixin-se bé que no tenim ni mil pessetes per ajudar el Tercer Món», és a dir, tota una sèrie de coses que es diuen, que no s'han dit avui aquí perquè el senyor Marc Aureli Vila, home intel·ligent com pocs, ha retirat l'esmena, precisament per no sentir el ridícul que haguéssim sentit tots els diputats d'escoltar aquesta resposta segurament per boca de la majoria. És clar, quan arriba el tema de la CIRIT, la Comissió Interdepartamental per a la Recerca i la Innovació Tecnològiques, resulta que el Grup majoritari retalla, d'aquest pressupost tan ajustat, tan perfecte, 60 milions de pessetes, i no ho fa d'una manera casual, no, és a dir, retalla 60 milions de pessetes de tres partides que són : material destinat a cooperació científico-tècnica, primera; material destinat a la promoció de la recerca entre la joventut, segona —després ens podem omplir la boca dient que cal més investigació, que la nostra joventut simpatitzi amb el tema de la innovació..., però bé, 60 milions de pessetes—; tercera partida que es retalla, les inversions del programa d'ajuts a la recerca i la innovació tecnològiques, i és clar, hom creu, després d'escoltar el senyor Conseller ahir, de llegir l'informe financer, de llegir les memòries del Pressupost, creu que això deurà anar destinat a despesa productiva, a una inversió realment important en el camp de la recerca..., en definitiva, a ajudar a promoció aquests temes entre, fonamentalment, els sectors de la

nostra joventut. Doncs no, aquests diners, 60 milions de pessetes, van destinats a dues finalitats : la primera, a transferències a l'empresa privada. Punt. I no es diu res més, i com que és un capítol que no té, evidentment, memòria, i que no està en els programes, l'oposició es queda amb el dubte de quin tipus de transferència és, perquè se li destinen 30 milions de pessetes. I la segona partida que s'incrementa, ai las!, és el capítol de personal, ni més ni menys que en un 58% sobre el pressupostat inicialment, és a dir, es multiplica per més del doble el pressupost inicialment previst de personal a la CIRIT. Dòmino!, que deia ahir un diputat del Grup Socialista. O sigui, desapareixen 60 milions, inequívocament destinats a promocionar la recerca i la innovació tecnològiques i els passem, d'una banda, a continuar alimentant burocràcia a l'interior de la CIRIT, i, per altra banda, a unes transferències a l'empresa privada que ningú sap realment com aniran.

És clar, aquest Diputat, en veure aquestes esmenes, va tenir la temptació d'anar a veure l'estat d'execució del Pressupost de l'any passat el 30 de novembre, i, és clar, ens adonem que segurament són absolutament indispensables aquestes modificacions, perquè la CIRIT té un estat d'execució en el capítol I de personal del 83% el 30 de novembre, i, en canvi, en el còmput total és del 55, la qual cosa ens indica que aproximadament l'estat d'execució del que és realment la feina que ha de fer la CIRIT, és a dir, ajudar a promocionar la recerca a l'interior, fonamentalment de la joventut del nostre país, està en un ordre de compliment, aproximadament, del 30 i escaig. És clar, per aquest camí no anem enlloc, sobretot no anem enlloc quan vostès incrementen ara un 58% el capítol I, i en relació amb el pressupost de l'any 85, que ja l'havien incrementat en un 24%. Això és una màquina de creació de taules, de cadires, que segurament no arriben més enllà de la pròpia taula i de la pròpia cadira, més enllà de la porta.

Per tant, totes aquestes argumentacions —que segurament al que ens hauran de portar és a qüestionar-nos el mateix treball de la CIRIT, en la seva concepció actual—, el nostre Grup parlamentari el que proposa és que aquestes tres esmenes de Convergència i Unió aprovades en Comissió siguin ara rebutjades en el Ple, i una cosa tan senzilla i a favor del Govern —suposo que els honorables consellers que són també diputats no tindran cap inconvenient a votar en aquesta ocasió amb el Grup parlamentari del PSUC—, defensant, senyors Consellers, el seu Projecte de Pressupost en contra d'aquestes esmenes absolutament injustificables que va fer aprovar el Grup parlamentari de Convergència i Unió en Comissió.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Bé, de bell antuvi cal dir que el senyor Maties Vives ha fet una innovació addicional a les seves moltes virtuts que ja té, perquè ha aprofitat el seu torn a favor d'uns vots particulars per fer un nou torn a favor d'una esmena d'Esquerra Republicana, i ha dit o ha interpretat el que jo diria en el torn en contra si no s'hagués retirat l'esmena. El que hauria dit és el mateix que ja havia dit abans, en una altra esmena, que ja hi havia 7.300.000 pessetes per a aquesta mateixa finalitat, i que ens semblava que no calia afegir-hi 1.000 pessetes, que no resoldria res.

Però bé, anant als vots particulars concrets, el senyor Maties Vives ha anat d'un lloc a un altre i ha explicat, d'una forma, en-

tenem, totalment desajustada de la realitat, el que hem fet nosaltres o el vam fer nosaltres en Comissió en aquestes tres esmenes que han modificat el Dictamen de la Comissió i que, per tant, ara ell intenta retornar a la situació original a través d'aquests vots particulars.

L'esmena 161, antiga, que és la 150 d'ara, el vot particular número 6, què és el que pretén? Senzillament —i això ho vam explicar en Comissió— donar estat pressupostari a una realitat jurídica. Quina és aquesta realitat jurídica? Doncs és que fins ara la CIRIT no tenia un director general, tenia una estructura totalment diferent. Aleshores, hi ha un decret, el Decret 365, de l'any 85, publicat en el DOGC número 631, l'article 6 del qual Decret explica que el secretari de la CIRIT es nomena per decret del Consell Executiu amb categoria de direcció general. Aleshores, el que vam fer nosaltres en la nostra esmena 161 de la numeració, i que ara està incorporada al Dictamen, és transferir diners d'altres partides per dotar pressupostàriament aquesta realitat jurídica. Per tant, res d'estrany.

El vot particular següent, al número 7, que és el 151 de l'ordenació d'esmenes, es diu que anem fent increments de personal sense cap justificació, burocràcia, cadires..., no sé què ens explicava. L'explicació de la nostra esmena, tant per escrit com en Comissió, deia claríssimament que era destinat al personal de coordinació i animació, que participa en un programa molt concret i molt important de la CIRIT, que és «Trobades amb la ciència». Per tant, em sembla que té una justificació claríssima.

I finalment, quant al vot particular número 8 —el 153 de l'ordenació—, jo crec que l'explicació del senyor Maties Vives és aquella on potser ha estat més allunyat de la realitat, perquè diu: «el que fan aquests senyors, Convergència i Unió, és treure diners de la investigació per destinar-los a les empreses per finalitats que no s'especifiquen i que, per tant, no sabem què volen dir». Recordi, senyor Maties Vives, que fa un moment amb el senyor Curto també parlàvem d'aquest mateix tema, i aleshores ja li he explicat que es tractava d'investigació, i no sols de les empreses privades, sinó d'altres organismes. Però és que, a més, és que jo diria —i amb això acabo, senyor President— que només cal llegir el que diu el vot particular ara, i el que deia la nostra esmena, hi insisteixo, adoptada i incorporada al Dictamen, que concretament, pel que fa referència a les empreses, a la Seguretat Social, als organismes autònoms comercials, a corporacions locals, a famílies, etcètera, a totes les possibilitats que dintre del capítol VII hi ha de donar, de transferir diners per a investigació i recerca i innovació tecnològiques, ja que vostè es refereix a empresa concreta, només cal llegir, senyores i senyors diputats, el que diu l'article 75, aplicació 771.01, que diu: «A empreses privades, programa per a inversions en recerca i innovació tecnològiques». Aquí hi ha una total transparència i no es tracta de cap inconfessable finalitat, sinó, precisament, la que ja es feia, i ens sembla a nosaltres que si bé es manté el gruix d'aquesta dotació econòmica, com hem vist en el capítol VI, o sia, fet directament per la mateixa Generalitat, qui més que les empreses privades poden estar en situació de treure un profit igual o superior a aquests fons destinats a la innovació tecnològica.

Per aquests motius, nosaltres mantenim una vegada més el text del Dictamen, havent incorporat en el seu moment les dues esmenes, i per això ens oposarem a l'adopció de tots tres

vots particulars.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Hem d'entrar a la votació ara d'aquests vots particulars. La podem fer conjuntament? Bé.

Els qui siguin favorables a aquests tres vots particulars que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Els vots particulars han estat rebutjats per 27 vots a favor, 56 en contra i 8 abstencions.

Ara ve una esmena, número 152, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena fa referència també a la Comissió Interdepartamental per a la Recerca i la Innovació Tecnològiques. De què es tracta? Hi ha una partida, la partida 481.01, destinada a ajuts a famílies per a beques i borses d'investigació i viatges d'estudi. És evident que nosaltres no discutim de cap manera la conveniència de destinar una quantitat important —que és de l'ordre, si no ho recordo malament, dels 100 milions de pessetes—, a les beques, borses d'investigació i viatges d'estudi, perquè creiem que realment és una forma important del foment de la investigació i que, si realment volem fer alguna cosa en aquest camp, això no pot ser de cap manera negligit.

La nostra esmena, doncs, no proposa pas modificar de cap manera la destinació d'aquests diners. La mantenim integralment. Ara, el que proposem nosaltres és que hi hagi una part una mica inferior a la meitat que sigui distribuïda a través de les universitats; és a dir: la destinació final, la mateixa, però a través de les universitats. I per quines raons? Primerament, perquè ens sembla que en tot el que fa referència a investigació és bo un cert pluralisme: concentrar-ho tot en una sola mà, en general, dona resultats inferiors. Però, a més, en aquest cas, ens sembla absurd no adonar-se que la major part dels beneficiaris d'aquestes beques, ajuts per a viatges, borses d'investigació, etcètera, són els mateixos professors universitaris o bé graduats universitaris recents. I aleshores, no hi ha el menor dubte que qui està més capacitat per saber qui amb major profit pot utilitzar aquest tipus d'ajuts són, precisament, les mateixes universitats —amb tots els respectes per la Comissió Interdepartamental, per la CIRIT, que, formada per persones que respectem totalment, no creiem pas que tingui una capacitat superior a la que tenen les mateixes universitats per distribuir aquest tipus d'ajuts per manera d'obtenir el màxim rendiment. En aquestes condicions, tanmateix, i per respectar el pluralisme a què abans feia al·lusió, no pretenem pas que tota la dotació passi als universitaris —una mica menys de la meitat—, i una dotació, d'altra banda, compromesa per a aquesta mateixa finalitat.

Jo crec que hi ha un error, que em sembla que en això i en altres coses es va cometent en aquest país —en general, a l'Estat espanyol, però també malauradament per part de la Generalitat—, de menysprear la recerca universitària, quan a tots els països del món, i en els països més avançats —agafem els Estats Units, per exemple—, la recerca universitària conti-

nua essent la recerca més important en nombre i en qualitat. I, per tant, pretendre que una Comissió Interdepartamental, formada actualment per persones molt competents, però no sabem qui serà demà, pretendre que la mateixa Administració hagi d'assumir aquestes tasques quan hi ha una institució secular, com la universitat, la importància social i el prestigi de la qual ningú pot discutir, que podria fer la mateixa tasca molt més eficaçment, jo crec que és un error. A més a més, d'aquesta manera també podríem disminuir les despeses burocràtiques a les quals feia al·lusió abans, en la seva intervenció, el Diputat senyor Maties Vives.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, el Grup d'Esquerra Republicana els demana de votar la nostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. És un torn en contra molt breu, perquè, de fet, el Molt Honorable orador que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha explicat amb claredat meridiana quin és el tema, la finalitat, el contingut, i nosaltres, doncs, compartim molt del que ha dit quant a l'exercici d'aquesta funció per part de la universitat. Ara, nosaltres també entenem que la CIRIT té ja també una llarga trajectòria en aquest sentit i, per tant, aquesta partida dels 95 milions entenem que ha de continuar dintre de les dotacions pressupostàries d'aquesta Comissió Interdepartamental.

Per altra banda, val a dir que la CIRIT, en concedir periòdicament ajuts, beques, i borses d'investigació, ho fa sempre amb l'assessorament del Consell Científic i Tecnològic, en el qual Consell ja participen també les universitats. Per altra banda, entenem que totes les dotacions de les universitats han de venir del seu propi pressupost o pressupost ordinari; entenem que és distorsionador que al marge d'un pressupost propi de la universitat, que del Pressupost de la Generalitat, de departaments o d'organismes autònoms se li vagin portant posteriorment, amb finalitats concretes, etiquetades, altres quantitats.

Per aquest motiu, diguem-ne gairebé d'ús, de procediment —no quant al fons, perquè hi estem d'acord—, el nostre Grup s'oposarà a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la votació d'aquesta esmena. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Entrem ara en l'Institut Català de Serveis a la Joventut. La primera esmena que hi ha a aquest capítol és la 154, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, si m'ho permeten defensaré conjuntament amb l'esmena a la totalitat, també les esmenes 155 i 156.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. SOTO : El pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut està impregnat, com tot el Pressupost —ho deien ahir el president i el portaveu del meu Grup parlamentari—,

de la tècnica de l'obscurantisme pressupostari, heretada del vell Estat centralista, i, fins i tot, podríem dir que el pressupost...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, senyor Diputat, que l'interrompi per reclamar el silenci i l'atenció de la Cambra.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies. Deia que aquesta tècnica de l'obscurantisme pressupostari fins i tot s'aguditzava en el pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. Però, malgrat aquest obscurantisme, hi ha dades evidents i clares que vull assenyalar a les senyores i els senyors diputats.

El pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut es redueix globalment, respecte al pressupost del 1985. Es redueix en un 11,43% en termes monetaris i en un 19% en termes reals. Segueix, en aquest sentit, la mateixa tònica del pressupost de la Direcció General de Joventut, que també es redueix en termes reals en un 12,5%. Reducció, per tant, dels diners dedicats a joventut; reducció, per tant, de diners dedicats a un dels temes fonamentals d'una política de benestar social, d'aquesta política de benestar social que constantment predica des d'aquesta tribuna el President de la Generalitat, però que desgraciadament després no es concreta en fets, no es concreta en el document polític més important que aprova aquesta Cambra, que són els Pressupostos.

Però, a part d'aquesta reducció dels diners per a joventut, també hem d'assenyalar que, evidentment, hi ha una distribució d'aquesta reducció molt especial, que aquests diners escassos són també diners mal repartits. Evidentment, hi ha un augment de la despesa burocràtica. Per exemple : en el pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut hi ha un augment del 20% del capítol I —és a dir, de personal— respecte al pressupost del 1984. I tinguin present que si el 85 el capítol I de l'Institut representava el 44,22% del total del pressupost de l'Institut, aquest any —ho han aconseguit : felicitats!— han superat vostès la barrera : dediquen a personal el 51,34%; és a dir, més de la meitat dels diners de l'Institut Català de Serveis a la Joventut es dediquen a personal. Per tant, reducció dels diners globals, però augment de la despesa burocràtica. Segueix també la mateixa tònica de la Direcció General de Joventut.

En el capítol II, compra de béns corrents i de serveis, hi ha augment d'un 285% respecte al 84, d'un 81% respecte al 85; explicació simple i senzilla : aquests 75 milions de què parlàvem abans, de publicitat i propaganda. Evidentment, si es redueixen els diners que hi ha per a joventut i s'augmenta la despesa burocràtica, *el que paga el pato*, evidentment, és la inversió. I la inversió de l'Institut disminueix, evidentment, en un 19% respecte al 85. Segueix la mateixa tònica, també, que la Direcció General de Joventut : disminució del 29,72% respecte al 85, d'un 247% respecte al 84.

Però no els avorrire amb més xifres. Únicament torno a assenyalar : descens del pressupost global, augment de la despesa burocràtica i disminució de la inversió. Però el que és més greu, el que és més important per a nosaltres, és que hi ha una disminució de la participació dels pressupostos del Departament de Joventut —Direcció General més Institut— respecte al pressupost total de la Generalitat i les seves entitats autònomes. Si el 1985 el pressupost sumat de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i de la Direcció General de Joventut representava un 0,45% del pressupost total de la Generalitat, aquest

any —excloses, evidentment, les transferències en funció de noves competències : universitats i aigües—, aquest percentatge del 0,45% es redueix al 0,3% de participació respecte al global del pressupost total de la Generalitat i les seves entitats autònomes. És a dir, el Govern de la Generalitat fa exactament el contrari que el que fan totes les administracions públiques que tenen competències en els departaments de joventut, que intenten cada vegada més apropar la xifra de participació dels departaments de joventut respecte al total del pressupost, a l'1%, que és la xifra recomanada pel Consell d'Europa, la xifra que reclamen les organitzacions juvenils i els joves en general. Vostès, el que fan és la tendència exactament inversa : en lloc d'apropar-se cap a aquest 1%, el que fan és any rera any allunyar-se d'aquest 1%.

Més enllà dels números, el pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut és també un pressupost regressiu des del punt de vista de la participació. Però no es tracta tan sols que es redueixin els diners que es dediquen a les organitzacions juvenils, que es dediquen als ajuntaments, sinó que el que hi ha també és una clara manca de concertació social. Aquest pressupost no és consultat, ni comentat, ni contrastat, ni informat al moviment associatiu juvenil, ni als ajuntaments, ni a cap agent social important en la política de joventut. Per tant, no és gens estrany que aquest pressupost no ofereixi cap nova idea, cap nova iniciativa, cap voluntat d'unir esforços en matèria de joventut. Probablement, l'única idea nova deuen ser els 75 milions de publicitat i propaganda —en això vostès sempre tenen idees noves, any rera any—; però la resta, ni concertació, ni idees noves, ni noves iniciatives.

Però és que aquest és un pressupost també regressiu des del punt de vista social. No hi ha cap partida, cap mecanisme pressupostari, ni hi ha en l'aplicació d'aquests mecanismes pressupostaris cap voluntat d'afavorir, d'introduir mecanismes de discriminació positiva, per a joves més colpejats per la crisi econòmica, per a joves que tenen més dificultats per accedir als circuits d'informació i de participació, per als joves de les comarques més deprimides de Catalunya.

Els posaré un exemple que crec que és paradigmàtic, en aquest tema. Com gasten vostès a l'entorn d'un 60% del pressupost de joventut en temps i lliure i activitats de vacances. Mirin, fa quatre anys que estem subvencionant igual les vacances d'un jove de la Mina, que pot tenir vuit germans i el seu pare en atur, que les vacances del fill del President de la Generalitat o del president de qualsevol entitat financera. Fa vuit anys que estem fent això, i el que passa és que, generalment, els que accedeixen a la possibilitat d'informació, a les activitats de vacances són els que tenen més possibilitats d'accés a la informació i a les activitats culturals; evidentment, els joves de les classes socials més benestants. Vostès apliquen una regressivitat fiscal absolutament inexplicable, que és que els grans privilegiats de la seva política de benestar social no són els joves que més ho necessiten, sinó els joves que abans es podrien pagar les vacances per ells mateixos.

Jo no sé si això fa somriure, a mi, en qualsevol cas, no em fa somriure. No crec que cap treballador que hagi de pagar l'impost sobre la renda li faci somriure pagar les vacances de gent que se les podria pagar per ells mateixos. Fa quatre anys que passa això, venim dient-ho de fa quatre anys, i vostès, en canvi, no han aplicat cap criteri, cap voluntat en aquest sentit

per acabar amb una injustícia tan flagrant i tan clara. Potser en el torn de rèplica ens explicaran que, de tant en tant, porten algun noi de la Mina o de Sant Ildefons de vacances, però això és l'anècdota, és l'excepció que confirma la regla. Pressupost regressiu des del punt de vista de la participació, pressupost també regressiu des d'un punt de vista social, que no és una eina, que no serveix per lluitar contra les desigualtats a nivell de joventut a Catalunya.

Per tots aquests motius, el nostre Grup parlamentari ha presentat aquesta esmena a la totalitat, aquesta esmena de retorn del pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Ràpidament, i per estalviar temps, defenso les esmenes 155 i 156. És molt simple i senzilla. La 155 pretén augmentar el pressupost d'inversions de l'Institut a 20 milions de pessetes, els recordo que disminueix respecte al 85 en un 19%.

L'esmena 156 pretén que hi hagi una dotació a l'Institut Català de Serveis a la Joventut per a projectes, iniciatives i activitats de caràcter interdepartamental. Des del nostre punt de vista, es dona una ambigüitat i una ignorància organitzativa respecte a totes les instàncies que a Catalunya fan política de joventut. L'Institut Català de Serveis a la Joventut té competències sobre recursos i residències, el Servei d'Acció Social de la Direcció General de Serveis Socials entén sobre serveis públics i privats d'infància i d'adolescència. La Direcció General de Protecció de Menors entén sobre centres propis i llars col·laboradores, amb la matisació que els recursos de la Direcció General de Joventut no es refereixen sols a joventut de fet, sinó també a infants, i que la Direcció General de Serveis Socials té competència sobre adolescència, terme que s'identifica, en gran manera, amb el de joventut.

Per altra part, es dona una superposició de funcions entre les Direccions Generals de Protecció i Tutela de Menors, Direcció General de Serveis Socials i, a vegades també, Institut Català de Serveis a la Joventut, que creiem que és bo superar, i per això presentem aquestes dues esmenes també.

Res més, i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, faré la resposta a l'esmena a la totalitat en la qual, en els conceptes de caire general, ja s'hi engloben les dues altres esmenes que el senyor Soto ha argumentat.

D'entrada, vull anunciar-los, senyores i senyors Diputats, el nostre vot negatiu a l'esmena a la totalitat i a les seves dues esmenes. Un vot negatiu que ve donat per una diferent concepció a nivell global de tota la política de joventut que des del Grup parlamentari tenim i es practica des del Govern de la Generalitat.

Diferent concepció, que voldria apuntar a grans línies. El nostre Grup creu que els joves no som un grup tancat i a part de la societat, com si fóssim un factor humà extern a la societat, sinó tot al contrari, que els joves som avui, aquí, i a totes bandes, part de la mateixa societat.

És en aquesta línia que l'eix vertebrador de l'acció que s'executa en matèria de joventut es concep, principalment, en els següents conceptes. Per una banda, en l'enfortiment de les sovint febles realitats associatives juvenils; per altra banda, en una política de servei i no només de serveis; per altra banda, en

una visió global de la política juvenil i, per últim, en la disposició de les —diguem-ne— eines per gestionar i aplicar una acció de govern adreçada als joves.

Al nostre entendre, una política de joventut era la suma de les diferents realitzacions i plantejaments de la feina feta i per fer, les respostes globals i coordinades que donen sortida a la problemàtica dels joves de 1986; a tots els joves, no només a uns.

El nostre Grup no creu que, d'una forma indiscriminada, s'hagin de diversificar els interessos de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. Hi ha un concepte que crec que caldria que quedés ben clar en aquesta intervenció : per a Convergència i Unió, la xifra en pessetes destinada a la política de joventut no són ni els 1.000 milions de la Direcció General de la Joventut, ni els 700 milions de l'Institut Català de Joventut; per a Convergència i Unió, la xifra que el Govern de la Generalitat destina a la joventut són els 451 milions totals del Pressupost de la Generalitat de Catalunya. És, per tant, que nosaltres, no sols un 1%, sinó un 100% és el que es destina a la política de joventut des de l'actual Govern.

El Grup Socialista esmenta i critica una política de joventut al seu entendre, errònia i dolenta. És, com deia, una altra concepció de la joventut, encaminada, al nostre entendre, sense ànim de debat, a classificar i a encasellar els joves com un afer no normal en la societat, que cal tractar específicament gairebé sectàriament, amb organismes que, amb trossets de diferents Departaments, intenten solucionar problemes puntuals i específics, però no a nivell global. El nostre plantejament és, com deia, totalment globalitzador. Es fa política de joventut des de Sanitat, des de Cultura, des d'Ensenyament i, fins i tot, des de Política Territorial.

És en aquest marc que cal inserir l'actual Institut Català de Serveis a la Joventut, el qual té com a àmbit material de competència l'exercici de les funcions que aquest mateix Parlament va fixar en la Llei 10/1981, aprovada per unanimitat, en la qual s'esmentava, entre altres funcions, la planificació, execució de la gestió, explotació, recerca i estudi sobre qüestions de serveis, establiment de convenis, realització d'activitats, etcètera.

Queda molt clar, senyores i senyors diputats, que aquesta és la feina que està realitzant dia a dia l'Institut, perquè és la que li correspon, no cap més altra.

Amb referència a la baixa de les inversions, i per concloure, tan sols esmentar que en aquests Pressupostos s'ha prioritzar la consolidació de l'actual xarxa d'albergs a la nova inversió. Malgrat això, està prevista la reforma i obres per a la consecució de nous albergs a Núria, Deltebre, Olot i Girona.

Per tot això, i com ja he indicat al principi de la meua intervenció, per una concepció diferent que el nostre Grup té de la política juvenil davant del Grup Socialista, evidentment respectable, votarem en contra de l'esmena, i també de les altres dues esmenes que el Grup Socialista ha acumulat.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Cal procedir ara a la votació. Voldria demanar a veure si la votació pot ser conjunta de les esmenes 154... No, la 154 la votariem primer i les altres conjuntament? Bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 154, d'esmena a la tota-

litat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

I ara anem a la votació conjunta de les esmenes 155 i 156.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Correspon ara de discutir l'esmena 157, que és del Grup parlamentari Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat, senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI (*de l'escó estant*) : Per retirar-la, senyor President; aquesta i la 158.

El Sr. PRESIDENT : Retirada, gràcies. Ara toca una esmena, número 159, del Grup Socialista, el senyor Soto té la paraula per a defensar-la.

El Sr. SOTO : Sí, molt ràpidament, senyor President. La primera esmena pretenia, era una esmena d'alguna manera reivindicativa, era assenyalar en el pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut una partida oberta de 1.000 pessetes, per a la creació del Servei Català de Turisme Juvenil, en funció de la transferència que estava pendent del TIVE cap a Catalunya. Afortunadament un treball unit de totes les forces polítiques de Catalunya ha aconseguit que aquest traspàs sigui avui una realitat, i potser l'esmena no és necessària; en qualsevol cas si el Grup parlamentari de la majoria la votarà en contra, com en aquests temes, evidentment no hi pot haver enfrontament, nosaltres la retirariem.

I aprofito per defensar també conjuntament l'esmena 160, que té com a objectiu que hi hagi una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil. Nosaltres feiem aquesta mateixa esmena l'any passat, en la discussió dels Pressupostos, i aleshores el senyor Casals i Lezcano primer em feia una reprimenda, i em deia : «Senyor Soto, vostè no sap presentar esmenes; això no va a la Direcció General, sinó a l'Institut Català de Serveis a la Joventut». I després deia, «Home, no és necessària, perquè, concretament, en el pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, que és on pertoca, i per una quantitat molt més elevada de la que proposa el Grup Socialista, ja hi és ». Molt bé, doncs va passar el temps; hi seria, però no es va fer. Estava previst en el programa d'activitats de la Internacional de la Joventut i la campanya no es va fer, i com que no es va fer, la tornem a presentar.

Mantenim, per tant, la 160 i retirariem la 159.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President. Per fer el torn en contra a l'esmena 160, només indicar-li, com a l'altre debat de pressupostos, senyor Soto Cortés, en el sentit que, tal i com he explicat a l'esmena de totalitat, al nostre entendre l'Institut Català de Serveis a la Joventut és un institut català «de serveis» i, per tant, les campanyes de promoció d'associacionisme corresponen a la Direcció General.

A tal efecte, aquesta campanya es portarà a terme en aquest any 1986, precisament perquè la majoria dels diputats d'aquest

Parlament, d'una manera assenyada, han votat en contra a totes les esmenes que proposaven eliminar la partida 229.04 «Publicitat i propaganda», que és d'on sortiran els milions per fer aquesta campanya.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre a votació ara doncs, l'esmena número 160.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 161, a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; la presenta el Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President; molt breument. Faré la defensa de les dues esmenes per acabar el Departament de Presidència, la 161 i la 162. Aquestes esmenes fan referència a dos temes del pressupost de la Corporació Catalana de Televisió. Un és el tema de l'increment important que hi ha de la plantilla a TV3; recordaré que és un increment de 150 persones, que això vol dir que és un increment aproximadament del 20%, i, sobretot, tenint en compte que no hi ha hagut pràcticament un increment de l'oferta televisiva, solament en tres programes que són el *Telenotícies* de migdia, el *Telenotícies* de cap de setmana i el programa *Debat*. És per això que creiem que l'increment de 150 persones no està justificat amb aquest increment d'horari, amb aquest increment d'oferta televisiva, i, sobretot, hi ha un aspecte molt més important i és que amb aquest increment s'arribarà pràcticament a tenir al voltant de mil persones treballant a TV3.

Creiem que això comportarà un nivell de rigidesa molt important, i que, evidentment, s'està creant una obra absolutament faraònica i absolutament desmesurada, pel que es podria fer des d'un punt de vista de donar major flexibilitat a la plantilla i a l'oferta de televisió.

I, en segon lloc, el que volem destacar és el fet que aquest any, pràcticament, hi hagi una partida de despesa al voltant de mil milions de pessetes, no arriba als mil milions de pessetes, en concepte de càrrega financera per elevar el nivell d'endeutament que té la Corporació Catalana de TV3.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Malgrat l'enorme importància que suposo, creiem tots, que té aquesta esmena, donada la brevetat de la intervenció del senyor Santiburcio, jo també intentaré ser telegràfic.

Quant a l'esmena 162, el senyor Santiburcio pretén retirar 170 milions de pessetes de personal. Jo només haig de contestar —a part el que, com deia abans, li va dir el senyor Granados en el curs de la sessió de la Comissió de Control de Ràdio i Televisió— que faci el favor de llegir la memòria i l'avantprojecte de pressupost de la Corporació Catalana on, a partir de la plana 5, de forma clara, concreta i abundosa, s'explica tot el creixement de personal i la motivació, i, concretament, li diré només que Televisió de Catalunya tindrà, després de l'amplia-

ció, 774 persones; les 944, que és el miler de mitjana o a grans xifres el que diu el senyor Santiburcio, correspon amb la inclusió de la Corporació Catalana, de la de Catalunya Ràdio i Ràdio Associació, i, per tant, nosaltres entenem que està plenament justificat i que votarem en contra.

Quant a l'altra esmena, la 161, el que pretén és suprimir la partida 624 d'interessos de préstecs. Jo només voldria recordar a les senyores i els senyors diputats que aquesta partida es conseqüència directa, matemàtica i exacta, de tres lleis aprovades per aquest Parlament, no per unanimitat, evidentment, amb l'oposició d'altres i del Grup Socialista, però, en definitiva, hi ha la Llei 14 del 82, la Llei 20 del 84 i la Llei 19 del 85, les despeses corresponents a l'emissió de deute públic i concertació i operació de crèdit correspon a aquesta partida.

I, per acabar, l'alta, curiosament, va a «treball realitzat per altres empreses professionals», en sentit totalment contrari a l'esmena anterior que havíem votat, del Partit Socialista, que pretenia suprimir-ho. I, curiosament, la veritat, no sabríem què fer d'aquesta dotació de 950 milions perquè, no a Televisió, a Corporació Catalana estricta, que és on hi ha l'esmena, aquesta partida hi ha disposat 60 milions de pessetes; si n'hi afegim un miler més, realment no sabríem què fer d'això. Per tots aquests motius, nosaltres votarem en contra de les dues esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, pregunto si podem votar-les conjuntament? Bé, doncs, els qui siguin favorables a aquestes esmenes que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 68 en contra i 4 abstencions.

I ara sembla aconsellable d'interrompre aquí la nostra sessió, per reprendre-la a dos quarts de cinc.

Se suspèn la sessió.

(És un quart de tres de la tarda i quatre minuts.)

La sessió es reprèn a dos quarts de sis de la tarda i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon i I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Hem de considerar ara, en primer terme, l'esmena 163, esmena a la totalitat presentada pel Grup Popular.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI : Sí, senyor President, i ho faré des de l'escó. El nostre Grup havia considerat oportú plantejar al voltant d'aquest debat pressupostari un debat sobre les relacions entre el Govern de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals catalanes, debat que consideràvem que hauria de centrar-se, per raó de l'especialització pressupostària, en el

conjunt de relacions financeres. A tal efecte, a més d'aquesta esmena a la totalitat, havíem presentat un conjunt d'esmenes purament indicatiu —deu, número simbòlic— i que pujaven un total de 500 milions de pessetes, quantitat, evidentment, insuficient, respecte a la línia que nosaltres pensàvem que havia de portar el Pressupost de la Generalitat en relació amb les corporacions locals.

Tot i així, ens trobem amb el fet que el Conseller titular del Departament ha canviat dies enrere, i nosaltres pensem que es pot donar, que s'ha de donar un vot de confiança al nou titular del Departament, i que en aquest context no té sentit mantenir aquesta esmena, que, per tant, retirem.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Tenint en compte que l'esmena 164 també ha estat retirada, passem a la 165, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : No, senyor President, per anunciar la retirada de la 165.

El Sr. PRESIDENT : També la retira? Som ara a l'esmena 166, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Per retirar-la, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : També retirada. Som ara a la 167, del Grup Popular.

El Sr. FOLCHI (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, aquesta no la retirem precisament perquè és una de les deu esmenes que hem fet per intentar transferir recursos en un doble sentit : primer, passar de despesa corrent a despesa d'inversió, i, segon, passar de despesa administrada per la mateixa Generalitat, pel mateix Govern directament, a despesa transferida als ajuntaments. I precisament perquè pensem que els conceptes recollits als pressupostos permeten una millor gestió des de les corporacions locals.

Nosaltres, en tot cas, hem provocat les baixes en matèries que o bé havien resultat rebaixades per la Llei de Suplement de Crèdit de l'ICS, la qual cosa demostra que eren rebaixables, o que tenen aquesta consideració de partides poc precises quant al seu contingut, i en aquest cas, concretament, a dues partides d'estudis i treballs tècnics.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President; des de l'escó mateix, si m'ho permet, per dir al senyor Folchi que el nostre Grup anuncia ja per endavant que votarà en contra de la seva esmena, per tal com les quantitats consignades en el Projecte del Pressupost per al 1986 obeeixen, d'una banda, al fet que a Secretaria General es preveuen les dotacions corresponents als estudis i treballs tècnics, que totes les unitats directives del Departament fan referència fonamentalment a les ajudes tècniques per a la redacció de projectes tècnics dels plans d'obres i serveis del pla d'abocadors. En els mòduls que s'han pres com a base, i està fet el càlcul, provenen dels valors mitjans obtinguts en els exercicis anteriors pels conceptes següents, i aleshores podríem passar als càlculs i veure que a la secció 04, servei 02, tenim : estudis i dictàmens : 8.250.000 pessetes; treballs tècnics : 14.850.000 pessetes; imprevistos : 2.583.000 pessetes, que fan un total de 25.683.000, mentre que a la secció 04,

servei 03, tenim : estudis i dictàmens, cap quantitat; projectes tècnics : 17.750.000 pessetes, i imprevistos : 738.000, que fan un total de 18.488.000.

Si nosaltres donéssim suport a l'esmena que presenta el Grup Popular, que pretén treure de la secció 04 15 milions dels 25, i de la secció 04, servei 03, dels 18 milions, en pretén treure 10, deixaríem sense eficàcia la secció del Departament, per tant, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Podem passar ara, doncs, a la votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena presentada pel Grup Popular, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Tenim ara a considerar l'esmena 168, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President; aquesta és una esmena a la totalitat de la Direcció General de la Funció Pública.

El senyor Aligué em dirà —com em deia altres vegades el senyor Escudé— que és una bestiesa pretendre suprimir la Direcció General de la Funció Pública.

(*Remor de veus.*)

Nosaltres...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, senyor Diputat, estic segur que cap Diputat seria capaç de qualificar d'aquesta manera...

El Sr. RIBÓ : Senyor President, rectifico el mot «bestiesa» dit amicalment, malgrat que recordo que en algun *Diari de Sessions*, senyor President, es va utilitzar aquest mot textualment, però, per la seva banda, rectifico i li demanaré que algun dia junts repassem els *Diari de Sessions* per veure fins a quin punt arriba aquesta Cambra de vegades en les seves expressions.

El Sr. PRESIDENT : Prego que, de totes maneres, tingui en compte la meua observació.

El Sr. RIBÓ : La hi tinc i la retiro, senyor President, quant al mot en si, però no podem retirar-lo dels *Diari de Sessions* anteriors; d'aquest, podem fer constar que el Diputat l'ha retirat.

Entre nosaltres, el fet és que no hi ha política de funció pública a la Generalitat. O dit d'una altra forma : la política de funció pública a la Generalitat la fa cada Departament com li plau. I aquest és el punt central de l'esmena. Dit d'una altra forma i, si ho volen, exagerada : per què volen una Direcció General de la Funció Pública si la política de funció pública, perquè, és clar : Direcció General de Funció Pública, si els mots volen dir el que volen dir, vol dir que ha de dirigir generalment la funció pública. Doncs, bé; ni dirigeix, ni generalment, la funció pública.

Però, és clar, perquè vegin vostès que no sóc jo el que diu o el que pot basar aquestes afirmacions de collita pròpia, llegeixin vostès mateixos el programa de la pàgina 188, dedicat al servei 04.04, Direcció General de la Funció Pública. Comença dient : «Elements de diagnòstic», a veure com diagnostiquen la situació. La situació es qualifica perquè vostès mateixos... perdó, ells mateixos, que tenen una certa relació amb vostès, els del Govern, diuen que ara es dedicaran a fer una important i abundant tasca d'estudi i elaboració de normativa específica,

referida a la funció pública. I a algú que vol dedicar-se a fer una important i abundant tasca d'estudi, no li han dit direcció general, li han dit seminari dels estudis de la funció pública, li han dit simposium sobre els actuals problemes de l'Administració, li han dit el que vostès vulguin. Però, és clar, si resulta que durant un període de diversos anys si ens estan demanant una beca per diversos anys per als funcionaris d'aquesta Direcció, es volen dedicar —és el primer paràgraf, eh?, senyor Aligué— a una important i abundant tasca d'estudi i elaboració, és clar, ens reblen l'argument que vostès no fan política de funció pública. El que volen fer és estudiar-la, i així portem sis anys estudiant-la, i a la millor passaran quatre anys més, perquè diu: «un període de diversos anys», una pregunta a fer és quants anys durarà aquest període.

Aleshores, nosaltres, encara anem de sorpresa en sorpresa quan diu: «a més, caldrà arribar a resultats finals concrets»; no faltava més. Si després d'estudiar no arribaven a resultats finals concrets, és que llavors ja els podríem suspendre, no? Diu: «un resultat com és el registre informatitzat del personal». Aquest registre està acordat des del 18 d'octubre del 84... ah, ja entenc que tenen moltes altres tasques mentre van estudiant, però podrien dir que hi ha algú ja també per fer el registre informatitzat. Perquè ara resulta que sí, diu en unes pàgines més endavant, diu que ara caldrà crear el registre informatitzat. O sigui, que quan posen objectius, el dia 29 de maig, el dia que estem analitzant això, resulta que un objectiu és anar a crear el registre informatitzat. És a dir, quasi dos anys després que s'ha decretat crear el registre, ara se n'adonen que sí, que cal anar a crear el registre. És clar, això ens sembla que són proves fefaents, com es diu, que aquesta Direcció no és una tal Direcció, com després parlarem d'una Escola que potser no és una tal escola, i estem confonent els papers perquè, és clar, l'important i abundant tasca d'estudi i elaboració potser caldria fer-la a l'escola i no a la Direcció General, i crear el registre sí que li correspondria a la Direcció General.

A més, diu a continuació que «també caldrà l'eventual tasca d'expedients de personal, d'assessorament, i relacions amb les associacions sindicals.» No faltava més, i perdonin que en aquest debat pressupostari converteixi en monotema la qüestió de les relacions amb les associacions sindicals. Senyor Aligué, li cabran en un full totes les iniciatives que ha pres aquesta Direcció General de relació i negociació amb les centrals sindicals... Perdó, eh? Amb les associacions sindicals, Déu me'n guardi de dir «centrals»; en la seva terminologia, associacions sindicals i de funcionaris. Bé, doncs, menys anunciar-nos això, també any rere any, i més complir l'Estatut de la Funció Pública de Catalunya votat per aquesta Cambra, i per vostès els primers, que parla d'un comitè de personal, que parla d'unes relacions estables, que parla d'uns canals de relació amb les associacions sindicals.

Nosaltres creiem que no n'hi ha prou, amb aquesta explicitació. Però no aquesta que hi ha en aquest paper, que ja és prou insuficient, i com els deia abans, molt sovint les nostres millors fonts per a les esmenes són en les seves mateixes memòries; no. No n'hi ha prou, amb el que fan, per això, políticament, sabedors que aquesta esmena no va més enllà d'uns quants minuts d'aquest Ple, sabedors de quina és la seva tossuderia en aquesta qüestió, ja saben vostès també que en el *Butlletí* del Parlament estan anunciades per d'aquí a unes setmanes dues

interpellacions, una del Grup Popular i una del Grup del PSUC —que espero que seran acumulades—, on podrem debatre políticament, no pressupostàriament, què passa amb la funció pública de la Generalitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Bé, el senyor Ribó, com sempre, ell any rere any ha estat fent l'esmena típica —tòpica, jo diria— a la Direcció General de la Funció Pública.

Nosaltres no podem compartir els seus criteris que això no fa cap servei, ben al contrari; jo intentaré exposar-los-ho i explicar-los-ho i, a la vegada, a veure si el puc convèncer de rectificar la seva intenció de vot. No sé si me'n sortiré, però, en tot cas, jo m'esforçaré amb tota la meua bona voluntat a explicar-li-ho.

L'objectiu genèric de l'esmentada Direcció General se centra en l'ordenació de la funció pública de la Generalitat, de la qual se'n deriva la preparació de la normativa de desenvolupament de la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, i la posada a punt d'instruments complementaris per a l'elaboració i aplicació de la normativa.

És evident que el conjunt d'actuacions que s'han de dur a terme exigeixen l'estructura administrativa i de funcionament, el cost de la qual és el que s'ha pressupostat. El Pressupost previst per a l'any 1986 s'ha valorat en termes comparatius, amb les quantitats consignades per a l'exercici del 1985. De la comparació de les xifres d'un exercici amb l'altre veurem que aquest contempla una reducció del 5%. Si atenem les xifres de l'any 1985, veurem que el Pressupost és de 327 milions de pessetes, mentre que per a l'any 1986 hi ha un Pressupost de 311 milions de pessetes.

Ara, anem a veure què se'n fa, d'aquest Pressupost, i jo li donaré una relació d'actuacions de la Direcció General de la Funció Pública, previstes d'iniciar o de portar a terme per a l'exercici pressupostari de 1986.

Un dels temes que es gestionarà amb aquest Pressupost és preparar la llei o lleis de creació de cossos i escales de la Generalitat, determinant les funcions, la forma de selecció, els funcionaris en cossos i escales que s'integren en cada una d'elles. Redactar la normativa corresponent al reglament d'oposicions i concursos de la Generalitat. Confeccionar el programa d'oposició per a cadascun dels cossos de la Generalitat, conjuntament amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i els departaments. Desplegar normativament la Llei de la Funció Pública en els aspectes de la reglamentació disciplinària, el sistema de retribucions i d'indemnitzacions, el personal eventual, la forma de selecció dels càrrecs de comandament, les incompatibilitats dels alts càrrecs i dels funcionaris, i tot allò relatiu a la qüestió sindical, que es disposi de les bases de l'Estat en aquesta matèria.

Més coses : valorar els llocs de treball i la seva relació amb el sistema retributiu. Estructurar amb criteris uniformes les partides pressupostàries de personal i la seva relació amb la plantilla pressupostària per facilitar el control econòmic i l'oferta pública d'ocupació.

Crear el registre informatitzat de personal. Reglamentar i tramitar els expedients que es presentin a l'empara de la Llei

cia de llegir el DOGC i anar classificant, ara és un seminari, ara és un simposium, ara és una trobada, i els anem posant a les seves caselles corresponents.

Bé, com a Escola per a la formació del funcionariat de Catalunya, sigui el de la Generalitat, sigui el de l'Administració local, avui no serveix. I no serveix no només per l'eufemisme de la indeterminació del marc legislatiu. No serveix perquè vostès, entre d'altres coses, han pactat una Llei de Bases de Règim Local que explícitament prohibeix que formin funcionaris com no sigui que l'Instituto de Administración Local els faci un conveni com a col·laboradors. I recordin la paraula «col·laborador», que l'anirem veient perquè tenim molts anys per davant, d'autonomia, i l'anirem veient en policia, en funció pública, etcètera, però no ja només, com els deia l'altre dia, per culpa d'algú d'allà; també per culpa de renúncies d'aquí.

Nosaltres, com que estem pendants d'una negociació en ponència de la Llei de l'Escola on potser, després de molts anys d'insistir, s'aproximaran posicions sobre la concepció que presideix la nostra proposta d'Escola, en aquest sentit, i fent-los un vot de confiança, retirem aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Tenim ara a la vista l'esmena 171, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula... Ah! no, perdó...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : La 170, senyor President, es refereix a un altre tema.

El Sr. PRESIDENT : D'acord; la 170, del Grup també parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Sí, un moment, senyor President (*Pausa.*)

Aquesta esmena es refereix a la Direcció General del Joc, en la qual plantegem també una esmena a la totalitat i el seu retorn al Consell Executiu.

Primer argument, al més pressupostari possible, i que ja va sortir al debat de totalitat : les liquidacions. Sobre aquest tema ja es va dir —i ho va dir el mateix Conseller— taxes del joc de l'any 86 : 15.934 milions reals; 20.900 milions previstos. Ell va dir : 75 i escaig per cent de consecució; a mi em permetrà, senyor Conseller, que digui 23,8% de no-consecució.

Bingo. Recollits 6.176 milions —recaptats—; previstos : 12.000 milions. Jo diré 49,5% de no-recaptació. Servei d'inspecció —que això ja comença a tocar directament la Direcció General— : sis mesos de l'any 85 : 6 milions; previstos : 5.000 milions. Una mica desequilibrat, diria jo.

Doncs, primer argument, la manca de compliment de molt amb les previsions de liquidació.

Segon argument. Els objectius que la Direcció General del Joc s'han anat plantejant cada any s'han vist incomplerts, i ho diu la mateixa memòria. Diu : «La Direcció General del Joc», que ens passen a nosaltres, potser està equivocada, que diu que el sector va a un ritme molt més ràpid del que pot anar en la mateixa Direcció General del Joc. I per això ens demanen triplicar el personal.

Tercer argument. Manca de reglaments, i ho diu la Direcció General del Joc, o qui hagi redactat aquesta memòria, quan es diu que «vista l'experiència i el temps transcorregut des de la seva implantació, s'haurà de procedir a una nova reglamentació adaptant-la a les nostres característiques.» Aquí va ser propo-

que les activitats de l'Escola fins al dia d'avui han vingut condi-

sat, en moció, que s'anés al reglament, i la majoria d'aquest Parlament va votar en contra de fer el reglament. Ara, diuen que caldrà una nova reglamentació.

Quart argument. Determinades informacions que han anat sortint i que nosaltres ens estimem més de tractar-les via interpellacions sobre alguns sectors del joc, especialment el de les màquines recreatives.

Però cinquè i darrer argument, que l'hem vist en part aquest matí. L'ens del joc. Tenim una direcció del joc a Governació, i un ens autònom a Presidència. És curiós. Normalment tenim les direccions i els ens a la mateixa conselleria, i aquí no. Què ha passat? Per què l'ens del joc va a Presidència? I potser a la millor en el futur anirà a una altra conselleria? Deixo la pregunta amb interrogant, eh?, perquè no voldria ser tan atrevit de saber ja la resposta, però, curiós. De moment, ja, queda creuat i sembla que encara es podrà creuar més.

El senyor Escudé aquest matí deia: «Va a Presidència, perquè...» permeti'm, senyor Escudé, que protagonitzi el debat perquè em sap molt de greu aquest any de no poder-lo fer amb vostè. «Presidència» —diu— «tenia una partida per fer ens nous, doncs allà l'han posat.» Mira que bé, ja han trobat l'excusa! Com que tenien la partida, l'han posat allà, malgrat que la substància del contingut és que hi ha el tema del joc en una conselleria i l'ens en una altra, quan segurament la matèria d'aquest ens encara pertanyeria a una altra.

Nosaltres considerem, a banda de tots els entrebancs que hi ha hagut aquest matí en un debat amb la senyora Lorente, molt ben plantejat per part d'ella, certament, sobre la distracció de fons en aquesta temàtica, nosaltres consideràriem que l'ens del joc que va ser creat per llei d'aquest Parlament recent, hauria de tenir una funció bàsicament econòmica, i bàsicament financera. I l'hauria de tenir amb la màxima transparència, i no hauria d'estar —com deia el senyor Maties Vives referint-se a Presidència— darrere, dins de cap escenari, darrere d'una cortina sempre abaixada. Hauria d'estar amb la màxima claredat.

I és per això que nosaltres plantejem aquesta esmena a la totalitat d'aquesta Direcció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Muntal.

El Sr. MUNTAL: Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Quan l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el senyor Ribó, plantejava, i la major part del seu discurs s'ha referit a l'ens, és un ens creat per Llei del 14 d'abril del 86 per aquest mateix Parlament, i pràcticament votada per unanimitat. Aleshores, és clar, no em quadra, almenys, perquè el que ell ha fet o almenys el que venia fent bàsicament en els Pressupostos era fer una esmena a la totalitat de la Direcció General del Joc i Espectacles, no a un ens que s'ha creat.

De totes maneres, em referiré —perquè ell ho ha fet també— que, almenys en el seu article tercer, la Llei que vam aprovar recentment, pràcticament —ho repeteixo— per unanimitat, es contempla en el seu article tercer que, en tot cas, estaran representats en el Consell d'Administració d'aquest ens els Departaments de Governació i d'Economia i Finances. Per tant, penso que els dubtes que podria tenir respecte, per un cantó, si pertanyia o no a Governació, i, per l'altre, si era un tema bàsicament econòmic i financer, penso que queda com a

mínim salvaguardat el fet que, per llei, en el seu article tercer, en aquest ens hi figurin, com a mínim, aquests dos Departaments.

Em referiré bàsicament a l'esmena a la totalitat, esmena a la totalitat de retorn al Consell Executiu del Pressupost de la Direcció General del Joc, i que el que pretén en el moment que quedés acceptada aquesta esmena, seria deixar sense dotació l'esmentada Direcció General, que fins i tot ell, que demana, l'Il·lustre Diputat demana que hi hagi un perfecte control, que hi hagi precisament més fiscalització, si nosaltres acceptéssim la seva esmena —ho repeteixo—, automàticament quedàriem sense aquesta possibilitat. I com que ell s'ha referit també que volem triplicar el personal, és precisament per això, perquè volem que aquesta Direcció General actuï sota els conceptes de màxima eficàcia, i poder arribar a aquest control del cent per cent, tan necessari.

Traspassada la competència del joc amb el Reial Decret 2624/82, l'experiència en l'exercici de les tasques assumides durant els dos anys d'activitat han demostrat la necessitat d'adequar les infraestructures de personal i de mitjans materials, per a la realitat d'un extraordinari volum de tramitació, de documentació administrativa, i una potenciació del control de vigilància, en compliment de la normativa vigent.

Pel Reial Decret 1771/85 s'han transferit també a la Generalitat de Catalunya les competències en matèria d'espectacles, i s'ha hagut d'assumir i d'impulsar durant l'exercici del 86 l'organització i el funcionament dels serveis corresponents.

És evident que el conjunt d'actuacions —senyor Diputat— que s'han de dur a terme, exigeixen una estructura administrativa i de funcionament de la Direcció General, pròpies de la Direcció General, el cost de la qual queda, penso, específicament molt demostrat en l'actual Pressupost. La justificació del Pressupost del 1986, en termes comparatius amb el del 85, i seguint la línia en què el Govern ha presentat aquests Pressupostos del 86, mostren una reducció del 3% en l'aplicació de política general de la contenció de la despesa. M'hi referiré només una mica amb xifres numèricament globals.

Remuneracions de personal. En el 1985, 132 milions de pessetes. En el 86, 126 milions. Compra de béns corrents i de serveis, 18.500.000 pessetes el 85, 30 milions el 86. Inversions reals del 85, 11 milions, el 1986, zero pessetes. Total del Pressupost, 161 milions el 85, 156 milions el 86.

De la comparació de les xifres d'un exercici amb l'altre, l'aplicació del criteri de contenció de la despesa pública, determinat en el cas present, veiem aquesta reducció del 3% que hem dit que està en la línia general de tots els pressupostos presentats pel Govern.

Per tant, per a una major fiscalització, per a una millor retribució fins i tot econòmica de la mateixa Generalitat d'inspecció de tots els mitjans que necessita aquesta Direcció General, perquè pugui arribar en el seu control administratiu al màxim possible, que seria —almenys en els futurs anys— arribar al cent per cent de controlar, a més a més d'informatitzar la Direcció General, de manera que aquest transvasament que hi pot haver fins i tot amb les màquines escurabutxaques i tota una sèrie d'elements de joc, fan que sigui necessari, totalment i absolutament, aquest Pressupost que nosaltres presentem.

El Govern ha presentat un Pressupost, en el qual nosaltres estem totalment i absolutament d'acord en potenciar que

aquesta Direcció General, amb les seves funcions específiques, pugui actuar i per això demanem que sigui retirada aquesta esmena i, si més no, que ens donin suport, ja que nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 170.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 39 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Entrem, ara, a la substanciació de l'esmena 171, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, continuem amb la Direcció General del Joc, i abans d'entrar a parlar de l'esmena en concret, crec que és important situar la importància econòmica i política que té aquest tema.

Jo recordaré en principi que a Catalunya existeixen 60.000 màquines escurabutxaques; existeixen 3 casinos, 150 bingos i 300 salons recreatius. Que solament les màquines escurabutxaques mouen, al cap de l'any, 300.000 milions de pessetes; és a dir, molts més dels que té el Pressupost de la Generalitat.

Per tant, la pregunta, quina seria? Quin grau de control té la Direcció General del Joc? I també, evidentment, la Direcció General també de Tributs de la Conselleria d'Economia i Finances sobre tot aquest món. Agafem les dades, que jo crec que són les dades —que, a més, les dona la Conselleria— més objectives, i veiem quin és el grau de control.

En primer lloc, nosaltres veiem quin és el grau de frau fiscal que hi ha en aquest món : 5.000 milions de pessetes. Això avaluat per aquest Govern, no avaluat per nosaltres. Existeix un frau fiscal en la taxa del joc de 5.000 milions de pessetes, quantitat realment important; és a dir, pràcticament l'equivalent del que s'ha recaptat, per exemple, en altres jocs, en bingo, aquest any passat.

Segon, quin és el grau d'inspeccions o, sobretot, d'expedients sancionadors que s'han fet durant l'any passat? De 60.000 màquines escurabutxaques, 120; 120! És a dir, el 0,2%. Sabem quants inspectors té la Direcció General del Joc? 20 inspectors —hem dit— per a 60.000 màquines escurabutxaques, és a dir, que toquen a 3.000 màquines escurabutxaques per inspector. 150 bingos, que toquen —doncs, calculin vostès—, a 7,5 bingos per cada inspector. És a dir, continuem així, i veiem que estem davant d'una situació, d'una manca de control total, que, evidentment això està provocant no solament una situació de frau fiscal, sinó que està provocant una situació d'il·legalitat, d'impunitat absoluta en tot el sector.

I, a més, s'està provocant també una situació i una configuració d'un monopoli en el sector del joc que, evidentment, està absolutament afavorida per tota aquesta situació. I perquè jo no vull solament referir-me al que diu el nostre Grup, sembla que en aquest tema el Govern i nosaltres estem coincidint. Llegiré el que diu el Pressupost per programes elaborat pel Departament de Governació, i diu el següent : «S'ha demostrat que les estructures i les necessitats de personal previstes han resul-

tat inadequades i insuficients. Administrativament, hi ha un extraordinari retard de la tramitació de la documentació i una manca de control en la vigilància del compliment de la normativa, d'on deriva una gran lentitud de la tasca administrativa i sancionadora i un ambient d'il·legalitat i impunitat que perjudica l'eficàcia de la recaptació de taxes.» És a dir, això ho diu la Conselleria de Governació i la Direcció General del Joc.

Quines mesures han pres? Han augmentat el cos d'inspectors? Han canviat la normativa? Han intentat prendre mesures per arribar a tenir un major control de tot aquest sector? Evidentment, no s'ha fet res. És més, diuen vostès també en aquest document : «Actualment no es pot controlar més enllà del 30% del joc a Catalunya.» Bé, si evidentment estiguéssim davant d'un tema petit, econòmicament poc important, però jo crec que si sumem el volum de joc de les màquines escurabutxaques, el bingo i els salons recreatius, i els casinos, això se'n va a més de 400.000 milions de pessetes l'any.

Per tant, jo crec que hauria de ser una tasca prioritària d'aquest Govern, del Departament de Governació, i com que no s'ha fet res nosaltres per això hem plantejat l'esmena, sobretot, com a mínim, que s'incrementi d'una manera important tot el que és la plantilla del cos d'inspectors, per veure si es pot començar a controlar d'una manera més important el desgavell i el grau d'impunitat, tal com diuen vostès i diem nosaltres, que existeix actualment en el sector.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Muntal.

El Sr. MUNTAL : Gràcies, senyor President, si m'ho permet, de l'escó estant, realment el Diputat senyor Santiburcio el que planteja és una esmena, l'esmena 171, amb la qual pensa dotar de 4.700.000 pessetes —de 4.700.000 pessetes— per fer aquest increment per al control, i, en tot cas, penso que quan ell s'ha llegit la memòria ha explicat precisament que el mateix Govern, la mateixa Direcció General explica tota una colla de fets i les prioritats que són, i suposo que s'ha deixat de llegir que es pensa informatitzar i que es pensa triplicar el nombre de funcionaris perquè, automàticament això es pugui dur a terme. I em sembla que a això ja m'hi he referit abans, a l'efectivitat a què nosaltres volem arribar, o a què el Govern vol arribar i al qual nosaltres donem suport, a l'efectivitat d'aquest control en el cent per cent.

Quant a l'esmena, si és que ens hem de referir a l'esmena, perquè el senyor Santiburcio ha fet tota una explicació que semblava una esmena a la totalitat de la Direcció General del Joc, però no a aquesta esmena, perquè aquesta esmena, dic, reflecteix només els 4.700.000 pessetes de què ell vol dotar en altres conceptes de retribucions bàsiques i retribucions complementàries.

Aleshores, pensem nosaltres que l'augment indicat que es proposa, finançar-lo amb una supressió de les partides 123.01, «Gratificacions per als serveis extraordinaris de funcionaris», que en aquest moment és necessari, i amb un import de 623.898 pessetes. I les 173.01, «Gratificacions per als serveis extraordinaris —també— de personal eventual, contractat i divers.»

L'esmena que ell planteja, o, almenys la que el seu Grup planteja, vénen destinats al personal eventual contractat, però sense indicar, no obstant això, l'aplicació concreta de la plan-

tilla, i, per tant, és una esmena inviable. I també fa referència a la falta de justificació quan la traducció de la plantilla de personal es concreta en un augment que en l'esmena no pot ser considerat com a tal, ja que la plantilla està calculada per a la prestació dels serveis de la Direcció General. No obstant això, per tranquil·litzar-lo, repeteixo arguments que he donat ja abans per a l'esmena a la totalitat de la Direcció General del Joc, el que es pretén és informatitzar i dotar suficientment la Direcció General amb una colla de funcionaris, per arribar en el futur —no plantegem per al 86, sinó en el futur, 86, 87— amb la màxima, òptima fiscalització; màxim i òptim control administratiu per poder arribar a poder ser possible al cent per cent d'aquest control.

Gràcies, senyor President. Nosaltres ens oposem, per tant, a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació de l'esmena 171.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 35 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Tenim ara a la vista l'esmena 172, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, acumularíem en el debat les esmenes 172 i 173. Aquestes són dues esmenes a la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis, que jo diria que són, en el fonamental, esmenes de filosofia política. És a dir, la filosofia política de l'actual Consell Executiu, de l'actual Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis, consisteix bàsicament a nodrir-se d'un ampli cos de bombers professionals, amb més o menys recursos quant a maquinària i quant a estris per a la seva tasca i, en certa manera, tenir una actuació subsidiària, en molt, per part del voluntariat en aquest servei.

Però la filosofia del nostre Grup parlamentari és radicalment contrària a aquesta. Nosaltres partiríem de la base de tenir una infraestructura mínima de bombers professionals, i al seu costat un ampli, amplíssim, cos de bombers voluntaris, això sí, dotats també d'una àmplia, amplíssima, part de maquinària, estris i, en definitiva, material apte per a l'extinció d'incendis, des de la pròpia experiència que hem viscut en determinades zones de Catalunya, però també des d'un punt de vista de la rendibilitat econòmica, que entenem fóra molt més ajustada amb els criteris que nosaltres plantegem.

És per això que el que plantegem amb aquestes esmenes fóra reduir en 300 milions les gratificacions per a serveis extraordinaris en el terreny estricte dels bombers professionals, per nodrir, en canvi, un fons de 75 milions de pessetes, que entenem que fóra més que suficient, atesa l'anàlisi dels darrers anys dels incendis de Catalunya, d'indemnització al personal voluntari per a tasques d'extinció, i destinar els 225 milions restants a l'adquisició de vehicles i maquinària per a l'extinció d'incendis.

I paral·lelament plantegem un tema curiós, del qual encara no estem plenament convençuts de la seva eficàcia, com és tot el que ha fet referència a l'adquisició d'uns costosíssims heli-

còpters, que, a més a més, s'han hagut de reparar amb una velocitat extraordinària, velocitat molt més gran que la que tenen els mateixos helicòpters, sense cap mena de dubte, i passar aquestes partides a la construcció i adequació de parcs, a l'adquisició d'equips i a l'adquisició de mobiliari i estris per als parcs de bombers. Evidentment, estem davant de dues filosofies radicalment diferents.

Ara bé, com que estem veient —i estem a l'esmena 173— que el Grup majoritari d'aquesta Cambra té ja dificultats per modificar no ja filosofia, sinó pessetes d'una partida a una altra, molt menys, segurament, aconseguirem modificar la seva filosofia.

Per tant, deixant constància de la nostra, anunciem la retirada d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Tenim ara al davant l'esmena 174, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, aquesta esmena que planteja el Grup Socialista a la Direcció General de Seguretat Ciutadana és la creació d'una partida per subvencionar les corporacions locals per a centres de detenció. Nosaltres en aquesta esmena plantegem un problema clàssic i, al mateix temps, molt conflictiu, que s'ha plantejat en molts municipis, en els centres de detinguts o més coneguts com els dipòsits municipals de detinguts.

Per plantejar aquesta esmena ens hem basat fonamentalment en la Disposició Final Cinquena de la Llei de Bases de Règim Local, en la qual es planteja, en primer lloc, la necessitat que tots els municipis que siguin caps de partit judicial on no hi hagi establiment penitenciari, obligatòriament hauran de tenir centres de detinguts. Al mateix temps, en el segon paràgraf d'aquesta Disposició Final es planteja que l'Administració competent en matèria penitenciària posarà a disposició d'aquests municipis tots els mitjans econòmics suficients per al manteniment del servei.

Nosaltres pensem que, evidentment, l'aplicació d'aquesta Disposició Final quedaria englobada en aquesta partida, i que, per tant, seria un bon moment per començar a plantejar la col·laboració entre els ajuntaments i la Generalitat en aquest tema tan important per als municipis i, per tant, plantegem des d'aquests moments aquesta partida.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President, des de l'escó, si m'ho permet. L'esmena que ha defensat l'Il·lustre Diputat senyor Abelló significa crear una nova partida dins de la secció 04, servei 07, de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, dins del capítol VII, de transferències de capital, article 71, on consta el concepte 710.01, «subvencions a les corporacions locals per a centres de detenció», amb una dotació de 39.301.130 pessetes.

Nosaltres entenem que l'article i el concepte són erronis, ja que les transferències de capital a les corporacions han d'incloure's en l'article 76. Amb tot i això, nosaltres creiem que el canvi que pretén el senyor Abelló deixaria les dues partides de gratificacions per a serveis extraordinaris dels mossos d'esquadra, les hores extres, i al personal contractat de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, i la productivitat d'ambdós

grups, aquesta última calculada d'acord amb l'article 3, complement de productivitat del Projecte de Llei.

Per tant, nosaltres anunciem ja des d'ara que votarem en contra de l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a sotmetre aquesta esmena a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 23 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions.

Ara, tenint en compte que les esmenes 175 i 176 han estat retirades anteriorment, tenim ara a la vista l'esmena 177, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta és una esmena que jo he estat temptat de retirar-la perquè en realitat és una certa redistribució, diríem, de petites almoines des del Departament d'Economia i Finances, per no utilitzar cap altra paraula que em veïés obligat a retirar després del *Diari de Sessions*.

Què plantegem? Bé, el que plantegem és, senzillament, reduir a una quantitat equivalent a 2.300.000 pessetes d'un conjunt de partides que en sumen 7.000.000 —és a dir, aproximadament un 15%—, d'unes determinades partides de gratificacions de serveis extraordinaris per incrementar, encara que sigui des d'un punt de vista testimonial —i no les hem fetes de 1.000 pessetes—, quatre conceptes que em sembla que estan poc dotats en aquest Pressupost.

En primer lloc, i sense que ningú no hi vegi cap mena de corporativisme per part meua, la dotació al Col·legi d'Economistes de Catalunya, que curiosament apareix repartida. És a dir, ens ha estranyat molt veure en el Departament de Sanitat una altra subvenció al Col·legi d'Economistes de Catalunya; és a dir, segurament és un tema de coordinació, diguem-ne mental, entre dos consellers, en el marc del Consell Executiu.

Nosaltres preferiríem que estigués el conjunt de la subvenció en aquesta partida i, per tant, incrementar-la de 250.000 pessetes a 750.000, de manera que el Col·legi d'Economistes pugui, fins i tot, oferir algun tipus de treball, algun tipus d'estudis a la mateixa Conselleria, que permetrien sense cap mena de dubte eliminar fins i tot alguna partida de gratificacions per a serveis extraordinaris en alleugerir la feina del mateix Departament.

En segon lloc, incrementar —multiplicant-la per tres— la subvenció a la Universitat Catalana d'Estiu, per diverses raons, de les quals els faig gràcia, i incrementar també la dotació amb 500.000 pessetes a la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres.

Em sembla que d'aquesta manera ajudaríem que institucions preocupades pel futur econòmic de casa nostra poguessin contribuir-hi des d'això que pomposament s'anomena en aquesta Cambra societat civil, al tipus de política a endegar des del mateix Departament, o a continuar des del mateix Departament, i que d'altra banda no li fa cap flac servei que reduïm en una petita proporció les gratificacions per serveis extraordinaris.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR : Gràcies, senyor President. En aquest cas, i en aquesta esmena, el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat pressuposa, com ha dit bé el senyor Vives, una reducció de 2.300.000 pessetes d'un total de 7.000.000 de pessetes, que són aplicades a gratificacions per serveis extraordinaris, i una alta a subvencions a col·legis d'economistes, Universitat Catalana d'Estiu, de l'Acadèmia de Ciències Econòmiques, i a d'altres institucions sense finalitat de lucre, que passarien de 2.350.000 a 4.650.000; doblarien la subvenció, en aquest cas.

Per què no pot ser això, senyor Vives? Ho sap tan bé com jo. També pel corporativisme que deia abans, precisament jo tampoc puc estar en contra del Col·legi d'Economistes, en aquest cas que rebin les subvencions adequades, perquè en l'elaboració del Pressupost hi ha uns moments específics de càrrega de treball, uns moments que són realment difícils, la temàtica comptable això ho comporta, la valoració d'un pressupost és un factor decisiu i determinant d'aquest, i llavors, aquest pressupost, precisament aquesta elaboració, aquesta tasca en aquest moment específic, s'ha de pagar.

Mirin, això no seria així si hi hagués un finançament definitiu. Jo entenc que hi hauria més temps, no caldria anar més o menys a corre-cuita, llavors, doncs, no faria falta aquesta dotació d'aquests serveis extraordinaris. No és així en aquest moment, és més adient, en tot cas, si es fa un servei, pagar-lo. Jo entenc que això són períodes punta de producció, hi són, i s'han de pagar. En l'elaboració d'un pressupost hi ha un període punta de producció.

Quant a la distribució d'aquestes almoines, no és així, les subvencions són les que hi ha. El Departament d'Economia i Finances fa unes subvencions a consignacions i llavors aquestes subvencions són per ajudar a desenvolupar la tasca oportuna, la tasca feixuga que fan i, en tot cas, estan molt bé d'aquesta manera.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara, doncs, a votar l'esmena 177.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

L'esmena 178 és del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat Santiago Riera.

El Sr. RIERA : Molt Honorable President, gràcies. És per defensar l'esmena 178, retirar la 179, senyor President, i, a més a més, també defensaré tot un seguit d'esmenes que fan referència al món cooperatiu, que són la 403, la 405 i la 408.

Bé, em referiré, doncs, en primer lloc, senyores i senyors diputats, a l'esmena número 178, que, com vostès veuen pel *Butlletí*, fa referència a incrementar, a dotar amb una partida de 10 milions de pessetes el Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives.

Com vostès recordaran, va ser primer per a l'any 83 que aquest Parlament va aprovar una llei senyera per al món cooperatiu, que er la Llei de Cooperatives de Catalunya.

Aquesta Llei —com vostès també recordaran, ben segur, els que eren aleshores diputats i els que l'han seguida— es fixava un termini de sis mesos, de sis mesos de temps per elaborar una llei que regulés les seccions de crèdit amb les cooperatives. Malgrat que aquests sis mesos finien a l'agost del 83, el Parlament aquesta Llei no la va discutir fins al desembre del 84. ho recordarà el senyor Culler, que ens honora amb la seva presència, perfectament.

Per tant, doncs, vam haver d'esperar el gener del 85 per veure publicada en el DOGC aquesta Llei; per tant, quasi bé un any i mig de retard del que hauria hagut de ser. Bé, en qualsevol cas, si bé que això és greu, al meu entendre, perquè denotava una manca d'interès per protegir l'estalvi cooperatiu, no ho hauria estat tant si d'alguna forma o d'una altra hi hagués hagut una atenció millor a l'hora de desenvolupar-la, aquesta Llei, no? Malgrat això, no ha estat així, perquè estem pràcticament una altra vegada a un any i mig de la publicació de la Llei, en aquest cas de Regulació de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, i encara està per desenvolupar un capítol fonamental, i vostè ho sap, senyor Conseller, que és el capítol II, que regula el fons de garantia dels dipòsits d'aquestes cooperatives.

Estem parlant de dipòsits molt importants, són de vora de 10.000 milions de pessetes, si no ho recordo malament, estem parlant de tot un centenar de seccions de crèdit de cooperatives; per tant, penso que estem parlant d'un sector prou important que s'ha de protegir, un sector d'estalvi que cal protegir, cal ordenar i cal donar-li seguretat.

Per tant, doncs, aquest Diputat hauria estat content que, ja que s'obria la partida aquest any 86 —perquè hi ha una partida amb 1.000 pessetes—, doncs, certament que, fent un any i mig que s'hauria d'haver regulat, la partida hagués estat com a mínim en una quantitat que pogués donar nota que anava seriósament, i que es volia realment que aquesta s'aprovés, perquè vostè comprendrà —i jo també, veritat?— que 10 milions de pessetes és el mínim. Vostè sap tan bé com jo que un 1 per mil sol ser el que es determina per als fons de dipòsits, per garantir aquests dipòsits; un 1 per mil als dipòsits que hi ha en aquestes entitats ho sol ser en el món de l'estalvi.

Per tant, doncs, penso que és prou assenyat a aquestes alçades ja, a un any i mig després de publicada la Llei, de posar una partida que realment doni testimoni que es vol fer aquesta regulació. Per això posem aquesta partida amb l'ànim de convèncer el Grup de la majoria —estic convençut que per les cares que veig tothom està amb ganes de votar—, i, per tant, que serà acceptada aquesta esmena —el senyor Subirà gairebé m'ho està indicant amb la mirada.

Bé, a la 403, a l'esmena 403 a què he fet referència, també, com he dit, parla del món cooperatiu. Es tracta d'incrementar unes partides de la Conselleria de Treball per al foment cooperatiu, incrementar-les amb 12 milions i 20 milions més; 32 milions de pessetes. No és pas molt, és el que hem pogut, d'alguna forma o altra, intentar sotraure d'altres partides que ens semblaven menys prioritàries.

Penso que ha quedat palès, a bastament palès, que la crisi industrial ha demostrat que precisament les empreses cooperatives han estat no sols les que han aguantat millor el procés de la crisi industrial, sinó que fins i tot han incrementat plantilles, i vostè això no coneix. Per tant, hi ha una empresa mateix

—que vostè segurament coneixerà— que és INDUCAR, de Terrassa, que precisament no sols davant de les altres empreses del seu sector a Terrassa —moltes anaven tancant i perdent llocs de treball—, sinó que aquesta en mantenia i n'incrementava. Per tant, penso que són unes entitats, un tipus d'empreses, que vénen demostrant que en situacions com les presents han aguantat llocs de treball, i n'han creat fins i tot de nous. Penso que això és dir una veritat, i, per tant, entenem que aquesta partida —que volem dotar de forma millor— és justificada.

I això penso que per què ha estat així? Perquè aquestes empreses han fet coses importants, han sabut capitalitzar moltes vegades la majoria d'excedents que tenien, i dedicar-los bàsicament a innovació tecnològica i, per tant, donar futur a aquestes empreses. Crec també, per una altra banda, que tot l'esperit de democràcia, solidaritat, que expressen aquestes associacions empresarials, aquestes entitats associatives han estat realment més vigents que mai, i fan falta més que mai, en aquests moments. I certament que aquests valors que deia de solidaritat i de democràcia, valors que expressen el moviment cooperatiu, s'han demostrat molt superiors als valors del lucre pel lucre, que realment són els que les altres entitats empresarials tenen per motor, és a dir, un motor que només ve a dir: més plàtons, i cada vegada més plàtons.

D'alguna forma o d'una altra, aquests sectors empresarials —moltes vegades, sí— han tingut un cost social molt important per al país. Aquest sector sí que ha tingut un cost social molt important.

D'aquesta manera, voldria contestar unes paraules que va expressar fa poc al diari un il·lustre representant del món empresarial català, que s'anomena liberal, aquesta ideologia que tan reclamen Convergència Democràtica de Catalunya i el PRD, i que deia que les cooperatives no eren més que invents per rebre subvencions i fer competència deslleia a les empreses. Això ho va dir aquest senyor, no cal dir-ne el nom.

És per això que penso que com que això no és cert, com que això no és cert, i a Catalunya ho sabem més que ningú, perquè portem un segle i mig de moviment cooperatiu, per tant, com que això no és cert, penso que és bo que incrementem aquesta partida amb aquestes quantitats que, d'altra banda, són prou modestes i insuficients. Per tant, penso també rebre un vot favorable de la Cambra a aquestes dues partides.

Bé, i per acabar, hi ha la 408. Es tracta d'incrementar la dotació del Consell Superior de la Cooperació. Vostès també coneixen, senyores i senyors diputats, que aquest Consell, que va ser creat també el desembre del 83, ja amb retard —amb retard, set mesos de retard amb allò que la Llei realment reclamava, la Llei de Cooperatives— ha estat pràcticament, en aquests dos anys i mig, pràcticament amb molt poques reunions. Se li han discutit les competències, encara no s'han acabat d'aclarir les competències que tenia; no ha tingut recursos; no ha tingut pressupost. Per tant, penso que què més que intentar dotar-lo suficientment. Celebro —i conec— que ja s'ha obert una partida en aquest Pressupost d'aquest any; ja era hora, està bé. Però penso que caldria dotar-la amb una quantitat, també no és pas molt important: 2 milions de pessetes, perquè realment les tasques importants que té el Consell Superior de la Cooperació, de diàleg del món cooperatiu, diàleg amb l'Administració, les tasques que ha de fer, perquè

encara queden per desplegar —i vostè ho sap, senyor Conseller— títols importants, com el títol IV, capítol XIII de la Llei de Cooperatives, amb funcions importants que cal desenvolupar i cal rebre molt bé el diàleg i el parer del món cooperatiu, en desenvolupar aquest capítol XIII de la Llei de Cooperatives. Per això pensem que tampoc no és una quantitat molt important, i estic convençut que, veient d'on trec els diners, les senyores i els senyors diputats diran: «res, vinga, anem a votar, i votem favorablement.»

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra d'aquestes quatre esmenes?

El Sr. MUR (*de l'escó estant*): No, senyor President, jo només faré el torn en contra de la 178.

El Sr. PRESIDENT: Només de la 178; les altres no...

El Sr. MUR: La que es refereix a Economia i Finances. Les altres les farà el meu company Castellnou.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, de moment, aquesta, doncs.

El Sr. MUR: Bé, senyor Riera, no ens ha convençut. (*Remor de veus.*) Llavors, li dic ara d'entrada que no m'ha convençut perquè en aquest cas el Grup Socialista el que proposa és una dotació al Fons Cooperatiu de les Seccions de Crèdit per 10 milions de pessetes. Aquesta esmena entenem que no és procedent; no és procedent perquè és un crèdit ampliable —vostè ho sap— fins a la quantitat necessària. Nosaltres així ho tenim consignat en el Pressupost.

En tot cas, ahir ja vam veure que a l'article 9 de l'articulat els crèdits ampliables, a l'apartat tercer, lletra c), contempla l'aplicació 05.02.480.01, que és aquesta que ara estem contemplant, i desenvolupa el contingut de l'article 15 de la Llei 1/85, del 14 de gener.

No obstant això, també la baixa que propugnen de 10 milions de pessetes, és per atendre les pèrdues produïdes en les operacions de crèdit avalades per la Generalitat. En altres èpoques es demanava que donéssim avals; aquests avals comporten un risc. El Molt Honorable Conseller ahir deia que el 19,87% d'aquestes operacions han fet fallida, i, llavors, en l'aval aquest hi ha hagut un risc, hi ha hagut una fallida, i ara s'ha de pagar.

Jo em pregunto ara en aquest moment: si no hi hagués hagut cap operació fallida, si ens haguéssim preguntat, eren necessaris aquests avals?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem, ara, a la votació d'aquesta esmena 178.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 51 en contra i 7 abstencions.

Tenint en compte que l'esmena 179 ha estat retirada, som ara davant l'esmena 180, ja la primera del Departament d'Ensenyament. És una esmena a la totalitat, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ: Senyor President, senyores i senyors di-

putats, els asseguro que jo preferiria no haver pujat a la tribuna per defensar aquesta esmena.

Aquest és el setè Pressupost que fa la Generalitat de Catalunya; aquesta és, em sembla, la setena esmena a la totalitat del Departament d'Ensenyament que el nostre Grup parlamentari es veu obligat a presentar. I es veu obligat a presentar-la perquè els motius que varen provocar la primera, la segona i les successives —ja he tingut l'honor de presentar, amb aquesta, la tercera— no varien. I no varien, entenem, d'una banda, perquè la Conselleria d'Ensenyament i el Consell Executiu de la Generalitat encara no han posat a l'onda l'ensenyament i les insuficiències i les necessitats d'aquest sector al lloc prioritari que li correspondria, perquè més enllà de discursos respecte a la voluntat de millorar la qualitat de l'ensenyament, i de presentació de programes en sessions solemnes en la inauguració de les noves seus, o la nova seu de la Conselleria —que ha tardat molt i que, afortunadament, ja la tenim, i que ja no tenim més pressupostos ni per moblar-la ni per acabar-la, que era una de les reiterades partides d'exercicis anteriors—, dic, en aquella solemne sessió, se'ns va parlar de molts programes de modernització, de molta necessitat de fer adequar o d'adequar la formació dels nostres joves i d'adolescents i infants al món del futur, i quan després arribem als Pressupostos, que ja ens hem acostumat bastant tots a entendre que tot allò que no té una partida pressupostària difícilment després tira endavant, doncs comprovem que aquestes grans paraules no tenen la traducció pressupostària.

Nosaltres, doncs, presentem una vegada més aquesta esmena per un conjunt de motius —cinc, concretament. El primer d'ells, la insuficiència. Entenem que aquest és un pressupost insuficient, que, a més, aquest any ens ha estat absolutament impossible de modificar. Impossible de modificar en la quantia global, perquè el reglament aprovat impedeix el que era un dels jocs habituals dels diputats quan anàvem a partides d'altres departaments, i tractàvem de treure algun centenar de milions per destinar-lo a aquells punts del conjunt del Pressupost que enteníem prioritaris, en el cas del Grup del PSUC, l'ensenyament.

Bé, aquest any aquest joc ja no ens és possible, però almenys, pensàvem que podríem recórrer a un altre, que era l'increment del deute públic. Bé, nosaltres havíem presentat un conjunt d'esmenes que la Mesa de la Comissió ja no va acceptar a tràmit i, per tant, la suma global del Pressupost que nosaltres hem intentat de modificar, doncs, continua essent la mateixa.

Perquè les senyores i els senyors diputats en tinguin una idea, l'any 85 el pressupost d'ensenyament suposava el 46,9 del conjunt dels Pressupostos. Aquest any, si es té present que la incorporació de la Direcció General d'Universitats, o de la transferència de les universitats a la Generalitat —ja en parlarem després, d'on havíem posat els diners d'universitats— si traïen els 14.000 milions d'universitats, l'increment és d'un 0,1%, és a dir, el 47%. Si tenim present la incorporació de les transferències, hem passat pel 50, però, ho repeteixo, només es poden comparar dades anàlogues, i, per tant, no podem tenir present el tema de la universitat.

Una segona raó, després d'aquesta insuficiència global —la desglossaré després en partides—, són qüestions de tipus tècnic, d'incongruències entre les xifres numèriques del Pressupost, les justificacions i propostes que fa el programa, i les

xifres que després s'utilitzen en cada cas. Seria immensament llarg —en alguna de les esmenes parcials potser tornarà a sortir— fer l'enumeració exhaustiva d'aquestes incongruències o d'aquests errors.

Jo voldria aquí salvar la responsabilitat tècnica de les persones que han treballat en l'elaboració dels Pressupostos. No tinc cap mena de voluntat que després els estirin les orelles, cordialment, des de la conselleria, però els diputats treballem amb el material que se'ns facilita, i amb aquest material les incongruències són paleses.

Una primera qüestió absolutament curiosa : la Generalitat va crear —i això ho varem criticar en el seu dia— un seguit de direccions generals en el Departament d'Ensenyament. I una de les que va crear, quan les universitats no estaven transferides —i mirin si van passar anys sense que ens les transferissin— va ser la Direcció General d'Universitats.

Bé, el primer any que resulta que aquesta Direcció General d'Universitats té les transferències de les universitats, resulta que al pressupost de les universitats, no li posen a universitats, sinó a la Direcció General de Programació i Inversions. És a dir, fins a tal punt s'han oblidat que tenen aquesta direcció general, que, ni tan sols quan tenen les transferències li donen els recursos.

Afortunadament, el Grup de Convergència i Unió —amantent als errors del seu Govern que intenta sempre de tapar, i, en tot cas, encara que no els hi tapi vota el que li demana—, doncs, se'n va adonar, i com que se'n va adonar va presentar una esmena que va ser aprovada en Comissió i avui al Dictamen que estem considerant ja es resol aquesta, diguem-ne, falla tècnica que jo diria que és quelcom més, perquè em sembla una mica gros que aquí hi pugui haver aquesta mena d'errors.

Hi ha un altre aspecte curiós en el món de la universitat, sobretot en l'annex de personal que se'ns ha facilitat, on evidentment hi ha una... no hi ha una Direcció General de Personal —potser també seria bo que hi fos, però deixem-ho estar— el personal està tot assignat a la Secretaria General i al Gabinet del Conseller, però després surten uns annexos on se'ns diu el nombre de persones que té cadascuna de les direccions generals.

Bé, a la Direcció General d'Universitats, malgrat les transferències, hem comprovat que només hi ha cinc assistents socials. M'encantaria conèixer exactament quina és la funció dels cinc assistents socials que, d'acord amb la memòria que se'ns ha facilitat, és l'únic personal de la Direcció General d'Universitats.

Un tercer aspecte que per a nosaltres ha creat alguna confusió i dificultats a l'hora de llegir aquests Pressupostos —i sobretot aquesta incongruència entre el programa i les xifres— és que apareixen 1.500 milions dins del Departament de Treball, en el Programa de Foment de l'Ocupació, destinats a la construcció de centres d'EGB, BUP i Formació Professional. Quan varem mirar les xifres varem anar immediatament al programa justificatiu d'aquestes quantitats. Bé, jo els invito... no faré ara la lectura d'aquest programa, però en tot el programa d'ocupació no hi ha una sola menció, ni una sola menció, a 1.500 milions d'inversió; es parla de tot un seguit d'activitats que segurament el Conseller Badia, doncs, deu tenir perfectament clares i definides, importants i, en tot cas, no em corres-

pon a mi ni criticar-les ni elogiar-les; el que sí que vull fer constar —com una nova raó tècnica absolutament curiosa— és que de 1.500 milions de pessetes, no hi hagi absolutament cap mena de comentari.

D'altra banda, aquesta dispersió dels diners d'un cantó a l'altre fa bastant difícil per als diputats i diputades el seguiment de les xifres que s'aproven.

Pel que fa també a incoherències entre programa i xifres, programa específic d'Ensenyament, citaré dues qüestions. Educació permanent d'adults; concretament en el programa ens diuen : «Intensificar en l'àmbit públic la ja iniciada campanya d'educació permanent d'adults». Vostès recordaran que aquesta és una esmena que reiteradament nosaltres hem presentat; en llegir el programa vam dir : «menys mal, aquest any la campanya de formació d'adults tindrà una dotació pressupostària superior». Bé, quan anem a les xifres, que són lamentablement molt més tossudes que nosaltres, diuen 29 milions, suma total de totes les partides destinades a adults de l'any 85; suma total de totes les partides de l'any 86, 29 milions. A mi m'encantaria que algú m'expliqués com es pot intensificar una campanya, ja iniciada, si no hi ha ni una pesseta més de les que estaven previstes l'any passat i, per tant, vol dir que n'hi ha menys de les que hi havia l'any passat.

Però, en educació especial —i és el segon exemple— ens diuen : «potenciar en gran mesura l'educació especial, a través de l'ampliació de places als centres públics, tant com preveient l'increment d'ajuts a l'àmbit privat». Bé, tornem a anar a les xifres, i la modificació de l'any 85 a l'any 86 és exactament de 10 milions de pessetes; 1.375, l'any 85, perdó, 1.364 de l'any 85, 1.375 —11 milions, si em permeten la correcció— l'any 86.

És possible que se'm digui que en els centres actuals d'Educació General Bàsica s'estan obrint —o es volen obrir— i s'hi envien uns anomenats «mestres de suport» per donar atenció als alumnes amb algun tipus de deficiència. Bé, aquesta seria una altra discussió respecte als continguts de l'educació especial, però, naturalment, quan en un programa del Departament d'Ensenyament, Direcció General de Primària, es parla d'una potenciació, en gran mesura, de l'educació especial, per favor, si no es vol prendre el pèl al conjunt de famílies que a Catalunya tenen el gravíssim problema d'infants deficients, que no es digui que amb 10 milions d'increment pressupostari es va a fer una potenciació, en gran mesura, d'aquest tema.

La tercera qüestió. La tercera qüestió de fons de la nostra esmena a la totalitat : el decreixement de la inversió. Aquí, evidentment, discutirem amablement amb el diputat —que m'imagino que em contestarà— i les xifres que ell donarà no tindran res a veure amb les xifres que jo els donaré. Però jo els voldria dir la feina que ha fet aquesta diputada per orientar-se en la petita selva que el Departament d'Ensenyament i el conjunt dels Pressupostos de la Generalitat ens han ofert per poder saber quants milions, de debò, s'invertirien l'any 86 en construccions escolars.

Si mirem la secció 06, sense Universitat i sense Treball, aquests 1.500 milions que he dit abans, hi ha 4.351 milions, que comparats als 5.718 del 85, significa un 24% menys, 1.368 milions.

Bé, si anem a mirar els programes, ens en surten 5.496, és a dir, 220 menys que l'any passat; i si sumem el Departament de

Treball en surten 5.851, és a dir 133 milions més. Ara ja comencem a pujar, però menys d'un 1% i, en tot cas, menys del 2,5% que l'Honorable Conseller Cullell ahir al matí ens deia que feien pujar el volum de la inversió per no seguir un mal model de no sé quin altre Parlament.

Per tant, a mi m'agradaria que, almenys, senyor Cullell, si el pressupost d'inversions en el conjunt de la Generalitat ha pujat un 2,5%, que el pressupost del Departament d'Ensenyament, en inversions, tingués un tractament equiparable al de la resta de les inversions de la Generalitat. Perquè jo —i torno a aquella sessió de la inauguració de la seu de la Conselleria, a la qual vaig assistir gràcies a una amable invitació del senyor Conseller— vaig escoltar el discurs del President Pujol, que he sentit en altres ocasions, quan explica, lamentant-se, que a Catalunya tenim encara moltes mancances d'infraestructura, i que és absolutament imprescindible fer un esforç en contruccions, que a altres països que ja han tingut una evolució diferent, no es veuen obligats a realitzar.

Llavors, una de dues, o bé el President Pujol quan diu això no té el suport del Conseller de Finances i el Conseller d'Ensenyament i la resta del Consell Executiu, o bé, d'alguna manera el que està dient el President Pujol no es compagina, no s'adequa, no té la traducció pressupostària a aquestes necessitats que avui tenim reconegudes —i amb això sí que estem d'acord— en les construccions de la Generalitat en matèria escolar.

A aquest increment de l'1%, tanmateix, s'ha de descomptar, o se li ha de descomptar el que suposa l'aplicació de l'IVA en construccions escolars, i se li ha de descomptar l'increment del cost de la vida, amb la qual cosa, diners reals any 86 n'hi haurà bastants menys dels que farien falta i, en tot cas, dels que s'havien pressupostat l'any passat.

I permeti'm ara —encara que sigui un exercici una mica inútil—, aquí jo tinc un full realitzat amb bastanta cura i bastantes hores, on vaig tractar de sumar les diverses partides que sortien. Si sumo els pressupostos del Departament d'Ensenyament estrictament, em surten per a inversions d'EGB, 2.800 milions —2.801—; si afegeixo els 1.000 milions de Treball, me'n surten 3.800; si vaig als annexos d'inversions del Pressupost, me'n surten 3.716; si me'n vaig al pressupost per programes, me'n surten 3.446; si miro l'emissió de deute que varem aprovar fa uns quants mesos, me'n surten 3.045 i si miro els de l'any passat, me'n surten, o n'hi havia 2.946. A mi m'encantaria saber —els ho asseguro— quina és, realment, la quantitat en inversions d'EGB que es gastarà aquest any el Departament d'Ensenyament de la Generalitat: 3.716, 3.801, 2.801... Aquest exercici, els el puc repetir en les altres direccions generals: a Batxillerat poden ser o 630, o 930, o 1.125, o 1.150; a Formació Professional, 640, 1.010, 900, 640, i no segueixo. Per tant, senyores i senyors diputats, senyor Conseller, m'agradaria saber, realment, quant ens hi gastarem.

Despeses de funcionament —que seria el quart motiu. El senyor Conseller ens deia —el senyor Cullell, ahir al matí, també— que posar en funcionament els nous centres d'educació, pressuposaria una despesa de 1.711 milions —vaig agafar la xifra, senyor Conseller, en tot cas li agrairia que m'ho aclarís, si ho vaig entendre malament, però em va cridar l'atenció i en vaig prendre ràpidament nota. Bé, si aquesta és la xifra —i diu el senyor Conseller, per senyals, que no—, en tot cas, el que la

Conselleria d'Ensenyament ha previst és incrementar els d'EGB en un 14%, els de BUP en un 15 i els de FP en un 12. Si tenim en compte —hi insisteixo— l'increment del cost de la vida i els nous centres que començaran a funcionar, és evident que no hi ha prou recursos per a les despeses de funcionament.

Acabo ràpidament, senyor President. Li demanaria una certa generositat perquè acumularé després, en un únic torn, totes les esmenes parcials.

El Sr. PRESIDENT: Almenys ens ho compensi, doncs.

La Sra. VINTRÓ: Moltes gràcies, senyor President.

La cinquena raó és la disminució de les partides, i aquí parlo de disminució de les partides adreçades a la millora qualitativa mitjançant —i he agafat tres grans paràmetres—: formació del professorat —cursos, congressos, beques, etcètera—, millores de tipus pedagògic, centres de recursos, equips d'assessorament psicopedagògic i noves tecnologies.

En el primer apartat, el de formació de professorat, passem de 604 milions a 470, és a dir una pèrdua superior al 20%. Són significatives, en aquest sentit, les pèrdues dels ICEs per a la formació del professorat, i les pèrdues dels programes dedicats a la normalització lingüística i reciclatge del català —una altra de les prioritats, se'ns ha dit, d'aquest Departament—, que perden 25 milions i 18 milions, respectivament.

En el segon apartat, el de millores pedagògiques, passem de 148 milions a 103, és a dir, 45 milions menys, un 30% de disminució, amb desaparició absoluta —no queden ni les mil pessetes simbòliques— de partides com «Biblioteques de centres públics», «Escoles de natura», «Centre de Documentació i Experimentació», «Orientació professional i vocacional», «Noves tècniques educatives»; repeteixo, partides que desapareixen.

I, en el cas de les noves tecnologies, hi ha un altre dels habituals jocs de mans en les partides. Però, si ens cenyim a la comparació entre l'exercici passat i l'actual, passem de 57 milions a 500.000 pessetes, la qual cosa, en el primer moment, confesso que em va deixar bastant glaçada. I anàvem —deia— cap a la modernització del país, cap a la introducció de nous mitjans, informàtics, àudio-visuals, etcètera.

Segurament se'm contestarà que aquests 57 milions han quedat incorporats a unes partides que efectivament creixen, que són les dels centres experimentals, que passen de 57 milions a 101; però si a mi les matemàtiques elementals, aquestes, no em fallen, resulta que pel camí ens hem deixat 13 milions; i em sembla, també, amb uns percentatges de 100 milions, 13, una quantitat absolutament important.

Voldria —perquè aquest va ser un tema que l'any passat vam discutir molt— anunciar la desaparició de la partida dedicada al CEDIT. Em sembla un fet significatiu, el vull celebrar, des d'aquesta tribuna, perquè l'any passat vaig insistir molt que s'eliminés, l'any passat hi havia 1.000 pessetes, aquest any ha desaparegut el concepte, a menys que sota aquest concepte s'hi hagi introduït el d'«Experientació en centres privats» que passa a 10 milions, i el qual nosaltres, en el seu moment, també tractem d'esmenar.

Bé, senyor President —crec que ja he abusat de la seva amabilitat—, aquestes són, sintèticament, les cinc grans raons per les quals nosaltres mantenim aquesta esmena a la totalitat del Departament d'Ensenyament; creiem que és un pressupost insuficient, mal fet, amb incoherències entre programa i parti-

des, de difícil —per no dir impossible— lectura, però que sobretot no té cap mena de disseny que ens permeti pensar que els problemes que avui encara tenim tenen un camí, una proposta i un programa de solució.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Si em permet el senyor President, faria el torn en contra després d'haver escoltat l'esmena a la totalitat del Grup Socialista. Faria el torn en contra després d'haver escoltat... d'haver escoltat l'esmena als arguments...

El Sr. PRESIDENT : Bé, bé, d'acord.

Tenim ara a la llista, l'esmena 184, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat... (Pausa.) 181, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Gràcies, senyor President, la veritat és que hauria preferit no haver de pujar. El Grup Socialista presenta també, i amb profund disgust, una esmena a la totalitat de retorn del Projecte de pressupostos del Departament d'Ensenyament.

Disgust perquè els pressupostos d'Ensenyament són els pressupostos a través dels quals un Govern de la Generalitat, amb l'actual Estatut, podia i hauria de fer la política més pròpia i progressiva, i aquests pressupostos ens indiquen que no la fa progressiva ni la fa de cap manera. I això no ho diem ara per fer un discurs, per complir l'expedient en aquest debat, ho diem amb disgust i per unes raons que consten en la motivació de la nostra esmena a la totalitat; rebutgem aquests pressupostos per raons generals que van des de la seva mala presentació tècnica —diferència entre finançament i despesa, per exemple— a la seva nul·la orientació política, manca d'una veritable memòria de programació... perdoni, sí..., manca d'una veritable memòria de programació en els annexos al Projecte de Pressupost, passant per una baixa dotació pressupostària, el compliment a la baixa del Pla Quadriennal, o la nul·la aplicació del Fons de Compensació Interterritorial. Tots ells són motius sobre coordinades generals dels Pressupostos; i mantenim també 34 esmenes parcials distribuïdes per tots els serveis del Departament —ja les veurem. Però ara pertoca explicitar aquestes raons generals que apareixen al *Butlletí* com a motivació. La primera és aquesta diferència entre el finançament i la despesa.

El pressupost del Departament d'Ensenyament es nodreix de les següents fonts : primera, el rendiment dels tributs cedits, de les taxes i dels fons consignats a la secció 32 dels Pressupostos Generals de l'Estat : es tracta d'uns 90.000 milions de pessetes; segon, les transferències corrents de caràcter finalista corresponents a Catalunya, també en els Pressupostos Generals : es tracta de més de 28.000 milions de pessetes; tercer, les transferències de capital provinents del Fons de Compensació Interterritorial; enguany no hi ha cap projecte del Fons de Compensació a Ensenyament —ja en parlarem després; quart, les transferències de capital provinents del Fons de Compensació de l'AES, consignats als Pressupostos Generals del 86 : són 1.300 milions de pessetes, i, cinquè, els crèdits destinats a operacions de capital, habilitats per la Llei 2 del 86 del Parlament de Catalunya, és a dir, la Llei que habilitava el

crèdit extraordinari, i allí hi trobàvem més de 7.000 milions de pessetes. En conjunt, de fons teòricament disponibles per al Departament d'Ensenyament, teníem 127.088 milions. I això... I en canvi veiem que el Departament d'Ensenyament pressuposta només 124.000 milions, és a dir, una diferència de 2.605 milions. Són molts milions perduts i, rastrejant en els pressupostos d'altres departaments —com també deia la senyora Vintró— ens ha semblat trobar els indicis, en algun altre programa, que convenia, segurament, que constés al Departament de Treball. Sembla que vostès han fet com un joc de mans allò que la Llei de Pressupostos ens priva de fer a nosaltres, que és passar partides d'un departament a l'altre. Aquest és el primer motiu.

El segon motiu és la baixa dotació pressupostària de les lleis educatives aprovades per a aquest Departament. Tenim la primera llei, la Llei de Centres Experimentals, que està dotada amb 40 milions de pessetes —l'any 85 estava dotada amb 56 milions de pessetes—; tenim la Llei del CEPEPC que està dotada amb 209 milions de pessetes, —l'any passat era 120, hem augmentat, però ja veurem com—; tenim la Llei de Consells Escolars, que no té cap dotació, i tenim la Llei de Coordinació Universitària, que està dotada amb 10 milions i mig de pessetes.

En conjunt, les iniciatives legislatives del Parlament es reflecteixen en el Pressupost amb poc més d'un 0,2% del total del Pressupost. És un percentatge tan baix que ni a percentatge arriba, l'hem d'expressar en termes de permilatge —2 per mil— : és el que els pressupostos del Departament d'Ensenyament dediquen a la voluntat expressada per aquest Parlament.

Passem a la tercera raó, que és el compliment a la baixa del Pla Quadriennal de Construccions. Es tracta d'un pla no realitzat en aquest Parlament, però que el nostre Grup parlamentari fa seu amb totes les crítiques que fem —i continuem fent—, amb la demanda de revisió que continuem —i continuarem— fent, però va ser un pla que la Conselleria va haver de confegir —potser de pressa— en resposta a una ampla demanda popular i de l'Administració local, i que ha estat presentada pel mateix Conseller en aquest Parlament.

Nosaltres el volem veure revisat, posat al dia, però sobretot el volem veure complert; i ens trobem que, en primer lloc, aquest pla, encara sense revisar, té... en el Projecte de Pressupost no correspon a l'annex d'inversions —això ja ho hem dit— : hi ha una diferència de 2.496 milions, i nosaltres veiem que es dedica molt més diner a acabar projectes o a continuar projectes de l'any 85, que a fer els projectes de l'any 86. Concretament, per als projectes de l'any 86 es dediquen 614 milions, als projectes de l'any 85 se n'hi dediquen 2.496, i es dediquen 678 milions a projectes que no figuraven en el Pla Quadriennal. A nosaltres ens sembla que això no és complir el pla, i hem de manifestar, en aquest moment —ara ja som a finals del 86, en el moment de discutir els pressupostos del 86... ja som a finals del maig, en el moment de discutir els pressupostos del 86—, que molt ens temem que l'acompliment d'aquesta mesquina part d'inversió en aquests Pressupostos ja està molt retardada i que no voldríem haver-ne de parlar el mes de desembre, ni en aquest moment em puc estendre tampoc amb l'altra motivació, que és la motivació de la nul·la aplicació del Fons de Compensació Interterritorial a construccions escolars.

Però jo he de dir que tenim la convicció que el Govern de la

Generalitat podia, i havia de posar, part del Fons de Compensació Interterritorial a la construcció d'edificis escolars. I això és el que justifica les baixes en inversions d'algunes de les nostres esmenes. No hem pensat mai que haurien de ser baixes reals, sinó ingressos del Fons de Compensació Interterritorial que vostès poden i han d'aplicar a aquestes construccions, cosa que nosaltres no podem fer amb les nostres esmenes. Així, demano que es tingui en compte quan es contradiguin les nostres esmenes, ataquin-les per l'alta, però no les ataquin per la baixa que hem hagut de posar, car totes les baixes podien ser inversions, podien ser compensades amb les inversions dels ingressos del Fons de Compensació Interterritorial.

I, finalment, arribem a la motivació més general, que és la manca d'una veritable memòria de programació en els annexos dels pressupostos. He dit «una veritable memòria». La memòria, segons diu el diccionari, és una relació d'actes, de treballs, etcètera, efectuats per una societat, una corporació, així com del resultat econòmic de l'activitat d'aquestes activitats fetes, que es posa a disposició de les persones interessades. Jo tinc a les mans aquesta memòria, l'hem llegida detalladament i no hi hem trobat ni rastre, de tot això. Hauria de ser una explicació sistemàtica; i bé, aquí comença, el Departament, la memòria, dient que es tracta d'uns plans concrets i determinats en l'expansió de la política educativa endegada pel Departament —per cert, que diu «endagada» amb «a», com si diguéssim «apunyalada» (*rialles*)—, i que està inspirada en criteris semblants al del 1985 —els hem buscat allí i tampoc no els hem trobat diferents— i, seguidament, hi ha set, anomenats, programes.

Nosaltres pensàvem si veuríem, finalment, el disseny d'una política educativa per a 1986, perquè resulta que l'any 1986 és l'any de l'aplicació de la Llei de Consells Escolars; l'any de l'estrena de la participació ciutadana en el sistema educatiu i a cada escola; l'any del disseny del sistema escolar, amb la construcció de l'escola pública del Pla Quadriennal, la concertació amb clares prioritats amb el màxim d'escola privada en la línia del servei públic; l'any de la descentralització; l'any que caldria passar l'equador, no sols del Pla Quadriennal, sinó de l'aplicació de la Llei del CEPEPC i de la promesa del treball per a la qualitat del sistema, feta pel senyor President de la Generalitat en el debat d'investidura, i del pas de l'escola bressol al sistema educatiu —com prometia el senyor Conseller en el seu primer discurs—; i, vet aquí els programes que trobem endegats: en primer lloc, un primer programa dels Serveis Centrals que, des del primer any —ara en fa set—, resulta que són una actuació administrativa, gestió administrativa, econòmico-financera, coordinació i altra vegada administració i administració; la política educativa no es veu per enlloc, ni en el segon programa —el programa dels Serveis Territorials que diu que és el mateix, similar al dels serveis centrals, i encara, no descentralitzats, sinó amb despeses de funcionament posades en els Serveis Centrals.

I, després, anem al tercer programa, el de l'ensenyament primari, i hi trobem que es marquen les prioritats claríssimament: a la primera ratlla es diu: «increment de places públiques de Preescolar i d'EGB» i a la quarta ratlla es diu: «conservament i foment de l'escola privada», i, en el Batxillerat i el COU, tornem a trobar-nos —l'any en que hauríem de pensar en la reforma— que s'amplia el nombre de places dels centres pú-

blics i es fomenta la creació, fins i tot, de noves places en els centres privats; i en l'ensenyament universitari, l'any dels traspassos es parla que hi ha elevades partides pressupostàries al capítol d'inversions i continuen les subvencions —ja ha dit la senyora Vintró com—; i, a Formació Professional i Artística, altra vegada no hi ha cap mena de referència, ni als ensenyaments secundaris, ni a la reforma que els unificarà. I, finalment, la cirereta de sempre: la campanya de catalanització o normalització lingüística, que resulta que, per arribar a la normalització lingüística, el que es proposa al Departament és una major difusió de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalana, i encara, amb unes persones que estan posades en el Departament, i que diu que tenen unes activitats, més o menys esotèriques, que no estan relacionades directament amb la docència.

Després d'aquesta lectura, em penso que cal convenir que la mateixa Conselleria ha donat els arguments per defensar aquesta esmena a la totalitat i, per nosaltres, ja podem passar a votar-la, quasi.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre Diputat senyor Descals, té la paraula per al torn en contra d'aquestes dues esmenes a la totalitat.

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor President, senyores diputades i senyors diputats. Vam haver de preparar el torn en contra a l'esmena de la totalitat del PSUC amb cortines reixades. Després, el senyor Maties Vives, va deixar-nos entreveure una part de l'argument, en Comissió, i ja ens parlà del tema de subvencions, d'integració a la xarxa pública, de construccions escolars i del destí dels diners, que, traduït en altra manera, ens va parlar, doncs, de fracàs, de manca d'horitzó, de regressió i de burocratisme.

Eren indicis —després d'haver escoltat la senyora Vintró ja no són indicis, són ja arguments.

I tot això ens dur al resultat de prendre la determinació de defensar, en primer lloc, la bondat —dins de les limitacions pròpies que suposa la manca de diners— del Projecte presentat pel Govern. D'allò que el nostre portaveu, el senyor Subirà, qualificava d'«un dels millors pressupostos possibles».

Ens basem en uns eixos fonamentals, al voltant dels quals es desenvolupa la política del Departament d'Ensenyament, que són: la catalanització, la qualitat, l'educació compensatòria, la innovació i renovació, l'educació permanent, l'escola rural, etcètera. Al voltant dels quals, doncs, es desenvolupa aquesta política i, per tant, diem que hi ha una política inicial molt clara que s'ha d'anar continuant, en uns aspectes i millorant, en altres.

En primer lloc, per tot això, tenim el manteniment, globalment, de tots aquells aspectes orientats cap a una millora progressiva per obtenir una base sòlida, esperançadora, i amb el desig d'un millor sistema de finançament que la proveeixi de plenitud. Per tant, voldria dir —i contestant una mica a la senyora Vintró— que no partim de zero, és a dir, no fem cada any el pressupost d'Ensenyament com si no tinguéssim res, com si no comencéssim.

En segon lloc, la contenció forçada, l'austeritat obligada, tot mantenint allò imprescindible per al funcionament correcte de l'escola. Ens cal, i ens caldrà, enginy i habilitat davant el marge d'actuació autonòmic limitat. Accions, per exemple, inspirades, com la Formació Professional que ha dut a terme en el

camp de la catalanització en seixante centres, on els professors de català reciclen, en les seves hores cua, a professors i personal no docent, perquè puguin aconseguir el certificat de capacitació. Aquest és un exemple d'imaginació.

En tercer lloc, el procés de compliment del Pla Quadriennal queda establert dins del límit estricte. Aquest es va produint segons les necessitats i les prioritats programades. Jo voldria recordar aquí, que l'Honorable senyor Conseller, el dia 6 de març de 1985, en presentar el Pla Quadriennal deia —això és a la plana 239 del *Diari de Sessions*—: «som conscients que aquest Pla pot resultar, malgrat els esforços, insuficient per fer cara a la demanda d'escolarització de secundària». I, a més a més, repetia el 12 de juny del 85 —contestant a una interpel·lació el Grup Socialista i del PSUC—: «qualsevol incidència que fes referència a aspectes pressupostaris el Pla quedaria reduït». Aquí cal també tenir en compte alguns aspectes de precarietat dels ajuntaments.

Quart punt, el procés d'acompliment de la legislació pròpia del Parlament de Catalunya es du a terme d'acord amb la necessitat i la seva circumstància. Aquí caldria remarcar que, possiblement —ben segur— es voldria una certa acceleració en determinats aspectes concrets, però això suposaria un desequilibri en altres aspectes que, des del nostre punt de vista, són imprescindibles, que cal respectar, perquè són parts d'un conjunt treballat i estructurat.

En aquests aspectes no només hi juguen circumstàncies ideològiques, sinó també jurídiques i conjunturals que fan que cadascun dels grups parlamentaris hi prenguin posicions diferents, resultats d'una maduresa de pensar diversa, i d'unes reflexions concretes. Perquè tots pretenem que l'escola tiri endavant i funcioni cada vegada millor. Tots pretenem el millor per al nostre país, no pas des del sectarisme, ni des de la parcialitat; defensant aquells principis de llibertat, catalanitat, qualitat, millora progressiva i participativa. Però som nosaltres i la nostra circumstància, i ara per ara, sembla ser que pesa més la nostra circumstància que nosaltres. La nostra circumstància són les xifres del finançament. Ara hauria d'estendre'm en xifres i fer-ne les comparacions adients i detallades per demostrar que totes elles tenen la seva raó de ser, d'acord amb el principis establerts abans. Penso, d'entrada, que cal remarcar-ne algunes: primer, el pressupost suposa el 50,2% del Pressupost d'estructura de la Generalitat, deixant a part la sanitat —ja voldríem que el de l'Estat s'hi apropés a aquesta proporció.

Segon, el vall de xifres que es celebrà entre la senyora Vintró i jo mateix, en la discussió dels pressupostos del 84 i del 85. Repetir-lo ara, aquí, penso que ens quedariem igual, cadascú es quedaria amb les seves xifres. Nosaltres —jo— n'he fet una lectura del pressupost, i dels annexos, i coincideix plenament.

En un procés d'incertesa pressupostària es mantenen xifres d'inversió —uns 7.000 milions de pessetes— prou interessants i arriscades per a l'acompliment del Pla Quadriennal i dels RAMs i, no obstant això, des del Govern central, les subvencions recurrents no volen ser considerades com a cost per a ajudar-nos a compensar el gran increment d'inversió pública escolar. I ja fóra hora que fessin cas de la nostra insistència.

Per altra banda, ens preguntem per què a les construccions escolars s'hi aplica l'IVA del 12%, quan a les construccions, i d'habitatges protegits, s'hi aplica el 6%. Això també serà un aspecte que farà minvar la quantitat d'inversió.

Tercer, hi ha un augment substancial en aspectes com: integració de centres privats a la xarxa pública —la senyora Diputada, Marta Mata, ja ho ha dit—, borses de viatges, formació del professorat —el 1985 era de 169 milions, segons les meves xifres, i el 1986 és de 192, pel que fa a universitats—, cursos de postgrau, organització d'escoles d'estiu, programes experimentals, etcètera. També hi ha la partida dels Consells Escolars —que més tard en farem esment.

El nostre Grup creu que tot plegat és correcte, suficient i adequat. Conté les consignacions necessàries que, tal com diu la memòria, estrictament doten la realització dels set programes del pressupost.

Que tots voldríem més consignació? Ben clar que sí. Es tracta, però, d'una peça pensada i meditada que ha d'encaixar en una globalitat —ja ho he dit— que és la que és, i que té les seves limitacions que han de ser aplicades a unes prioritats i a un pensament polític concret, i donen aquests resultats.

De fet —i recordant l'Honorable senyor Folchi— diem que forcem la nostra responsabilitat més enllà de la nostra llibertat, però, tenint en compte allò que els anglesos diuen: *not trying to make bricks without straw*, que vol dir «no fer totxos sense palla», (*remor de veus*), fa el balanç entre aquesta més enllà de la nostra llibertat, per ser responsables.

Pel que fa a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup parlamentari dels socialistes, sí que teníem, des d'un bon principi, unes línies argumentals, inicials —de les quals ara en farem la rèplica—, però permeti'm dir-li, senyora Marta, que a mi em va saber molt greu que en Comissió no pogués explicar un seguit de coses que, possiblement haurien donat un altre significat per a vostè a la memòria. Però abans sí que voldria parlar d'unes quantes xifres que penso que podrien interessar tothom. Per exemple: l'Estat espanyol, segons la UNESCO, només té per sota, quant a despeses públiques pel que fa al PIB, Grècia; immediatament a sobre, amb poca diferència hi té Turquia; però França ja la doblen, i Dinamarca i Noruega la tripliquen.

Per altra banda, —i, jo diria, deixant a part el que el senyor Subirà deia l'altre dia de la «perdigonada», parlant en xifres globals— el percentatge per a Ensenyament, sobre el total dels pressupostos, comparat el 1985 i el 1986 entre l'Estat espanyol, Catalunya i Andalusia, és el que segueix: el 1985, a l'Estat era el 8,7%; a Catalunya, el 26,44% i a Andalusia, el 27,29%. I, el 1986, a l'Estat era —és— el 7,82% —per tant, amb una variació del -3,2%; a Catalunya, el 28,97% —per tant, amb una variació en més del 9,6% i a Andalusia, amb un 27,24% —o sigui, amb una variació en menys del 0,18%.

I continuem amb les xifres. Per capítols. Ara entra el MEC i Catalunya. Per al capítol I, el pressupost del MEC augmenta, en referència al 1985, en un 17,68%, i a Catalunya un 13,39%. En el capítol II, el MEC augmenta el 61,26% i aquí el 9,59%; i és aquí, en el capítol II, on hi ha la immensa part de les esmenes. En el capítol IV, un 62,49% a l'Estat, i un 4,64% a Catalunya. I, en el VI, un 5,96 a l'Estat i a Catalunya un 11,35; tenint en compte que a EGB s'ha disminuït en 7.997 alumnes, però que a BUP n'ha augmentat 8.400 i Formació Professional en 1.000. I, quant a les despeses de funcionament, a Catalunya, globalment han augmentat, a EGB, el 12,23%, en Batxillerat, el 13,67% i, en Formació Professional, el 13,35%. Més concretament, i no tant globalment: pessetes per unitat, el 1985, a

EGB tenia per unitat, 28.870 pessetes i aquest any té 28.975, per tant l'augment d'un 12%; per a Batxillerat, hi ha un augment d'un 7,15% per unitat; per a FP, un 4,18% i per a Educació Especial, un 18,44%. És clar, són xifres que no coincideixen, però, lògicament nosaltres ens quedem amb les nostres.

Quant a l'increment del capital del capítol II, que era un 9,59%, a aquest 9,59% li correspon el 61,25% a aspectes com les dietes, aspectes com material i subministraments, aspectes com reparacions i conservació i lloguers.

Bé, i ara entrant en aspectes entre, dels 5 eixos del Grup Socialista, voldria dir —no voldria allargar-me— que la diferència entre el finançament i la despesa ha estat a bastament discutit quan es discutia la famosa partida del 4.111 e).

Quant al tema de la baixa dotació pressupostària per a les lleis educatives aprovades pel Parlament, hi ha un augment en centres docents experimentals; hi ha un augment en la integració de centres privats en la xarxa pública; hi ha, a la partida 231.01 del concepte 06.01, «dinners per a Consells Escolars», i també per a ensenyaments no reglats. Les xifres les ha dites la senyora Mara Mata; per tant, m'estalvio de repetir-les.

Quant al compliment del Pla Quadriennal, aquí jo tinc un llistat que, bé, em penso que si el llegeixo m'encendran el llum vermell, però que està a la seva disposició per comprovar el compliment estricte que se n'ha fet.

Quant al tema de la nul·la aplicació del Fons de Compensació Interterritorial, només voldria dir que, per recomanació de la Sindicatura de Comptes, s'ha adscrit a una única Conselleria, i hem seguit aquesta recomanació.

Resumint: si féssim cas de les esmenes del PSUC com a font d'informació per les seves discrepàncies, no podríem fer ni estudis, ni treballs, ni conferències, ni cursets, ni publicitat, ni propaganda, ni publicacions, ni edicions, etcètera; disminuiríem l'ajuda per als transports col·lectius, hauríem de tancar el Centre de Documentació i Experimentació de Ciències Naturals, reduiríem el finançament de la informàtica, els àudio-visuals i les accions territorials i, a Batxillerat, doncs, eliminaríem tot el tema de la gestió, com són programes d'aprenentatge, etcètera, tecnologia punta, biblioteques, etcètera. I si féssim cas de les esmenes dels socialistes, no podríem fer ni publicitat —ja ho he dit—, ni propaganda, ni publicacions, desvirtuariem el Pla Quadriennal i provocariem greus problemes a centres d'EGB, reduint-los les subvencions, menjadors escolars, etcètera.

I, a manera de conclusió: la matemàtica, dita moderna, es basa en els conjunts que treballats formen estructures. Tot això condueix a aspectes tals com el fet de reconsiderar la vigència donada fins ara als resultats de l'addició i de la multiplicació.

Amb això volem dir que nosaltres sortim d'un conjunt ben definit que, treballat, va a sumar —i si pot, multiplicar— per a l'escola, dit d'una altra manera: a la seva millora, des de la nostra nomenclatura.

Però també volem dir que, en la matemàtica, la substracció i la divisió tenen limitacions en un conjunt finit, si no es fa un altre muntatge, o si no s'entra en un altre conjunt. És a dir, caldria transgredir els límits o, si no, l'operació esdevindria sovint impossible, del regne de l'imaginatiu poètic. Per tant, davant d'allò que en Foix diu: «Bru i descofat, i descalç, i d'a-

ventura, / En dia fosc, per platges desertes / Errava sol. Imaginava, inertes / Formes sense aura i nom, i llur pintura.» Hem de decantar-nos cap allò més contundent de la saviesa popular: pocs diners?, poc sermó i molta astúcia; cal comptar, ben repartir i poca música. Volia aclarir que aquí «astúcia» vol dir habilitat, vol dir cautela, i és clar, doncs, que pensem utilitzar el nostre mètode, treballar els nostres conjunts i formar les nostres estructures.

I per això, senyores diputades i senyors diputats, us demanem que voteu en contra de les esmenes a la totalitat presentades pel PSUC i pel PSC i us poseu el vestit de l'esperança. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem ara, doncs, a posar a votació aquestes esmenes a la totalitat, que són idèntiques i que, per tant, podem votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes a la totalitat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Com que l'esmena 182 ha estat retirada prèviament, ens trobem ara davant de la 183, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, com he anunciat abans, per defensar conjuntament totes les esmenes de la secció, llevat de dues que retiro, que són la 193 i la 200. Si vol, li dic exactament el número de les que defensaré: 183, 185, 186, 187, 194, 199, 219, 220, 224, 225, 231 i 233.

Bé, si abans deia que em sabia greu presentar l'esmena a la totalitat, segurament l'any vinent, si tinc la garantia que serà el senyor Descals qui em farà el torn de rèplica, tindrà un motiu més per presentar-la, que és el d'escoltar-lo i el d'il·lustrar-me amb una cita poètica amb les que normalment acaba ell sempre les seves intervencions.

Dit això, voldria dir que crec que hi ha hagut algunes afirmacions, almenys jo diria no exactes, perquè no és cert que les nostres esmenes vagin a eliminar tot un conjunt de partides, ni és cert que s'hagin incrementat partides, com ha dit el senyor Descals, i, de fet, les nostres esmenes penso que el podran ajudar a revisar el que ha dit abans.

Mirin, d'un pressupost de 101.000 milions, nosaltres presentem esmenes per modificar un valor de 652 milions. No arriba ni al 0,5% —ja deia abans que tenim poca capacitat de maniobra, amb la reglamentació parlamentària i la no-acceptació d'esmenes d'increment del deute.

D'on procedeixen les baxes que nosaltres proposem? Efectivament, d'una partida que es diu «estudis i treballs». Vaig presentar una pregunta escrita demanant què estudiaven, quin ús es feia dels estudis i quina rendibilitat tenien. Vaig rebre una resposta contundent: «és matèria secreta, que no expliquem ni explicarem». Naturalment, davant d'aquesta situació, sembla lògic que l'oposició demani la disminució d'aquesta partida de la qual se'ns nega la informació.

Reduïm «publicacions i propaganda» —sobretot per la cosa de la propaganda—, i reduïm també part de «publicaci-

ons i edicions», però, hi insisteixo, part de «publicacions i edicions», no la supressió total d'aquestes partides; rebaixem «conferències i cursets», aplicades a la Secretaria General o al Gabinet del Conseller, no aplicades a la Direcció General d'Universitats, que van adreçades a la formació del professorat; rebaixem un concepte nou d'enguany —efectivament, si sabéssim més de pressupostos, doncs, potser no l'hauríem rebaixada—, però un coincideix nou d'«altres indemnitzacions», sense concreció, al qual li deixem sempre la part simbòlica de les 1.000 pessetes perquè, si és tan absolutament imprescindible, doncs, l'ampliació de crèdits ja ho permetrà, però, en la qual aquest matí se'ns explicava que hi havia, doncs, els tribunals o la Llei de Consells Escolars. Ens sembla una mica curiós que la dotació pressupostària d'una llei d'aquest Parlament vagi en una figura tan absolutament difícil d'esbrinar què vol dir això, com el concepte d'altres indemnitzacions —potser els diputats som no massa qualificats en matèria pressupostària—; però jo els agrairia que reconeguessin que els autors dels pressupostos tampoc són massa generosos per facilitar la comprensió dels diputats quan, sota un concepte d'«altres indemnitzacions» hi posen el finançament d'una llei del Parlament de Catalunya, o bé dotacions per a nous serveis que no estan explicats, o bé de dues direccions generals —la de BUP i Formació Professional— per a unes despeses derivades d'accions de gestió —despeses que apareixen també, per primera vegada, amb aquest nom, i que ara m'ha semblat sentir, en el senyor Descals, que si aprovaven aquestes esmenes nostres, resultava que uns programes importantíssims que ja fa temps que s'estan fent, deixarien de tenir la seva dotació. El que a mi m'agradaria és saber sota quina partida apareixien l'any passat, perquè no apareixien sota aquesta, que és nova d'aquest any, i llavors, també, si tinguessin l'amabilitat de repetir les partides amb els mateixos conceptes, potser, al final, tots plegats, sabríem de què parlem. D'aquesta manera aconseguim, efectivament, que no enes entenguem, en absolut, i que nosaltres fem esmenes sobretot perquè no entenem què és el que vostès volen fer.

Hem eliminat part del «transferències diverses» a mans privades, algunes purament simbòliques, perquè eren partides de 1.000 pessetes per a colònies, de 1.000 pessetes per a educació compensatòria; gens de música, senyor Descals, efectivament; si tot el que es dedica a l'ensenyament musical és una partida de 1.000 als conservatoris privats, la veritat és que més val que la treguin, perquè amb 1.000 pessetes, aquesta música sonarà poc i fatal, segurament. (*Remor de veus.*)

I, després, traiem també milions, una quantitat important, de les subvencions a la Formació Professional de segon grau, nivell no obligatori, que jo sé que ha portat enormes problemes a la Conselleria i a la Direcció General, amb algunes acampades pintoresques durant els últims temps, però nosaltres des d'una coherència que venim sostenint també pràcticament en tots els pressupostos —i aquest any ens han estalviat una altra esmena de coherència, que era la subvenció al preescolar, que aquest any l'han eliminada—, doncs, bé, com que no han eliminat en una quantitat acceptable la Formació Professional de segon grau, doncs, també proposem l'eliminació, o la baixa, i a la partida de 10 milions, que esmentava abans, que substitueix la partida del CEDIP de «programes experimentals en centres privats».

Aquests són els conceptes dels quals nosaltres proposem un

total de 652 milions de baixa. A quines partides els volem, o quines partides proposem incrementar —i no els cansaré dient «l'esmena tal diu: tants milions per a tal nivell», perquè és bastant inútil; el resultat de les esmenes està cantat— però, en tot cas, sí que vull que quedi clara la posició del nostre Grup a treure diners d'unes determinades partides, i a voler-los afegir, almenys, a unes altres.

En primer lloc, a «despeses de funcionament dels centres d'EGB, BUP i FP», continuem pensant que aquests increments —que el senyor Descals ha dit i que responen als que jo també he dit abans— són absolutament insuficients. Les escoles d'EGB, de FP i de BUP no poden funcionar bé amb les despeses de funcionament que se'ls envia. Per tant, com que creiem que són insuficients —que sigui veritat o no la xifra dels 1.711 milions que, al senyor Coneller, jo vaig prendre-li nota ahir—, no n'hi ha prou amb el diner que tenen, i un increment del 12% amb el cost de la vida com ha pujat, i els nous centres que entren en funcionament, no permet cobrir aquesta xifra que el senyor Descals ha donat, nosaltres demanem que pugui.

Incrementem també el manteniment, «despeses de reparació i manteniment», dels centres d'EGB, de BUP i Formació Professional, perquè pensem que hi ha una baixa o que hi ha una necessitat que requereix aquest increment; reconeixem, efectivament —no ho hem dit, però llegint es veu—, que la Llei del CEPEPC —per entendre'ns— té un increment pressupostari, però seguim pensant insuficient per al volum de necessitats i la rapidesa que s'hauria d'imprimir a aquest procés d'integració, i, per tant, passem diners també per a incrementar aquesta partida. Voldríem ajudar el senyor Conseller a conservar o a mantenir la seva paraula respecte a un compromís que va adquirir amb les entitats i els sectors que van promoure la campanya «Defensem l'ensenyament públic i la seva qualitat» —allà hi havia compromesos 80 milions—; a nosaltres ens agradaria que el senyor Conseller pogués mantenir el seu compromís per a l'any vinent, i fem una esmena per posar 80 milions en el capítol de reparació i millora dels centres públics, segons el compromís inicial del senyor Guitart.

Voldríem que hi haguessin més diners per a la normalització lingüística, senyor Descals. Resulta que s'han disminuït partides a la Direcció General de Primària i a la d'Universitats, sobre programes de normalització lingüística i de reciclatge del català. Insisteixo que hi ha disminució de diners respecte al que hi havia l'any passat i, per tant, que la proposta del programa d'incrementar les dotacions per fer possible la normalització del català, almenys en xifres, no es tradueix.

(*El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Insistim a incrementar les partides dels ICE i aquí li dono la xifra exacta, la partida exacta: la partida 450.01, de la Direcció General d'Universitats, l'any passat tenia 129 milions, aquest any en té 104. També arribo a saber restar, 25 milions menys. Això és el que es transfereix des de la Direcció General als programes de formació del professorat dels ICE. Si hi ha 25 milions menys, difícilment els ICE podran fer més feina. Per a l'educació permanent d'adults —ho deia en parlar de l'esmena a la totalitat—, per a l'educació compensatòria, per als centres de recursos —perden 2 milions, xifres totals, de 49, aquest any, a 51 que tenia l'any passat—; si cal —i cal— seguir creant centres

de recursos, bé individualment, bé per convenis, com s'ha fet darrerament amb l'Ajuntament de Barcelona, difícilment es pot tirar endavant la política de centres de recursos si baixen 2 milions les dotacions pressupostàries.

Per a la creació de nous equips d'assessorament psicopedagògic, senyor Descals, la ciutat de Barcelona —i permetin-me que en parli, perquè és un terç de la població de Catalunya— és la més mal dotada en aquests equips, després de la ciutat de l'Hospitalet, que no en té cap, és a dir, ens guanya la ciutat d'Hospitalet, que és petita, com tots vostès saben. La segona situació greu és la de la ciutat de Barcelona, doncs bé, no hi ha increment pressupostari per a aquest apartat. Per a beques de postgrau i de formació del professorat no universitari ha baixat la partida; per a les transferències als ajuntaments per a compliment de convenis i tasques de formació dels ajuntaments, l'any passat tenien una partida de 8 milions, aquest any la tenen de 1.000 pessetes; l'any passat en tenien una de 4 milions per a cases de natura —aquest any ha desaparegut— i per a les associacions d'estudiants. I, per últim, per obrir partides simbòliques. Nosaltres fa pocs dies defensàvem, en la Comissió de Cultura del Parlament, una proposició no de llei que tractava d'intentar que les escoles d'EGB del nostre país tinguin també personal d'administració. En aquella ocasió la Diputada senyora Maria Rúbies em contestava que estava absolutament d'acord amb mi, i que li semblava absolutament important que en els centres d'EGB el professorat no hagi de perdre part del seu temps fonamental per a la millora de la qualitat pedagògica i el funcionament de l'equip del centre en tasques administratives.

Bé, aquest criteri que compartim —segons sembla— entre el Grup de Convergència i Unió i el Grup del PSUC, nosaltres voldríem que estigués dotat d'una manera que permetés, efectivament, que es pogués adscriure als centres d'EGB personal d'administració que fes aquesta feina. Convençuts, tanmateix, que si posàvem una quantitat exagerada se'ns diria que no, tenim encara la il·lusió de pensar que si posem una partida simbòlica de 1.000 pessetes, per tal que si arriba a manifestar-se aquesta voluntat de resoldre el problema, bé per part del Grup de Convergència i Unió, amb les seves responsabilitats com a Govern, bé perquè demanin aquests recursos a l'Administració de l'Estat, si s'obre aquesta partida o si s'introdueix aquesta partida, almenys haurem donat prova d'una certa sensibilitat cap a un problema que afecta moltes i moltes escoles de casa nostra.

Aquests són, senyores i senyors diputats, els punts de les baixes i els punts o partides de les altes. Repeteixo, són partides d'altres que van, no a resoldre els problemes que he denunciat en la meua esmena a la totalitat, perquè amb 5 milions o amb 4 milions o amb 3 milions no fem ni una política d'informatització de les escoles, ni uns programes d'educació amb mitjans àudio-visuals, això requereix molta més inversió, però, almenys, tractem d'assenyalar els punts febles que des del nostre punt de vista tenen aquests Pressupostos, i tractem de lligar l'esmena a la totalitat amb petites aportacions que corregeixin el que nosaltres pensem que són dèficits greus de política, d'orientació i de voluntat de treball per a la millora de l'ensenyament a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyora Diputada. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat

senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President; senyores Diputades, senyors Diputats, per fer el torn en contra de les esmenes, no totes, presentades pel Grup del PSUC.

Senyora Vintró, jo penso que vostè i jo estem d'acord, perquè, és clar, tots ens queixem del mateix : ens falten diners. Jo he dit que els pressupostos actuals eren per mantenir la situació, que hi havia una autèntica contenció, hi havia una forta austeritat i, lògicament, això provocava un equilibri difícil, aquest és un punt. I el segon punt, doncs, miri, jo estic molt content que puguem acomplir una il·lusió, que la compartim. És a dir, jo presentaria a la Mesa, amb el consentiment de tots els Grups parlamentaris, una esmena transaccional que comportaria la retirada de les esmenes 224 i 219 del PSUC.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Faci la defensa i després llegirem aquesta i si la Cambra ho creu convenient ja ho faria.

El Sr. DESCALS : Llavors, intentaré de ser al màxim de ràpid possible, però voldria dir una altra cosa també. És clar, hi ha un conjunt de partides que, si haguéssim tingut l'ocasió, s'haurien explicat en Comissió, i potser s'haurien resolt un seguit de dubtes. L'esmena 183 és una esmena reiterativa, és el tema dels estudis. Jo hauria de llegir ara aquí un seguit de coses que justifiquen aquests 19 milions de pessetes, però només en voldria dir unes quantes, les que crec que són més importants, per exemple, l'homologació de solucions constructives, diversos estudis d'educació especial, diversos estudis sobre la LODE, característiques i estat estructural d'instal·lacions dels edificis destinats a instituts politècnics, documents divulgatius i dictàmens sobre llibres de text.

L'esmena 185 fa referència als treballs; doncs bé, hi ha treballs sobre disseny gràfic, muntatge i correcció de textos de català, en col·leccions de llibres, reportatges fotogràfics, primer festival de l'ensenyament secundari, dictàmens sobre el document de bases, i aspectes sobre el vídeo, tríptics per a exposicions. A la 186 el tema de conferències i cursets, xerrades sobre la campanya de participació a l'escola a pares i professors, assistència del personal del departament a cursos especialitzats i conferències, i xerrades organitzades pel departament en el tema, per exemple, d'Expodidàctica i d'altres.

La 187 és una esmena en la qual s'agafa diners de publicitat i propaganda, publicacions i edicions, però voldria explicar una mica, perquè potser aquest és el tema de què la senyora Diputada ens ha parlat, del pla d'experimentació i reforma del concepte 480.02 i de la dotació per a serveis de nova creació.

Per al tema de publicitat i propaganda és l'aspecte normal del departament, que s'ha disminuït substancialment del que hi havia l'any passat, i també hi ha tot l'aspecte de concursos, de personal, enviats de la premsa, convocatòries d'accés a la universitat, sol·licitacions d'urgència, difusió de la reforma de l'ensenyament secundari, campanya institucional a la premsa, etcètera.

I també, per al procés 29.06 hi ha tot el tema dels llibres d'escolaritat el *Butlletí dels Mestres*, que això sol costa 20 milions de pessetes anyals, i edicions de llibres i reedicions.

I per a la dotació de serveis de nova creació és aquella partida que també cada any surt amb esmenes, però que creiem que és molt important que es conservi, perquè suposa el problema que planteja a vegades posar en funcionament un centre nou,

en aspectes de neteja, de trasllat de mobiliari, en aspectes de canons, en aspectes d'acabaments, en aspectes, doncs, com el clavegueram, serralleria, que han quedat fora dels Pressupostos. Són petites quantitats que justifiquen plenament els 30 milions destinats a aquesta partida.

I quant al tema de l'ensenyament mitjà, de la reforma i de la reforma del cicle superior d'EGB, jo voldria dir que són uns programes que ja són la continuació de l'any passat, i en els quals hi ha uns centres que hi participen com, per exemple : l'Anxeneta, de Valls; l'Andersen, de Vic; el Costa i Llobera, de Barcelona; el Pompeu Fabra, de Barcelona; el Mowgli, de Reus; el Sant Josep, de Tàrraga, i d'ensenyament secundari hi ha la Cooperativa d'Ensenyament de Jaume Viladoms, l'Escola Tècnica d'Hostafrancs, l'Escola Pia, el Col·legi Sant Ignasi, i l'Escola Pia. Tot això són quantitats realment necessàries en aquestes partides i que no poden sofrir cap altra rebaixa.

L'esmena 193, que fa referència..., està retirada? La 194, que és el tema d'altres indemnitzacions, doncs, molt bé, jo penso que pot ser interessant que ho llegeixi perquè també recull un punt de vista presentat pel Grup dels Socialistes. En primer lloc, hi hauria 103 tribunals d'oposicions d'EGB, de batxillerat i de formació professional, que costen 26.265.000 pessetes, per concepte de dietes, tribunals d'oposicions d'accés a càtedres, que n'hi ha 12; assistència a tribunals d'oposicions, proves de graduat escolar i assistència de tribunals de proves de llengua i cultura catalanes, tot plegat, per 30.265.000 pessetes. I, finalment, hi ha una quantitat destinada als consells escolars, que és, justament, aquí, possiblement, aquest és l'aspecte que no es veia prou clar amb la titulació de la partida, però, realment, és aquest.

De fet, es considera que les persones que formen part dels consells escolars reben indemnitzacions.

Hi ha una cosa molt clara també, a tenir que compte, que, d'acord amb la Llei de Consells Escolars, en tenim de tres tipus : el Consell Escolar de Catalunya, que depèn directament del Departament, però els altres vénen lligats amb les administracions corresponents; el municipal amb l'ajuntament i el territorial amb els serveis territorials. Per tant, el concepte de despeses d'aquests consells és molt lligat ja amb les administracions existents.

I, per altra banda, com vostès ja saben, la Llei de Consells Escolars no ha estat encara desenvolupada per no coincidir amb tot el tema de la participació a les escoles, que està, en aquests moments, funcionant.

Això seria pel que fa a la Secretaria General. Quant a la Direcció General de Programació, hi ha també la resta de les dotacions per a nous serveis, que ja he explicat. La 200 suposo que ja ha estat retirada? 220?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si em permet, entretant, voldria preguntar a l'Il·lustre Diputat si el 215, que no s'hi ha referit en el seu llistat, que és un vot particular, el manté?

El Sr. DESCALS : Bé, la 220 penso que és la que ha estat transaccionada, no?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : És la 219, la 219, la transaccionada, 219 i 224. La 220 no ha estat transaccionada, senyor Diputat.

El Sr. DESCALS : Ah!, no, és el tema del decret d'educació compensatòria...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 219 està transaccionada, la 220 també..., la 220 es refereix a les colònies escolars.

El Sr. DESCALS : És a dir, aquesta partida de 1.000 pessetes ve a resoldre un tema concret que hi ha en determinats moments famílies que no poden enviar els seus fills a colònies especials i, llavors, se'ls dona una subvenció per a aquest aspecte. Llavors, a l'espera de les peticions adequades, s'obre aquesta partida de 1.000 pessetes. Per tant, creiem que és absolutament necessària.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 225.

El Sr. DESCALS : Sí, la 225 fa referència a les despeses diverses originades per accions de gestió educativa en la Direcció General de Batxillerat. Doncs bé, aquest potser també era un dels aspectes que, si haguéssim tingut l'ocasió d'explicar-lo en Comissió, possiblement no hauria arribat al Ple. Fa referència a programes de despeses originades pel funcionament, que ja està en marxa, del Centre de documentació i experimentació de ciències naturals i física i química, creat per l'ordre del 3 de maig del 85, després, despeses originades per la gestió d'activitats i serveis educatius adreçats als instituts de batxillerat, com són el tema de tutories, àudio-visuals, serveis de documentació, biblioteca, etcètera, tot això per un total de 5 milions de pessetes. I, finalment...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 231 i 233.

El Sr. DESCALS : 231, que és un vot particular.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No, la 231 no és un vot particular. Es refereix a les «despeses diverses originades per accions de gestió educativa.»

El Sr. DESCALS : Sí, sí. «Despeses diverses originades per accions de gestió educativa, ensenyaments no reglats i conservatoris no estatals de música», això passa a educació compensatòria. Bé, en el tema concret de l'acció educativa és la paral·lela a batxillerat, per tant, suposa incentius en el programa sobre l'aprenentatge i convenis en pràctiques, promoció de la formació professional en els *stands* i fulletons que es fan arreu de Catalunya, i despeses diverses per al desenvolupament i promoció d'ensenyaments de formació professional específics i de tecnologia de punta als centres. I, finalment, despeses diverses per a biblioteques de centres públics i per potenciar activitats extraescolars. Tot plegat, són 4 milions de pessetes. I pel que fa als ensenyaments no reglats, bé, nosaltres pensem que la Llei s'ha de posar en funcionament i, per tant, doncs, calen unes determinades quantitats perquè realment això sigui així. I en els conservatoris no estatals de música és el tema d'una partida oberta d'acord amb l'Ordre del 3 d'abril del 86, que transferenceix a la Generalitat de Catalunya 3.575.000 pessetes per fer efectives subvencions a conservatoris de música no estatals, que recordo que l'any passat vaig donar-ne una llarguíssima llista, de la qual més del 60% eren d'ajuntaments.

Bé, hi ha finalment una altra esmena, que és...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No, no, no n'hi ha cap més.

El Sr. DESCALS : Sí, la de formació professional.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 233 era l'última.

El Sr. DESCALS : No, la 235.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Aquesta és, precisament a la que vostè s'estava referint, que és, precisament, el sosteniment de la formació professional de segon grau, que és la 233, senyor Diputat.

El Sr. DESCALS : Molt bé. Doncs, en el sosteniment de la formació professional nosaltres, des del 83, mantenim exactament les mateixes quantitats : 1.486 milions de pessetes. L'any passat i l'altre i l'anterior vam demostrar clarament que eren molt necessàries, la prova que sembla que se'n necessitarien més és el fet que hi va haver unes tendes de campanya davant el Departament. Per tant, tampoc nosaltres no podem accedir a aquesta esmena i, per tant, votarem en contra de totes les esmenes presentades, exceptuant, lògicament, la transaccional.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En primer lloc, llegirem la transaccional, tota vegada que està firmada per tots els Grups i aquesta Presidència entén que es pot substanciar. Per tant, llegeixi, si us plau, la transaccional, en primer lloc.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional que comportaria la retirada de les esmenes 224 i 219 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Baixa del servei 03, concepte 481.05, 1.000 pessetes, transport col·lectiu. Alta, al servei 01, concepte 161.01, retribucions bàsiques, 1.000 pessetes, personal laboral.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Atenció, senyors diputats : votarem primer les dues transaccionals i, si no s'indica el contrari, després votarem les esmenes 183, 185, 186, 187, 194, 199, 220, 225, 231 i 233. O sigui que, en primer lloc, votem les dues esmenes transaccionals.

Diputats que estiguin... Són dues esmenes transaccionals... varem quedar en una, sí.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Sotmetem a la consideració dels senyors Diputats, si no s'indica el contrari, el bloc d'esmenes ja anunciat anteriorment.

Diputats que estiguin a favor d'aquest bloc d'esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Per tant les esmenes 183, 185, 186, 187, 194, 199, 220, 225, 231 i 233 han estat rebutjades per 19 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 184, del Grup Popular. Per defensar-la té la paraula el senyor Emili Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, com vostès veuen l'esmena aquesta té per objecte passar 100 milions per al sosteniment de la formació professional de segon grau i causant baixa per recollir aquests 100 milions, entre una sèrie de conceptes de despesa corrent. Bé, 100 milions són molt poc poètics, senyor Descals —jo ho lamento—, però jo no tinc cap dubte que vostè serà capaç de convertir-los en poesia. A les millors famílies sempre hi ha un parent pobre, però aquest parent pobre se'l convida sempre a totes les festes familiars, es presumeix d'ell, se'n parla sempre molt bé, se li fan molts elogis, queda bé, la cosa. És clar, el pobret va amb un vestit que sempre se'l veu molt deslluït, poc planxat, és freqüent que el butxacó el porti a la dreta, la qual cosa vol dir que li han rega-

lat, i se l'ha hagut de fer girar, perquè quedi una miqueta millor, i, llavors, d'aquest pobre parent, sempre hi ha un moment que la família no se'n recorda, d'ell, i és el moment que es fan els grans testaments a la família. Quan manifesta la seva desesperació, és que ja no pot més. Bé, el parent pobre en la família de l'educació, no ho dubtin, sempre és la formació professional, i sempre les grans festes de la família, els debats de política general, sempre se'n recorden, de la formació professional i sempre se li fan grans elogis, a la formació professional, però, arribat el moment, no se'n recorden en el testament, i el testament és el moment en què s'està fent el Pressupost, el moment en què es debat el Pressupost, és el moment de recordar-se'n.

El senyor Descals ens acaba de recordar fa un moment que ja fa tres anys que no ens recordem d'aquest parent pobre, sabem que el pobre menja cada dia, però menja poc, no hi ha tall al seu plat normalment, i, el que demanem és quasi bé, encara que sigui de 100 milions —que per al concepte que és, és una cosa simbòlica—, és que rebaixant-ho d'aquells que mengen més, que són els de la despesa corrent i que no dubto que sempre els en falta, sempre en voldrien més i de vegades tenen raó, però que són els que es poden sacrificar més, que en posin una mica al plat d'aquest parent pobre. Jo demanaria als diputats de la majoria que ho tinguin en compte, si més no, perquè en el moment d'arribar la festa del gran debat de política general, quan es vegin —perquè queda molt bé— obligats a fer un elogi de la formació professional, que el faran amb seguretat com l'han fet en els anteriors, si més no, perquè no els quedi la mala consciència que, en el moment de recordar-se'n d'ell no varen voler posar res al seu plat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Senyor Casals, la poesia és immaterial i inútil, però més necessària que res i, lògicament, no es mesura amb diners. Per això, i perquè per altra banda nosaltres ja hem explicat la necessitat dels diners que tenim a estudis, treballs, publicitat i propaganda, material d'oficina, etcètera, i sobretot la confecció de la nòmina (*rialles*), que això sí que és material, nosaltres votarem en contra de la vostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Se sotmet a votació l'esmena 184.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 184, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

L'esmena 184 ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena número 188, que correspon al Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Defensaré tres paquets d'esmenes, les llegiré, però després les hi donaré comptades. Un primer paquet, que és el de les 188, 189, 190, 191, 192, 196, 197 i 198; un segon paquet : 206, 207 i 216, i un tercer paquet : 203, 204, 205 i 212.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si me les vol donar, i mentrestant així aniré prenent les anotacions. Si les necessita...

La Sra. MATA : Sí, després me les tornarà, oi?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, senyora Diputada. (Pausa.) Moltes gràcies, les hi torno tot seguit.

La Sra. MATA : Bé, acumulo en aquesta primera defensa aquestes esmenes, no només per economia del debat, sinó perquè tenen totes elles un denominador comú, que és el de potenciar per canals definits modernament i ara mateix, aquest mateix any, la participació ciutadana en el sistema educatiu. Es tracta de potenciar les instàncies que aquest mateix Parlament ha convertit en Llei, el Consell Escolar de Catalunya, els Consells Escolars Territorials, els Consells Municipals. Realment no m'ha convençut gens el que explicava el senyor Descals d'aquesta partida tan esotèrica i, per altra banda tan petitona. Es tracta d'ajudar a estructurar també tots els sectors, els sectors de pares, alumnes, mestres i no faré, doncs, aquí, el discurs de la participació, ja el vam fer quan es discutia la Llei, ja el vaig fer abans-d'ahir en presentar la interpellació, sinó que llegiré simplement la dedicació de les quantitats que les nostres esmenes proposen per tal que s'adonin, realment, del que estem votant. A l'esmena 188, 15 milions per al Consell Escolar de Catalunya, Consell votat per aquest Parlament. Pensem que no és un funcionari ja existent en el Departament i uns viatges, pensem que és una veritable estructura seriosa que ha de fer uns informes, els ha de publicar. El mateix diria dels consells escolars territorials i dels consells escolars municipals, que sí que són competència, els escolars municipals, del municipi, però que hi té participació l'administració educativa, i per això pensem que als consells escolars municipals, donar-los 15 milions és poca cosa per a la participació de l'administració educativa d'aquests consells, així mateix amb els consells escolars territorials. Són les esmenes 188, 191 i 192.

L'esmena 189 afegeix una quantitat de 3 milions de pessetes a «dotació per a associacions i federacions de pares d'alumnes». En l'actual pressupost se li dona la quantitat que se li va donar l'any passat, menys del que el Govern central, aquest Govern tan centralista del PSOE, tan dolent de Madrid, els va donar (*remor de veus*), i ara nosaltres proposem que, com a mínim, se'ls dobli la subvenció perquè sigui una mica més del que van donar a Madrid.

Seguim. Hi ha l'esmena 196 sobre creació d'una partida per a associacions i federacions d'alumnes, d'alumnes d'EGB, la 196 d'alumnes de batxillerat, la 197 d'alumnes de FP. Em penso que no cal dir, no cal que recordem que estem aquests dies en un procés d'eleccions a les quals també s'incorporen els alumnes, els alumnes, si pot ser, a través de les seves organitzacions, per tant, caldria fomentar aquestes organitzacions amb unes mínimes partides que són, realment, ben poca cosa per a tot Catalunya, 3 milions per a un nivell, 3 per a un altre i 3 per a un altre, i també pensem en els de formació professional.

A posta no he llegit les baixes ni ens valen —ho repeteixo— els arguments que es puguin basar en la impossibilitat de les baixes. La Llei de Pressupostos i la migradesa dels Pressupostos fan que sempre s'hagi de treure mesquinesa de mesquinesa. Hem mirat, això sí, que hi hagués una certa analogia entre altes i baixes, en el sentit que si es parla de publicitat o de publicacions, doncs resulta que els consells escolars tenen com a comesa fer publicitat, fer publicacions.

Es tracta d'indicar com les noves exigències legals han d'orientar l'actuació i els pressupostos del Govern, no traient res de cap partida, sinó augmentant-les o creant-ne de noves. Aquest és un primer paquet. El segon paquet que voldria defensar es refereix, té un altre denominador comú, és el denominador comú del compliment de l'anomenada Llei del CEPEPC. Arribem a un conjunt d'esmenes que han esdevingut tradicionals en el debat dels Pressupostos, però que no és el tipus d'esmenes que són tradicionals, esmenes amb doctrina d'oposició, etcètera. Es tracta d'unes esmenes motivades, any rere any, per la lentitud, per la feixuguesa, per les dificultats en el compliment d'una llei consensuada el juny del 83, ja fa tres anys. I, aquest any 1986, estem discutint els Pressupostos quan encara no la cinquena part de les escoles a integrar, en aplicació d'aquesta Llei d'integració estan integrades. Són poques escoles, però sí les suficients i el suficientment diverses econòmicament com per plantejar-nos nous problemes i noves vies de solució, econòmiques també, que són les que les nostres esmenes presenten, ja sabem que per ser rebutjades, però que, amb tot, volem que siguin considerades per la Cambra en tots els seus extrems.

Si no estic equivocada, en aquests tres anys, s'han integrat al voltant de vint del centenar d'escoles a integrar segons la Llei, de la llista publicada per la Conselleria l'any passat. Si mirem els Pressupostos d'aquests anys, l'operació anomenada del CEPEPC només ha significat despeses per als Pressupostos. Això és veritat? Només és veritat això? Només han ocasionat despeses? Nosaltres voldríem portar a la consideració d'aquesta Cambra el que aquesta operació està significant d'ingressos. I aquesta Diputada ha fet la corresponent pregunta parlamentària, que s'havia de substanciar abans-d'ahir en aquest Ple i que no ho va ser, a petició del senyor Conseller. La pregunta que aquí ens fem, i que indiquem amb les nostres esmenes, és : «la integració d'aquestes escoles, què significa d'altes i de baixes en els Pressupostos?» Tindrem la sorpresa de saber que la integració fins ara no ha significat solament un negoci pedagògic, sinó un cert ingrés econòmic? Quin increment de construccions escolars ha tingut significat per al patrimoni de la Generalitat? Amb quin cost? La diferència, on consta? En la partida d'inversions per a construccions escolars, la diferència es pot reinvertir en la mateixa operació d'integració.

D'altra banda, la integració d'aquestes escoles ha significat ja la incorporació al magisteri públic català o com a funcionaris o com a contractats, d'uns dos-cents mestres, aproximadament, els sous dels quals deixen de pagar-se a través d'una partida del capítol IV, «subvencions», i es paguen del capítol I, «personal». Una i altra partides, posades en els Pressupostos Generals de l'Estat com a finalistes fins ara, encara que per diversos procediments administratius. Així mateix, tots els mestres que, encara que pertanyin a escoles no integrades, guanyen les oposicions —i n'hi ha uns quants— romanen en el seu lloc de treball, però cobrant, no del capítol IV, sinó del capítol I. Si donat el tipus de canals d'administració no es fa traspàs de partides del IV a l'I, sinó que s'augmenta una partida, la partida I, què es pot fer amb el que queda alliberat del capítol IV i, finalment, tota la despesa de manteniment de l'escola privada, que fins ara era subvencionada i que estava al capítol IV, pot passar a dedicar-se a la integració de noves escoles a la xarxa pública. En definitiva, les nostres esmenes volen portar

aquesta Cambra a la consideració de la realitat diversa de les escoles que s'estan integrant. Algunes són un veritable regal per a l'escola pública de la Generalitat i, d'aquestes, se n'han integrat ja algunes. D'altres tenen moltes dificultats econòmiques per complir els mateixos requisits de la integració: acomiadaments, liquidació de deutes... Es poden dedicar aquells ingressos a aquestes despeses? Aquest és el sentit de les nostres esmenes.

I, finalment, defenso un últim conjunt d'esmenes que es refereixen al compliment del conveni de la Conselleria d'Ensenyament amb l'Ajuntament de Barcelona pel que fa a diverses construccions i serveis escolars. L'Ajuntament de Barcelona, com altres ajuntaments, són tractats per l'administració educativa —i no diré només la de la Generalitat, d'altres també, però joestic parlant aquí, al Parlament de Catalunya— amb menys miraments que no es tracta un titular privat d'escoles. Quan aconseguen fer un conveni, resulta que és el darrer conveni que es compleix, i ara precisament que tenim la perspectiva oberta per la LODE de la consideració com a públics de tots els centres municipals, mitjançant conveni singular, pensem que convé que aquest sigui dotat com cal. Repeteixo, altra vegada, que en aquest conjunt d'esmenes les baixes no tenen altre valor que indicar la partida de la qual es podria treure el total de les nostres esmenes si s'hagués aplicat aquest any a construccions escolars menys del que s'hi va aplicar l'any passat, sortit del Fons de Compensació Interterritorial. Jo no sé quines raons tenia la Sindicatura de Comptes, però em penso que són bastant més importants les raons que tenim nosaltres per afavorir les construccions escolars.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyora Diputada, tingui la relació. Moltes gràcies.

Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS: Sí, senyor President, moltes gràcies, des de l'escó estant. Aquests tres blocs d'esmenes presentats pel Grup Socialista, lògicament fan relació a uns aspectes que jo ja he defensat perquè les baixes corresponen a aspectes de publicitat, propaganda, publicacions i edicions, i, per altra banda també he parlat dels diners consignats pel Consell Escolar de Catalunya i també com hauran de funcionar els consells escolars municipals i territorials adscrits a les diferents administracions territorials.

Per altra banda, jo també voldria dir que les associacions i federacions de pares d'alumnes i alumnes tenen també les seves subvencions consignades, que, lògicament, potser sí que podrien ser millors, però he dit abans que el Pressupost és el que és i lògicament és tal com està. Però voldria fer aquí un incís en l'aspecte concret de la disminució de les borses de viatge per a grups d'alumnes. I voldria dir que això ha estat —a pesar, doncs, que al Pressupost del 85 hi va haver una autèntica oposició en aquests aspectes— un rotund èxit, i les peticions perquè grups d'alumnes amb un professor i amb un plantejament inicial que, realment val la pena, puguin anar a l'estranger i estudiar directament en el seu ambient fent immersió en una llengua; crec que és absolutament necessari i, sobretot, més encara tenint en compte les perspectives que obre el Mercat Comú.

Pel que fa al segon grup d'esmenes, són uns aspectes que arriben a unes quantitats bastant importants que surten de con-

strucció de centres d'EGB i passen al programa de seguretat amb el conveni amb l'Ajuntament de Barcelona. Són dos aspectes que, per una banda, jo he de dir a les senyores diputades i als senyors diputats que ja està a punt de ser signat un conveni amb l'Ajuntament de Barcelona per 2.000 milions de pessetes, que suposa la construcció de 15 escoles en un període de cinc anys, si no m'equivoco, o de quatre, i que, a més a més, hi ha també una quantitat pressupostada per al tema de seguretat de 350 milions de pessetes amb l'Ajuntament de Barcelona; per tant no creiem en absolut convenient que es treguin diners de construccions d'EGB, de les escoles públiques, per a passar-les a l'Ajuntament de Barcelona. I, pel que fa al tercer grup d'esmenes, bé, segueix la línia de treure diners de la construcció i equipament de centres d'EGB que són les 355.000 pessetes de l'AES, i l'AES és un conveni establert amb el Ministeri a principis d'any en el qual intervé una empresa i, nosaltres, justament, a aquesta quantitat hi hem presentat una esmena de redistribució, perquè havien estat assignades a EGB i només n'hi pertocaven 70 i les altres havien d'estar distribuïdes a formació professional i batxillerat. Per tant, com pot veure, és impossible admetre aquesta esmena perquè ja no hi ha els diners. Per tant, votarem en contra d'aquests tres aspectes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Procediríem a la votació. Jo no sé si l'Illustre Diputat desitja que ho fem amb els tres blocs que ell ha indicat, és a dir, les de participació, les de l'Ajuntament de Barcelona i, finalment, les del CEPEPC... Doncs ho fariem d'aquesta manera: primer votariem, per tant, per confirmar les esmenes, les de participació, que són la 188, 189, 190, 191, 192, 196, 197 i 198.

Diputats que estiguin a favor d'aquest grup d'esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 19 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Anem ara al segon grup per ordre de relació, que serien els corresponents a l'Ajuntament de Barcelona, al conveni, que són la 203, 204, 205 i 212.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 18 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció.

Per últim, el darrer bloc, que correspon a les esmenes 206, 207 i 216.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes tres esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgen abstenir-se?

Aquestes tres esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 195, que correspon al programa experimental del Departament. Retirada? Gràcies, Illustre Diputada.

Passem ja ara a l'esmena 201. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Illustre Diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Defensaré conjuntament tres esmenes, les 201, 227 i 228.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CADEVALL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquestes tres esmenes, 201, 227 i 228, tenen un tema comú que és demanar el desglossament de la subvenció a les universitats especificant la subvenció de cada universitat.

Ho demano basat en la Llei de Coordinació Universitària i en la necessitat d'establir una adequada programació universitària. A l'esmena 201 veig que hi ha hagut una alteració, un error en la presentació de l'esmena, no es voldria suprimir el text, sinó purament afegir el desglossament, o sigui que hauria de començar amb una introducció que digués : «per atendre el cost efectiu de les universitats catalanes, crèdit ampliable en funció de les modificacions del cost efectiu que efectui l'Administració central de l'Estat», i, a continuació, fer el desglossament, Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona i Universitat Politècnica de Catalunya. Si el grup de la majoria estigués disposat a votar, evidentment, acceptaria qualsevol esmena transaccional per a millorar.

No es concreta en aquest desglossament la quantitat de cada universitat, perquè és responsabilitat del Consell Executiu, que disposa dels organismes consultius corresponents, assignar la subvenció a cada universitat.

Bé, abans-d'ahir el senyor Ribó va començar amb un conte, jo començaré amb una història, però molt curta. L'any 1932 Catalunya va accedir a l'autonomia i aquest Estatut d'Autonomia preveia que es podia establir una universitat autònoma a Barcelona. El juny del 1933 ja es firmava el decret d'autonomia universitària i, només uns mesos després, el setembre, es va aprovar l'Estatut de la Universitat Autònoma de Barcelona. El mateix curs, molt ràpidament, 1933-34, ja va funcionar la Universitat Autònoma amb el nou sistema i es va portar a terme una important renovació, i aquelles transformacions tan importants que durant molts anys han estat considerades com a model, no van fer pràcticament en un any, perquè l'any 1934, com saben, es va suspendre el patronat d'aquesta Universitat Autònoma.

Deixem aquesta història, que pot servir per punt de comparació, i ara estem en una segona etapa de la Generalitat restaurada. La Generalitat també té competències sobre universitats i ha rebut els traspassos amb efectivitat des de l'1 de febrer de 1985, comparem amb l'antiga universitat, per tant, fa ja un any i mesos. Per primera vegada la subvenció a les universitats figura en el Pressupost de la Generalitat de Catalunya i, per tant, penso que és una ocasió històrica perquè reflexionem, comparem i diguem què han significat, actualment, els traspassos de les universitats. Quina política universitària es dissenya? Penso que aquestes preguntes s'han de contestar, precisament, mirant el Pressupost, i es pot contestar, per desgràcia, que no hi ha cap afany renovador en la política de la Generalitat, que en realitat hi ha hagut continuisme, o potser no hi ha hagut una política universitària, i que no s'han notat en res positiu els traspassos.

Jo penso que, fins i tot, donada la pròrroga dels pressupostos, les universitats, actualment, encara no tenen aprovats els seus pressupostos. El punt de referència és la Llei del Parlament 26/1984, de Coordinació Universitària, on estableix cla-

rament que la responsabilitat de la coordinació i programació correspon al Departament d'Ensenyament, que té uns instruments, que són els consells socials i el consell interuniversitari.

Evidentment s'ha de reconèixer que l'any 1985 és un any excepcional perquè hi ha hagut l'aprovació d'estatuts de les universitats, eleccions fins al gener d'aquest any de nous equips, però, així i tot, penso que la coordinació i programació universitàries que ha realitzat el Departament estan sota mínims. Per exemple, l'instrument que havia de fer aquesta coordinació, el consell interuniversitari, s'havia mostrat un organisme realment eficaç per unir els punts de vista de les universitats catalanes davant la iniciativa legislativa del Govern estatal, però, en canvi, no s'ha sabut reconvertir en un òrgan de planificació i de programació. Des que la universitat té competències, només ha realitzat dues reunions el 1985 i una reunió el 1986. La Direcció General d'Ensenyament Universitari no s'ha potenciat i s'ha vist minvada de mitjans. Recordaré que durant aquest any, en què el Consell Executiu ha rebut les transferències, han passat per aquesta Direcció tres directors generals; que el primer projecte de pressupost, abans que es recordessin de col·locar els 11.000 milions de subvenció a les universitats, a la Direcció General d'Universitats, només tenia 512 milions de pessetes, quantitat que és inferior a la CIRIT; que, d'aquesta quantitat, un 83% es destina a formació del professorat —activitat molt digna però que també podria figurar en altres direccions generals— i que, segons ens han dit abans, i jo no he sentit que ens ho aclarissin, la plantilla de la Direcció General d'Universitats sembla que està formada per cinc assistents socials.

A mi no m'estranya, doncs, que en aquestes circumstàncies hagin passat tres directors generals en un any, el que m'estranya és que tinguin direcció general, donada aquesta insuficiència de mitjans.

Quant a la recerca penso que la situació no és pas millor, sinó pitjor, i és lamentable perquè una universitat moderna necessita potenciar la recerca. Existeix, evidentment, una comissió interdepartamental, la CIRIT, però penso que no coordina, sinó que el que fa és una política de recerca pròpia. En canvi, en el pressupost de la Direcció General d'Universitats, senyores i senyors diputats, saben quina quantitat hi ha destinada a subvenció per a investigació universitària? Resulta increïble, jo realment, fins i tot, he hagut d'agafar diverses vegades el paper perquè pensava : «no, realment m'he equivocat, ni aquest Consell Executiu pot fer això», perquè m'agradaria molt alegrar-me que m'he equivocat en llegir-ho, però em sembla que no.

La quantitat que es destina és de 2.700.000 pessetes, i saben quina quantitat hi havia l'any passat? L'any passat hi havia només 10 milions, però encara resulta que devien considerar massa gran aquesta quantitat de 10 milions i l'han rebaixada a 2.700.000 pessetes. Però és que l'optimisme del Consell Executiu és increïble, perquè encara segurament considera que les universitats no poden gastar aquests dos milions de pessetes i diu, exactament : «a les universitats i altres centres de recerca pública» per si de cas (*rialles*). Quant a la programació, ja he dit abans que es tractava d'un any especial; per exemple : potser és excusable que no s'hagi fet la programació plurianual, ara jo penso que la programació que s'ha fet està sota mínims, el programa d'ensenyament universitari que figura a les memòries,

jo penso que realment és una paròdia de programa; els puc donar algunes dades.

Per exemple : entre els objectius de la fitxa no hi menciona la construcció de centres universitaris i que figura sota «inversions», quan resulta que això suma 1.400 milions de pessetes, que és el 75% del cost d'aquest programa. Com és possible no posar-ho entre els objectius de la fitxa, i en canvi recull entre els objectius de la fitxa la investigació, on només es destinen 2.700.000 pessetes?

Realment, jo ignoro qui ha redactat aquests programes, però estic segur que les cinc assistents socials que sembla que formen la plantilla de la Direcció General d'Universitats no, perquè penso que ho haurien fet millor. *(Rialles.)*

Bé, una cosa que s'ha de tenir en compte és que el mínim sobretot a complir és especificar —almenys això, si no s'ha pogut fer la programació plurianual— la subvenció que s'atorga a cada universitat. A mi em sembla que la Llei de Coordinació Universitària és ben clara, en el seu article 9.4 diu : «El Consell Executiu haurà d'aprovar, a proposta del Departament, les subvencions anuals corresponents a cada universitat i incloure-les en els projectes de pressupostos de la Generalitat», i això no ho han complert. Naturalment sé que a l'hora de fixar el repartiment d'aquests 11.000 milions, es tracta d'un crèdit ampliable, però això no és cap obstacle, es pot fer una primera atribució i, en acabat, repartir també públicament com correspongui l'ampliació del crèdit.

El motiu que el crèdit sigui ampliable és que les universitats del Ministeri han rebut algunes millores en el Pressupost de 1986. És i ha estat criteri del Ministeri d'Educació i Ciència compensar les universitats que varen ser traspassades abans d'aquestes millores de l'any 1986, perquè totes les universitats puguin començar amb igualtat de condicions. Penso que això ha estat reconegut pel Director General d'Universitats, senyor Abel Mariné, que ha declarat que hi havia ja prevista una ampliació de 1.300 milions i ha declarat també, el senyor Abel Mariné, que no s'ha discriminat les universitats catalanes. I, per favor, no diguin que s'han passat tot l'any vetllant per aconseguir aquesta ampliació, perquè consta que la bona voluntat del Ministeri, la col·laboració, ha estat bona en tot moment.

Finalment, respecte a les esmenes 227 i 228, a més de demanar el desglossament, s'evita de mencionar els ICE, encara que es manté la finalitat de la subvenció. Amb això no es vol pas ignorar la tasca realitzada pels ICE i tampoc es vol privar els ICE de cap subvenció, sinó només ser respectuosos amb l'autonomia universitària. La Llei de Coordinació Universitària només esmenta que les universitats han de tenir instituts per a aquestes funcions, no diu quants ni com s'han d'organitzar. Condicionar des de la Llei de Pressupostos una subvenció o una determinada forma d'organització em sembla una interferència en l'autonomia de les universitats. Cal respectar l'autonomia de les universitats i la funció dels seus consells socials que són els que han de proposar com organitzar els seus instituts.

Finalment, com he dit abans ja en l'esmena 221, demano que es compleixi la Llei de Coordinació Universitària i es faci el desglossament. Si la majoria no vol acceptar això jo penso que hi ha moltes raons per pensar que o bé no s'ha decidit encara quina és la subvenció, la part d'aquests 11.000 milions que correspon a cada universitat, cosa que a les dates que

estem considero greu, o bé que no es vol l'adequada transparència.

L'any que ve serà un any decisiu perr a les universitats catalanes. Per convertir Catalunya en un país modern i pròsper cal potenciar les universitats. Jo, per tant, demano que a partir d'ara no facin aquesta política i que facin les coses millor.

Gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Des de l'escó estant, gràcies, senyor President. Miri, senyor Cadevall, jo sí que m'he oblidat d'explicar-li això de les cinc assistents socials i, a més, no són a Barcelona, són als serveis territorials. El que passa és que el personal de la Direcció General d'Universitats està consignat a serveis centrals, i allà sí que hi són tots, o sigui no intentem d'eliminar ningú, perquè, físicament, hi són.

Per altra banda també li voldria dir que, referint-me a l'esmena 201, nosaltres vam presentar una esmena, perquè hi havia un error, perquè havíem consignat aquesta quantitat a programació i havia d'anar a universitats, però en aquell moment, en el moment de fer el Pressupost, no sabíem encara exactament la quantitat que s'havia d'utilitzar, global, per ser repartida després. Pel que fa a l'esmena 227 i 228, nosaltres hi veiem una certa diferència entre el que diu i el que consta aquí. Nosaltres estem molt d'acord que siguin els ICE els que facin aquests aspectes de reciclatge i formació del professorat, i que consti que siguin els ICE. Ara bé, li torno a repetir el mateix, si en Comissió nosaltres haguéssim tingut l'oportunitat d'explicar aquestes quantitats com havíem fet algunes altres vegades, no se'ns podria dir ara, doncs, que hi ha opacitat, o que els aspectes són foscos i negres. I, per tant, li diré ara, simplement : pel que fa als 104 milions, a l'ICE de la Universitat de Barcelona li'n corresponen 37, al de l'Autònoma, 33,2 i a la Politècnica, 33,8, dels quals el 90% són abonats el gener i el 10% el setembre. I, pel que fa als cursos de reciclatge del gener al juny, altres despeses i cursos de reciclatge del setembre al desembre li pertoca, a la Universitat de Barcelona, 99.805.564; 26.194.436 a la Universitat Autònoma i 16 milions a la Politècnica, que en total fan els 142 milions que no presenten cap mena d'obscuritat.

Per tot això, nosaltres votarem en contra de les seves esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a posar a votació aquestes tres esmenes successivament.

(L'I. Sr. Cadevall s'aixeca per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Sí, digui.

El Sr. CADEVALL : De la 201 demanaria votació separada.

El Sr. PRESIDENT : La 201 una votació i les altres dues... Bé, perfecte. Anem a votar, doncs, la 201.

Els qui siguin favorables a la 201, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a la votació de les altres dues conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes defensa-

des també i contradites igualment, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions.

Som ara a la 202, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Àfrica Lorente.

La Sra. LORENTE : Agruparé, per una banda, les 202, 208, 214, 21, 22 i per una altra banda les 17, 18 i 23.

Un altre cop, abans de començar, jo és que m'agradaria dir que jo admiro profundament l'àrdua tasca del senyor Descals, que ens dóna moltes xifres i molts percentatges, però a mi també m'agradaria dir al senyor Descals que, quan doni els percentatges, pensi que està comparant coses ben diferents, i llavors no serveixen, només que ho sàpiga per si no s'havia adonat que nosaltres no som tan ximplers. (*Rialles.*) Dic «ximplers» perquè una vegada vaig dir «tontos» i em van corregir al *Diari de Sessions* i em van posar «ximplers», a mi «tontos» em sembla més... (*Rialles.*)

Tornem a parlar del Pla Quadriennal, senyor Descals, perquè la senyora Mata ja n'ha parlat, però és que jo n'he de tornar a parlar perquè vostè ha dit que estava feta la dotació pressupostària segons les necessitats i les prioritats programades. I jo vull dir que això no és veritat, i em perdonarà, perquè resulta que les obres que havien d'estar fetes per a l'any 85, resulta que estan pressupostades, majoritàriament, per a l'any 86 i que les escoles que han d'estar fetes l'any 86, resulta que hi ha un pressupost de 4, 7 i 12 milions, i aquí passa una cosa una mica estranya : o vostès fan construccions escolars molt barates —llavors, si les fan tan barates, de 4 milions, 12 milions i 7 milions, ens haurien de descobrir la fórmula perquè l'apliquessin a d'altres llocs— i si no són tan barates és claríssima la intenció de no complir el seu propi Pla Quadriennal, perquè aquestes escoles, amb 4 milions, no es poden fer.

Per altra banda, jo he assistit a algunes inauguracions que ha fet el President Pujol d'obres de formació professional o d'EGB i el President Pujol sempre parla que bé, està bé això d'anar a la quantitat, però que també s'ha d'anar a la qualitat. Ara, jo em pregunto quina qualitat és aquesta, perquè si resulta que des de dalt es fan programes de vídeos, d'idiomes, d'informàtica i de no sé quantes coses més i després resulta que, pel que fa al tema de funcionament de centres tant d'EGB com de formació professional com de batxillerat, resulta que la dotació és ben minsa, no sé com es pot parlar de qualitat quan resulta que a les escoles no hi ha diners ni per comprar papers. Perquè pel que fa a l'altre grup d'esmenes són esmenes que fan referència al tema d'educació especial. Durant la discussió dels pressupostos de l'any passat es va palesar que les quantitats previstes en tot el que fa referència a l'atenció dels disminuïts —acabo de seguida, no us preocupeu— aquestes dotacions no eren ni tan sols suficients per mantenir els nivells actuals que s'estan donant en aquestes escoles, que moltes vegades s'han aconseguit amb sacrificis. En aquest Pressupost hi ha molt poca variació respecte de l'any anterior, i no arriba, per tant, a cobrir el cost real dels actuals serveis subvencionats, atenent el cost mitjà anual, avaluat segons el que estableix la Secretaria General Tècnica del Departament d'Ensenyament i el nombre

de persones disminuïdes que necessiten atenció. Es produeix, doncs, un dèficit al Pressupost que nosaltres pretenem almenys minorar amb la nostra esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. En primer lloc pel que fa a l'esmena 202 i 214, que tracta de revisió i compliment del Pla Quadriennal, voldria recordar-li a la Il·lustre senyora Diputada que el Pla Quadriennal s'inicia un any i continua i s'acaba l'altre, (*rialles*), però el que realment no podem acceptar d'aquesta esmena és el fet que a la partida 611.01, no només hi ha les construccions noves, sinó que també hi ha les construccions que fan referència als RAM, per tant, si nosaltres admetéssim únicament i exclusivament el tema del Pla Quadriennal, quedaríem sense partida per als RAM. I, per altra banda, nosaltres pensem —ja ho he dit a l'esmena a la totalitat— que la revisió i el compliment del Pla Quadriennal depenen d'una sèrie de factors i de la mateixa marxa del Pla Quadriennal, i quan arriba el moment que aquest s'hagi de canviar, el canvi es fa a través d'unes comunicacions i uns mecanismes que el mateix Pla té resolts i a través de resolucions motivades.

Pel que fa a l'esmena 221 i l'esmena 222, el Grup Socialista pretén treure una quantitat de diners bastant elevada, 13 milions de pessetes, de menjadors escolars i escoles-llar. Justament aquesta és una de les partides que, en moltíssimes ocasions, ha de ser ajudada perquè no n'hi ha prou, i creiem que la funció social que fa aquesta partida de menjadors escolars i escoles-llar no ens permet, en absolut, de reduir-la.

Pel que fa a les esmenes 217, 218 i 223, és també una altra vegada, no, és un aspecte nou, el fet de disminuir les subvencions a centres d'EGB. Jo voldria recordar-li que aquests diners són diners transferits, per tant, són aquells famosos sacs etiquetats que ens arriben de Madrid de què sovint parla l'Honorable enyor Cullerell i que, per tant, són intocables, són absolutament necessaris per al funcionament de l'escola privada i, lògicament, aquests hauran de ser incrementats en el moment en què es posi en funcionament el desplegament de la LODE, els concerts escolars.

Per tant, per tots aquests aspectes, nosaltres votarem en contra de les seves esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a fer la votació. Jo pregunto si la votació la podem fer amb dos blocs, un format per les esmenes 202, 208, 214, 221 i 222, i l'altre format per les altres esmenes. Ho interpreto bé? Sí? Doncs, aleshores posem a votació les esmenes 202, 208, 214, 221 i 222.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Ara sotmetem a votació les esmenes 217, 218 i 223.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Ens cal passar ara a l'esmena número 209, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Nadal :

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, defensaré conjuntament les esmenes 209, 210, 211, 213, 226 i 230.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. MANUEL NADAL : Són totes les esmenes que fan referència a l'ensenyament mitjà, tant a la Direcció General de Batxillerat com a la Direcció General d'Ensenyaments Professionals i Artístics, com el que afecta batxillerat i ensenyament professional de la Direcció General de Programació i Serveis Generals. Aquestes esmenes apunten dues línies del que creiem que s'hauria de fer. En primer lloc, potenciar les despeses de funcionament d'aquests centres d'ensenyament secundari. Si es potencien les despeses de funcionament es millora la qualitat d'aquest ensenyament, i el que plantejem nosaltres és, en concret, augmentar de 34 milions les despeses de funcionament de la formació professional i de 30 milions les despeses de funcionament dels centres de BUP. Jo voldria dir que amb algun altre Diputat d'aquesta Cambra hem estat en algun moment en algun centre de batxillerat visitant els dèficits que tenen, i hem trobat que, a part dels dèficits tradicionals d'infraestructura —les teulades, les façanes, l'electricitat, la calefacció—, que suposo que el senyor Descals també coneix perfectament perquè coneix molt bé el ram de l'ensenyament mitjà, ens trobem que aquests centres han de gastar en despesa de funcionament bàsic els pocs diners que els arriben per al funcionament, i tot això se'n va, per tant, en neteja, en manteniment, en consums elèctrics, consums energètics i no es pot destinar ni un sol recurs a temes de tipus pedagògic.

Per tant nosaltres creiem que s'ha de potenciar aquesta línia de despesa de funcionament per poder destinar una petita part a millora pedagògica dels centres d'ensenyament mitjà.

El segon conjunt d'esmenes el que presenten és transformar les propostes que hi ha en el Pressupost de construcció de centres de BUP o centres de formació professional, destinar totes aquestes partides a construcció de centres d'ensenyament secundari. Per què? Perquè com tots sabem, en aquests moments s'està endegant, a títol experimental, la reforma de l'ensenyament mitjà i de l'última etapa de l'ensenyament general bàsic, i, malauradament, hem vist que en el Pressupost pràcticament ni s'esmenta aquest tema tan important que ha de significar una revolució en l'ensenyament. Perquè tots som conscients que com està en aquests moments no pot seguir i s'ha de fer una transformació importantíssima.

En la memòria per programes no hi figura, això, i, a mi em ve al cap que vaig llegir fa poc, en els diaris —i que suposo que és una cosa que està en marxa— que el Departament d'Ensenyament havia posat en marxa un sistema d'inspecció especial, que uns inspectors se n'anaven als centres de BUP i miraven com estava el funcionament del centre en relació amb la memòria que cada any han de presentar aquests centres i, afortunadament, deia que no es produiria cap tipus de sanció per no comparar amb els centres que no tinguessin inspecció, perquè tots coneixem que el que figura en les memòries i el el que es fa no té cap relació.

I aquí ens trobem amb el mateix, que el que diuen les me-

mòries, tant d'aquest Departament com de la majoria dels departaments del Govern, no té res a veure amb el que es fa en realitat. Jo els estalviaré poder enviar uns inspectors per veure què fan vostès quotidianament, però, veritablement, ens trobaríem amb aquesta situació que no hi ha aquesta correspondència.

Per tant, nosaltres voldríem que, donada la importància que té en aquests moments la reforma de l'ensenyament mitjà, hi hagués un programa específic destinat a l'estudi del funcionament d'aquesta reforma, i això no figura en aquests pressupostos.

Aquests són els dos objectius que ens marquem en les esmenes que estic defensant en aquests moments.

Jo voldria acabar introduint un aire nou en aquesta defensa d'esmenes. He vist que ha arribat l'aire nou a tots els diputats d'aquesta Cambra de l'ala de la meva dreta, i l'aire nou que jo vull introduir en aquests moments és el de considerar defenses d'aquestes esmenes i retirar-les.

Per tant, queden retirades i espero que això alleugeri el debat parlamentari.

El Sr. PRESIDENT : Bé, si les meves notes són certes, hem de passar ara al vot particular del Partit Socialista Unificat de Catalunya, esmena número 215. És així? Doncs, per defensar-lo, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. Molt breument, aquest vot particular pretén mantenir el text inicialment previst en el Projecte del Govern, en el qual hi havia unes previsions respecte als equipaments d'ensenyament secundari que ara passen a transferències —per dir-ho d'alguna manera—, a mans privades.

Dins de la coherència del que són normalment les nostres esmenes, preferíem el text inicial i no aquesta nova redacció, i per això demanem el vot particular de manteniment del Projecte del Govern.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Es tracta d'una reordenació, en la qual nosaltres pretenem passar 5 milions de pessetes a ajuts per a la primera instal·lació a alumnes que acaben la Formació Professional de segon grau. Aquesta és una partida que ja constava l'any passat en els pressupostos i són diners que fan referència al decret de cooperatives.

També és cert que les peticions del 1985 no van esgotar el crèdit que hi havia, però, no obstant això, el Departament..., nosaltres creiem també, estem convençuts que cal incentivar les persones que acaben la formació professional de segon grau, perquè es reuneixin en cooperatives i intentin tirar endavant un projecte.

Per aquests aspectes, i també per les 1.000 pessetes que sobren de les escoles de música, nosaltres votàrem en contra de la vostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar a votació, doncs, aquest vot particular, que constitueix l'esmena 215.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest vot particular ha estat rebutjat per 21 vots a favor, 55

en contra i cap abstenció.

Ara hem de passar a l'esmena 228, si no estic mal informat.
(Pausa.)

(*L'l. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Senyor President, és l'esmena 234, del Departament de Cultura.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, la 229, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar al Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, no fa gaire s'ha parlat ja de la qüestió de les universitats, i jo mateix n'havia parlat també una mica aquest matí.

A propòsit d'aquesta esmena número 229 voldria reprendre el tema i potser també, aleshores, aclarir un punt que ha quedat penjat en el debat anterior, però, abans d'entrar en el contingut pròpiament de l'esmena, voldria fer algunes consideracions sobre la negligència, al meu entendre, amb què fins ara s'ha considerat aquest problema de la universitat aquests darrers anys.

Es parla molt de noves tecnologies, es parla molt de modernització, es parla molt, doncs, de posar el país a la punta del progrés, i bé, a mi em sembla que res de tot això passa de ser pura retòrica si no ens enfrontem amb el problema global de l'ensenyament i, en particular, amb el problema de les universitats.

Evidentment, no és que la universitat hagi de tenir cap mena de prioritat en el conjunt de l'ensenyament, però tampoc no es pot oblidar que, si en volem millorar la qualitat, és de les escoles universitàries de formació del professorat que surten els professors d'ensenyament general bàsic i que és de les facultats de ciències i de lletres que surten els professors d'institut.

No hi pot haver cap modernització del país, de debò, sense una millora del sistema educatiu i, en realitat, tampoc pot haver-hi real justícia social, ni una garantia en la democràcia, sense una millora també del nostre ensenyament.

Aleshores, ja sabem que les quantitats que es destinen a les universitats procedeixen bàsicament d'aquests sacs tancats que ens vénen de Madrid, amb els diners ja amb una destinació precisa, però amb allò que és, molt poc, desgraciadament poquíssim, de lliure disposició, la part que rep la universitat és francament ridícula. I jo voldria prendre com a exemple aquesta partida 450.06, titulada de subvencions de suport a la recerca en universitats i centres de recerca públics, de la qual ja he parlat un dels il·lustres oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula del Grup Socialista, i que està dotada amb 2.780.000 pessetes, quan l'any passat estava dotada amb 10 milions, i l'any 1984 amb una xifra encara superior.

Realment, caldria dir que no és això la quantitat que la Generalitat destina a la recerca a les universitats. L'epígraf d'aquesta partida és confusori com tants d'altres en el Pressupost i no dóna idea del que es tracta realment. Aquesta partida es refereix, de manera concreta, al manteniment d'uns serveis comuns de suport a la recerca que han estat creats o potenciat per conveni, a base de coses, en la major part dels casos, doncs, potenciat ja existents, i que estan al servei de tota la comunitat científica catalana, universitària i no universitària. Fixin-se que es tracta no d'inversions, sinó de manteniment, i això explica una xifra tan petita, però voldria indicar que és tan, tan

petita que, de totes maneres, continua essent ridícula, encara que es tracti només del manteniment d'uns serveis.

Miri, aquests serveis de suport a la recerca consisteixen en uns 25 serveis comuns i tallers que no estan pas ubicats en un centre determinat, sinó que estan situats en diversos centres universitaris; hi ha, per exemple, dos serveis de ressonància magnètica nuclear, amb nuclis altres que el protó, un a l'Universitat de Barcelona, a la Facultat de Químiques, i un altre a la Facultat Autònoma; hi ha, per exemple, un servei de mesures d'activitat de triti, de carboni-14, a la Universitat Autònoma; un servei de seqüenciació de proteïnes, a la Facultat de Farmàcia; un servei de física de radiacions, a la Universitat Autònoma; un servei de radioactivitat ambiental, a la Politècnica; un servei de microanàlisi orgànica, un altre d'espectroscòpia de massa, un altre d'infracció de raigs X, a la Universitat Central, si no m'equivoco, etcètera... Hi ha també tallers mecànics : un servei de tecnologia química i, fins i tot, sis serveis de fotocòpies situats en diverses biblioteques. Bé. Aquests serveis, que són utilitzats per tota la comunitat científica, són evidentment serveis que cobren honoraris i que, en alguns casos, es posen simplement els aparells a la disposició de l'investigador i, en altres casos, se'ls fa el servei complet, de manera que el manteniment, evidentment, no s'obté únicament amb aquests 2.780.000 pessetes, sinó que això és simplement per cobrir les pèrdues, perquè evidentment no es pot pagar, no es pot facturar exactament el que costa.

Ara, per adonar-se del ridícul que representa aquesta xifra diré només que el material d'aquests serveis val, certament, milers de milions —procedeix de les universitats, en gran part, i l'origen ve de les subvencions a la recerca del Ministeri o dels diferents centres, en fi, que, a l'Estat, subvencionen la recerca. Però, la part aportada, la part aportada per la Direcció d'Universitats en forma d'inversions des del 1982 al 1985, perquè aquest any no hi ha res, ha representat 219 milions. Fixin-se, doncs, que per al manteniment d'un conjunt de material que val milers de milions, i que només la part aportada per la Generalitat val 219 milions, es destina únicament 2.780.000 pessetes, és a dir, aproximadament l'1% d'aquesta part.

Això sol ja fa adonar-se de com és realment de ridícul i, aleshores, un es demana què significa tota la retòrica —repeteix— de modernització i d'alta tecnologia, etcètera, quan en els casos que tenim coses que serveixen realment per formar gent capaç d'introduir aquesta alta tecnologia per realitzar investigacions sense les quals mai podrem produir-ne el més mínim, si destinen quantitats d'aquest ordre i, en canvi, tenim en el Pressupost tantes i tantes partides dotades amb 100 milions, amb 50 milions, o amb quantitats d'aquest ordre, per a simple publicitat, propaganda i coses d'aquest tipus.

Bé, em sembla que és una situació lamentable, i que caldria portar-hi remei. La nostra esmena no pretén pas resoldre la situació, perquè evidentment no sabem si la quantitat necessària per cobrir el dèficit de tot, en fi, d'aquest conjunt de serveis i per poder mantenir en estat d'utilització tots aquests aparells molt costos —que, evidentment, no són pas aparells que un cop comprats, doncs, un ja estigui tranquil, sinó que necessiten un manteniment molt car—, doncs, no tenim idea de la quantitat que es necessitaria, perquè no hem tingut temps de poder-nos posar en contacte amb els que ho administren i saber exactament quin és el dèficit.

Sabem realment que hi ha molt dèficit, que amb la xifra de 10 milions del Pressupost anterior hi havia un dèficit considerable; figuri's el que hi haurà ara amb 2.780.000 només, i amb aparells que ja són més vells, perquè, almenys per part de la Generalitat, res s'ha fet per renovar-los.

Aleshores, nosaltres ens hem limitat simplement a intentar que el Parlament s'adoni del problema i, a través d'una votació simbòlica, posi la qüestió, l'atenció del Consell Executiu, del Govern de la Generalitat, no pas de l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament, que estic segur que coneix el problema molt millor que jo, ni tampoc, no cal dir, del Director d'Universitats, el senyor Abel Mariner, que evidentment el coneix encara amb molt més detall. Però, ja sabem que els pressupostos és una qüestió d'estira i arronsa, que un departament ha de defensar-se.

Nosaltres desitjariem que a través d'un vot del Parlament, amb una esmena simbòlica que proposa simplement un augment de 1.000 pessetes, que traiem d'una altra partida dotada amb 100 milions, el Parlament manifestés la seva voluntat que quan es discutissin els Pressupostos del 1987 en el si del Govern de la Generalitat es tingués en compte la reivindicació que segurament plantejarà, que estic segur que plantejarà el Departament d'Ensenyament, a fi que la universitat en general i, com a botó de mostra, aquest Servei pogués ser dotat amb una quantitat decent, amb una quantitat que no ens faci enrogir a tots de vergonya.

Per tant, senyores i senyors diputats, els demano el seu vot favorable per a aquest increment de la partida de 1.000 pessetes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... No hi ha torn en contra? Bé.

Anem a sotmetre a votació aquesta esmena número 229, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara, dintre d'aquest Departament, sembla que queda només l'esmena número 232, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor...

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, el nostre Grup té constància que totes les esmenes fins al Departament de Cultura han estat ja defensades i votades.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Per tant, l'hem de considerar retirada... (*Rialles.*) Votada.

Bé, doncs, aleshores entrem ja al Departament de Cultura. La primera esmena, que és a la totalitat, és la 234, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyors membres del Govern —en plural—, perquè el Grup Socialista considera que, del que motiva aquesta esmena a la totalitat, n'és responsable el col·lectiu del Govern de la Generalitat, no tan sols el Conseller de Cultura, i és una preocupació entorn de l'acció cultural que genera el

Govern de la Generalitat i, en particular, i més concretament, la insuficient disposició pressupostària per afrontar els compromisos adquirits amb el dit Pacte Cultural, per una banda, i la manca de col·laboració i cooperació amb les entitats locals, amb els ajuntaments des del Govern de la Generalitat.

Permetin-me fer una brevíssima consideració de caràcter general sobre aquests Pressupostos. La primera observació és que, malgrat que el Projecte de Pressupost contempla un increment de l'11% del pressupost del Departament de Cultura en relació amb el del 1985, continua essent un volum total de recursos baix, des del nostre punt de vista; suposa un 1,5% del Pressupost global de la Generalitat, el del Departament de Cultura; creiem que és insuficient. Si agaféssim el punt de partida d'altres entitats autònomes, altres països, grans, petits, etcètera, veuríem que aquells que no estan gravats amb gravàmens superiors, com són l'exèrcit, la policia, etcètera, els pressupostos són molt superiors. Per tant, considerem minso aquest percentatge en relació amb els Pressupostos de la Generalitat en matèria de cultura.

Un altra consideració molt simptomàtica és la distribució per capítols que observen aquests pressupostos. Els capítols que experimenten un increment relativament fort són el capítol II i el capítol IV, mentre que sembla indicar que disminueix —en termes relatius i en termes absoluts— el capítol VI. És a dir, semblen uns increments pressupostaris destinats a acció pròpia del Departament, a les activitats pròpies del Departament i un augment a les subvencions a organismes autònoms i a entitats privades.

I, una tercera consideració, que seria la pràctica congelació absoluta de totes les transferències a les corporacions locals.

Això han estat unes pinzellades sobre reflexions generals d'aquests Pressupostos.

Però, d'on partim, políticament? Partim que, després de cinc anys de legislatura, des del 1980 fins al 1985, no va ser possible arribar a un acord tan senzill —diran vostès—, tan simple com que des del Govern de la Generalitat es fes en matèria de cultura el reconeixement del pluralisme de la societat catalana, la necessitat de transparència en les subvencions del Govern de la Generalitat, la racionalització en el capítol d'inversions de la Generalitat i una tasca de cooperació real i coordinació amb els ajuntaments de Catalunya, com a entitats locals.

Això, que sembla tan senzill, tan simple, que ha de ser el paradigma de l'actuació de qualsevol govern, resulta que ha tardat cinc anys per fer-se possible. I això ha estat finalment amb la coincidència, probablement, de tots els grups —però que no s'ha manifestat fins al 85—, de l'anterior Conseller de Cultura, el senyor Rigol, i el Grup Socialista, que va culminar amb la signatura d'aquests acords interinstitucionals en matèria de cultura entre les administracions públiques de Catalunya, el dit Pacte Cultural, i que una proposició no de llei del Grup del PSUC i del Grup d'Esquerra Republicana, varen sol·licitar que hi hagués un debat en el Ple del Parlament, que el Grup Socialista va recolzar i que la majoria de Convergència i Unió s'hi va oposar en la Junta de Portaveus i, per tant, no es va poder debatre el Pacte Cultural en el si del Parlament, que és on corresponia.

I, de què es tracta aquest Pacte Cultural? D'alguna cosa també molt simple i molt senzilla : la racionalització de les polítiques culturals, establint quines són les funcions específiques

de cadascuna d'aquestes administracions públiques a Catalunya : Govern autonòmic, administracions intermèdies, diputacions, ajuntaments o entitats locals per cercar unes vies de coordinació bàsica en la recuperació cultural i lingüística de Catalunya sobre la base del reconeixement del pluralisme de la societat catalana i sobre la base del reconeixement de la catalanitat de totes aquestes institucions i de tots els seus gestors.

Per tant, sintetitzant, avançar en els acords presos en aquest Pacte Cultural i dotar-los pressupostàriament per fer-los possibles.

La negativa a signar aquest Pacte Cultural per part del President de la Diputació de Tarragona, en primer lloc; la dimissió sorpresa, per una banda, esperada, per una altra banda, del Conseller Rigol, en segon lloc; les manifestacions que sortien de nuclis del Partit de Convergència Democràtica de Catalunya i de membres del seu Consell Nacional, etcètera, posaven en relleu interrogants sobre la voluntat autèntica del Govern de la Generalitat per dur endavant el Pacte Cultural, malgrat solemnes declaracions i malgrat també solemnes desmentiments posteriors.

Avui, a pesar que les converses entre les administracions segueixen, és evident per a nosaltres que, de l'anàlisi dels pressupostos que se'ns proposen en matèria de cultura, es tendeix a bloquejar el dit Pacte Cultural en les principals qüestions que havien de ser finançades durant el 1986. És a dir, això vol dir per a nosaltres, o bé el Govern de la Generalitat no està a l'alçada del Pacte assolit l'any 85, o bé el Govern de la Generalitat té la voluntat de trencar-lo. Vull recordar que estem parlant en el conjunt d'aquests compromisos adquirits i que no es contemplen en els Pressupostos de la Generalitat; resulten xifres molt petites, econòmicament es podria dir «la xocolata del lloro».

Veiem què deia en relació amb alguns dels conceptes que nosaltres observem que no hi són o estan desvirtuats en els Pressupostos de la Generalitat, que configuraven l'essencial del Pacte Cultural. El senyor Rigol, el 7 de novembre del 85, en sessió informativa de la Comissió de Cultura, a sollicitud dels dos Grups que abans he citat i recolzat pel Grup Socialista, sobre el Pacte Cultural deia, per exemple, en relació amb el Museu d'Art Contemporani : «l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Generalitat estem compromesos a endegar aquest Museu d'Art Contemporani.» En relació amb el Palau Nacional de Montjuïc : «La Generalitat creu que ha d'ajudar l'Ajuntament de Barcelona en aquest procés de fer aquest centre museístic, i és a través d'aquesta ajuda a l'Ajuntament de Barcelona que la Generalitat pot també, d'una manera o altra, contribuir econòmicament perquè aquesta institució pugui tirar endavant.» En relació amb la Biblioteca de Catalunya, la Biblioteca Nacional de Catalunya : «Hi ha la voluntat de la Diputació de Barcelona i de la Generalitat d'aclarir-ho i trobar-hi una solució definitiva, una solució definitiva que passa per l'ajuda mútua econòmica, en aquest sentit.» A l'Orquestra Ciutat de Barcelona : «L'Orquestra Ciutat de Barcelona, Orquestra Nacional de Catalunya, hem de fer pinya les dues administracions, per tal que l'orquestra, doncs, pugui millorar i pugui tenir una millor dotació econòmica.»

Doncs, bé, aquests elements que constitueixen el nucli essencial de l'annex del Pacte Cultural, resulta que en aquests Pressupostos ens trobem que no contemplem gairebé cap dotació per als compromisos establerts en aquest Pacte. Per exem-

ple, hi ha el Llibre Blanc d'equipaments culturals, que es va admetre una esmena nostra en Comissió, certament, només hi havia una partida de 5 milions de pessetes, totalment insuficient; en Comissió es va acceptar la nostra esmena. Això ha quedat solucionat.

Museu d'Art Contemporani —una d'aquestes primeres fites que citava. Hi ha una partida de 135 milions de pessetes destinada a inversions per a la posada en marxa d'edificis o immobles, inclòs el Museu d'Art Contemporani. Nosaltres ens preguntem quina part d'aquests diners es destinarà al Museu d'Art Contemporani? Amb quin projecte? El Pacte Cultural, a més a més, diu que es crearà un consorci per regir aquest Museu. Bé, nosaltres hem ofert una esmena, que és la que posem a la consideració de totes les senyores i senyors Diputats per dotar-lo de 80 milions de pessetes.

El Palau Nacional de Montjuïc. El Projecte de Pressupost no contempla cap transferència per a l'operació del Palau Nacional, quan amb el senyor Rigol sempre s'havia parlat d'un ajut econòmic, tal com es pot veure en el *Diari de Sessions*. La partida destina 43 milions a construccions i instal·lacions de museus de Catalunya. Nosaltres posem a la consideració de les senyores i els senyors Diputats 20 milions de pessetes per al Palau Nacional de Montjuïc durant l'any 1986.

I la Biblioteca Nacional de Catalunya —un altre element important de l'annex del Pacte. No hi ha tampoc cap dotació a la Biblioteca Nacional de Catalunya en aquests Pressupostos, quan estava previst que, si bé els pressupostos que destinava la Diputació de Barcelona, eren en ordre decreixent, 260 milions de pessetes, el 86; 230, el 87; 280, el 88, i el Govern de la Generalitat, la Generalitat tenia com a compromís 25 milions el 85 —que no es van fer efectius—, 50 milions el 86 —que no surten en els Pressupostos— i 100 milions el 87 —que ja en parlarem l'any que ve—, resulta que no hi ha cap dotació per a la Biblioteca Nacional de Catalunya. Nosaltres posem a la consideració de totes les senyores i els senyors diputats la dotació de 75 milions de pessetes.

L'Orquestra Ciutat de Barcelona; tampoc hi ha previsió d'increment de la participació en el Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. La partida diu : «subvencions per a l'organització d'activitats musicals.» Nosaltres desglossem d'aquesta partida 22 milions per a l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

Finalment, és potser interessant constatar que el gran projecte del Teatre Nacional sembla que té una partida de 2.500.000 pessetes; és evident que es tracta d'una volada de coloms o d'un bluf, però amb 2.500.000 pessetes difícilment es pot endegar qualsevol tipus d'iniciativa que condueixi al Gran Teatre Nacional de Catalunya.

En el crèdit de 20.000 milions de pessetes aprovat, si no ho recordo malament, el mes de febrer d'aquest any, el Grup Socialista ja va presentar una esmena de 163 milions de pessetes per afrontar aquests compromisos adquirits del Pacte Cultural, i vam considerar, atès que acabava de canviar el titular d'aquesta conselleria, atès que allò era un crèdit extraordinari i que havien de venir els pressupostos ordinaris, que potser en els pressupostos ordinaris es contemplarien aquestes partides i vam retirar aquella esmena, en virtut que aquí poguéssim debatre, amb caràcter definitiu, aquestes dotacions.

Bé, això sembla que tampoc és així, i potser aquí comencen a explicar-se algunes de les raons de la dimissió de l'antic Con-

seller de Cultura, senyor Rigol, perquè quan ell quantificava públicament que aquests compromisos adquirits suposaven un increment substancial dels Pressupostos de la Generalitat en matèria de cultura, i avui aquest pressupost —que ja he esmentat quin era— resulta que no afronta cap d'aquests conceptes que figuren en l'annex del Pacte Cultural, i quan, a més, es produeixen les manifestacions, a les quals abans m'he referit, de persones significatives de Convergència Democràtica de Catalunya, comencem a explicar-nos el perquè de la dimissió del senyor Rigol.

El segon eix de la nostra esmena a la totalitat del pressupost de cultura feia referència a la manca de col·laboració i cooperació entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments. Aquesta —com abans sortia en el curs d'aquesta tarda—, també és una esmena típica/tòpica clàssica, tradicional i que molt em temo que, si el Consell Executiu no varia la seva política, tornarem a trobar l'any que ve. Ahir el President del Grup Socialista, el senyor Raimon Obiols, citava que tan sols el 2% de les subvencions corrents dels Pressupostos de la Generalitat anaven als ajuntaments, xifra evidentment molt petita i que indica una determinada política i una determinada actitud, i que això generava estructures paral·leles, i que generava competitivitat entre les administracions públiques i, en el cas de Cultura —no havíem dit en altres exercicis pressupostaris—, genera també una actitud de competitivitat entre el Govern de la Generalitat i les administracions locals, de caràcter patrimonialista, sobre el patrimoni cultural de Catalunya com una lluita entre qui gaudeix de més patrimoni.

Bé, l'any passat també vam fer nosaltres..., vam presentar una esmena en aquest sentit, en el sentit de posar en relleu, posar de manifest davant d'aquesta Cambra el desequilibri existent entre la voluntat cooperadora del Govern de la Generalitat en relació amb les entitats privades o en relació amb les entitats públiques.

(*S'encèn el llum que anuncia l'exhauriment del temps de la intervenció.*)

Senyor President, veig que s'ha encès el llum groc...

El Sr. PRESIDENT : Jo no he donat ordre que l'encenguessin, però evidentment ja fa estona que s'hauria d'haver encès. (*Rialles.*) Bé, endavant, endavant.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, imagino que tota la Mesa serà amatent amb el control del temps assignat a cada diputat; per tant, estic convençut que l'han encès just en el moment oportú.

En tot cas, atès que la resta de les esmenes de tot el Departament de Cultura —ja us comunico que serà una intervenció reduïdíssima, des del mateix escó, agrairia una certa flexibilitat des de la Presidència del Parlament per acabar aquesta esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT : Endavant, endavant.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Ho repeteixo, ja l'any passat vam presentar aquest tipus d'esmenes sobre el desequilibri entre entitats privades i entitats públiques de Catalunya. Resulta que en una Direcció General tan sols, la de Difusió Cultural, es manifestava l'any 85 un desequilibri entre 40 milions a entitats públiques i 170 milions a entitats privades, sector privat. L'any 86 això s'incrementa, s'agreuja : 57 milions de pessetes al sector públic, 213 milions de pessetes al sector privat; això en una Direcció General com Difusió Cultu-

ral que, òbviament, es podria canalitzar perfectament a través de les administracions públiques, perquè —ja ho dèiem l'any passat— coneix molt millor i és el primer catalitzador de les necessitats que té la societat.

Però, en qualsevol direcció general es mantenen aquests desequilibris. Doncs, bé, jo els diria, senyors del Govern, que si de veritat, de veritat volen vostès ajudar, treballar, impulsar la societat civil, les entitats privades que generen, al mateix temps, activitat cultural, i molt important!, que ho facin bé, que ho facin amb rigor, que no corrompin aquestes entitats, perquè com s'ha d'actuar a través de l'ajut amb subvencions, etcètera, és a través de programes concertats, i que aquests programes que siguin concertats entre entitats públiques o entitats locals i el Govern de la Generalitat passin a través del control de les entitats locals corresponents, encara que els gestionin les entitats privades. Això és moralitzar aquestes entitats, això és fer un treball coherent i de construcció; altra cosa és una actuació que tendeix a la corrupció, que tendeix al partidisme, que tendeix, en definitiva, a la subvenció esclavista i humiliant per a aquestes mateixes entitats, quan el que han de fer com a procediment per gaudir d'aquests ajuts és adreçar-se una per una al Govern de la Generalitat, el qual, amb arbitri o sense arbitri de discriminació, anirà repartint les quantitats que li semblin oportunes i coherents.

En definitiva, per acabar, senyores i senyors diputats, vull posar de manifest la preocupació que sent el Grup Socialista per l'acció cultural mancada de projecte del Govern de la Generalitat, que no desenvolupa una dimensió exterior, ni espanyola ni internacional de la nostra cultura, sinó que té una visió nostàlgica, tancada, interiorista, ruralista —en certs casos—, antropòfaga (*remor de veus*), i quan dic aquesta visió —i aquí em permetran que m'adreci ja directament al Conseller de Cultura, perquè aquí sí que n'és responsable directament—, és la mostra d'aquesta revista número 1 de la revista *Cultura*, editada per la Conselleria de Cultura de la Generalitat; un sol comentari : aquesta revista, senyor Conseller, és una vergonya; aquesta revista desprestigia la projecció de la cultura catalana; si aquest és l'esforç màxim que pot fer la Conselleria en matèria d'edició d'una revista o d'un butlletí jo li aconsello que la tanquin i que comencin de nou a pensar-ne una altra.

El Govern de la Generalitat ha gaudit d'una situació extraordinàriament positiva, perquè ha tingut dos eixos essencials de la cultura catalana, compartida unànimement per totes les forces polítiques representades en aquest Parlament i, molt probablement, per forces polítiques no representades en aquest Parlament, que han estat la lluita per la recuperació i la normalització de la llengua i la lluita per la posada en marxa d'una televisió nacional de Catalunya. Però, aquestes dues reivindicacions i aquests dos èxits, en certa manera, de gestió, no se'ls adjudiquin vostès, adjudiquem-nos-els tots plegats, els que estem aquí i probablement els que no estan aquí representats.

A part d'això, vostès no han tingut cap altra fita d'acció cultural o de projecte cultural des de la visió de la Generalitat. Ho repeteixo : una acció cultural competitiva amb les administracions locals, enfrontant aquestes entitats privades amb les públiques; i, per acabar, sí que diria que, de tota manera, i a pesar d'aquesta manca de projecte, surt iniciativa positiva des de la societat civil i des de les administracions públiques de Catalu-

nya en matèria de cultura. Per exemple : una d'elles és la sol·licitud en aquests moments de capitalitat internacional europea per a la ciutat de Barcelona; aquesta és una fita en la qual hi hauríem de col·laborar de nou totes les administracions.

Per tant, el Govern de la Generalitat no és qui ha d'endegar polítiques culturals; això surt de la mateixa espontaneïtat del poble de Catalunya, i des d'aquí s'ha dit en moltes ocasions, però el Govern de la Generalitat sí que ha de posar les condicions perquè això sigui possible, i aquestes condicions passen, des del punt de vista del Grup Socialista, i aquesta és la nostra preocupació, per cercar una unitat cultural entre les administracions públiques, entre els partits, entre els sectors creadors i productors de cultura, entre la societat en general, amb l'objectiu d'enfortir i democratitzar l'accés als recursos culturals del poble de Catalunya.

Per tant, brindo aquesta possibilitat perquè aquesta fita que ha endegat l'Ajuntament de Barcelona de cultura internacional per al 1989 sigui una fita de cooperació de totes les administracions amb el Govern de la Generalitat al capdavant.

No obstant això, senyor President, senyores i senyors diputats, i amb això acabo, no volem de cap manera aprofitar el que pot considerar-se una situació de no-corresponsabilització en el Pressupost de la Generalitat al voltant del Pacte Cultural, per continuar endavant amb aquesta esmena a la totalitat i no permetre, per altra banda, donar cap mena d'excusa perquè el Pacte Cultural, com a fita cultural de tots plegats, pugui ser una realitat. Tenim presentades unes esmenes parcials, l'aprovació d'aquestes esmenes parcials pot corregir els déficits que he observat, se'ns dirà probablement, amb tota seguretat, que no correspon a les baixes i, per aquest motiu, no es poden aprovar, se'ns dirà que aquestes fites no corresponen al 86 i probablement el 87 es podran contemplar, se'ns podran donar molts arguments per no aprovar aquestes partides.

Nosaltres continuem posant-les a la consideració de vostès perquè les aprovin, però després d'haver intentat posar de manifest la miopia i l'acció cultural de curta volada del Consell Executiu davant d'una fita històrica, que ha estat l'assoliment del Pacte Cultural per totes les administracions públiques de Catalunya —confiem que aviat també s'hi sumi la Diputació de Tarragona—, retirem aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ens toca passar, doncs, ara, a les esmenes puntuals. La primera és la 236, presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar l'esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, i per no reproduir la forma d'intervencions anteriors, anunciem —sense ni parlar-ne— la retirada de l'esmena 257 i, tanmateix, la defensa conjunta de les esmenes 236, 251 i 252, és a dir, de les tres esmenes restants del nostre Grup parlamentari al Departament de Cultura, esmenes que tenen com a finalitat reduir partides, al nostre criteri, supèrflues o poc clares i, en canvi, incrementar tot allò que té a veure amb l'assessorament lingüístic, amb els cursos de català per a adults i amb la normalització lingüística en general.

En aquest ordre de coses plantejarem reduir de 5 milions la partida d'atencions protocol·làries i representatives, que curiosament comparteixen amb aquesta partida el Gabinet del Conseller i el Centre d'Història Contemporània, i a nosaltres... una

partida que ens ha cridat l'atenció, si més no, perquè quan a aquest Centre d'Història Contemporània li manca allò que és el més elemental per funcionar, és a dir, el material humà i el material bàsic d'infraestructura per treballar, que se l'incorpori a una partida d'atencions protocol·làries...

Com que es produeix una barreja en aquesta partida entre el Gabinet del Conseller i aquest Centre, molt ens temem que l'atenció protocol·lària sigui estrictament per al Gabinet del Conseller i no tant per al Centre d'Història Contemporània, i és per això que no ens fa cap recança intentar suprimir uns diners d'aquesta partida.

En segon lloc, reduir...

El Sr. PRESIDENT : Permeti'm, senyor Diputat, que reclami l'atenció i el silenci de la Cambra.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Pot prosseguir.

El Sr. VIVES : Segurament ens passa allò que els col·legis, que necessitem una estona de pati a l'alçada que estem de la nit (*rialles*), tots plegats, jo el primer...

En segon lloc, reduir de 15 milions de pessetes les despeses dels cursos de català per a adults per destinar-los a idèntica finalitat, però en col·laboració amb els ens locals. Per què fem això? Fem això perquè no entenem si la partida 229.09, que està col·locada en el capítol II, compra de béns i serveis, és complementària o no de la partida que nosaltres volem implementar, és a dir, de la 461.01, corporacions locals. En definitiva és o que les corporacions locals no intervenen en aquesta despesa corrent —i aleshores no entenem on va adreçada—, o, si és que realment hi intervenen, per què s'han col·locat en el capítol II, en lloc de col·locar-lo, com fóra lògic, en el capítol IV.

En definitiva, nosaltres el que pretenem és que aquests cursos es facin a través d'ens locals, com d'altra banda ja es fa a través dels convenis signats, partida 461.01, i és per això que ens plantejarem d'augmentar-la. Com plantejarem incrementar la partida de despesa d'assessoraments lingüístics, als quals es destinen només mig milió de pessetes i entenem que es troba, a partir d'aquest mig milió, en una situació de mínims, absolutament incomprensibles per al nostre Grup parlamentari, ateses les tasques que està cridada a dur a terme en funció d'aquest mateix tipus d'assessorament.

I la darrera de les esmenes planteja un transvasament de diners, de 70 milions de pessetes, de la campanya de normalització lingüística i fonamentalment ho fem per manca de detall de concreció d'aquesta campanya en els programes que s'acompanyen com a memòries en el Pressupost, per destinar-los a idèntica finalitat, però referida a estudis i treballs tècnics de normalització lingüística i d'assessorament, amb vista a cobrir allò que entenem que encara avui les universitats catalanes no fan o no poden fer, és a dir, la realització d'estudis sociolingüístics bàsics. Entén el nostre Grup parlamentari que per endegar campanyes d'aquest tipus és fonamental conèixer la realitat, si hom vol incidir sobre aquesta realitat i, en definitiva, adequar-la al que creu que hauria de ser en el futur de Catalunya i que, per tant, aquest tipus d'estudis són absolutament necessaris i imprescindibles i cal destinar-hi les màximes dotacions.

Per tant, senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta és la línia argumental global de les esmenes que el nostre Grup sotmet a la consideració de la Cambra, i que no

tindrà inconvenient ningú —nosaltres tampoc— que siguin votades totes elles conjuntament.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Moltes gràcies, senyor President. Si m'ho permet, des de l'escó mateix, defensaré les tres esmenes del Grup del PSUC..., perdó, hi faré el torn en contra.

El concepte de normalització lingüística ha merescut sempre una total atenció per part del Govern de la Generalitat i inclús el nostre Grup va presentar una esmena aprovada en Comissió, per tal de millorar-lo.

Quant a l'esmena primera, la 236, evidentment no creiem convenient acceptar-la perquè les atencions protocol·làries destinades a aquest capítol moltes vegades corresponen a invitacions que s'ofereixen a persones, a personalitat reconegudes vinculades a la cultura catalana, a les quals s'ha volgut homenatjar o reconèixer públicament la seva tasca de suport a la nostra cultura. Aquestes activitats també són importants que es facin i que comptin amb una participació àmplia per part de la població.

Quant als cursos de català per a adults en conveni amb els ajuntaments ja s'han pressupostat en el concepte 461.01; la quantitat prevista és estimada en funció dels convenis signats i dels possibles increments que puguin produir-se.

Per altra part, perquè els cursos funcionin amb tota normalitat no només els que fan els ajuntaments, sinó també els de les entitats i els de les empreses; cal que es produeixin unes despeses que ocasiona l'organització dels cursos, la formació de professorat, el reciclatge, mecanització i anàlisi de les dades. Per tant, tampoc podem admetre aquesta esmena que més que ajudar a l'acceleració de més cursos el que faria és entorpir-los? impeding les activitats de perfeccionament pedagògic i de seguiment.

I, per últim, quan a l'esmena 252, saben vostès que tradicionalment el Departament de Cultura ha pressupostat a la Direcció General de Política Lingüística una partida per a la realització de la campanya de normalització lingüística. D'aquesta manera s'assegura que les moltes peticions que reben d'ajuntaments, entitats, etcètera, puguin ser ateses i es pugui fer arribar el material imprès sense cap cost. Per aquest motiu, no veiem inconvenient en reduir aquesta partida i destinar-la a estudis i treballs tècnics de normalització lingüística i d'assessorament, perquè aquests ja han estat pressupostats.

Per tant, nosaltres ens oposarem a aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : D'acord amb el que ha intencipat l'Illustre senyor Diputat presentador de les esmenes, anem a sotmetre-les globalment a la seva votació.

Els qui siguin favorables a aquestes tres esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Hem de passar ara l'esmena número 237, de Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Molt Honorable senyor Presi-

dent, senyores i senyors diputats. Senyor President, defensaré em a més a més de la 237, la 256 i la 265.

Aquestes dues últimes esmenes són tradicionals del nostre Grup; penso que, si no m'equivoco, les presentem des de l'any 82, em temo, a més a més, que la tornarem a presentar en els anys successius, i l'esmena pretén dedicar a la partida del lloguer del Centre Dramàtic de 75 milions per comprar un local per al Centre Dramàtic.

Jo no sé si per viure els anys de desenvolupament de l'adolescència i escoltar moltes vegades que era bo «comprar» i que «llogar» era llençar els calés, però no puc sostreure la idea que els 250 milions de pessetes que ja ha costat ja el lloguer del Centre Dramàtic, des del 82, més 30 més de reparacions, són molts milions i que hauria estat molt més rentable la compra del local.

Amb poques esperances que ho facin i amb el compromís, ja ara, de tornar-la a presentar l'any que ve, els demano el vot afirmatiu per aquestes dues esmenes.

L'altra esmena és la 237, l'única que el nostre Grup presenta a la Direcció General de Política Lingüística, i té un cert caràcter simbòlic, ja que l'augment proposat, que és de 52 milions de pessetes, no és suficient per compensar l'exhigua quantitat que ja habitualment es dedica, per part de l'Executiu, a la normalització lingüística.

És evident que aquesta no ha estat mai una prioritat del Govern Pujol, malgrat la fidelitat a la senyora Directora General, que ja va pel camí de ser Conseller. I una esmena de caràcter simbòlic es presta a caure en la temptació de fer una defensa allegòrica, ja que les allegories són moltes vegades més clares que els números, sobretot en un debat de pressupostos.

Un amic i company del Grup parlamentari em proposava ahir comparar la política lingüística del Govern Pujol amb un conte, penso que d'origen nòrdic —això, el senyor Descals segur que ho sap molt millor que jo—, aquell en què un rei d'un petit país, això de rei és perquè l'acció transcorre en l'edat mitjana, moment històric en el qual els reis eren molt abundants, que passejava nu convençut que anava molt ben vestit; les paraules dels seus ministres i dels seus consellers donant-li la raó mantenien la ficció del vestit, però evidentment no alliberaven al rei de la intempèrie. No és que vulgui jo adjudicar-me, ni molt menys, el paper del nen que amb la seva innocència es va atrevir a dir el que era una obvietat, però estem convençuts, com qualsevol observador imparcial, que en política de normalització lingüística el Govern va una mica despul·lat.

La xarxa de centres de normalització, que és la partida que pretenem crear, estava recollida en la Llei de Normalització, aprovada per unanimitat per aquesta Cambra el mes d'abril del 83, ja fa més de tres anys. Els centres de normalització han estat considerats una necessitat indubtable en el recent II Congrés de la Llengua Catalana, i són, a més a més, una necessitat sentida per molts ciutadans i corporacions locals d'aquest país. Això sembla suficient perquè l'administració que havia d'impulsar aquesta política, i que a més a més hi està obligada per llei, no dediqui al tema ni cinc cèntims.

Senyor President, senyores i senyors diputats, sóc plenament conscient que amb 52 milions de pessetes no es monta la xarxa de normalització, però, si més no, és una manera de començar. Potser no n'hi ha prou en vestir al rei nu, ni als seus ministres ni consellers, tal vegada, ja amb alguna «bufanda»,

però, si més no, podrem comprar a la «Norma» una samarreta Imperi. (*Rialles.*)

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, contestaré les tres esmenes i faré el torn en contra, començant per aquesta última, que en realitat és la primera en numeració, que és la que pretén crear una alta de la xarxa de centres de normalització lingüístiques.

Les assignacions que els il·lustres esmenants proposen de reduir són necessàries per a activitats, subvencions i serveis que el Consell Executiu considera que cal atendre.

D'altra banda, les subvencions als centres de normalització lingüística actualment existents, amb caràcter provisional, han estat incloses dins la partida 461.02 —per tant, ja tindrem samarreta, senyor González—, de subvencions a entitats locals per a la normalització lingüística, d'acord amb els programes presentats per aquests centres i assumits pels ajuntaments amb els quals els vam crear mitjançant conveni.

Dins del marc del II Congrés de la Llengua Catalana que ara ha tingut lloc, aquests dies passats, es va portar a terme una ponència, amb el nom de els Centres de Normalització Lingüística, que preveu l'article 26 de la Llei de Normalització Lingüística a Catalunya, preparada per un nombrós grup de ponents format per tècnics i representants de les institucions afectades. Creiem que aquest document aportarà bases acceptables per a l'estructuració definitiva d'aquests centres. En funció de l'estructura resultant es confeccionarà un pressupost de funcionament propi per al 1987.

I, donant resposta a les altres dues esmenes de la compra del local per al Centre Dramàtic i el lloguer del Centre Dramàtic, li vull contestar que la política d'adquisicions patrimonials en matèria de cultura de moment no té previst, a curt termini, l'adquisició d'un local per ubicar-hi el Centre Dramàtic; és més, l'actual local, en el qual s'ha previst fer-hi unes inversions necessàries durant l'any 1986, sembla prou idoni. En tot cas, el que potser caldria seria un espai més reduït per a teatre d'avantguarda, però no caldria forçosament adquirir-lo, tampoc.

Els recursos limitats fan que l'assignació òptima d'aquests sigui cada cop més important. Per altra part, no se li escapa, senyor González, que en aquests moments l'adquisició d'un local d'aquestes característiques, evidentment, seria bastant superior a la quantitat que vostè indica en aquestes esmenes i que, sens dubte, sobrepassaria els 100 milions de pessetes.

A la 265 li he de dir el mateix, pel fet que el Centre Dramàtic ha de continuar funcionant i, per tant, ha de comptar amb un espai específic, en el qual pugui desenvolupar les seves activitats. L'espai que ocupa actualment proporciona al Centre Dramàtic una certa, diguem-ne, tradició, quant a teatre català, cosa de què altres espais no disposen, i sense ser un aspecte fonamental sí que és un aspecte que s'ha de tenir en compte.

Per aquests motius, senyores i senyors diputats, ens oposarem a aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a sotmetre aquestes esmenes a votació. Suposo que es pot fer conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 16 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Ens toca ara una altra esmena del Grup Socialista, és la 238. (*Pausa.*) Sí, perdonin. Aquesta votació s'ha de repetir, si de cas.

Suspenem la sessió per dos minuts.

(*La sessió se suspèn a tres quarts de deu del vespre i dotze minuts i es reprèn a tres quarts de deu i catorze minuts.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Tornem a posar a votació aquestes esmenes que han estat darrerament presentades i debatudes.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Tenim ara a la vista una esmena del Grup Socialista, la número 238. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, tan breument com abans us he garantit, aquesta esmena, en realitat, de la partida que hi ha a l'ajut a la producció de llargs metratges, coneixem, creiem que perfectament que, d'aquesta partida, també en va una part a doblatges, una altra part a pagaments, ingressos als avals, etcètera.

És cert que la política cinematogràfica sembla que recobra una certa activitat gràcies, fonamentalment, a la vitalitat del mateix sector, gràcies també a una predisposició que hi ha avui a la Conselleria, certament; el que sí que passa és que el nostre Grup considera que falten 64 milions de pessetes —que és la proposta d'esmena que posem a la consideració d'aquesta Cambra— per afrontar de veritat aquesta partida de 150 milions de pessetes per a l'ajut a la producció de llargs metratges que, quan es desglossa aquesta partida, no va en la seva totalitat a aquest objectiu, que és el que inicialment semblava que volien els membres de la Conselleria, el mateix sector, etcètera.

Per aquest motiu presentem aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Si m'ho permet, per acumular el torn en contra amb les esmenes 248, 250 i 255, que el Grup parlamentari Popular també té en aquest sentit.

El Sr. PRESIDENT : Em sembla que això no és regular, Illustre senyor Diputat i, per tant, l'invito a fer la...

El Sr. SANCLIMENS : No, no; és que espero a fer el torn en contra quan hagin fet les actuacions de les esmenes del Grup Popular. (*Pausa. Remor de veus.*) Bé, no hi ha problema, senyor President. Ja li faré el torn en contra ara...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, sí. Oh, és clar!

El Sr. SANCLIMENS : Bé, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena perquè, precisament, aquest concepte que proposa, de l'alça, el Grup Socialista, és un dels conceptes que més increment ha tingut en el Pressupost de 1986. En el Pres-

supost de 1985 estava dotat amb 24.550.000 pessetes i en el Pressupost de 1986 compta amb 106.985.000 pessetes. Amb aquest increment, força important, es pensa dur a terme noves accions encaminades a la promoció del cinema.

Per altra part, les partides de les quals es proposa una reducció corresponen a actuacions concretes, com és el cas del Centre d'Història Contemporània, de les Publicacions i de la Mostra d'Art de Catalunya, pel que fa a la secció 07, servei 01.

Per tant, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena i hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar a votació, doncs, aquesta esmena número 238, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena 239, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. Des de l'escó mateix, agruparé la defensa de les esmenes 239, 240, 246 i 247. Perdó, 43 i 44, que tenim nosaltres.

El Sr. PRESIDENT : Si vol repetir-ho?

El Sr. GARRIGA : 239, 240, 243 i 244.

El Sr. PRESIDENT : D'acord.

El Sr. GARRIGA : És la fatiga de l'hora, senyor President. La primera de les esmenes, la 239, és per a un augment de la subvenció que es dona al Consorci del Palau de la Música, per a obres de conservació i restauració. Aquesta partida creiem nosaltres que ha de ser augmentada a causa que està contemplada amb la mateixa xifra l'any 85 i 86 —està contemplada en 30 milions. Ens sembla a nosaltres insuficient, ja que pensem que cal potenciar i protegir les obres artístiques com el Palau. Esperem que aquesta obra, que el Palau de la Música no necessita un dia un ajut extraordinari o especial, com ha ocorregut ara amb el Teatre del Liceu. Sabem que se'ns dirà també que, en altres partides, dins de la Direcció General de Música, Teatre i Cinematografia hi ha uns ajuts concedits al Consorci del Palau de la Música Catalana, però aquests ajuts inclosos dintre d'aquesta Direcció General continuen essent inferiors respecte als de l'any anterior.

Pel que respecta a l'esmena 240, fa referència a un augment per a l'adquisició de fons i material de documentació cultural per a servei públic. La baixa, com està raonada en la nostra esmena, en aquest cas, va a càrrec de les despeses relacionades amb el V Centenari del Descobriment d'Amèrica, ja que creiem que aquesta baixa aquesta vegada es pot sostenir, ja que en el Departament de Presidència, en el capítol IV —transferències corrents—, hi ha una partida important per a la Comissió Catalana del V Centenari del Descobriment d'Amèrica.

L'esmena 243 fa referència a un augment dins del programa de recuperació del patrimoni cultural i adquisició de béns culturals mobles. Pensem que aquesta partida s'explica per ella mateixa i la baixa queda suficientment justificada.

I la darrera de les nostres esmenes és per dotar d'una forma que creiem més convenient el programa de realització d'obres de restauració i de conservació de monuments immobles d'interès històrico-artístic.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Des de l'escó, si m'ho permet. El torn en contra de l'esmena número 239, en què el Grup Popular proposa subvencionar el Consorci del Palau de la Música per a obres de conservació i restauració del Palau per 15 milions, he de dir-li que nosaltres no acceptarem aquesta esmena perquè aquest any, com en anys anteriors, ja s'ha previst una partida per a la restauració del Palau de la Música, de 30 milions de pessetes. No creiem necessari, en aquests moments, incrementar aquesta partida, tota vegada que la baixa que proposen no la podem acceptar tal com ho he argumentat en el torn en contra d'una esmena en aquest sentit, del Grup Socialista.

Quant a l'esmena 240, molt lloable l'alça que proposen, però nosaltres no podem donar la baixa que proposen.

Quant a la 243, en aquests moments no creiem necessari incrementar el concepte 671.01. El programa de recuperació del patrimoni cultural i d'adquisició de béns culturals mobles preveu l'adquisició de peces d'interès històrico-artístic, producte d'exercir el dret de tempteig en les exportacions d'obres d'art, les quals són regulades per l'actuació de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació d'Obres d'Importància Històrico-Artística de Catalunya. Per tant, les adquisicions que es plantegen són unes de molt concretes, i no es tracta de tot tipus d'adquisicions, sinó només de les obres que es volen exportar.

I, per últim, a l'esmena 244... Miri, el programa de restauració del Departament s'ha reduït aquest any. No es disposarà de prou temps per acabar les obres, atès que no es disposarà de pressupost fins a meitat d'any. Per tant, només es poden dur a terme obres que tinguin un termini d'execució inferior a sis mesos.

Per tot això, li anuncio que nosaltres ens oposarem a l'aprovació d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Posem a votació, doncs, aquestes quatre esmenes... Perdó. (*Ll. Sr. Clotas demana per parlar.*) Separadament?

El Sr. CLOTAS : Únicament l'esmena número 240, separada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : 240, separada. Molt bé. Posem a votació, doncs, les 239, 243 i 244.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

I ara sotmetem a votació l'esmena 240.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Favorables a l'esmena 240.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 8 vots a favor, 54 en contra i 17 abstencions.

Tenim ara a la vista una altra esmena del Grup Popular que no ha estat defensada. És la 241. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Aquesta esmena és una de les que el nostre Grup havia presentat amb la finalitat de, per una banda, transferir recursos de despesa corrent o despesa d'inversió i, per altra banda, augmentar el volum de recursos de corporacions locals. En concret, i en el cas d'aquesta esmena 241 que defenso, i per tal que el senyor Sanclimens no em pugui dir que aquesta partida ha sofert ja un increment molt important o ha tingut un increment molt important aquest any, està congelada a 15 milions, com l'any passat. És evident que, en canvi, les necessitats de restauració i conservació no han disminuït. Nosaltres pretenem augmentar-la d'11 milions de pessetes; no és que es restauri i conservi molt, amb 11 milions, però és quasi doblar la partida. I, pel que fa a les baixes, que suposo que em dirà que és impossible la reducció, són partides que han estat reduïdes l'any passat del pressupost sobre la base de la Llei de Suplement de Crèdit a l'ICS. Per tant, si l'any passat van ser reduïbles a iniciativa de la majoria, concretament del Govern, cal suposar que també són reduïbles a iniciativa d'un diputat de l'oposició.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS (*de l'escó estant*) : Bé, no li donaré una argumentació per a la baixa, perquè la hi puc donar per a l'alça, perquè no li accepto l'alça.

Miri, el programa de transferències de capital per subvencionar aquestes restauracions de monuments i edificis, evidentment, compta amb igual pressupost que l'any passat. Per tant, un que l'any passat comptava amb 43 milions i aquest any també compta amb 43 milions. L'única diferència és que, enguany, no es disposa de tot l'any per gestionar el Pressupost, sinó de mig any, i per això no hem cregut convenient incrementar la dotació.

Per tot això, no acceptarem aquesta esmena del Grup Popular. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, es posa, doncs, a votació aquesta esmena 241. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Pertoca ara ocupar-nos de l'esmena 242, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Sí, gràcies, senyor President. Les esmenes 242, 253, 254, 258 i 259 es consideren ja defensades en la intervenció anterior, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Està bé. Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, voldria contestar perquè algunes d'aquestes

esmenes fan referència a l'acord-marc interinstitucional, que el senyor Clotas aquí ha fet algunes manifestacions que jo voldria aclarir, i que en primer lloc vull dir-li que l'acord-marc entre les institucions catalanes per a la coordinació de llur política en relació amb les entitats culturals bàsiques —el que entenem per «pacte cultural»—, té tres branques : principis generals, coordinació institucional i acords concrets, que incorporen un annex amb els compromisos presos o a prendre el 1986.

Centrant-nos en el punt c), acords concrets, podem distingir : u, compromisos concrets a realitzar dintre del 1986. Punt 1. Manifestacions de voluntat sense concreció de realització, punts 2, 3 i 5, i impuls de diverses qüestions que han estat objecte de converses o d'iniciativa en el passat immediat, punt 4, i sotmetiment de les necessitats a les possibilitats pressupostàries, punt 6. En conseqüència, el plenari ha acceptat d'encarregar a la Fundació Jaume Bofill l'elaboració del Llibre Blanc sobre els equipaments culturals de Catalunya, i tot això és l'únic compromís pressupostari que contempla el pacte cultural per al Pressupost de 1986. I això s'està fent, perquè, com ha vist el senyor Clotas, hi ha una partida pressupostària en aquest sentit.

Hi ha uns altres components d'ordre econòmic, que són en els punts 1.2.1, Palau Nacional de Montjuïc, i 3.1, Orquestra Ciutat de Barcelona. En diverses ocasions s'han reunit representants del Departament de Cultura, Ajuntament de Barcelona i Diputació de Barcelona, que són les institucions afectades per aquests annexos, per estudiar diversos temes que s'hi indiquen, sense que, pel moment, s'hagi arribat a cap acord que signifiqués un compromís econòmic. Quant al punt 1.2.1, Palau Nacional, el Conseller de Cultura, senyor Clotas, el Conseller de Cultura ha acceptat d'aportar-hi una quantitat sense determinar, a càrrec del Pressupost de 1986, atesa la importància del projecte. I quant a l'Orquestra Ciutat de Barcelona —que vostè, en la seva partida, m'ha semblat entendre que no hi havia trobat la dotació pressupostària—, el Departament ja té una partida en els seus pressupostos des de fa anys, concretament 15 milions de pessetes.

L'altra part d'aquestes esmenes, voldria dir-li : senyor Clotas, jo, en això, li voldria parlar molt seriosament, perquè, ho sento molt, perquè sento des de vostè, de fa moltes sessions, en pressupostos, en sessions, un atac velat a l'actuació de les entitats que hi ha en aquest país. Miri, senyor Clotas, aquest país nostre, sortosament, en moltes coses no necessita cap tutela, impuls, intervencionisme ni dirigisme, i si en un camp això que li dic és més palès és precisament en el camp cultural, en el qual, sortosament, més de 3.000 entitats, amb milers i més milers de dirigents i col·laboradors dedicats a la difusió, pràctica i conreu de totes les arts —música, literària, pintura, dansa, teatre, cinema—, fan la seva tasca des de fa molts anys per pròpia iniciativa. Són precisament aquestes activitats, que surten del poble, que són fetes pel poble i per al poble, les que són més congruents amb el nostre tarannà. Jo ja entenc que hi pot haver, i de fet n'hi ha, altres comunitats, països i nacions i encara estats on els poders públics o des dels poders públics calgui motivar les activitats que, per falta de conreadors, no es produeixen; però aquest, li ho asseguro, no és el cas de Catalunya, on precisament aquestes entitats realitzen unes tasques que serien difícils de suplir per cap govern.

I el que proposen vostès sistemàticament en les seves esme-

nes és que l'ajut econòmic, encara que malauradament escàs, que es pugui donar a aquestes entitats l'anul·léssim i el lliurésim als ajuntaments, que, lògicament, també tenen el dret i tenen el deure d'impulsar accions de divulgació cultural, i això també ho entenem i ho fem, perquè, de sempre, i des de la Conselleria de Cultura, s'han fet actuacions d'acord amb els ajuntaments: difusió cultural, política lingüística, patrimoni artístic, etcètera. Per la qual cosa, el que pretenem és trobar un equilibri on, sense abandonar l'ajut a les entitats, també els ajuntaments puguin veure cada vegada més incrementada l'aportació econòmica en aquest camp. I això ja es contempla en els pressupostos d'aquest any, i, sobretot, després d'ésser aprovades en Comissió unes esmenes del nostre Grup, totes elles encaminades a aquest fi. Això vol dir-li, també, que som conscients que cal millorar les aportacions als ajuntaments, però sobretot sense descuidar les atencions i ajudes a les nostres entitats.

Això, crec que li ha donat resposta al fons de les qüestions que plantejaven aquestes esmenes que vostè m'ha proposat, i que en aquests moments jo li dic que el nostre Grup les rebutjarà, totes elles.

Moltes gràcies, senyors diputats; senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar a votació, doncs, aquest conjunt d'esmenes. Ho podem fer conjuntament? (*Ll. Sr. Clotas demana per parlar.*) Digueu, digueu.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó èstant*) : Sí, senyor President, per al nostre Grup, sí, efectivament. El que sí que agrairia és si pogués donar relació de totes les esmenes, perquè no quedés cap dubte.

El Sr. PRESIDENT : Sí, són les esmenes 242, 253, 254, 258 i 259.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, excusi'm. Hi deu haver un error, potser, en el meu enunciat. Eren : 245, 247 i 249, també.

El Sr. PRESIDENT : Ah, també? Ah, jo he entès que de la 242 saltava a la 253. A veure, doncs, 242, 245 i dos-cents...

El Sr. CLOTAS : 245, 247 i 249, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. CLOTAS : Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Doncs aquest conjunt es pot posar a votació en conjunt, sense...

Anem a votar, doncs, les esmenes 242, 45, 47, 49, 53, 54, 58 i 59.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'esmenes ha estat refusat per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Pertoca ara passar a l'esmena 246, del Grup Socialista, per defensar la qual tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Des de l'escó, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Naturalment.

El Sr. CADEVALL : L'objectiu d'aquesta esmena és obrir una partida de 30 milions, assignada nominalment al Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya. Com que ja anteriorment una pregunta havia tractat aquest tema, m'agradaria que

no pensessin que és una idea meua o que és una iniciativa de l'oposició. Senzillament estem demanant que el Consell Executiu continuï l'obra començada, perquè realment existeix una inversió feta per la Generalitat en la compra del Vapor Aymerich, Amat i Jover per a seu central del Museu; existeix un projecte museístic interessant —ja sé que els museus d'art tenen més tradició, però tinguin en compte que Catalunya és un país industrial—, i existeix un projecte arquitectònic d'adaptació de l'edifici, que és bastant quantiós en el seu pressupost, però que és un projecte tècnicament i museísticament molt interessant.

El que passa és que, contra totes les expectatives, en el Pressupost de 1986 s'ha abandonat l'obra començada i no hi ha cap quantitat per al remodelatge; sé que hi ha quantitats per al funcionament de la part que hi ha del Museu.

Sortosament, em consta —perquè ho han manifestat diverses vegades— que el senyor Conseller reconeix la importància del Museu i ha manifestat el desig de veure'l acabat en pocs anys. Com a diputat de l'oposició, suposo que el meu paper seria dir que no n'hi ha prou amb bons desitjos per governar, però estic tan convençut de la sinceritat dels desitjos del senyor Conseller que deixaré això, però el que passa és el següent : que la Conselleria de Cultura està buscant uns promotors, diguem-ne, un finançament exterior perquè diu que, amb els recursos de la Generalitat, tardaria molts anys a portar a terme aquest projecte. Com que jo em temo —tant de bo no fos així!— que buscar aquest finançament pugui tardar més de deu anys, demanaria que, entre tant, per si de cas, destinessin aquest any mateix una partida de 30 milions —que realment no és suficient, però seria un començament— per al remodelatge d'aquest Museu. I això, únicament amb el desig que els que visitin la part que ja funciona del Museu de la Ciència i de la Tècnica poguessin parlar de l'obra feta i no de l'obra abandonada a mig fer.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Sí, gràcies, senyor President. Precisament, en Comissió, nosaltres ja vam oferir una transaccional, en aquells moments, que afegiria, a les inversions per a la posada en marxa d'edificis i immobles, inclòs el Museu d'Art Contemporani, l'afegitó «i el Museu de la Ciència i de la Tècnica»; pel seu Grup no va ser acceptat, senyor Cadevall, aquest afegitó. Per tant, amb això ja dono per fet el torn en contra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar a votació, doncs, aquesta esmena número 246.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'esmena 248, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Folchi.

El Sr. FOLCHI : Sí, senyor President. I ara sí, ara podríem fer l'agrupació que volia fer abans el senyor Sanclimens, a hora

encara no prou cinematogràfica; aquesta hora sembla que ja és la pròpia per parlar de cine. Llavors, fariem l'agrupació de la 248, la 250 i retirariem les 255 i 66.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. FOLCHI : Aquesta retirada té una motivació una mica excepcional, i em sembla que val un minut d'explicació.

Les retirem perquè, encara que sembli mentida, a Comissió se'ns en va aprovar una altra, d'esmena, que no surt ara en el Dictamen de la Comissió. (*Remor de veus.*) Sí, sí, és cert, se'ns en va aprovar una, i en aquella que se'ns va aprovar, quadraven aquestes dues que ara es retiren. Aprovada aquella, no té massa sentit de mantenir aquestes dues, no perquè no fóra bo, sinó perquè l'agrupació de partides que nosaltres podíem provocar, fins on la majoria volia acceptar-la, ja està acceptada.

Bé, nosaltres pensem, igual que el senyor Clotas, defensant una esmena semblant del Grup Socialista, que la subvenció de la Generalitat a la producció cinematogràfica catalana és insuficient. Bona prova que és insuficient, per molt que hagi augmentat la partida, és que el pes de Catalunya en el món cinematogràfic espanyol, baixa. I això no és bo.

Per altra banda, tractaré de no fer-li fàcil al senyor Sanclimens d'utilitzar els fulls que sens dubte tindrà preparats, perquè..., sí, sí, nosaltres volem precisament finançar a l'alça, però baixant la partida de normalització lingüística, per una raó òbvia : perquè pensem que el cine és un bon vehicle per fer normalització lingüística. És clar, almenys pot ser-ho; pot ser-ho si es pren la decisió de treure el cinema català del *ghetto* del cine Arcàdia, i si en fer política de doblatge, es fa de debò, perquè, és clar, el Diputat que parla, defensant aquesta esmena ha tingut el plaer de veure una pel·lícula que ha gaudit d'una subvenció per doblatge en català, i el vocabulari de la qual, el lèxic de la qual, sempre en català, és clar, consistia en la reproducció dotze vegades d'una sola paraula : «Teresa», «Teresa», «Teresa»... dotze vegades (*remor de veus*). Aquesta pel·lícula ha tingut subvenció per doblatge en català.

És clar, vist així, no. Vist així, el cine no és un vehicle de normalització lingüística. Penso que és fàcil de veure que hi ha una altra possibilitat de plantejar les coses i que, per tant, és normal que el nostre Grup plantegi fer normalització lingüística a través del cine, fer dinamització cultural a través del cine, ambdues coses.

Per tant, l'alça es justifica per la mateixa migradesa dels recursos aportats, i les baixes per la raó que acabo d'exposar.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Senyor Folchi, possiblement no li donaré —segur— les subvencions a la baixa, o l'excusa per a les subvencions a la baixa, perquè ja li he donat fa una estona els motius de la subvenció, de l'augment de la partida, de la 476.01 en alça. És a dir, que l'any 1985 s'hi havien destinat, a aquest concepte, 24.550.000 pessetes, i aquest any 1986, 106.985.000.

Poc abans, un diputat de l'oposició, el senyor Clotas, reconeixia que, evidentment, en aquest capítol de la cinematografia, doncs, la Generalitat —entre d'altres— semblava que anàvem amb una política ja bastant concreta. Efectivament, puc dir-li que les ajudes a la producció cinematogràfica, s'han previst creacions de comissions que assessoraran el Departament en la distribució de subvencions a la producció catalana.

Aquesta comissió s'ha previst que actuï també com a subcomissió per a Catalunya del Ministeri de Cultura, per a l'assessorament en la distribució dels ajuts que dona l'Institut de Cinematografia y las Artes Audiovisuales a totes les pel·lícules espanyoles. Beques per a guionistes; es farà la segona convocatòria de beques. Televisió, drets d'antena; també hi ha tot un programa de col·laboració. Formació del cinema català; un altre programa. Escola de cinema, també estan endegades converses amb la Direcció General d'Ensenyament Professional, amb l'Ajuntament de Barcelona i amb els mitjans de l'Escola de Mitjans Àudio-visuals, amb TV3, i amb els escolapis de la Bonanova, etcètera, per trobar una fórmula econòmica i acadèmica que permeti la creació i funcionament d'una escola del cinema.

Tot això va encaminat a millorar la política de cinema de la Generalitat, de la Conselleria de Cultura, i precisament per aquest concepte també hem augmentat la dotació pressupostària, el que passa és que no la podem augmentar més, almenys en aquest exercici.

Per tot això, ens oposarem a aquestes dues esmenes del Grup Popular.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la votació d'aquestes dues esmenes, 248 i 250.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Separada?

El Sr. VIVES : Sense ànim d'obstruir el debat, votació separada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, doncs, posem a votació l'esmena 248.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 59 en contra i 19 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena 250.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions.

Ara ens toca passar a l'esmena 257, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, m'ho temia, però ho certifico : hem anunciat la retirada fa una estona d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada, aquesta? Som ara a l'esmena 260, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, per fer la defensa conjunta de la 260, 261, 262 i 264, ja que totes elles

van adreçades a l'ajut i a la subvenció a la premsa en general.

Les nostres esmenes, senyores i senyors diputats, van adreçades a la racionalització de les tres partides que el Projecte de Pressupost del Govern de la Generalitat proposa per a ajuts a la premsa escrita en català. Paradoxalment, ens trobem en aquest exercici pressupostari que s'ha canviat l'enunciat d'aquestes partides, quan a nosaltres ens semblava molt més racional i molt més correcte parlar de tres tipus de premsa: la premsa comarcal, la premsa diària i la premsa setmanal d'abast nacional. Aquest era l'enunciat que ha figurat durant cinc exercicis consecutius del Govern de la Generalitat, i que no en comprenem exactament les raons, perquè no veiem exactament cap a on va adreçat el nou enunciat; esmenem quant al títol d'aquestes partides.

Quant al contingut, jo he tingut moltes oportunitats en aquest hemicicle de parlar de la política comunicacional, de la política d'ajuts a la premsa escrita totalment o parcialment en català, perquè creiem que aquest és un element molt important de normalització i de recuperació lingüística, i aquest any continuem presentant el mateix tipus d'esmenes; és a dir, la racionalització d'aquestes partides. Volem, per a la premsa comarcal, afegir, incrementar amb una partida de 25 milions el previst pel Govern de la Generalitat. En la premsa diària, mantenir la partida que correspon a 76 milions, i l'increment de 35 milions de pessetes a la premsa de caràcter setmanal i d'abast nacional.

Podríem reproduir el debat que en onze vegades consecutives ha tingut lloc en aquest hemicicle entorn de la premsa a Catalunya, de la seva situació de retrocés, de la seva situació de manca d'ajuts suficients per part del Govern de la Generalitat. El que ens temem, i recordaré les paraules del President Pujol com a rèplica d'una intervenció del President del nostre Grup senyor Obiols, en motiu d'un debat d'orientació política general el mes de setembre en aquest hemicicle, o més recentment les paraules del Conseller de Cultura, senyor Ferrer, en la sessió informativa de la Comissió de Cultura, sobre la política del seu Departament recentment tinguda, que tant el President Pujol com el senyor Ferrer consideren que no, que la premsa a Catalunya es troba en una magnífica situació, que no és cert que hagin anat tancant revistes; que no és cert que hi hagi hagut incompliment del pagament de les subvencions acordades pel Ple del Parlament a aquestes revistes, o a aquesta premsa en general, i, per tant, discrepem absolutament sobre la situació i el diagnòstic de la premsa a Catalunya, tot i tenir en compte que tan sols fa..., just abans de la campanya electoral a les eleccions del 84 al Parlament de Catalunya, tots els Grups d'aquesta Cambra —amb representació en aquesta Cambra— vam tenir oportunitat de dialogar amb l'Associació de Premsa periòdica escrita en català, amb representants de la premsa diària, amb representants de la premsa comarcal, i coincidíem que la situació de la premsa a Catalunya era una situació deteriorada, necessitada d'ajuts institucionals, fins al punt que ja en campanya, fins i tot a les eleccions al Parlament de Catalunya, vam tenir oportunitat de celebrar un debat, on es considerava la conveniència d'encarregar un estudi sobre aquest diagnòstic, sobre aquesta situació de la premsa a Catalunya a ESADE, i crear fins i tot, o pensar en la possibilitat de crear una institució mixta, privada-pública, de control, racionalització, transparència... és a dir, establir uns criteris racionals d'ajuts a la premsa a

Catalunya. Recordaré, entre cometes, que el representant en aquells moments, en aquestes reunions, per part del Grup de Convergència Democràtica, pel partit de Convergència Democràtica, era justament el senyor Ferrer, avui titular de la Conselleria. Naturalment, pot fàcilment observar-se que, com a conseqüència dels resultats de les eleccions del 84, doncs aquelles intencions —bones, jo diria— que teníem tots els Grups d'aquesta Cambra, no han estat reflectides d'aquesta manera en els Pressupostos, ni del 85 ni en els Pressupostos del 86, malgrat que l'aleshores titular o representant de Convergència Democràtica, és avui el responsable màxim de la Conselleria.

Per aquest motiu, presentem les esmenes que també poden considerar-se clàssiques dins els exercicis pressupostaris per part del Grup Socialista, al mateix temps que renovo el que justament acabem de presentar com la necessitat —el partit socialista— d'una política de comunicació per a Catalunya, consensuada no solament entre els grups polítics o les forces polítiques, sinó també amb els sectors professionals, creadors i productors de la premsa a Catalunya.

Per tant, mantenim aquestes esmenes a la consideració de tota la Cambra, renovem l'ofertament fet públicament a través de l'edició d'un llibre on es contenen tots els elements que haurien d'integrar un acord comunicacional a Catalunya —de premsa, de ràdios, de televisió—, i, naturalment, agrairíem el vot favorable a aquestes esmenes, cosa que veiem difícil d'obtenir.

El Sr. PRESIDENT: Anem a posar a votació, doncs, aquestes quatre esmenes. Suposo que ho podem fer conjuntament... (*Remor de veus.*) Podem fer-ho conjuntament? Ah!, perdoneu-me, perdoneu-me. Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens per a un torn en contra.

El Sr. SANCLIMENS: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en el Pressupost d'enguany s'ha adaptat el text dels tres conceptes, el 471, 471.02, 471.03, als apartats que preveu el Decret 497/1983, que regula aquests ajuts. No és, doncs, que hàgim canviat de política ni de sistema, sinó que quedi clar que és —ni canviat de situació— que hem adaptat un text que no era el més idoni.

Aquí podria estendre'm bàsicament amb el que diu el Decret, però no és hora, evidentment, però sí que li puc argumentar, pel que fa a l'esmena 261, que la baixa proposada del concepte 673.01, també s'ha calculat en funció de l'Ordre que es publica anualment per tal de donar suport a l'edició de llibres en llengua catalana, i que per al 1986 s'ha estimat que no seria inferior a 164 milions de pessetes.

Cal recordar que aquest suport es fa mitjançant l'adquisició de 200-300 exemplars, d'acord amb el que preveuen les bases. Aquests exemplars s'adquireixen amb un descompte important, i es destinen a biblioteques, a escoles, i a d'altres entitats culturals.

I, pel que fa a l'esmena 264, la baixa proposada del suport genèric a la producció editorial en llengua catalana suposaria no poder portar a terme les actuacions en aquest camp, ja que s'ha estimat que l'any 1986 aquest suport a la producció editorial en llengua catalana suposaria 164 milions de pessetes, que no es poden retallar.

Per tots aquests conceptes, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a aquestes quatre esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a la votació d'aquestes quatre esmenes... (*L'I. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanariem votació separada de la 261.

El Sr. PRESIDENT : 261; gràcies. Doncs, posem a votació la 260, 62 i 64.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

I ara anem a sotmetre a votació, l'esmena 261.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebujada per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I ens queda ara, finalment, la 263, presentada pel Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores diputades i senyors diputats, haver de parlar en aquestes hores, que ja comencen a ser impies, limita considerablment les possibilitats de persuasió de l'orador perquè o l'audiència està distreta o bé comença a alimentar un odi cartaginès contra el que fa ús de la paraula (*rialles*), però els haig de recordar, senyores diputades i senyors diputats, que estem complint amb el nostre...

El Sr. PRESIDENT : Permeti'm, senyor Lorda, que li digui que vostè no pot suscitar odi per part de ningú. (*Rialles.*)

El Sr. LORDA : Moltes gràcies, senyor President.

Bé, es tracta de l'esmena 263, d'addició al concepte 487.01, article 48, capítol IV, i modificació parcial d'aquest concepte que, de suport a institucions del món del llibre, passa a ser Institut de les Lletres Catalanes, tot dotant-lo d'una partida oberta, és a dir, ampliable d'un milió.

L'Institut de les Lletres Catalanes només existeix *in pectore*, però jo diria que amb un grau de maduresa força considerable. La present consideració de la Proposició de Llei que el suporta s'hauria d'haver vist, originalment, en la segona sessió plenària del proppassat dimarts. Per raons que ara no tinc temps d'exposar, es va suprimir de l'ordre del dia. El Projecte, però, tindrà, segons tots els indicis, una bona acollida.

En primer lloc, comptem amb la voluntat política favorable del Consell Executiu, que a les darreries de la passada legislatura va presentar el corresponent Projecte de Llei, que va decaure en dissoldre's el Parlament. I, a més, les manifestacions sumament positives al respecte dels cercles governamentals : l'ex-conseller Cahner va qualificar l'Institut de «vella aspiració dels escriptors catalans». El successor del senyor Cahner —i ara també ex-conseller—, senyor Rigol va dir personalment al diputat que els parla que la Conselleria s'ocupava de la qüestió amb gran interès, la qual cosa va ratificar en ocasió de la reunió de la Comissió de Cultura d'aquest Parlament del 7 de setembre de 1985, tot responant a una pregunta del nostre company, Il·lustre Diputat senyor Obiols. Assegurà aleshores també el senyor Rigol que el Projecte es portaria al Parlament, perquè la institució de les lletres catalanes era —va dir textualment—

«una eina bàsica.» No sabem exactament què en pensa el nou Conseller de Cultura, l'Honorable senyor Joaquim Ferrer, la presència del qual en aquest hemicicle saludo amb el cor alegre, però, no fa pas gaire, en va admetre implícitament la necessitat. Amb motiu de l'acte de lliurament dels premis de literatura catalana de la Generalitat, el proppassat 21 d'abril, va declarar que el problema dels autors de Catalunya no resideix en llur capacitat creativa, sinó en la manca de canals de comunicació amb el lector. Llacuna aquesta —afegim nosaltres— que, entre altres, es proposa omplir l'organisme a què estem al·ludint.

Per últim, l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, senyor Culler, en presentar ahir el Projecte de Llei de Pressupostos, ens va dir que un dels quatre eixos d'orientació d'aquests Pressupostos és la recuperació lingüística i cultural, àmbit en el qual s'insereix l'Institut de les Lletres Catalanes.

Va dir més. Va dir que el patrimoni artístic, escrit i documental —també afí al projectat Institut— gravita, pel que fa a la despesa, sobre els 45.000 milions —10,5% del Pressupost— de lliure disposició. Per aquest cantó tampoc, doncs, suposem que no hi haurà objecció.

Davant d'aquestes perspectives encoratjadores, el nostre Grup ha cregut lògic proposar l'adopció d'aquesta mesura de previsió que ofereix a la consideració de la Cambra la nostra esmena 263.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, procuraré ser breu per això de no suscitar cap odi, com deia l'Il·lustre Diputat senyor Lorda. Efectivament, estem d'acord amb el fons de l'exposició que ha fet el senyor Lorda, el que passa és que —com ho entén el senyor Lorda— com que aquest Institut no està creat, és difícil dotar-hi un pressupost per una quantitat pressupostària per a aquest any 1986.

Evidentment, en tot cas, quan es creï, ja es podrà dotar a aquest concepte, el 487.01 que vostè proposa, o un altre que es consideri més adient, la quantitat pressupostària per tirar endavant aquest Institut, que, repeteixo, hi estem d'acord en el fons, el que passa és que com que en aquests moments no està creat no hi podem dotar quantitat pressupostària.

Per tot això, ens oposarem a aquesta esmena i proposem a la Cambra que també s'hi oposi.

Senyores i senyors diputats, senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Posem a votació, doncs, aquesta esmena 263. Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estinguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat el pressupost corresponent al Departament de Cultura. I ara hauríem d'entrar en el de Sanitat, però tenint en compte que ens convé seguir treballant, però potser no tant (*rialles*), jo volia proposar al Ple que ens autoritzi per passar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

(Pausa.)

Bé, per assentiment, doncs, ho acceptem, queda acordat així. (*Remor de veus.*) Passem, doncs, a aquest Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

La primera esmena que hem de substanciar, tenint en compte la retirada de la 322, és la 323, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Si no hi té inconvenient cap Grup de la Cambra, acumularíem en aquest debat la 327, 340, 342, 348 i 353; en la mesura que totes aquestes esmenes tenen el mateix fonament de baixa, que es tracta de reduir les atencions protocol·làries i les gratificacions extraordinàries que no tenen cap justificació.

Hi ha direccions generals d'aquest Departament, pensin, senyores i senyors diputats, que tenen en concepte de «gratificacions extraordinàries» entre 11 i 18 milions de pessetes. I on desviem aquests diners? Fonamentalment a sis partides.

La primera, a multiplicar per vuit les subvencions per cobrir emergències per part del Consell Executiu. Esdeveniments recents de Catalunya —que no desitgem que es reproduixin, però que, evidentment, cap entre les possibilitats que així sigui— fan aconsellable de multiplicar aquesta partida en la quantia en què el nostre Grup parlamentari ho ha fet.

Segona destinació dels diners : a incrementar en un 50% les ajudes al planejament municipal; planejament que, afortunadament, està avançat, però del qual encara resten pendants una bona part dels municipis fonamentalment rurals de casa nostra i, per tant, entenem que és bo que, des del Consell Executiu, s'incrementin les mesures pressupostàries a aquests efectes.

Tercera destinació : a incrementar les transferències de corporacions locals en política territorial —i els faig gràcia de l'argumentació perquè coincidiria bàsicament amb l'anterior.

Quarta destinació : a multiplicar per dos les transferències a corporacions locals en matèries de ports i costes, tema clau per a una ordenació com cal de tot el que fa referència al sector litoral del nostre país.

Cinquena destinació : a incrementar les dotacions al Consorci d'Aigües de l'Ebre, perquè el Consell Executiu, com discutíem l'altre dia, ha reduït aquelles dotacions a partir de la Llei dels 20.000 milions d'Habilitació de Crèdit.

I darrera destinació : a incrementar en un 30% els ajuts extraordinaris per a llogaters. I jo voldria fer especial referència, en aquesta partida, de l'increment per a ajuts extraordinaris per a llogaters, per fer-los palès als senyores i les senyores diputades que el que hi destina el Consell Executiu, que són 60 milions de pessetes, és sensiblement inferior al que sumen tot el que fa referència a atencions protocol·làries i gratificacions extraordinàries, és a dir que entre les partides de «protocol» del Departament de Política Territorial i les partides de «gratificacions extraordinàries» s'hi destinen més recursos que dels quals pensa fer ús el Consell Executiu per ajudar aquells llogaters amb problemes de pagament dels seus cànons arrendataris, com a conseqüència de determinades situacions familiars, en un 100%, segurament, no volgudes pels mateixos llogaters. Em sembla que aquest argument és quelcom que clama al cel i, en definitiva, és per això que hi destinàvem, com a sisena partida a incrementar en aquests pressupostos, aquests ajuts extra-

ordinaris per als llogaters, en la quantia que figura en l'esmena 353.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, com molt bé deia el senyor Maties Vives, el comú de totes aquestes esmenes presentades a aquest Departament, i que ell ha defensat conjuntament, és que la baixa és la mateixa. En aquest sentit li haig de dir que, efectivament, estem d'acord que la baixa és la mateixa i que l'origen de les modificacions ve del concepte «gratificacions per serveis extraordinaris», però que justament aquest concepte no correspon ni permet cap discrecionalitat referent a prestacions del personal i que, per tant, aquesta partida està adscrita a conceptes de «major dedicació», «hores extraordinàries», «desplaçaments», «esforços i rendiments», «complements de productivitat», «desplaçaments i treballs extraordinaris en hores difícils» —depèn de cada direcció general—, o «tràmits d'expropiació», és a dir, desplaçaments que exigeixen totes les múltiples activitats de les diferents direccions generals del Departament de Política Territorial i que, per tant, no es pot rebaixar, i molt menys en les quantitats que el senyor Maties Vives proposava.

Per tant, nosaltres, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a sotmetre-les a votació. Podem fer-ho conjuntament? Ja no s'ha de desglossar cap de les...? Sí? Podem fer-ho conjuntament, doncs.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El conjunt d'aquestes esmenes ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'esmena 324, presentada pel Grup Popular. Per presentar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Moltes gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. Faré conjuntament la defensa de l'esmena 324 i 344, ja que totes dues porten la mateixa alta.

Precisament, sobre aquesta alta voldria dir-los que l'any 1985 i amb un altre programa, però amb aquesta mateixa cosa de reposició, conservació, senyalització, protecció i explotació de carreteres, pujava exactament 1.275 milions de pessetes i, en canvi, en la de 1986 només puja 930.105.374. Aleshores, nosaltres el que fem és pujar més això, ja que creiem que la reposició i la conservació i senyalització de carreteres és una cosa que cada any s'ha de tenir en compte i que cada any s'ha de fer.

Quant a les baixes, no parlaré ni de les gratificacions ni de les atencions protocol·làries, de les quals ja ha parlat el senyor Maties Vives; sí que parlaré d'estudis i treballs i d'estudis i redacció de projectes. Nosaltres rebaixem aquests diners, aquestes quantitats pressupostades per a aquestes coses, perquè creiem que a dintre de la Conselleria d'Obres Públiques i d'Urbanisme, o de Política Territorial, ja hi ha els tècnics necessaris i precisos perquè ells ho facin i no hem d'anar a buscar-ho a fora, i, si ho hem d'anar a buscar a fora, jo, francament, no voldria parlar de projectes, perquè en conec algun que valdria

més que no els hagués fet. (*Remor de veus.*)

Quant a publicitat i propaganda, per què rebaixem publicitat i propaganda? Mirin, senyors, voldria saber, que em diguessin a veure quina és la propaganda que ha de fer aquest Departament. Carreteres? No, no n'han de fer de propaganda de carreteres; si estan ben fetes la gent ja hi va. Depuradores? (*Rialles.*) Per força, per força —sí, riguin, riguin— (*fortes rialles*)... Estacions depuradores, escoltin, per força s'hi han d'«enxufar», vulguin o no vulguin (*fortes rialles*); per tant, propaganda de coses que fan, em diran : «sí, per vendre pisos, per vendre sòl industrial...» Mirin, ho carreguin al preu de venda, quan venguin el solar o venguin els pisos.

Per totes aquestes coses, nosaltres és això el que proposem.

(*El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Gràcies, senyor President. Miri, jo, senyor Veray, em centraré en els conceptes que vostè ha dit, perquè, en fi, dels altres ja n'hem parlat.

És clar, dintre de la partida «estudis i treballs tècnics» hi ha una part que sí que s'ha d'encarregar a fora, que són les despeses derivades dels dictàmens elaborats per la defensa del Departament de Política Territorial i Obres Públiques davant dels tribunals de justícia, per exemple.

Publicitat i propaganda : evidentment que hi ha coses que s'han de donar a conèixer; per exemple, el Departament ha d'afrontar despeses de tipus informatiu per donar a conèixer els programes educatius de l'Escola de sobrestants de Tàrraga, a fi de promoure l'especialitat de sobrestants d'obres públiques, que és una formació professional de segon grau; la col·laboració amb la realització de l'exposició amb motiu de la Conferència de la Població, organitzada per l'ONU, en la qual hi participa el nostre Departament; les despeses de promoció i la posada en marxa d'una revista trimestral, i l'edició resum del pla general de carreteres, que està previst incloure dins aquesta partida d'aquest any.

Per tant, nosaltres, senyor Veray, no li podem acceptar aquestes esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Posarem a la consideració de les senyores i senyors diputats les esmenes, per tant, 324 i 344.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 22 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 325, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Agruparé la 325, la 343 i la 349.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. VERAY : Totes aquestes tres esmenes l'única cosa que fan és traspasar despesa corrent a inversió, a través de les corporacions locals, ja que nosaltres creiem que una de les maneres de poder fer inversió al Departament de Política Territorial és a través de les corporacions locals.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Bé, d'alguns dels conceptes d'on surten les baixes proposades pel Senyor Veray per finançar les seves esmenes ja n'hem parlat.

Jo el que voldria afegir —és a dir, donats per tractats aquests temes, ja que ja n'hem parlat abans, tal com deia— (*remor de veus*) al que he dit fins ara és que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, mitjançant, entre d'altres, la seva Secretaria General, aplica la seva política científica i d'investigació i ajuda a la universitat, que es reflecteix en la partida 09.01, 489.01, de convenis amb ens públics o institucions sense ànim de lucre. És en el context d'aquest objectiu que la Secretaria General preveu unes quantitats en aquesta partida a fi de disposar d'un mínim marge de maniobra per posar en marxa els convenis amb l'Escola d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, l'Escola d'Arquitectura i altres fundacions privades sense cap finalitat de lucre i dirigides a la investigació.

La reducció d'aquesta partida suposaria reduir encara més el suport que dona el Departament a la imprescindible tasca dels ens investigadors. D'altra banda, tota una sèrie de conceptes englobats dintre del material d'oficina..., em fa l'efecte que és fàcil d'imaginar per les senyores i els senyors diputats que una direcció general o unes direccions generals que treballen bàsicament en el planejament, en la inversió, que han d'aplicar quantitats importants de diners, que utilitzen plànols, que utilitzen materials gràfics, que són cars, de reproducció costosa, potser podrien fer molt poca cosa amb les 920 i tantes mil pessetes que el senyor Veray deixaria en aquesta partida, en la partida de material d'oficina, en treure tot allò altre.

És absolutament impossible, senyores i senyors diputats, que un departament amb tanta inversió pugui treballar sense unes inversions importants en despesa corrent.

Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres ens oposarem a aquestes esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, si no s'indica el contrari, votariem les esmenes 325, 343 i 349.

Vots a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena número 328, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula... Qui? Ah!, perdó, el senyor Rísquez, és que no el veia! L'Il·lustre senyor Rísquez té la paraula.

El Sr. RÍSQUEZ : Gracias, señor Presidente. Para retirar la 328, precisamente ésta y, si me permite, para defender la 331 y la 333.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Com diu? 329?

El Sr. RÍSQUEZ : Retiramos la 328 y defenderemos la 331 y la 333, conjuntamente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Retirada la 328 i defensa la 31 i la 33.

El Sr. RÍSQUEZ : Gracias, señor Presidente. Señoras y señores diputados, defenderemos estas dos enmiendas conjuntamente, porque las dos tienen elementos comunes, concretamente dos; el primero, que son de interés social y, el segundo,

que las partidas que se amplian se detraen del mismo capítulo, es decir, trabajos técnicos, estudios y material de oficina.

En relación con la 331 nos parece que el aumento producido en la propuesta que se hace de los presupuestos en el día de hoy, a nuestro juicio no cubre las necesidades que necesariamente el colectivo de beneficiarios, pues, va a tener en el presente año. Nos referimos al aumento de jubilaciones que ha habido, nos referimos al aumento de tarifas, y nos referimos —a pesar de que en la presentación que hacen del desarrollo del programa hablan de ampliar este elemento de beneficio a colectivos como jubilados y también a parados, en la actualidad nos parece que el colectivo de parados no se está beneficiando en absoluto, puesto que no hay mecanismos que permitan que tengan ese descuento o esa exención en el pago del transporte.

Por consiguiente, nos parece que es una ampliación pequeña, que debería hacerse un poco mayor, teniendo en cuenta, además, que el objetivo no debería ser solamente beneficiar a estos colectivos en lo que se refiere al transporte público, puesto que hay otros transportes que no son públicos y que, si se llega a un concierto con ellos, efectivamente, también tendrían el mismo tratamiento y, en algunos casos, hay colectivos que necesitarían tomar esos, los privados, y no los públicos.

Y de otro lado hay un colectivo importante, que está teniendo también un tratamiento de excepcionalidad, y que no se recoge, como puede ser el colectivo de estudiantes, que, en algún caso —sobre todo los que se desplazan a la universidad en relación con Ferrocarriles de la Generalitat—, tienen un descuento que no se contempla; pero, además, hay otros que van a otras universidades y tampoco se le da ese tratamiento. Nos parece, por tanto, que sería conveniente que se ampliara esa cantidad y se diera una mayor cobertura a otros colectivos que en este momento no se están beneficiando.

Y, por último, nos parece que, si no se tiene en cuenta esa ampliación para dar un tratamiento generalizado a todos los transportes, daría la impresión como que si al final se acabará pagando, porque hay subvenciones al transporte público, fundamentalmente al gestionado por la Generalitat, que, por otra vía se va a pagar ese déficit y, sin embargo, no se va a tener ese mismo beneficio en otros transportes públicos que no son de la Generalitat.

En lo que se refiere a la 333, igualmente nos parece que si ya ha quedado puesto de manifiesto, a lo largo del debate, que en materia de empleo hay pocas iniciativas, solamente hay enunciados, y que no hay un desarrollo posterior en los programas, que permita ver que hay alguna voluntad de fomentar la creación de empleo, nos parece que sería una buena medida que, en este punto concreto, se hiciera el esfuerzo de contemplar la posibilidad de la constitución de cooperativas de transporte, que en algunos casos se están haciendo, que no tienen posibilidades de iniciarlo con garantías y que, en definitiva, el dejar en ese campo la igualdad de oportunidades para el privado y el público, teniendo en cuenta que hay un elemento económico por medio, no sería tal igualdad de oportunidades. Por consiguiente, lo que pediríamos es que se contemplara esa posibilidad y se aceptaran nuestras enmiendas.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre

Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Gràcies, senyor President. Començant per la darrera de les dues esmenes que ha presentat l'Il·lustre senyor Diputat, jo voldria dir que en la 333 rebaixa, per finançar el foment de les cooperatives de transport, la partida de publicacions, treballs i altres activitats de 16.050.000, la rebaixa en 15 milions de pessetes i, per tant, n'hi deixa simplement 1.050.000. Això, efectivament, suposaria la impossibilitat d'afrontar l'edició de treballs i altres publicacions necessàries per a la Direcció General de Transports en el desenvolupament de les seves competències, amb gran perjudici, efectivament, de la informació als ciutadans.

Evidentment, amb 1.050.000 pessetes poca cosa podrien fer d'informació. La quantitat consignada en aquests pressupostos correspon a menys de la meitat del necessari per desenvolupar les feines corresponents a disseny, fotocomposició i edició de sis unitats de guies *Estrella*, edició de tres unitats de monografies tècniques, el pla d'estacions d'autobusos, el pla d'aparcaments d'autobusos discrecionals, diferents aspectes de publicitat, propaganda i promoció de transport públic, i assistència a exposicions com poden ésser Esquí de Muntanya, Rodatur o el Cosmo. Això seria pel que fa referència a la segona de les esmenes que el senyor Diputat ha presentat.

A la primera, realment, finança l'increment a partir d'una rebaixa de material d'oficina i dels estudis i treballs tècnics. Hem parlat ja dels dos conceptes, de les dues partides, més en general, en altres esmenes que hem tractat en aquest debat, però en el cas concret d'aquestes, que es refereixen a la Direcció General de Transports, m'agradaria fer esment especialment al conjunt dels impresos que, per als serveis d'explotació, que comprenen les quatre demarcacions territorials, aquests impresos, fulls de ruta, fulls de taxes, notificacions de sancions, butlletes per a la Guàrdia Civil, etcètera, són molt quantiosos i costosos, i, a més, si afegim els llibres de ruta, els llibres de reclamacions, les cartes de port o reglaments d'explotació, els llibres d'expedició, els llibres d'explotació, els llibres de reclamacions de transports per cable, els llibres de cable II, els llibres de cable IV, els reglaments de telesella, telesquí i telecabinas.

És evident que la recaptació motivada per la venda de tots aquests impresos, ja sigui per ells mateixos o per la taxa corresponent, s'ingressa directament a Economia i Finances, però la Direcció General de Transports ha d'afrontar el seu pagament. Per tant, senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres no podem acceptar aquestes esmenes i, per tant, les votarem en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, si no hi ha inconvenient, sotmetriem a la consideració de les senyores i els senyors diputats aquestes dues esmenes.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgen abstenir-se?

Les esmenes 331 i 333 han estat rebutjades per 24 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Passem, ja, a l'esmena número 329, que correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta és

una esmena que el senyor Ramírez em deia abans de començar el debat : « escolta, aquesta la retirareu, no? » Bé, doncs... no; no. Suposo que després d'escoltar els seus llargs i documentats discursos, li hauria fet un mal favor si l'hagués retirat.

Bé, de què tracta, aquesta esmena? Aquesta esmena tracta de dotar amb 15 milions de pessetes una partida que es diu « Altres inversions en matèria de transports », que no figurava en la Direcció General de Transports del Projecte de Llei de Pressupost. Després d'una esmena del Grup parlamentari de Convergència i Unió, ara hi ha 1.000 pessetes en aquesta partida.

Per què fem aquesta esmena? Fem aquesta esmena perquè a la Llei 2/86, d'Habilitació de Crèdits dels 20.000 milions famosos de pessetes, apareixia un article 67, que deia : « Altres inversions en matèria de transports », és a dir, el mateix que pretenem nosaltres, i estava dotat amb 250 milions de pessetes que, evidentment, eren urgents, perquè un projecte de llei d'habilitació de crèdits es fa per atendre inversions urgents del Consell Executiu.

La nostra sorpresa va ser, ai las!, quan en repassar la Direcció General de Transports, aquesta partida no hi apareixia. Llavors en què quedàvem? Que era urgent, i hi havia d'anar, no hi havia d'anar; on era això? És clar, quan vam arribar al Departament de Treball, en un curiós programa que es diu « de foment a l'ocupació » enis apareixia, ai las!, la partida « Altres inversions en matèria de transports » per 250 milions de pessetes; els pans i els peixos.

Però, és clar, si va en un programa de foment a l'ocupació absolutament indeterminat, com va quedar ben palès en el debat a la totalitat, en què quedem? Eren realment urgents, aquests 250 milions quan es van col·locar en aquell projecte de llei, o eren destinats a un programa indeterminat que apareix ara en el foment a l'ocupació?

Per tant, nosaltres, respectuosos amb les lleis aprovades per aquest Parlament, no volíem que quedés sense dotació aquesta partida amb caràcter d'urgència a la Direcció General de Transports, i, com a mínim, dels 250 n'hi posàvem 15, perquè no es quedessin sense ni un dineret i, en definitiva, poguessin atendre d'aquells 250 milions els que realment fossin urgents, que nosaltres els avaluàvem —des d'un punt de vista completament arbitrari— en 15 milions de pessetes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Jo agraeixo la referència que m'ha fet el senyor Maties Vives. L'únic que passa és que jo no em referia a aquesta partida d'aquesta esmena concretament. Jo em referia a la 339, que és la que vostès proposaven també 1.000 pessetes d'obertura de partida, que és la que ja va quedar oberta en el debat de Comissió, en acceptar-se la nostra esmena.

Efectivament, senyor Maties Vives, també hem parlat dels temes sobre els quals vostè també basa el finançament d'aquesta proposta, però en aquest cas concret també es pot especificar més perquè estem parlant de transports. Estem parlant d'allò que fa referència a les gratificacions per serveis extraordinaris d'obres que s'han de fer en el Metro i en els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, a la nit, durant les hores que

són fora de servei; al control i vigilància d'obres a llocs llunyans de Barcelona, que requereixen desplaçaments d'anada i de tornada diferents als del treball, i també s'ha de preveure la possibilitat i la necessitat d'actuació i l'assistència en casos d'accidents ferroviaris, inundacions i altres emergències.

És, per tant, per tot això, que nosaltres, senyor President, senyores i senyors diputats, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a l'esmena 330, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. Per defensar la 330 i per retirar les 346 i la 356.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 346 i 356.

El Sr. VERAY : Retirades, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. VERAY : Aquesta esmena 330, no parlaré de baixa perquè ja sé el que em dirà el senyor Ramírez, perquè totes són fetes igual, sinó el perquè hem augmentat la quantitat en això d'« inversions en material de transports ». L'any 85 no n'hi havia, era inclòs en un altre programa.

L'any 86, hi ha 65.500.000 pessetes. Nosaltres proposem augmentar-la de 55.000.

Per què? Ho proposem entre d'altres raons per una de fonamental. En la propera sessió del Parlament el mes de setembre s'aprovarà segurament la llei del transport de viatgers per carretera amb vehicles de motor. Segurament, allà hi haurà d'haver unes inversions de la Generalitat. Amb aquestes 65 milions de pessetes no n'hi ha prou; creiem que en necessitarem més.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, diputats que estiguin a favor... (*l'l. Sr. Ramírez demana per parlar.*) ah, perdó, per a un torn en contra, el senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Efectivament, el senyor Veray l'ha encertada en dir que ja sabia el que li diria. Efectivament, els conceptes que utilitza el senyor Veray en la seva proposició de l'esmena són exactament els mateixos que ha utilitzat en les altres, als quals ja m'he referit, i, per tant, dono el torn de contradicció per fet.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 332, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula el senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ (*de l'escó estant*) : Gracias, señor Presidente. La enmienda que planteamos es una enmienda modesta,

desde el punto de vista de cantidad, si tenemos en cuenta lo que a nuestro juicio debería ser el trabajo del Gobierno en lo que se refiere a la inspección del transporte.

A nosotros nos parece que este es un tema que está poco desarrollado; que de alguna manera las competencias existentes en el seno del Gobierno no impiden que se desarrolle el trabajo mucho más eficaz, mucho más amplio, y nos parece que quedarse en un simple gesto de subvencionar a un ayuntamiento con una cantidad para que ayude a la inspección del transporte, nos parece que es renunciar a algo importante, que en estos momentos tenemos como competencia y que, además, en el sector que en este momento se desarrolla hay grandes problemas.

Si tenemos en cuenta además que igualmente el capítulo que damos de baja es el capítulo relacionado con los estudios y trabajos técnicos, si este concepto se refiere a estudios y trabajos técnicos a desarrollar para conocer un poco la situación del sector en materia de inspección del transporte, pues, mire usted, les sugeriría que se ahorraran el dinero y que se dirigieran a la Inspección del Trabajo o al propio Departamento de Gobernación, que deben de tener exhaustivos datos, producto de las denuncias presentadas por los trabajadores del sector en materia de cómo está la situación en temas relacionados con irregularidades en temas de tarifas, en tema de pesos, en tema de contrataciones laborales y en materia de documentación ilegal de vehículos.

Por lo tanto, si esos trabajos técnicos se refieren a que hay que desarrollar una actividad para conocer cuál es hoy la situación del sector, se lo ahorran, van a esos dos Departamentos y tendrán la estadística de una manera bastante concreta; por cierto, que no se le ha hecho excesivo caso ni desde un sitio ni desde otro.

De cualquier manera, pensamos que este es un tema importante; que no debería bastar el gesto de subvencionar a ayuntamientos o a cooperativas locales para que ayudaran a la inspección, y que de una manera definitiva lo que tendría que hacer el Consejo Ejecutivo sería afrontar con decisión el tema de las competencias en materia de inspección, y constituir la policía administrativa de Cataluña de una vez por todas, y que se encargue un poco de subsanar los graves problemas, las graves inflaciones, las graves irregularidades que hay en el sector y que están denunciadas, y que, si tienen un poco de interés, las conocerán dirigiéndose a los dos Departamentos que he anunciado.

Gracias.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, senyor Rísquez. Alguns estudis o treballs molt específics, que fugen de les possibilitats pròpies dels serveis, cal encarregar-los fora, a fi de no carregar les estructures amb personal o mitjans que no serien possiblement utilitzats al cent per cent, un cop acabades aquestes feines específiques. Altres vegades calen dictàmens sobre certs aspectes del transport, que —per tal d'obtenir-ne una visió global— convé que siguin realitzats per persones alienes a la Direcció General.

Una de les tasques fonamentals de la política de transport

que segueix el Departament fa referència a tot el sistema d'informació que es pot donar a l'usuari. En aquest sentit, jo no els repetiré ara totes les publicacions que la Direcció General de Transports duu a terme durant l'any, però sí que vull dir-los que publiquen, entre d'altres, dues memòries, que també cal publicar les conclusions i els reports de cursos i de treballs per a informacions i reciclatge, i que, en tot cas, la xifra consignada en el Projecte de Pressupost, en la proposta de Pressupost que estem debatent en aquests moments, és del tot escassa i que qualsevol reducció afectaria greument el desenvolupament d'aquesta Direcció General i, per tant, del Departament.

Per tot això, senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a l'aprovació d'aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetem a votació aquesta esmena.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Esmena 334, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta és una esmena que, diguem-ne, és una oferta al senyor Ramírez perquè ens segueixi explicant que no pot ser l'esmena per culpa que la baixa no es pot fer.

És clar, quan vostès van presentar el Projecte de Pressupostos, col·locaven 189 milions de pessetes de subvenció als vols de transport aeri. Posteriorment —ho sap el senyor Conseller, perquè així ho ha contestat en una pregunta que li va fer aquest Diputat—, han deixat de subvencionar el vol Reus-Madrid-Reus. És clar, suposo que d'aquesta partida alguna cosa se'n pot treure; i no m'expliqui, senyor Ramírez, aquella pel·lícula que, bé, si s'ha tret el de Reus-Madrid-Reus, a la millor en fem algun altre...; és a dir, perquè, evidentment, aquesta és la pitjor política pressupostària que pot fer un govern. Dir : «Home, miri, ja que aquests ara no hi van, no haurem de subvencionar; ara aprofitarem per fer algun altre vol cap a algun altre indret». No. És a dir, aquesta és una partida que es pot reduir, que es podia haver reduït, que vam parlar nosaltres de transaccions en Comissió de la forma que vostès volguessin per destinar-ho a altres tipus de recursos, i llavors el nostre Grup espera amb absoluta impaciència la seva explicació dient que no es pot tocar aquesta partida a la baixa, com segurament ens farà, però esperem en tot cas resposta concreta a les nostres argumentacions.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Robert Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, senyor Maties Vives, nosaltres entenem que aquesta partida no es pot suprimir.

És a dir, vostè planteja suprimir-la a partir de la supressió dels vols, concretament està fent el de la Seu-Barcelona, i el canvi d'horari i les discussions, els debats sobre la subvenció en el Reus-Barcelona.

Aquesta partida, efectivament, està condicionada pels co-

mpromisos establerts amb les diferents entitats relacionades amb el transport aeri i, per tant, no és possible aquesta supressió. La subvenció necessària correspon al que s'assenyala en els convenis existents entre Generalitat de Catalunya i AVIACO, relatius a garantir el manteniment de vols entre la Seu d'Urgell i Barcelona —que va ser un conveni signat inicialment el 19 del 7 del 82 i renovat el 2 de maig del 85—, el Reus-Madrid —que era un conveni signat el 16 de febrer del 83 i renovat el 2 de maig del 84—, el Girona-Costa Brava-Madrid —conveni signat el 26 de novembre del 83 i renovat el 2 de maig del 84—, a fi d'enllaçar les comarques pirinenques en un cas, i de no discriminar respecte de l'àrea de Barcelona en els altres dos. I, d'altra banda, per cobrir els dèficits i deutes amb aquesta companyia pels serveis en els exercicis anteriors.

Tot i que, efectivament, algun d'aquests vols ha estat suprimit, cal fer avinent que en aquest conjunt de subvencions participaren, d'una banda, el Principat d'Andorra, pel que fa al vol la Seu-Barcelona i les respectives diputacions en els altres dos casos, i cal afrontar, també, la part pendent que pugui quedar.

Al marge dels deutes i els compromisos anteriors per al 86, per al 86 es contemplen els següents vols —si es contemplen—: el Barcelona-Montpellier, el Barcelona-Marsella, el Barcelona-Toulouse i —i en aquest sí que és possible arribar a un acord— el Reus-Madrid. Els compromisos «devengats» fins a aquesta data superen gairebé la quantitat que es preveu; per tant, és absolutament impossible, com vostè ja intuïa finament en fer la seva defensa, és clarament impossible que ens plantegem rebaixar o reduir aquesta partida. Per tant, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena.

(*L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyor President, aprofitant el lapsus del senyor Ramírez, del vol Reus-Barcelona —cosa que als diputats tarragonins ens fa una relativa il·lusió—, retirarem aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Passem a la defensa de l'esmena 335, del Grup Socialista. Té la paraula el senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ: Gracias, señor Presidente. Para retirar la 335, la 336 y la 337, y para defender, si me lo permite, la 338.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 35, 36 i 37. I...?

El Sr. RÍSQUEZ: Para defender la 338.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé, gràcies.

El Sr. RÍSQUEZ: Gracias, señor Presidente. Yo no sé si empezar diciendo que esta enmienda quizás se apruebe, porque igual es excesivo optimismo por mi parte, pero en cualquier caso hay algunas cosas que no van a poder ser rebatidas, por lo menos en los términos en que anteriormente se ha intervenido, porque ni se quita la partida que se adjudica aquí a trabajos técnicos —que tiene que pagarse toda una serie de papeles, como el Ilustre Diputado nos recordaba— y, además, porque en coherencia con la práctica de la actuación política de los últimos días, llevada por el gobierno a que Convergencia da sustento, pues, me parece que debería aprobarse.

En primer lugar, decir que este es un capítulo que ya aparecía en los Presupuestos del 85, producto de una enmienda presentada por mi Grupo parlamentario y que se aceptó en función de una idea política de establecer la autoridad única de transporte en el ente metropolitano de Barcelona. En aquella ocasión se aceptó, y en aquella ocasión solamente era un proyecto políti-

co, una idea, en definitiva, que ni estaba discutida ni estaba concretada.

En los últimos días hemos asistido a unas negociaciones, a unas discusiones, en definitiva a un acuerdo —por lo menos a un principio de acuerdo— que establece la posibilidad de crear la autoridad única de transportes en el ente metropolitano y, evidentemente, el principio de acuerdo existe desde el punto de vista político, si bien está pendiente de que se concrete el tema económico. En cualquier caso sería bueno que, en función de esa actuación, se siguiera manteniendo la voluntad política y esta enmienda se aceptara, teniendo en cuenta, por otro lado, que el capítulo del cual la detraemos es un capítulo relacionado con subvenciones para el fomento del transporte. Y a nosotros nos parece que desde ningún sitio ideal mejor para desarrollar actividades que fomenten el transporte que desde la autoridad única que se va a construir en el ente metropolitano, compuesta por las diferentes administraciones.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ: Gràcies, senyor President. Efectivament, tal com diu el senyor Rísquez, l'acord sobre transports entre el Govern de la Generalitat, el Govern central i l'Ajuntament és un pas endavant, és un pas positiu i és un pas previ, i era una condició necessària, m'atreveiria a dir —necessària, encara que no suficient—, per tirar endavant aquest projecte d'acord polític referent a l'entitat única, a l'autoritat única de transports.

Tal com ell deia, efectivament, aquest acord és, de moment, a nivell polític; és a dir, cap institució catalana ha rebut encara confirmació escrita d'aquest acord i, per tant, tampoc podem, en aquests moments —tot i esperant que es realitzi, que es confirmi i que es formalitzi—, que sigui ja un acord fet. És un acord no perfeccionat, encara.

D'altra banda, la partida —malgrat el que el senyor Rísquez deia— d'aquests 5 milions per subvencionar activitats encaminades a promoure el transport públic en les seves diferents modalitats i camps d'actuació, no pot reduir-se tan sols a l'àmbit metropolità. És molt més extens, i aquesta xifra que hi estava dedicada i que ell ens trauria, representa un mínim necessari per activar les diferents actuacions que donin a conèixer, promoguin i estimulin l'ús del transport públic.

Per tant, nosaltres, senyores i senyors diputats, senyor President, entenem que no és convenient tocar-ho i, per tant, ens oposarem a l'acceptació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, esmena 338.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 341, del Grup Socialista. El senyor Aleu té la paraula.

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, anem a parlar de l'esmena de retorn al Govern del pressupost de la Direcció General de Carreteres, i

ho basaré en dos raonaments : el primer, les evidents contradiccions entre els pressupostos per programes i la seva pràctica i, el segon, perquè les partides pressupostàries concretes fan inviable l'execució del pressupost.

Anem al pressupost per programes. Hi ha tres programes : Direcció i Serveis generals, Creació i millora de la infraestructura viària, Conservació i explotació. Tots tres programes tenen un receptari de bones intencions, però en el programa de Direcció i serveis generals es parla de planificació i projectes. Doncs, bé; suposo que totes les senyores i els senyors diputats van rebre, no fa pas massa temps, un llibre, un llibre gros, que era la memòria del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de l'any 1984, on hi havia una sèrie de projectes aprovats —aprovats provisionalment o aprovats definitivament— durant el 1984. Saben quants d'aquests projectes s'han dut a terme? Doncs, mirin, de més de 100 milions, cap. No se n'ha subhastat cap. Ni un. I pujaven més de 20.000 milions. Jo els faré una lectura, perquè és allisonador veure la planificació... (*Forta remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau! Senyor Diputat...

El Sr. ALEU : No, no, si faré el que cregui que haig de fer, o sigui que no cal que m'animin o d'això... (*Rialles.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Senyor Diputat, un moment. Silenci, si us plau.

El Sr. ALEU : Gràcies, senyor President.

Per exemple, hi ha el condicionament de la collada de Toses, Supermolina, Masella i Alp, amb un pressupost de 1.197 milions; hi ha el condicionament de Vilaverd-Montblanc, que algun dia se subhastarà, esperem que sí; hi ha Olot-Banyoles per Mieres, amb 204 milions; hi ha Terradets de Tremp —1.480 milions—, veurem si s'arriba a subhastar; hi ha Esterri d'Àneu-Salardú, que tampoc s'ha subhastat; hi ha la Riba-Vilaverd, que tampoc s'ha subhastat —suposem que se subhastarà algun dia—; hi ha Maçanet de Cabrenys, a la frontera; hi ha, doncs, tot el seguit des de Gósol fins a la Seu d'Urgell, que també estan fets els projectes; hi ha, doncs, la variant de la travessera de Súria —1.033 milions—; hi ha la variant de la carretera de les Borges Blanques —233—; hi ha, en fi... Hi ha, a més a més, la d'Isona a Tremp; hi ha la de Canet a Adri per les Planes; hi ha la de Torrevecas a Castellldans... Bé, en fi. De totes aquestes no n'hi ha cap d'executada. I, on dic «cap», és cap. I és de la memòria de l'any 84.

El Govern de Convergència i Unió i Esquerra Republicana només ha tret a licitació les obres que tenen en conveni amb la Diputació de Tarragona o amb la Corporació Metropolitana de Barcelona; no n'ha tret cap més.

Volien que els llegeixi les actuacions del programa de creació i millora d'infraestructura? (*Remor de veus.*) Mirin. Diu : «Les actuacions previstes per a l'any 85 són les següents : continuació i, si s'escau, finalització, de les obres de noves carreteres ja iniciades en exercicis anteriors.

»Continuació i, si s'escau, finalització, de les obres de condicionament, de traçat i desdoblament de calçada ja iniciades en exercicis anteriors.

»Continuació i, si s'escau, finalització de les grans obres de seguretat vial ja iniciades en exercicis anteriors.

»Iniciació d'alguna obra del tipus de les referides en els tres apartats precedents.

»Obres en xarxes metropolitanes en col·laboració amb l'administració local corresponent.»

Llavors, com que diu aquí «iniciació d'alguna obra», doncs, sí, llavors vas al Pressupost, a l'annex d'inversions reals i no n'hi ha cap. Ni una.

Saben vostès quin percentatge dels 8.846 milions es dedica —que hi ha per a inversió— a revisions de preus? A modificats? (*Remor de veus.*) A liquidacions i a totes aquestes coses? Doncs, mirin, últimament jo vaig fer una pregunta i el senyor Conseller em va reconèixer que el pont de l'Ebre, probablement, valdria el doble. Vaig fer una altra pregunta i el senyor Conseller em va reconèixer que la carretera de Barcelona a Montcada, doncs, els modificats i els complementaris pujaven més del 40% del pressupost d'execució.

Bé. Això els sembla normal? Als senyors diputats els sembla normal, que la planificació, la redacció dels projectes, el sistema de contractació, amb moltes més anualitats de les necessàries...? Això és un estrepitós fracàs. Això no va.

I una altra qüestió. El capítol VI, els Pressupostos, pàgina 217, el capítol VI puja 10.562 milions. El mateix capítol, el pressupost per programes, puja 10.862 milions. 300 milions de diferència. Però és que, a més a més, si anem a l'annex d'inversions reals, no coincideix amb cap d'aquestes xifres. Però és que encara és més! A l'annex d'inversions reals, les sumes de la columna de l'esquerra i de la columna de la dreta tenen una diferència de 250 milions.

I anem per la segona part : la de les partides pressupostàries concretes. Només les xifraré en unes quantes. Partida 221.02. Carburants : 6 milions. Facin amb mi el següent raonament : el cost mitjà per quilòmetre el podem comptar a 10 pessetes, entre cotxes i camions; el podem comptar a 10 pessetes. (*Remor de veus.*) Per tant, queden que en tot l'any es poden fer 600.000 quilòmetres. Comptant 200 dies de treball, ens n'anem a 3.000 quilòmetres. Comptat 100 vehicles, 30 quilòmetres. Llavors els passa el que diuen els càrrecs de la Conselleria, que diuen que no saben com pagar el carburant dels vehicles.

Una altra partida : partida 230.01. Dietes de locomoció i trasllat. La Direcció General de Carreteres té 916 treballadors —vostès ho poden mirar en l'annex de personal—; la mitja dieta, que es paga obligatòriament en el conveni de la construcció val unes 600 pessetes de mitjana —586 a Tarragona, crec jo : 586. Multipliquin 900 persones per 600 pessetes : els donarà 540.000 pessetes diàries, per 200 dies de treball, doncs ens n'anem a 108.000, i resulta que només en té 95. Doncs faltaran milions. És clar, jo estic d'acord amb el senyor Ramírez quan abans, contestant no sé qui, deia : «És que aquesta és una conselleria on els capítols I i II tenen despeses importants», però és que aquí vostès les fan tan retallades que és que no arribarà.

Hi ha una altra partida. (*Remor de veus.*) Miri, a mi se m'han vingut a queixar els treballadors que no cobren les dietes, que els les deuen de fa no sé quant de temps, i resulta que també tenen, per expropiacions, tenen una partida important. Una partida de 495.863.671 pessetes, però és que resulta que en l'annex d'inversions reals vostès no tenen cap carretera nova. Per poder aprovar aquesta partida, caldria que abans el Govern ens expliqués que encara deuen els terrenys afectats per les obres en carretera, fruit d'aquella subhasta repetidament de-

nunciada el desembre de l'any 83, i que és la causa de tots els mals. (*L'I. Sr. Camps i Rovira adreça uns mots a l'I. Sr. Aleu.*) És que ho és, senyor Camps, ho és. Aquella subhasta és la causa de tots els mals que avui arrossega la Conselleria de Política Territorial. En el moment que el Govern reconegui això, en podrem començar a parlar.

Finalment, la partida d'Estudis i redacció de projectes, 258. No sé, m'ha semblat sentir —potser ho he entès malament— que el senyor Ramírez parlava de dictàmens jurídics que havien d'anar a fer a l'exterior. Jo crec que la Conselleria ha de tenir uns bons serveis jurídics i que aquesta partida al que va és a dictàmens i a redacció de projectes que, de tota manera, nosaltres pensem que és creixuda, a la vista del gran estoc de projectes que hi ha pendents de licitar. Però jo els vull explicar un detall que potser il·lustrarà el funcionament de la Direcció General de Carreteres. La Direcció General de Carreteres, l'any 1981 va substar, va licitar i va adjudicar una carretera —per a mi desconeguda fins que l'he anat llegint en aquells papers— que és la de Saldes a Gósol. Aquesta carretera es va licitar i es va adjudicar a una empresa, concretament Ferrovial, per 180.500.000 pessetes. Les obres es paren, hi ha dos diputats, l'Illustre Diputat senyor Santiago Riera i la Illustre Diputada senyora Maria Rosa Viadiu, que pregunten, i el senyor Conseller els contesta: «L'obra en construcció de la nova carretera de Saldes a Gósol es va aturar després de fer-se la rescissió de la contractació primitiva, de conformitat amb les previsions establertes a l'efecte en el vigent reglament de contractació.» Suposem que rescissió amistosa. «El termini previst per a l'acabament de l'esmentada obra és el proper mes de juliol de 1985, i la quantitat prevista per realitzar la part que manca de l'obra ascendeix a un total de 99.896.379 pessetes. Cal remarcar que aquest import s'ha obtingut partint dels preus del projecte original i de les unitats d'obra pendents, tot això d'acord amb les disposicions vigents de l'esmentat reglament de contractació i previ l'informe favorable reglamentari del Consell d'Estat.» Resposta del senyor Conseller el dia 7 de maig de 1985, i el dia 31 de juliol de 1985 surten a licitació dues obres, la suma de les quals és la mateixa que això, i una és «Millora local, afermat de la nova carretera de Saldes a Gósol, pressupost 49.993.781», i, l'altra, «Drenatge i abalisament de la nova carretera de Saldes a Gósol, pressupost 49.902.259». Si amb això encara no en teníem prou, en resposta als Diputats Lluís García i Xavier Guitart, doncs, dintre dels diners de l'INEM, un d'aquests dos projectes es financia amb diners de l'INEM, que surten a licitació. Bé, com a mínim és difícil d'entendre.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

Jo crec que, per tots aquests motius, valdria la pena que replantegessin tot el tema i els voldria recordar una cosa; és a dir, un dels seus dirigents, ara que són del PRD, diu que passaran per l'*atajo*. (*Remor de veus.*) Hi ha una dita catalana que diu: «No deixeu la carretera per passar per la dreuera». (*Rialles.*) I vull dir que no es converteixi en una direcció general d'*atajos*, que seria greu. (*Rialles.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, des de l'escó, si m'ho permet, senyor

President. És clar, jo, com abans, em sembla que en alguna, avui, contradicció d'esmenes he estat pesat llegint un reguitzell de conceptes. Vull dir que ara no contestaré amb un reguitzell de conceptes llegits en la lectura que el senyor Aleu ens ha fet dels projectes que han estat elaborats i preparats per la Direcció General per quan sigui possible fer aquestes carreteres; no són projectes, vull dir proposats per fer, sinó que són projectes que es preparen per quan sigui possible. I, efectivament, senyor Aleu, nosaltres creiem que —si em permet l'expressió— la Direcció General de Carreteres ha fet meravelles d'equilibri per afrontar compromisos i necessitats amb uns pressupostos cada cop més ajustats. És clar, aleshores em sembla que no cal tampoc que li recordi d'on no vénen els diners.

Nosaltres pensem que la tasca de la Direcció General de Carreteres ha estat positiva i reconeguda per tothom, i jo aquí volia afegir «excepte, segurament, pels il·lustres senyors diputats del Grup Socialista d'aquest Parlament», però com que tinc a les meves mans la còpia d'una pregunta que han entrat dos diputats del seu Grup, a la Conselleria, que comença dient: «El Departament de Política Territorial i Urbanisme de la Generalitat ha realitzat un important esforç de millora de paviment de moltes carreteres comarcals, etcètera», i que ja és un reconeixement, em fa l'efecte que, com a mínim, hauria de dir «i reconegut per tothom», l'esforç i el treball de la Direcció General de Carreteres, «a excepció de tot el Grup parlamentari socialista excepte dos diputats que reconeixen, com a mínim, aquest esforç».

Vostè ha parlat, també, senyor Aleu, d'obres complementàries. És evident que són obres i em sembla que en respostes de l'Honorable senyor Conseller a les preguntes que vostè citava i a les interpellacions, a mi em sembla que havia quedat clar que eren obres que es feien a petició, justament, dels ajuntaments, dels municipis on es feien les obres principals per tal d'aprofitar aquella obra per fer complements que eren segurament necessaris.

I també em semblava que podia haver quedat clar que, encara que ara no hi hagi previstes obres noves, sí que també havia quedat clar en respostes de l'Honorable senyor Conseller que les anualitats, a mesura... És a dir, que hi ha obres aprovades i acceptades i que s'executen per anualitats i que a mesura que van avançant s'ha d'anar també treballant en les expropiacions, en les modificacions de serveis i en les adequacions a la cessió.

Per tant, a mi em fa l'efecte que, de les contradiccions que vostè citava, cap, i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a sotmetre a votació l'esmena 341.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la 345, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, per anunciar-li que defensaré conjuntament les esmenes 345 i la 363.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, perfecte.

El Sr. TOMÀS : Són dues esmenes de retorn, una a la Direcció General de Ports i Costes i, l'altra, a la Comissió de Ports de Catalunya. Abans, però, d'entrar en el debat, i una mica *off the record*, penso que, de cara a l'any que ve, i crec que el senyor Conseller estarà amb mi, intentarem fer una esmena per modificar el número d'ordre del Departament en els Pressupostos i, en lloc de ser el Departament 09, que passi a ser el Departament 02, perquè normalment sempre ens toquen debats nocturns entorn dels pressupostos de política territorial. I, per tant, vol dir que són debats interessants, però que es fan en unes hores en què tothom està cansat, i crec que la matèria és de les més importants que tractem en aquest Parlament, o almenys així al nostre Grup ens ho sembla, i a mi també, personalment.

Defensaré aquestes dues esmenes, i les he agrupat no per raons de temps, sinó simplement per raons de coherència. És a dir, per posar en relleu quelcom que ja anem denunciant des del nostre Grup; que jo crec que, a més a més, el Grup de la majoria també n'és conscient, i que incideix especialment en el Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Perquè, a mesura que ha transcorregut la política de traspassos cap a la Generalitat, hem anat creant la corresponent direcció general i, alhora, l'organisme autònom —normalment de caràcter comercial— corresponent.

Ho podem trobar en la Direcció General d'Urbanisme, l'INCASOL; Habitatge, tenim una empresa, ICOSA; en matèria de Direcció General de Ports i Costes tenim la Comissió de Ports de Catalunya, la Junta de Sanejament, la Junta de Residus, etcètera. Vol dir que ha arribat un moment que hi ha una confusió en el que és l'administració d'aquest Departament en què jo crec que, en aquest moment, ja no se sap ben bé què és el que correspon, quin paper gestor ha de realitzar la Direcció General o ha de realitzar el mateix organisme autònom. De tal manera que jo diria que moltes direccions generals es comporten, simplement, com a agents transmissors de capital, bé pel capítol IV o el capítol VII, cap als organismes autònoms de caràcter comercial.

El que passa és que aquests organismes autònoms tampoc executen el seu rol i, com a conseqüència d'això, hi ha una confusió de quines són les funcions que ha de realitzar una direcció general i quines funcions són les que ha de realitzar l'organisme autònom. I l'exemple, a través dels pressupostos de la Direcció General de Ports i Costes i de la Comissió de Ports de Catalunya és un magnífic exemple per posar en relleu aquesta contradicció, aquesta desorientació i aquesta manca de papers assignats a cada una de les dues entitats.

Aquesta va ser la nostra intenció quan vam presentar la Proposició de Llei de Creació de la Comissió de Ports de Catalunya i ara no he entès, a través dels Pressupostos, per què vostès s'hi van oposar. Perquè vostès saben que hi ha tal desgavell en l'Administració en aquesta matèria que requereix una reforma a fons i que aquesta reforma a fons no la volen realitzar, i la millor forma era oposar-se a una iniciativa —tan esmenable com vostès desitgessin— que modificava fonamentalment la política en el sector de ports i de costes, de tal manera que, a través dels Pressupostos, jo buscaré la raó que teníem aquell

dia, i també la raó per demanar el retorn dels dos pressupostos : el de la Direcció General de Ports i Costes i també el de la Comissió de Ports.

També tenim una Direcció General de Ports i Costes, a través dels pressupostos que ens han donat, que només té les següents funcions. Funcions : primera, realitza una única transferència pel capítol IV cap a la Comissió de Ports, de 60,8 milions de pessetes.

Segona feina : realitza dues transferències pel capítol VII, de capital, 10 milions als ajuntaments, perquè sanegin ports i costes —m'imagino que pocs ajuntaments, perquè amb 10 milions no es poden sanear gaires platges—, i 60 milions, altra vegada, a la Comissió de Ports de Catalunya.

Tenen dos programes —només dos programes— assignats a aquesta Direcció General : un que s'anomena d'infraestructura i explotació portuària, i un d'actuació a la costa. En el primer programa només tenen dues actuacions : 50 milions destinats a una obra, que és l'abric del port de l'Estartit, i 19 milions a la infraestructura portuària del riu Ebre. No té més feina; aquest és el seu programa. Programa que, a més, per altra banda, ens costa bastants diners i que ja m'hi referiré en el capítol I i el capítol II.

Segon programa : actuació a la costa. Només tenen tres actuacions : ha enviat 38.238.000 pessetes, que és la part alíquota que els pertoca en el conveni signat amb el MOPU per realitzar un estudi sobre la degradació del delta de l'Ebre, per tant, un estudi; ordenar tres trams de costes per 20.792.000 pessetes, i ordenar la platja de Llançà per 1.920.000 pessetes. Aquesta és tota l'activitat que té una direcció general que s'anomena «de ports i costes».

Senyores i senyors diputats, crec que, tal com està plantejat, amb la confusió que hi ha, fariem un gran favor a l'estalvi de les finances de la Generalitat si aquesta Direcció General de Ports i Costes desaparegués, perquè part d'aquesta feina ja la fa la Comissió de Ports de Catalunya; el millorament de l'abric del port de l'Estartit el pot fer la Comissió de Ports de Catalunya, i la resta la pot fer qualsevol altra Direcció General, i jo els suggereixo, per exemple, la Direcció General de Política Territorial. Però és que, si agafem el pressupost de la Comissió de Ports de Catalunya, veiem que es destinen 114 milions al capítol I, 145 milions al capítol II i gestiona uns diners que únicament provenen de l'activitat dels mateixos ports; és a dir, no provenen dels fons, pràcticament —tret els que he dit abans—, del Pressupost de la Generalitat. Però ens trobem que, a més a més de tots els ingressos que genera, que són 520 milions, com es diu, només 490, és a dir, uns 30 milions menys, es destinen precisament a inversions dels ports. Quan nosaltres vam plantejar aquest tema, se'ns va dir insolidaris. Jo crec que no, que al contrari, que invertir tots els diners en els ports és un acte de solidaritat.

Però, si a més a més veiem què ha fet la Comissió de Ports —i jo aquí no culpo ningú de la Comissió, crec que això és responsabilitat del president d'aquesta Comissió de Ports i el president és vostè, senyor Conseller—, si agafem tràfic —a través de les memòries del mateix Departament, és a dir, no ens inventem xifres; dades oficials—, any 82, recalen en els ports que depenen de la Comissió de Ports 824 vaixells, amb un tràfic de 3.530 tones; any 83, només hi recalen 569 vaixells, amb un tràfic de 3.143.296 tones; l'any 84, la memòria ja no el

diu, el tràfic comercial; només diu que es redueix d'un 30% respecte al 83, és a dir, un 50% menys que el 82. I només recalca en els ports 436 vaixells.

Què vol dir, això? Vol dir que la Comissió de Ports, aquella funció comercial, de promoció, que vam explicitar en aquesta mateixa tribuna, no es compleix. La Comissió de Ports de Catalunya no està complint el seu *rôle* de dinamitzar, de promoció, de fer que aquests ports, fins i tot, precisament, en moments de crisi, siguin més dinàmics, més actius, es donin a conèixer, que hagi fet una política d'especialització en el tràfic, que condueixin el tràfic comercial cap a les zones on estan ubicats, etcètera. No s'ha fet. És clar, tenim una caiguda brutal de tràfic portuari i una caiguda enorme de tonatge de tràfic comercial.

Per tant, què està fent la Comissió de Ports? És a dir, la dictadura de l'obra pública. Només estem fent ports; només estem fent passejos; estem fent ports molt macos, per prendre-hi el sol, però que són ports que no ens serviran i que ens costen molts diners, i que són diners que vénen dels mateixos ports.

Fixi-s'hi bé : com a ingressos obtinguts per aquests serveis de ports, per entrada i estada de vaixells, l'any 83 hi ha 84 milions; l'any 85, 53 milions. Per atracades, 6.200.000 pessetes, només, els tres anys : 83, 84 i 85. Per embarcament i desembarcament, passem de 84,5 milions a 69 milions. L'únic que puja són els arbitris de pesca. És a dir, de 131 milions el 83 a 196 milions el 85. I els serveis específics, que pugen de 73 a 103 milions. O sigui, fonamentalment, aquests ports només són actius per a la pesca de casa nostra. És a dir, tenim una Direcció General de Ports i Costes que no té pràcticament cap funció, que no serveix per a res, que ens costa molts diners; tenim una Comissió de Ports que té assignades unes funcions per la Llei que la va crear, que fins i tot hi ha iniciatives per modificar, perquè sigui més activa, que no es comporta com un organisme autònom de caràcter comercial i que, a més a més, no promou els nostres ports.

Senyores i senyors diputats, nosaltres no podem avalar uns pressupostos en una matèria tan important com és la matèria de ports i costes que no compleixi unes funcions, que permeti que, a través del diner públic, puguem, pugui, la població de Catalunya, els usuaris, el servei públic que signifiquen aquests ports, millorar, i que serveixin d'una vegada per a les finalitats per a què ha de servir un port.

En tot cas, jo crec que per retornar..., jo els suggeriria que, en lloc de crear una Comissió de Ports de Catalunya en aquest sentit, que per a l'únic que serveix és per a la pesca, i donat que la pesca és un sector que està molt castigat, potser el que podríem proposar és passar aquesta Comissió, donar-li un altre nom, la «Comissió de Ports Pesquers de Catalunya» i passar-ho, potser, al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que potser seria molt més útil, serviria i seria molt més adequat.

Crec que en el nostre sentit és que hem de produir un debat en profunditat amb el tema de ports i costes; que els pressupostos que s'han presentat són la mostra més clara que això no funciona, que les mateixes memòries que presenta el Departament estan mostrant, any rere any, que això no va bé i que, per tant, el nostre Grup de cap manera pot avalar uns pressupostos d'aquesta naturalesa.

En aquest sentit, senyores i senyors diputats, el nostre Grup

votarà en contra d'aquests pressupostos i, a més, demana el retorn al Departament perquè se'ls tornin a estudiar i saben que, per a qualsevol posició que permeti evolucionar i modernitzar la nostra estructura portuària, sempre tindrà el nostre suport i el nostre vot.

Moltes gràcies, res més, senyores i senyors diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, des de l'escó, encara que siguin dues esmenes de retorn, no pas per descortesia a l'Il·lustre Diputat que ha parlat abans ni al seu Grup, naturalment, sinó perquè a l'hora que és suposo que tothom agrairà la brevetat.

Senyor Tomàs, el front portuari de què vostè parlava a l'esmena és una voluntat que existeixi, és un concepte, però no està definit en cap document concret. I és una voluntat que figurava, sobretot, en el nostre programa electoral, el de Convergència i Unió de l'any 1984. Per tant, li agraeixo que faci referència a aquestes expressions contingudes en el programa perquè vol dir que, en certa manera, també a vostè li van fer cas.

Escolti'm, aquí, avui hem assistit a un debat que, a cada debat de pressupostos, en aquests moments, s'ha repetit. Ens proposen sempre, cada any, a través d'aquest debat, que es canviïn funcions de direccions generals i d'instituts autònoms; sobretot, cada any jo recordo haver sentit la proposta que se suprimeixi una direcció general i que se'n creï una altra, o que sigui absorbida per una altra. Molt bé, això és ja costum, és pràctica habitual del seu Grup, de proposar-ho precisament en el debat de pressupostos. Vol dir que aquest any ens hauria sorprès que no hagués estat així. Malgrat tot, li he de dir que la Comissió de Ports i la Direcció de Ports i Costes tenen dues funcions que són totalment diferents : la Direcció General té per funció l'ordenació del litoral i els usos de la costa —el pla de ports, el pla de ports esportius, una sèrie de qüestions que vostè ha anomenat—, i la Comissió de Ports té unes funcions que vostè sap prou bé que van ser aprovades en una llei d'aquest Parlament, aprovada per unanimitat.

Aleshores, jo, el que li voldria dir és una cosa : què passa amb les consignacions que hi ha en la Comissió de Ports? Quines funcions fan? Quines funcions fa aquesta Comissió? Vostè diu que cada vegada es recapta menys, que cada vegada hi ha menys moviment. Miri, desgraciadament, en el front portuari català no es pot comptar amb la integració plena, almenys en l'àmbit de la Comissió de Ports, dels dos ports més importants, el de Barcelona i el de Tarragona, però, en canvi, pel que fa als altres, al que són dins l'àmbit de la Comissió de Ports, no van en la línia que vostè indicava, perquè, per exemple, els ingressos augmenten. El port de Palamós ha passat del 81 al 85, de 37 a 41 milions —poca cosa, realment—, el de Vilanova, de 25 a 44; el de Sant Carles de la Ràpita, de 49 a 117... Això vol dir que, en certa manera, en uns moments en què l'activitat portuària havia anat molt en davallada, perquè des de l'any 70 o 71, quan la crisi del petroli, o més enllà, i, sobretot, fins i tot, com a conseqüència del tancament del canal de Suez, el tràfic portuari al Mediterrani havia quedat molt minvat, els ports han anat tots molt a menys, vostè això ho sap molt bé.

Llavors, malgrat això, els ports petits de Catalunya han anat

mantenint una certa vida i això s'ha fet, a més a més, sense incrementar el cost, perquè el greu seria que això hagués suposat un augment de l'estructura pròpia i que hagués encarat el cost de manteniment, però no ha estat així.

Altrament, la participació d'aquests ports que pertanyen a la Comissió, dintre del total de la pesca desembarcada en el front portuari de Catalunya, incloses Barcelona i Tarragona, ha augmentat en la seva participació d'un 60,3% l'any 81 a un 68% l'any 84. Això vol dir que la funció d'aquests ports no és tan negativa com vostè plantejava.

A més a més hem de tenir en compte una altra qüestió que és que, segons alguns experts, la pesca ha arribat a un punt màxim que, si no es vol afectar la mateixa pesca com a recurs natural, tampoc podrà augmentar massa, massa a les nostres costes.

Senyor Tomàs, aquesta és la qüestió : nosaltres tenim un front portuari reduït. A vostè, com a mi, li pot saber greu que no tinguem una costa més àmplia, amb molt més tràfic comercial. La realitat és aquesta. La situació dels ports a la Mediterrània, malgrat l'obertura del canal de Suez, no ha tingut la recuperació general que s'esperava que tindria, però els ports de la Comissió van incrementant el seu ritme de treball; s'han fet obres importants, plataformes per a xarxes en dàrsenes pesqueres, com per exemple al Port de la Selva, coberts per a la venda de peix, ampliació dels dies d'abric, instal·lacions de grues, drenatge dels ports, etcètera. Tot això s'ha anat fent a través d'aquests pressupostos.

Vostè, el que plantejava, senyor Tomàs, més que una rectificació del Pressupost era un canvi en l'estructura del sistema de la Direcció General i Comissió de Ports, però a nosaltres ens sembla que aquest sistema que hi ha ja és correcte, ja està bé.

Per tant, votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem a la votació, ara, d'aquestes dues esmenes, 345 i 363.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les dues esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Pertoca ara ocupar-nos de l'esmena 347...

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyor President!

El Sr. PRESIDENT : Perdó?

El Sr. CLOTAS : Per a una qüestió d'ordre, si us plau.

El Sr. PRESIDENT : Digueu.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, amb tot respecte, i coneixedors que correspon al President i la Mesa del Parlament l'ordenament dels treballs de tot el Parlament i, per descomptat, del Ple, en virtut de l'article 26, desitjaríem saber —més que res, per també organitzar el propi treball del Grup— quin propòsit d'horari es té per a la sessió d'avui, atès que coneixem que forçosament hem de continuar demà, i que demà és, per altra banda, un dia absolutament laborable.

El Sr. PRESIDENT : Amb molt de gust, amb molt de gust. La idea és purament d'acabar ara aquest Departament que estem acabant. De fet, ja l'estem acabant, i, després d'això, continuar demà.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, jo em permeto posar de manifest que, des del meu punt de vista, aquest Departament pot portar encara més d'una hora o una hora i mitja llarga de debat; queden, fins i tot, bastants esmenes de totalitat a direccions generals d'aquest Departament. Em temo que, acabant aquest Departament, podem acabar la sessió d'avui cap a les tres del matí.

Per altra banda, ho repeteixo, si venim demà al matí, crec que podem, o bé demà al matí i, si és necessari, demà a la tarda, continuar durant tot el dia de demà.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, potser per acabar d'estudiar bé aquesta qüestió, demanaria als portaveus que tinguin la bondat d'acostar-se.

(Pausa llarga.)

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a estudiar l'esmena 347, del Grup Popular, que és la darrera per aquesta part de la nostra tasca.

El Sr. VERAY : Moltes gràcies, senyor President. Aquesta esmena és una esmena que jo no sé si me la contestarà el senyor Ramírez o el senyor Masó, però no podran pas enraonar-me que si la propaganda, si els projectes, o si aquí o si allà.

És exactament dir : nosaltres, la baixa és la transferència a la Comissió de Ports de Catalunya per a actuacions de manteniment de la infraestructura portuària.

Això és en el capítol IV, que és de despesa corrent, i nosaltres, el que demanem, ja que el manteniment de la infraestructura portuària és per a nosaltres una inversió, és que passi al capítol VII; és a dir, al capítol d'inversions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyor Veray, li ha tocat al senyor Ramírez. Miri, aquesta partida, és a dir, la que vostè vol transformar; vol canviar, correspon exactament a despeses de conservació i reparació de l'immobilitzat material, la inversió del qua ha estat efectuada per la Generalitat de Catalunya i cedida a ús de la Comissió de Ports de Catalunya, per tant, cal, justament, ja que és conservació i reparació d'una inversió, i a l'efecte que es mantingui en el capítol IV, de transferències corrents, i no en transferències de capital.

És per això que nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Posem a votació, doncs, aquesta esmena 347.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 6 vots a favor, 57 en contra i 20 abstencions.

Amb això donem per acabada la nostra tasca d'aquesta nit, per continuar-la demà a dos quarts de deu.

Se suspèn la sessió.

(És un quart d'una de la matinada i dos minuts.)

Parlament de Catalunya

LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.

7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIÓ DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

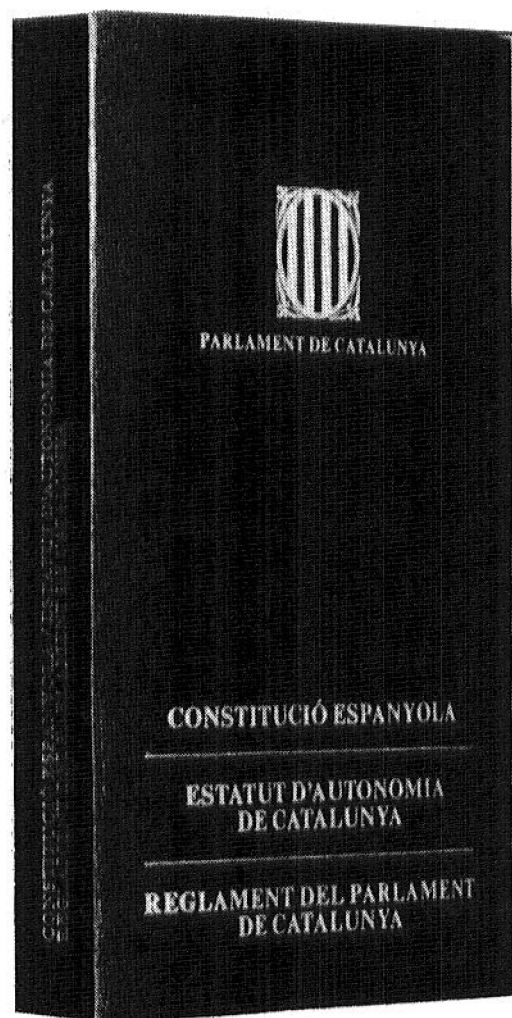
1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governadors de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Sauret i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Meseguer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES BIBLIOGRAFIA

Publicacions del Parlament de Catalunya

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

**ESTATUT D'AUTONOMIA DE
CATALUNYA**

**REGLAMENT DEL
PARLAMENT DE
CATALUNYA**

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i
sistemàtics, preparada pels lletrats del Parlament
de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 600 pessètes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la
Ciutadella, Barcelona -3.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / taló al portador)

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3